

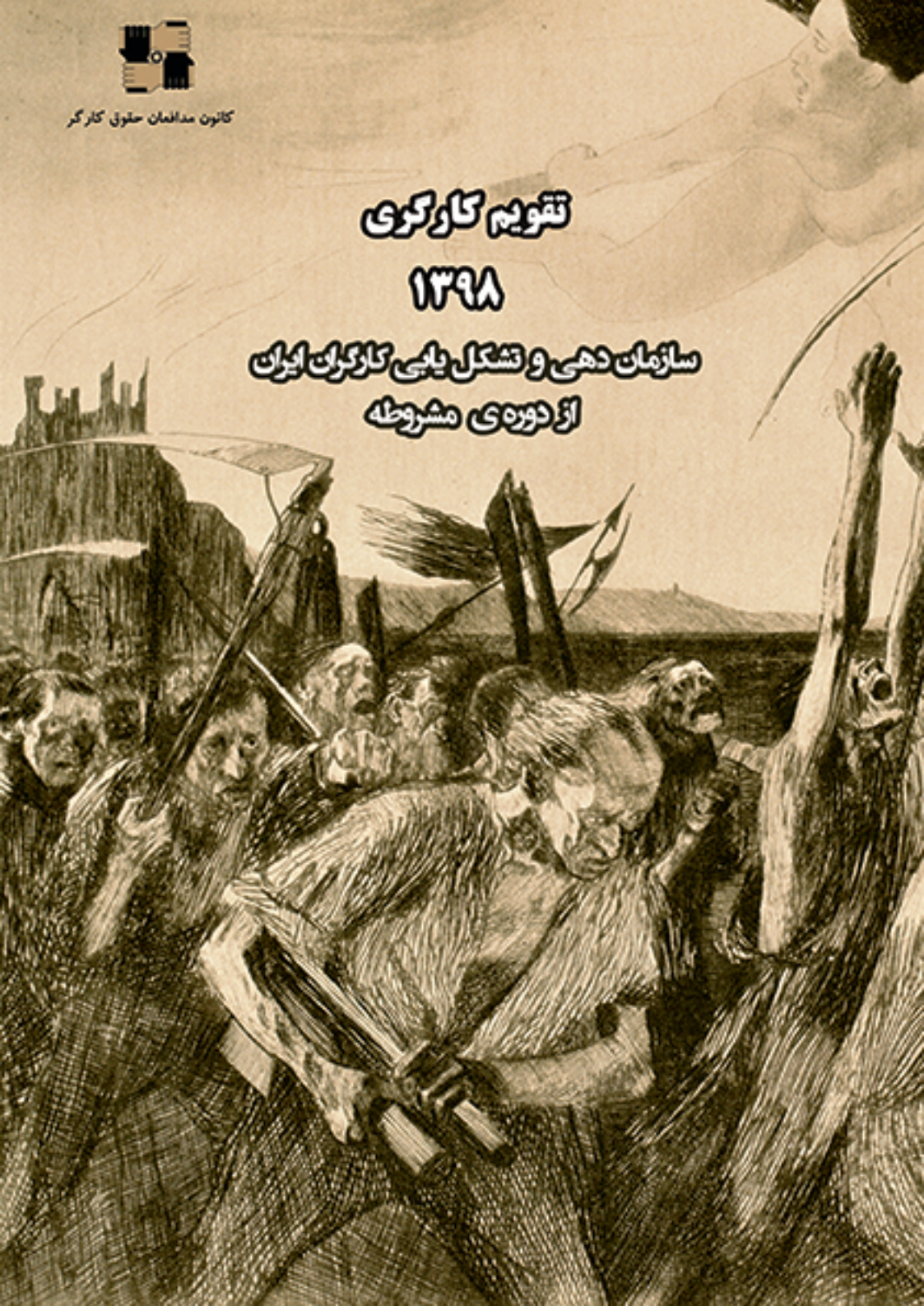

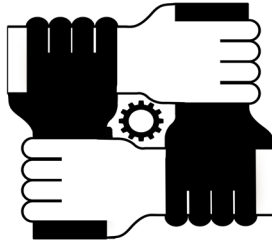
کانون مدافعان حقوق کارگر

تقویم کارگری

۱۳۹۸

سازمان دهی و تشکیل یابی کارگران ایران
از دوره‌ی مشروطه

کانون مدافعان حقوق کارگر

تقویم حاضر سومین سری از روزشمارهای مبارزات کارگران و زحمتکشان در ایران است. مبارزات کارگران که از دوران مشروطه تا به امروز ادامه داشته است، در هر دوره‌ای ویژگی‌های خاص خود را دارد و گنجاندن همه این مبارزات، متناسب با اوج و اعتلا و دوران افول و پراکندگی، آن چنان پر حجم است که در یک جلد نمی‌گنجد.

در این مجموعه تلاش بر آن است تا به آن دسته از مبارزاتی پرداخته شود که برای جنبش مبارزاتی امروز کارگران و زحمتکشان مفید باشد. اکنون که شاهد گسترش و اوج‌گیری مبارزات کارگران و زحمتکشان در ابعاد مختلف هستیم، این تجربیات از سازماندهی و تشکیل‌یابی کارگران، می‌تواند راه‌گشا باشد.

نظام سرمایه‌داری هر روز بر تجربیات خود در مقابله با کارگران می‌افزاید و هزاران متخصص را به کار می‌گیرد تا بتواند هر چه بیشتر با ترفندهای مختلف، حقوق کارگران و زحمتکشان را پایمال کند و هر روز نیروی کار را ارزان‌تر از روز گذشته در اختیار گیرد و با استثمار روزافزون نیروی کار، بر سرمایه خود بیافزاید. در مقابل، کارگران و زحمتکشان باید تمام تلاش خود را به کار برند تا از حقوق حقه خود دفاع کنند و از پیشرفت جامعه و گسترش تکنولوژی، برای بهبود زندگی خود استفاده کنند. این مهم جز با دانستن تجربیات گذشته و گسترش همبستگی در درون تشکیلات کارگران و زحمتکشان امکان‌پذیر نیست. ضمن تشکر فراوان از دوستانی که در تهیه این تقویم ما را یاری رساندند، امید است که این مختصر بتواند در این امر مهم یاری‌رسان طبقه کارگر باشد.

کانون مدافعان حقوق کارگر

بهار ۱۳۹۸

دشمنانمان می‌توانند همه گل‌ها را بچینند

ولی هرگز

نخواهند توانست

بر بهار چیره شوند...

پابلو نرودا

گرچه سال‌ها است زمستان پشت زمستان و محرومیت به دنبال محرومیت، زندگی کارگران و زحمتکشان را هر روز بدتر کرده است و هر چه آید سال نو، گوییم دریغ از پارسال؛ اما با این همه، مروری بر مبارزات گذشته کارگران و زحمتکشان در ادوار مختلف نشان می‌دهد که باز هم روزگار سیاهی به سر خواهد آمد، هر چند که این بار طولانی‌تر از گذشته باشد.

سالی که گذشت، پر از تجربیاتی گرانبها برای مبارزات کارگران و زحمتکشان و معلمان و سایر تهیدستان شهری بود. گرچه نظام سرمایه‌داری با تحمیل فقر و بی‌حقوقی، یورشی را بر سفره خالی مردم تدارک دیده و آن را به مورد اجرا گذارد، اما کارگران و زحمتکشان با تقابل همه‌جانبه به اعتراضات و مبارزات سراسری مبادرت کردند. کارگران فولاد اهواز و نیشکر هفت تپه بیش از یک ماه خیابان‌ها را تسخیر کرده و به زندان و غل زنجیر نظام سرمایه‌داری لبخند زده و آن را به سخره گرفتند تا اتحاد و همبستگی طبقاتی را هر روز گسترده‌تر کنند.

برگ‌های تاریخ بیانگر آن هستند که نظام سرمایه‌داری هر بار که فرصت یافته است بر زندگی محرومان تاخته و تا

آنجا که توانسته است بر سفره تهیدستان فشار آورده و حداکثر بهره‌کشی را از نیروی کار برده است. اما، هر زمان که محرومان و به فقر کشیده شدگان اراده کرده و صفوف خود را متشکل کرده‌اند، توانسته‌اند استثمارگران را به عقب برانند و به بخشی از حقوق از دست رفته خود برسند.

تجربه مبارزات گذشته بیانگر آن است که کارگران، زحمتکشان و تهیدستان همواره توانسته‌اند با ایجاد تشکلهای و سازمان‌هایشان نظام استثمارگرانه را به عقب برانند و زندگی بهتری را برای خود رقم زنند.

در بهار پیش رو نیز امید است آنان که به جز نیروی کارشان چیزی برای فروش ندارند، با همبستگی و ایجاد تشکلهای مستقل و سراسری خود بتوانند تا رسیدن به زندگی بهتر و برقراری جامعه‌ای که در آن ارزش‌های انسانی و حق یک زندگی شرافتمندانه و برخوردار از نعم مادی برای همگان فراهم باشد، به مبارزات‌شان ادامه دهند.

مبارزات سال گذشته نشان داد که سرمایه‌داران در برابر اتحاد و همبستگی کارگران چاره‌ای جز عقب‌نشینی ندارند و همین امر را کارگران و زحمتکشان در تداوم مبارزات‌شان در سال آینده نیز سرمشق قرار داده و هر روز صفوف خود را متشکل‌تر خواهند کرد.

با امید به فردایی بهتر، به استقبال بهار می‌رویم و بر زمستان‌هایی که گذشت نام بی‌ بازگشت می‌گذاریم.

کانون مدافعان حقوق کارگر

۲۹ اسفند ۱۳۹۸

شنبه

فروردین ۱۳۹۸

۲۱ March 2019

تعطیل

جمعه

فروردین ۱۳۹۸

۲۲ March 2019

تعطیل

تاریخچه تشکیل اولین تشکل‌ها و انجمن‌های ایران ۱۳۸۵

در اولین سال‌های انقلاب مشروطه، در بسیاری از شهرهای ایران سازمان‌های انتخاباتی به نام انجمن شکل گرفت. هر ایالتی می‌بایست نمایندگان خود را به مجلس بفرستد. در واقع، می‌توان این انجمن‌ها را اولین تشکل‌هایی مشابه با شورا یا سندیکا و اتحادیه دانست که در بسیاری از آنان نمایندگان اصناف شرکت داشتند. در اکتبر ۱۹۰۶، انجمن تبریز تاسیس شد. به دنبال آن، در تهران و سایر شهرها انجمن‌ها تاسیس شدند: انجمن اصفهان در پایان سال ۱۹۰۶، در رشت در سال ۱۹۰۷ و ژانویه همان سال در شیراز. دولت ایران به هر نحو ممکن در راه ایجاد این انجمن‌ها مانع‌تراشی می‌کرد. اما روز به روز به تعداد این انجمن‌ها افزوده می‌شد.

یکی از مهم‌ترین بخش‌های متمم قانون اساسی، مشخص کردن وضعیت انجمن‌های ایالتی و ولایتی بود. ماده ۹۰ متمم این قانون چنین است: «در سراسر ایران، شوراهای (انجمن‌های) ایالتی و ولایتی در ارتباط با وضعیت ویژه آنها تشکیل می‌گردد». در ماده ۹۰، از اصول انتخاب نماینده سخن می‌گوید: «نمایندگان انجمن‌های ایالتی، منطقه‌ای و ولایتی به انتخاب مستقیم مردم و در ارتباط با وضعیت این انجمن‌ها برگزیده می‌شوند». ماده ۹۲ نیز تصریح می‌کند: «شوراهای ولایتی و ایالتی حق اتخاذ تدابیر مستقل برای منافع عامه در حوزه‌هایی را که قانون مشخص کرده دارند» و ماده ۹۳ حق شوراهای ایالتی و ولایتی را به رسمیت شناخته است که نظارت بر دخل و خرج ایالت را برعهده دارند. به رغم محدودیت‌های اعمال شده، اکثریت این انجمن‌ها به مرکز نیروهای دموکراتیک و ارگان قدرت محلی تبدیل شدند.

۱۳۲۴: در جلسه اتحادیه کارگران و زحمتکشان استان پنجم (کرمانشاه) با حضور ۲۰۰ نفر، اعلام شد: کلیه کارگرانی که تمایل به عضویت در اتحادیه دارند، دو قطعه عکس تحویل دفتر شورا بدهند. در این جلسه ۳۰ نفر از رانندگان در اتحادیه ثبت نام کردند.

دکتر فروتن در سخنرانی خود چنین گفت: "برابر دستور و مرامنامه ما کلیه کارمندان ادارات و اشخاصی که حقوق بگیر هستند کارگر می‌دانیم و پاسبان هم از ماست. باید ما از دولت کار بخواهیم، مالکین زمین خود را به زارعین بفروشند تا با پولش کارخانه وارد کنند، هر نالایی به وسیله پارتی و رشوه بالا نرود و یک نفر رفتگر و پاسبان تا عمر دارد با بیچارگی هم آغوش نباشد. ما کارگرا عید نداریم، عید مال آن کسی است که ۵۰۰۰ تومان اسباب بازی خریداری نموده...عید ما وقتی است که مرام ما در دنیا عملی شده باشد!"

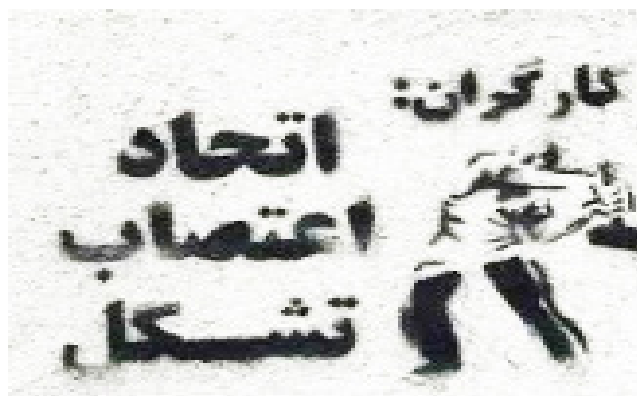
۱۳۵۸: تشکیل سندیکا در کارخانه ی پی یو (P.U) سازنده کفی کفش. در پی آن کارگران توانستند مقداری از خواسته‌های خود را که سود ویژه و حق مسکن بود از کارفرما بگیرند.

در کنار این انجمن‌های رسمی، همه جا انجمن‌های غیررسمی نیز به وجود آمد. به گونه‌ای که در پایان سال ۱۹۰۷ در تهران بیش از ۱۲۰ انجمن شمارش شده است. ملک‌زاده اشاره دارد که در تهران در مدت کوتاهی ۲۰۰ انجمن سازمان یافته است.

گارتویگ، نماینده روسیه تزاری در ایران، نوشت: در ژانویه ۱۹۰۸ کارگران تراموا انجمن خود را تشکیل و اعتصابی را نیز سازمان دادند. خدمتکاران ایرانی که نزد اروپاییان کار می‌کردند، انجمن خود را تاسیس کردند.

در مارس ۱۹۰۸ خبر تشکیل انجمن محلی با عنوان اتحاد مساوات در میناب منتشر شد.

مدارک موجود در بایگانی‌ها صراحت دارد که در قفقاز، ماورا خزر، کنستانتین پول، بمبئی، کلکته و مناطق دیگر، انجمن‌های پناهندگان سیاسی ایرانی و کمیته‌های انقلابی تشکیل شده که وظیفه آنان همدردی و یاری‌دهی به انقلابیون ایرانی بوده است.

اتحادیه و سندیکا

خواسته‌های مشترک صنفی هر جمعی که در یک مجموعه اقتصادی یا اجتماعی مشغول به فعالیت هستند، به ضرورت باید از طرف نمایندگان آنان پیگیری شود که شامل میزان دستمزد، ساعت کار و مزایای کار است که باید به کارفرما یا مسئول موسسه انتقال یابد. این خواسته‌ها که جنبه عمومی دارد همواره باید از طریق نهادی که متشکل از افراد مورد اعتماد کارکنان باشد پیگیری شود.

هر اتحادیه یا سندیکا دارای ارگان‌های مخصوص به خود است. در ابتدا یک هیات موسس برای تدوین اساس‌نامه و آئین‌نامه آن تشکیل شده و سپس با دعوت از یک مجمع عمومی از کارگران یا کارکنان آن موسسه، بر طبق اساس‌نامه همان مجمع، نمایندگان برای پیشبرد اهداف و خواسته‌های افراد مشغول به کار در آن موسسه برای مدتی معین انتخاب می‌شدند تا پیگیر مطالبات آن مجموعه باشند.

اتحادیه و سندیکا هر چند قدمت تاریخی دارد و در جوامع باستانی نیز به نوعی سابقه داشته است، اما به لحاظ بین‌المللی، پس از جنگ جهانی دوم به طور کامل از جانب جامعه بین‌المللی به رسمیت شناخته شد و تمامی اعضای سازمان ملل متحد در قراردادهای جمعی متعهد به رسمیت دادن به آن و آزادی تشکیل آن در محیط‌های کار شدند. اساس آن بر استقلال از دولت و کارفرما قرار دارد و بر طبق توافقنامه‌های بین‌المللی هیچ کس را نمی‌توان مجبور به عضویت یا منع از تشکیل یا عضویت در اتحادیه یا سندیکا کرد.

دفاع از حقوق کارگران و افراد شاغل در یک موسسه اقتصادی و اجتماعی، بر عهده همان اتحادیه خواهد بود.

۱۳۵۸: شورای منتخب کارکنان کارخانه بارسیلون در پی اعتراض کارگران،
اداره کارخانه را در دست گرفت.

تشکل‌های سراسری صنفی (فدراسیون و کنفدراسیون)

فدراسیون‌های کارگری از تجمع و اتحاد چند اتحادیه و یا سندیکا در یک صنعت و یا رشته‌های شغلی متفاوت (مانند خودروسازی، مواد غذایی، صنایع شیمیایی، هتل‌داری، حمل و نقل و...) در شهرها و استان‌های مختلف تشکیل می‌شود که همان اهداف و سیاست‌های اتحادیه‌ها و سندیکاهای زیرمجموعه‌اش را به پیش می‌برد.

همچنین جمعی از فدراسیون‌ها و اتحادیه‌ها تحت نام «کنفدراسیون»، از حقوق اولیه و شناخته شده اعضای شاغل در یک یا چند رشته تولیدی و خدماتی، دفاع می‌کند. حق اعتصاب، بستن قراردادهای دسته‌جمعی برای استخدام از حقوق مسلم تمامی اتحادیه‌ها و سندیکاها چه به لحاظ بین‌المللی و یا قوانین داخلی بسیاری از کشورها است.

شوراهای کارگران

نوع دیگری از تشکل‌های شناخته شده که در قرن بیستم در کشورهای مختلف به وجود آمد، شوراهای کارگران و کارکنان یک موسسه اقتصادی و اجتماعی است. شوراها هنگامی عملکرد پیدا می‌کنند که دولت و نظام سرمایه‌داری ناتوان از اداره موسسات اقتصادی و اجتماعی است و برای حفظ آن موسسات، شورایی از کارگران و کارکنان اداره آن را به دست می‌گیرند. در حقیقت این شوراها جایگزین کارفرما می‌شوند و مجموعه این شوراها می‌توانند نمایندگانی برای اداره دولت نیز تعیین کنند. در این نوع مدیریت، در حقیقت وحدتی میان کارکنان و کارگران و مدیریت به وجود می‌آید.

مدیریت شورایی در هر لحظه قابل تغییر است و تا هر زمان که مدیران کارها را به درستی انجام دهند، به کارشان ادامه می‌دهند. تغییر مدیران در جلسات عمومی صورت خواهد گرفت. در دوران جنگ جهانی اول و دوم این شوراها در کشورهای مختلف تشکیل و وظایف دولت‌ها را بر عهده داشتند. مجموعه این شوراها می‌تواند جایگزین پارلمان‌های دوران حاکمیت سرمایه‌داری باشد و افرادی را برای حضور در دولت تعیین کند. در ایران این شوراها، در سال‌های ۱۳۵۷ و ۵۸، بسیاری از امور جاری کارخانه‌ها، ادارات، مدارس، دانشگاه‌ها و بخشی از ارتش را بر عهده گرفتند و حتی روسای دانشگاه‌ها و فرماندهان نظامی را تعیین می‌کردند. البته در دوره حاکمیت نظام سرمایه‌داری، این شوراها به دلیل ماهیت دموکراتیک‌شان، از جانب دولت‌ها و حاکمان سرمایه‌داری تحمل نمی‌شوند.

انجمن‌های ارتجاعی یا ضد مردمی

با تقسیم ایران مطابق با قرارداد ۱۹۰۷، ضدانقلاب نیز تقویت شد و ضدانقلابیون هم انجمن‌های خود را تاسیس کردند. به قولی انجمن‌بازی باب روز بود و گاه اسباب تظہیر دغلكارانى كه مى‌خواستند آب پاكى روى گذشته خود بریزند. حبل‌المتین هم به این مطلب اشاره داشت: "اگر تو عمری به نوکری دولت سر کرده‌ای... اگر پول هنگفت در بانک‌ها انباشته‌ای... اگر املاک و دهات بی‌شمار دست و پا کرده‌ای... اگر هزاران خیانت و خطای جبران‌ناپذیر مرتکب شده‌ای... باز ناامید نشو... هرچه زودتر فکر برپایی انجمن کن و آب کُر بر جمله گناهان بریز." از جمله می‌توان به «بنیاد انجمن ولایتی» در شیراز، «انجمن اسلامی» و «انجمن قاجاریه» که شاهزادگان قاجار بوجود آورده بودند، اشاره کرد. دیکتاتوری حاکم به تشکیل

شنبه

فروردین ۱۱

۱۴۰۰
۱۴ رجب
31 March
2019

Handwriting practice area with dotted lines.

شنبه

فروردین ۱۲

۱۴۰۰
۱۵ رجب
1 April
2019

تعطیل

Handwriting practice area with dotted lines.

انجمن‌های ضدانقلابی کفایت نکرد و با هدف تضعیف فعالیت انقلابیون، نیرووهایی را به انجمن‌های مردمی نفوذ داد. در دهه بیست شمس‌ی نیز که فعالیت‌های کارگری گسترش بسیاری یافت و تعداد زیادی تشکل، اتحادیه و سندیکا تشکیل شده بود، تشکل‌های زرد و دولت‌ساخته نیز به عنوان ابزاری برای سرکوب، به شکل گسترده‌ای فعال شده بودند. از جمله می‌توان به اتحادیه اسکی، امکا، حزب دموکرات و... اشاره کرد. در اطلاعیه‌ای با امضای جمعیت فداییان راه‌آهن در سال ۱۳۲۷، اقدامات ضد کارگری اتحادیه اسکی افشا شده است. در این اطلاعیه آمده است:

"... امروز عده معدودی جانی و خائن تحت عنوان اسکی... در بنگاه راه‌آهن ریشه دوانده و با غصب پست‌های حساس و موثر و واگذار کردن مشاغل مهم به عده‌ای بی‌سواد... کوس و رشکستگی راه‌آهن را بر سر هر بازاری اعلام خواهند ساخت... ما اعلام می‌کنیم سندیکای اسکی روزی با غارت و چپاول قانون رسمی لکوموتیورانان راه‌آهن و روز دیگر با تبعید دسته‌جمعی کارمندان و کارگران صالح و هنگامی با گذاردن چند دزد نشان‌دار در راس پست‌های موثر بنگاه و زمانی با تهدید و تخویف (ترساندن) کارگران معصوم و وقتی با زجر و شکنجه کارمندان مظلوم و موقعی با اخراج دسته‌جمعی کارمندان صالحی که با خانواده خود به نان شب محتاجند، وحشیانه‌ترین رفتار و ظالمانه‌ترین روش را در باره کارکنان راه‌آهن معمول می‌دارد. ما با صدای بلند اعلام می‌کنیم که فجایع دارو دسته جنایتکار اسکی جنایات چنگیز مغول و تیمور را از یاد می‌برد... ما این ناله‌های جانسوز را به گوش و کلای مجلس و مقامات عالی‌ه کشور رسانده و اعلام می‌کنیم در صورتی که به تقاضای قانونی ما ترتیب اثری داده نشود، به اقدامات مهم‌تر و عملیات موثری مشغول خواهیم شد."

فروردین ۱۳۹۸

۲۷ اردیبهشت ۱۴۴۰
2 April 2019

تعطیل

Dotted writing lines for the first page.

فروردین ۱۴

۲۸ اردیبهشت ۱۴۴۰
3 April 2019

تعطیل

Dotted writing lines for the second page.

۱۳۵۸: اعتصاب ملوانان کشتیرانی ملی آریا در خرمشهر به دنبال تشکیل سندیکا

پایان موفقیت آمیز اعتصاب کارگران اصفهان ۲۰ فروردین ۱۳۳۲

این اعتصاب از بهمن ماه شروع شده بود. کارفرمایان می‌خواستند با پراخت مبلغ ناچیزی به عنوان مساعده کارگران را فریب دهند. اما کارگران صنایع پشم اعلام نمودند که تا پیروزی قطعی دست از اعتصاب برند. بهمن‌زاده ۶۸۰۰ کارگر از کارخانه‌های ریسباف، زاینده‌رود، شهناز، رحیم‌زاده پشمباف، اتحاد شهرضا و نختاب به این اعتصاب پیوستند و خواستار این شدند که مدیران کارخانه علاوه بر پرداخت یک ماه پاداش سالیانه، حق اعتصاب را به رسمیت بشناسند و کسانی را که اخراج کرده بودند، به کار بازگردانند و مزایای قانونی کارگران را پرداخت نمایند.

اداره کار طی بیانیه‌ای وقیحانه از مدیران کارخانه طرفداری کرد تا با تهدید و تملق‌گویی کارگران را وادار به تسلیم نماید. برای درهم شکستن اعتصاب از اعتصاب‌شکن‌ها استفاده شد. کارگران زن کارخانه شهناز، اعتصاب‌شکن‌های وابسته به حزب ایران را با افتضاح و رسوایی از کارخانه راندند. در زاینده‌رود آنها جرات نکردند که ماشین‌ها را روشن کنند. در کارخانه پشمباف کارگران، آنها را گوشمالی دادند. مردم شهر بیش از پیش نسبت به کارگران اعتصابی همدردی کردند.

در نهایت بعد از مذاکرات نماینده مخصوص دولت و اداره کار کتبا متعهد شدند که یک ماه پاداش بلاعوض بپردازند و برای رسیدگی به سایر خواست‌های کارگران ظرف ده روز اقدام نمایند. سرانجام در عصر ۲۰ فروردین ماه کارگران در تمام کارخانه‌های اعتصابی اصفهان با به صدا درآوردن سوت ممتد، این پیروزی را جشن گرفته و اعتصاب خاتمه یافت.

تشکیل شورای کارگران کارخانه گلوکوزان

۱۳۵۸

در روز تشکیل شورا، کارگران کارخانه جلوی نگهبانی جمع شده بودند و فریادهای بلند مرگ بر شاه، مرگ بر بختیار، مرگ بر مدیرعامل طنین‌انداز بود. رژیم سلطنتی سقوط کرده بود. از یک ماه پیش که کارخانه به صورت نیمه تعطیل درآمده بود، کارگران در کارخانه جمع می‌شدند و جمعی به بحث می‌پرداختند و از اتحاد در مقابل کارفرما جهت احقاق حقوق خود صحبت می‌کردند. ابتدا جلسات شلوغ بود و نظمی نداشت اما قرار شد یک نفر اداره جلسه را به عهده گیرد و یکی دیگر از کارگران نیز نظریات را یادداشت کند. در این جلسه پس از صحبت‌های طولانی، یکی از کارگران گفت: «باید اداره کارخانه را خود در دست گیریم و برای اینکار باید عده‌ای از خود ما انتخاب شوند». بدین ترتیب «شورای کارگران» مطرح شد.

روز انتخابات، چون ۷۰ درصد کارگران بی‌سواد بودند، قرار شد سه نفر از کارگران با سواد انتخاب شوند و با سوال از یک یک کارگران بی‌سواد، رأی آن‌ها را روی کاغذ بنویسند. از ژتون غذا به عنوان کارت رأی‌گیری استفاده کردند. بالاخره ۹ نفر که اکثریت آراء را داشتند به عنوان نمایندگان شورای کارگران انتخاب شدند. در پی تشکیل شورا و تصویب خواسته‌های کارگران، انواع کالاهای ساخته شده در اختیار شورا قرار گرفت و جلوی درب کارخانه فروخته شد. تمام این عملیات در دفاتر کارخانه ثبت گردید. از پولی که به این ترتیب به دست آمد حقوق عقب‌افتاده کارگران و حق مسکن آنان پرداخت شد.

.....
.....
.....
.....

۱۲۹۹: قیام شیخ محمد خیابانی
۱۳۵۸: تشکیل شورا توسط ۸۰۰ کارگر پیمانی شرکت نفت مسجد سلیمان و صدور قطعنامه‌ای به شرح زیر:
۱- رسمی شدن کلیه کارگران;
۲- برکناری رؤسای مزدوری که در گذشته با رژیم شاه زد و بند داشتند;
۳- عامل قراردادهای شرکت نفت یا کارفرمایان به دادگاه‌ها سپرده شود تا زد و بندهای مسئولین برای بالاکشیدن حق کارگران پیمانی بر ملا شود.

.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....

انجمن‌های صنفی، مذهبی، قومی و فرهنگی

ایرانیان از دیرباز انجمن‌هایی بر پایه صنعت و مذهب داشته‌اند. حتی برخی، منشا این نهادها را به دوره ساسانیان می‌رسانند. دولت خود مشوق این نهادها بود و در جهت تسهیل اخذ مالیات از طریق ریش‌سفید هر انجمن، حاکمیت اقتصادی خود را تأمین می‌کرد. از نیمه دوم قرن ۱۹ به بعد نیرومندترین تشکلهای آن تجار بود و نقش بانک را ایفا می‌کردند. انجمن‌های صنفی بارها مقابل حکومت ایستادند. بست‌نشینی و اعتراض بر سر مالیات‌های تازه از جمله امور رایج بود. به عنوان مثال در سال ۱۸۹۰ صنف کش‌باف، نساج، مسگر، و صراف یک صدا علیه بانک شاهی که کار و بارشان را کساد کرده بود، برخاستند و خواهان برچیده شدن بانک شدند. در دوره مشروطه، انجمن‌هایی نیز بر پایه مذهب شکل گرفت. از جمله انجمن آرامنه، اتحادیه زرتشتیان، اتحادیه بنی‌اسرائیل و انجمن بایبه که مخفی بود.

۱۳۵۸: اخراج رئیس کارخانه‌ی چینی‌سازی پارس توسط شورای کارگران
۱۳۵۸: اجتماع هزاران کارگر بیکار در حیاط خانه کارگر واقع در خیابان
ابوریحان و راهپیمایی به سمت خانه آیت الله طالقانی

۱۳۳۰: کارگران کارخانه نور در اصفهان که همه روزه برای گرفتن نان در محل
کارخانه جمع می شدند، ضمن تهیه شعارهایی قصد داشتند که به طرف شهر
حرکت کنند. این حرکت کارگران با مقابله خشونت‌بار ماموران شهربانی روبرو
شد. در مقابله با این سرکوب خشن، تعدادی از کارگران زن و کودک که در
صف اول بودند تهدید کردند که خود را به زاینده رود خواهند انداخت.
۱۳۵۸: تجمع بیش از ۵ هزار کارگر در مقابل ساختمان دادگستری و صدور
بیانیه‌ای علیه بیکاری و سرکوب کارگران

هم‌چنین انجمن‌های صنفی مانند اتحادیه تلگراف، اتحادیه اصناف، انجمن تجار مشروطه خواه، انجمن غلامان آزاد، انجمن جراید، انجمن دانشمندان، انجمن مستوفیان، انجمن معماران، اتحادیه لشکر نویسان، انجمن سردارها. همچنین هم‌ولایتی‌ها دور هم جمع می‌شدند. انجمن‌هایی نظیر انجمن شیرازیان، اصفهانی‌ها، آذربایجانی‌ها، دروازه قزوین، انجمن قاجاریان و انجمن تفرشیان تشکیل شد که دکتر مصدق هم عضو آن بود. این انجمن دارای یک کمیسیون حزب بود که در آن بیشتر از مسایل جنگی صحبت می‌شد و به قصد دفاع از مشروطیت برپا شده بود.

انجمن‌های فرهنگی هم تشکیل شده بودند مانند انجمن صفا، کانون جوانان و انجمن فرهنگ که به فکر کنگره سراسری انجمن‌ها افتاد و فراخوانی در روزنامه مجلس منتشر کرد. انجمن فلاحت که شعباتی در شهرستان‌ها داشت و افزون بر تعلیم و ترویج فنون کشاورزی، به نشر افکار آزادی‌خواهی هم می‌پرداخت.

انجمن سواد نیز بیشتر روزهای هفته را به آموزش علوم گوناگون اختصاص می‌داد و جمعه‌ها هم جلسات سخنرانی و بحث آزاد داشت و عموم می‌توانستند در آن نشست‌ها شرکت کنند.

۱۳۹۷: تجمع ۳۰۰ نفر از کارگران بازنشسته کارخانه کیان تایر

۱۳۵۸: تشکیل شورای ۶۱ نفره کارگران در «انبارهای عمومی ایران» شرکت
سهامی عام، واقع در ۲۰ کیلومتری جاده تبریز-مرند پس از دو ماه تلاش
کارگران
۱۳۹۷: تجمع ۱۵۰ کارگر به دنبال تعطیلی کارخانه متالورژی پودر ایران در
مقابل استانداری قزوین

بخش‌هایی از اطلاعیه کارگران کارخانه پشمینه تبریز فروردین ۱۳۲۴

«خواطر عموم هم‌وطنان و اهالی غیور و باعاطفه آذربایجان را مستحضر می‌دارد، وضعیت مالی کارخانه پشمینه در اثر سوءاداره هیات مدیره آن به بن بست رسیده است.

تقریباً یک ماه و نیم است که به کارگران این کارخانه اصلاً حقوقی نرسیده، فقط با هزار برو و برگرد و سماجت قریب ۲۵ هزار تومان نقد و مقداری پارچه که در بازار به نصف قیمت فروخته شده، بابت حقوق به کارگران رسیده است.

فعلاً حقوق اسفند ماه و حق مرخصی عیدانه که اداره شرکت تا به حال بایستی پرداخت می‌کرد، داده نشده. در این شب عید نوروز، ۸۰۰ کارگر که با در نظر گرفتن خانواده‌های آنان ۴۵۰۰ نفر مرد و زن و بچه معصوم می‌باشند، گرسنه و حتا بعضی‌ها هستند که کوپن جیره‌بندی خود را نیز فروخته و خورده‌اند... آقایان با خانواده‌های خود با انواع و اقسام ناز و نعمت شب عید را گذرانده‌اند.

... لذا ما کارگران کارخانه پشمینه... مستحضر می‌داریم که از تاریخ سه شنبه ۱۷ فروردین... در محوطه کارخانه جمع و اعلام گرسنگی می‌نماییم و از عموم طبقه کارگر و زحمتکش و شورای متحده کارگران حزب توده ایران و جبهه آزادی در این خصوص استمداد می‌نماییم...

"وای اگر از پس امروز بود فردایی"

۱۳۲۹: در پی اعتصاب کارگران بندر معشور(خرمشهر) و حمله پلیس دو زن کشته و ۲۰ مرد زخمی شدند. اعتصاب عمومی دانشجویان دانشگاه تهران به عنوان همدردی با کارگران

۱۳۳۰: بار دیگر کارگران بندر ماهشهر و آبادان دست به اعتصاب و شورش زدند که این امر منجر به کشته و زخمی شدن چند تن از کارگران شرکت نفت شد.

۱۳۳۷: دوازده هزار نفر از تاکسی رانان تهران (برای احقاق حقوق و تقاضای حقه‌ی خود) دست به اعتصاب زدند این اولین اعتصاب بعد از کودتای ۲۸ مرداد ۳۲ بود.

۱۳۵۸: راهپیمایی کارگران بیکار اصفهان. کشته شدن یک کارگر

۱۳۵۸: تجمع ۳۰ کارگر اخراجی گیلارد سیستان در مقابل اداره کار شوشتر در اعتراض به اخراج غیرقانونی به جرم اعتصاب ۴ ماهه علیه رژیم شاه

۱۳۸۷: اعتصاب غذای جمعی کارگران ایران خودرو

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۳۰: اعتصاب کارگران کارخانه های اصفهان. کارگران اعتصابی که زنان کارگر در صف اول آن بودند به سمت اصفهان حرکت کردند. در این حرکت اعتراضی، یک کارگر کشته و هفت نفر مجروح شدند

۱۳۹۷: اعتراض سه روزه کارگران پالایشگاه گاز ایلام که منجر به بازگشت بدون شرط هفت نفر از کارگران اخراجی شد.

برگزاری انتخابات سندیکای رانندگان و کمک رانندگان گنبد کاووس

۱۳۵۸

انتخابات سندیکای رانندگان و کمک رانندگان گنبد کاووس برگزار شد و طی آن هفت نفر با رأی مخفی به عنوان هیأت نمایندگان سندیکا انتخاب شدند. در نخستین جلسه هیأت نمایندگان، یک نفر به عنوان دبیر سندیکا و رابط با شوراهای کارگری انتخاب گشت و سندیکا همکاری خود را با شوراهای سندیکاهای سراسر کشور اعلام کرد.

قسمتی از وظایف عمومی سندیکا:

- ۱- کوشش در راه لغو قوانین ضد کارگری و ضد انسانی؛
- ۲- جلوگیری از اخراج رانندگان و حمایت از آنها در مواقع بیکاری و بیماری؛
- ۳- تقلیل حق بیمه و دریافت خسارت بیمه بدون سرگردانی و مزاحمت برای رانندگان؛
- ۴- سازماندهی و شرکت دادن رانندگان و کمک رانندگان در جشنهای کارگری، دهقانی و مذهبی؛
- ۵- ایجاد فروشگاههای ابزارآلات ماشین و شرکت های تعاونی مصرف و صندوق های وام؛
- ۶- انحلال اداره کاریابی و ادغام آن در اداره کار و امور اجتماعی؛
- ۷- ارتباط با سندیکاهای رانندگان و کارگران در سطح ایران؛
- ۸- ایجاد کار برای رانندگان بیکار (در مرحله اول کار نوبتی)؛
- ۹- نظارت بر کار گارژها و کارخانه دارها در رابطه با مسائل مربوط به رانندگان و حمل بار؛
- ۱۰- دولت حق اعتصاب را به رسمیت بشناسد و قانونی اعلام کند.

۱۳۳۰: جمع آوری اعانه برای کارگران اعتصابی نفت آغاچاری، توسط صندوق
 اعتصاب کارگران صنایع پشم و زاینده رود اصفهان
 ۱۳۵۸: گردهم آیی اعضای سندیکای نویسندگان و خبرنگاران
 ۱۳۵۸: اخراج رئیس کارخانه چینی سازی پارس توسط کارگران
 ۱۳۸۷: مسدود کردن جاده تهران اسلامشهر توسط کارگران کیان تایر (لاستیک
 البرز)، در اعتراض به توقف تولید، تصمیم کارفرما برای انحلال کارخانه و
 دریافت نکردن چهار ماه حقوق معوقه

تشکیل شورای موقتی در کارخانه داروسازی شیمیکو تهران

۱۳۵۸

در این کارخانه، شورایی ۵ نفره متشکل از چهار قسمت (حسابداری، آزمایشگاه، انبار و ساخت) با وظایف زیرتشکیل شد:

- ۱- کنترل تولید و توزیع؛
- ۲- رفع تبعیض بین کارگران؛
- ۳- تغییر قانون کار فعلی؛
- ۴- جلوگیری از اخراج کارگران؛
- ۵- ایجاد صندوق اعتصاب؛
- ۶- ایجاد شرکت تعاونی، کتابخانه، نمازخانه؛
- ۷- بهبود وضع بیمه و بهداشت کارگران؛
- ۸- دو روز تعطیل و ۴۰ ساعت کار در هفته با پرداخت حقوق کامل؛
- ۹- مرخصی سالیانه از سه هفته تا یک ماه؛
- ۱۰- افزایش حقوق سالیانه کارگران مطابق با افزایش هزینه زندگی و نظارت کارگران بر آن؛
- ۱۱- تشکیل جلسه کارگران و نمایندگان هر ۱۵ روز یکبار؛
- ۱۲- به رسمیت شناساندن حق اعتصاب و تشکیل اجتماعات کارگری.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۵۸: پایان تحصن ۵ روزه کارگران بیکار در دادگستری با قول وزیر کار مبنی بر طرح نظرات کارگران در هیات دولت

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۴۲: تشکیل سندیکای کارگران شرکت واحد

۱۳۵۸: فروهر وزیر کار، عنوان کرد طرح پیشنهادی کارگران بیکار در هیات دولت بررسی می شود.

۱۳۵۸: اجتماع ۲۰۰ کارگر شرکت ایران پوپلین رشت

۱۳۹۷: پهن کردن سفره خالی در بلوار شهرداری توسط کاسب کاران بانه‌ای در اعتراض به بسته شدن مرزها

بخش‌هایی از گزارش شهربانی اصفهان در مورد اعتصاب و تظاهرات کارگران و بیکاران شهر اصفهان

۲۴ فروردین ۱۳۳۰

"پیرو گزارشات قبلی راجع به تشنجات کارخانجات و بیکاری کارگران و تحریک عمال حزب منحلۀ توده و عناصر ماجراجو و فاسد بین کارگران و تهیه صندوق اعانه و جمع آوری پول جهت کارگران اعتصاب‌کننده خوزستان از شب گذشته که رادیو وضعیت اعتصاب کارگران نفت جنوب را با مقتول شدن چند نفر اطلاع داد، وضع کارگران تغییر و تشنج بیشتری در آنان حاصل شد... امروز اطلاع حاصل شد کلیه کارگران کارخانجات به عنوان پشتیبانی از کارگران خوزستان قصد تظاهرات و دادن متینگ را دارند... ابتدا نماینده کارگران به استانداری احضار و آنان را از دادن متینگ منع نمودیم... به رادیو هم دستور داده شد که اعلام شود که از تظاهرات و میتینگ جلوگیری خواهد شد... همچنین دو گروهان سرباز از سربازخانه به شهر آمده با مامورین انتظامی کمک و تشریک مساعی نمایند... مامور درب کارخانجات و در محل میدان ۲۴ اسفند گمارده شد. لیکن کارگرانی که سر کار بودند در ساعت ۱۲ غفلتاً دست از کار کشیده و با کارگران بیکار به حال اجتماع، شروع به آمدن به طرف شهر گذارده‌اند. ماموران روی پل ۳۳ چشمه جلوی آنها را گرفته و مانع شدند. ضمناً کارگران کارخانه رحیم زاده از محل کارخانه... به طرف چهارباغ آمده که به سایرین ملحق شوند. هر چه مامورین جدیت کردند و اندرز و نصیحت، متفرق نشدند و به مامورین حمله نمودند و دو پاسبان را با اسلحه مضروب، یکی از آنان مقتول و دیگری مجروح، ناچاراً از طرف مامورین انتظامی شروع به تیراندازی شد در ضمن یک نفر از کارگران مقتول و یک نفر مجروح شده...."

.....
.....
.....
.....

۱۳۲۳: اعتصاب کارگران ریسباف و شهرضا و درگیری بین کارگران و نیروهای کارفرما دو کشته و سی مجروح در پی داشت.
۱۳۵۸: اعلام همبستگی جمعیت بیداری زنان با زنان کارگری که در خانه کارگر متحصن شده بودند.
۱۳۵۸: اجتماع هزاران تن از کارگران بیکار درخانه کارگر. یکی از نمایندگان کارگران اعلام کرد از یک میلیون نفری که وزیر کار اعلام کرده فقط ۵۵۰۰ نفر از وام بیکاری استفاده کرده اند.

.....
.....
.....
.....

۱۳۵۸: سندیکای کارگران صنعت نفت اعلام کرد: کارگران نفت را مقابل کارگران بیکار قرار ندهید.
۱۳۵۸: تشکیل سندیکای کارگران شهرداری بندر ترکمن و برگزاری انتخابات با رأی مخفی
۱۳۹۷: تجمع اعتراضی کارگران بازنشسته کارخانه رنگین نخ سمنان در اعتراض به عدم پرداخت مطالباتشان مقابل استانداری

۲۵ فروردین ۱۳۳۰

جنازہ کارگر مقتول کماکان در مسجد شاه بود... چون جمعیت فوق العادہ بود و بیم آن می رفت به شہربانی حملہ نمودہ... تقاضا شد عداہای سرباز جہت جلوگیری از بروز اتفاق سوء بہ شہر اعزام شود... عداہای شروع بہ سخنرانی کردند، سربازانی فرستادہ شد و با نصب مسلسل در بام و محوطہ شہربانی از ورود جمعیت بہ شہربانی جلوگیری و با نصایح و مذاکرات قرار شد؛ دہ نفر نمایندہ بہ شہربانی بفرستند... بہ ہیچ وجہ مذاکرہ با آنان منتبح بہ نتیجہ نشد. جمعیت درحالی کہ مجروحی را روی تخت حمل می کردند بہ تلگرافخانہ و از آنجا بہ بیمارستان کارگران رفتہ... فعلا بہ صورت ظاہر آرامش برقرار ولی اذہان عمومی تا اندازہای از رویہ نامطلوب کارگران متزلزل است و بناست کارگران، صبح فردا پس از تجمع در میدان مجسمہ و تظاہرت دیگری در مجلس ختم کارگر مقتول در مدرسہ چہارباغ حضور بہ ہم رسانند.

در ضمیمہ ہفتہ نامہ اسرار حق، متن قطعنامہای از سوی ۶۰ ہزار نفر مردم اصفہان کہ برای بہ خاک سپردن شہیدان خود، کارگران شرافتمند و مبارزی کہ شہید شدند، خطاب بہ مجلس شورای ملی آمدہ است:

۱- فوراً در خواستہای قانونی کارگران دلاور خوزستان را اجابت کنند، ۲- حکومت نظامی خون آلود و پست را از صفحہ خوزستان برچینند، ۳- قاتلین منفور شہدای آبادان و اصفہان را در برابر چشم مردم محاکمہ و بہ دار مجازات بیاویزند، ۴- اعضای دولت حسین علا را بہ جرم خیانت بہ ملت و سلاخی فرزندان ملت تسلیم بہ محاکمہ کنند، ۵- دست توطئہ گران خونخوار آمریکا و انگلیس را از کشور ما کوتاہ سازند، ۶- آزادی احزاب، اجتماعات و سندیکاہا را اعلام کنند.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۲۳: اعتصاب بیش از ۱۵ هزار کارگر نساجی در اصفهان
۱۳۲۹: اعتصاب کارگران کارخانه نساجی شاهی

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۳۷: اعتصاب کارگران نفت جزیره خارک

تعطیل

آشنایی با قوانین: قرارداد کار

فصل دوم قانون کار به تعریف قرارداد کار و شرایط اساسی انعقاد آن و فصل سوم آن به شرایط کار اختصاص دارد که شامل مواد ۷ تا ۶۹ قانون کار می‌شود.

قرارداد کار چیست و شرایط بستن آن چگونه است؟

قرارداد کار عبارتست از قرارداد کتبی یا شفاهی که به موجب آن کارگر در قبال دریافت حق‌السعی، کاری را برای مدت موقت یا مدت غیرموقت برای کارفرما انجام می‌دهد. در کارهایی که طبیعت آنها جنبه مستمر دارد، در صورتی که مدتی در قرارداد ذکر نشود، قرارداد دائمی تلقی می‌شود. شرایطی که در قرارداد کار ذکر می‌شود و یا تغییرات بعدی آن در صورتی قابل اجرا خواهد بود که برای کارگر مزایایی کمتر از امتیازات مقرر در این قانون در نظر نگرفته باشد.

هنگام بستن قرارداد کار چه شرایطی را باید رعایت کرد؟

اصل بر صحت کلیه قراردادهای کار است، مگر آنکه بطلان آنها در مراجع قانونی به اثبات برسد. تمام قراردادهایی که موضوع آن خلاف قوانین جاری و کار باشد از درجه‌ی اعتبار خارج است، حتی اگر کارگر آن را امضا کرده باشد. یک قرارداد کار هنگامی از نظر مراجع قانونی معتبر شناخته می‌شود که موارد زیر در آن آمده باشد:

معین بودن موضوع قرارداد - نوع کار یا حرفه یا وظیفه‌ای که کارگر باید به آن اشتغال یابد.

حقوق یا مزد مبنا و مزایای آن - ساعات کار، تعطیلات و مرخصی‌ها.

محل انجام کار - تاریخ انعقاد قرارداد - مدت قرارداد، چنانچه کار برای مدت معین باشد.

موارد دیگری که عرف و عادت شغل یا محل، ایجاب نماید.

۱۳۲۲: اعلام تشکیل اتحادیه کارگران گیلان
 ۱۳۵۸: تحصن حدود ۵۰۰ نفر از کارگران بیکار شده شرکت های ساختمانی و
 راه سازی زاهدان

۱۳۰۱: اعتصاب کارگران نساج. در این سال صاحبان نساجی ها قصد داشتند
 به کارگران در برابر بافتن هر ذرع پارچه یک عباسی کمتر از سابق پردازند.
 کارگران بافنده که در گرماگرم ایجاد اتحادیه بودند، به پشت گرمی این
 همبستگی، علیه کاهش دستمزدها اعتصاب کردند. این اعتصاب موجب عقب
 نشینی کارفرمایان شد و کارگران روز بعد با موفقیت به سر کار برگشتند.
 ۱۳۲۳: ادامه اعتصاب کارگران اصفهان و زخمی شدن ۴۰ نفر

حزب عدالت

۱۲۹۶

پس از انقلاب فوریه ۱۹۱۷، به ابتکار گروهی از کارگران ایرانی که در معادن نفت باکو کار می‌کردند، حزب عدالت ایران تشکیل شد. این حزب با حزب بلشویک ارتباط نزدیکی داشت و سه سال بعد خود را حزب کمونیست ایران نامید. در اردیبهشت ۱۲۹۶ سوسیال دمکرات‌های ایرانی (اجتماعیون عامیون)، حزب "عدالت" را رسماً تشکیل دادند و مرامنامه خود را به دو زبان آذربایجانی (مفصل) و فارسی (مختصر) در باکو چاپ و منتشر کردند. در بخش فارسی این مرامنامه چنین آمده است: "از جمله مطالبات عدالت آنست که اصول حیات و معیشت باید اساساً موافق قانون سوسیالیسم (اجتماعیت) باشد، تا اینکه به ثمره زحمت زحمتکشان تنها دولتمندان صاحب نباشند."

در دو سال بعد، حزب نفوذ شگرفی در میان کارگران ایرانی مقیم باکو به دست آورد. کمیته حزب عدالت اعضای خود را برای کارهای تبلیغاتی و تشکیلاتی به ایران می‌فرستاد و در آنجا حوزه‌های حزبی تشکیل می‌داد. اندکی بعد در ترکستان نیز سازمان‌های مشابهی در میان کارگران ایرانی به وجود آمد. در ۲۳ ژوئن ۱۹۲۰، به ابتکار کمیته ایالتی حزب عدالت در ترکستان، کنگره حزب در شهر انزلی تشکیل شد. کنگره کمیته مرکزی حزب را انتخاب کرد و به آن ماموریت داد که بیش از هر چیز در خاک ایران فعالیت کند، سازمان‌های موجود را تقویت و سازمان‌های جدید تشکیل دهد. در ماه مه ۱۹۲۲، این حزب قریب ۱۵۰۰ عضو داشت.

۱۳۰۸: نخستین اعتصاب بزرگ و فراگیر کارگران نفت جنوب
 ۱۳۲۹: کارگران نساجی شاهی (قائم شهر) اعتصاب کردند که با عکس‌العمل
 خشن نیروهای انتظامی مواجه شدند و در نتیجه پنج نفر از کارگران کشته و
 تعدادی نیز مجروح شدند.
 ۱۳۹۷: اعتصاب غذا و تجمع شبانه روزی کارگران کارخانه سیستم‌های
 صنعتی تاکستان در اعتراض به عدم پرداخت ماه‌ها حقوق، حق بیمه،
 عیدی و مطالبات دیگر

۱۳۹۷: تجمع خانوادگی کارگران اخراجی شهرداری منطقه ۹ مشهد برای
 بازگشت به کار مقابل شرکت خدمات شهری اطلس پاک
 -تجمع بازنشستگان بانک‌های دولتی در اعتراض به عدم همسان‌سازی حقوق

هنگامی که خطر اشغال باکو توسط انگلیسی‌ها می‌رفت، در ۱۷ ژوئیه ۱۹۱۸ (تیر ۱۲۹۷)، کنفرانس انقلابیون برگزار شد. در قطعنامه آن، هر دو حزب «عدالت» و «همت» همه اعضای خود را برای دفاع از انقلاب به خدمت ارتش دعوت کردند. یک ماه پس از اشغال باکو توسط انگلیسی‌ها (اوت ۱۹۱۸)، اولین کمیته حزب عدالت در شهریور ۱۲۹۷ منحل شد، اما فعالیت حزب ادامه یافت تا ماه مارس ۱۹۱۹ (اسفند ۱۲۹۷) که دومین کمیته عدالت تشکیل شد و انتشار مطبوعات زیرزمینی خود به نام‌های «حرمت» و «یولداش» به زبان‌های فارسی و آذربایجانی را شروع کرد.

در روزهای اول تیرماه ۱۲۹۹، کنگره حزب عدالت در انزلی برگزار شد و رسماً نام «حزب کمونیست ایران» را پذیرفت. در این کنگره ۵۱ نماینده و ۹ مهمان حضور داشتند.

در این کنگره، حزب تاکتیک کوتاه مدت خود را تا سرنگونی حکومت شاه و طرد امپریالیسم انگلیس، برپایه اتحاد همه طبقات، اعلام کرد و خواهان همکاری با شیخ محمد خیابانی و میرزا کوچک خان شد. حزب در جمهوری گیلان نقش عمده ای داشت و حیدرعمواوغلی از اعضای آن به سمت وزیر خارجه انتخاب شد.

در پی ترور حیدرخان (۷ مهر ۱۳۰۰) و کشته شدن کوچک خان و مهاجرت احسان اله خان، مقاومت نیروهای انقلابی گیلان در هم شکست و دوران مخفی فعالیت حزب آغاز شد. در ۵ بهمن ۱۳۰۰، جلسه مشترکی از نمایندگان مراکز مختلف تشکیل شد و تدارک پلنوم سال ۱۳۰۱ در دستور کار قرار گرفت.

Dotted lines for writing on page 6.

۱۳۳۲: اعتصاب ۱۲۰۰ کارگر وطن اصفهان برای دریافت حقوق معوقه
۱۳۵۸: آغاز اعتصاب کارگران کوره آجرپزی خاتون آباد در اعتراض به
دستمزد
۱۳۹۷: تجمع اعتراضی رانندگان تاکسی خطوط شهری سلماس مقابل سازمان
تاکسیرانی و حمل و نقل عمومی سلماس

Dotted lines for writing on page 7.

ما هم بسیاریم

ما هم روزی
دور هم جمع خواهیم شد
تاریکی را از همه کوچه ها
منها خواهیم کرد.
ما هم مثل زندگی
ضرب در ضرب
روی نومییدی ضربدر می کشیم.
ما سرانجام
آزادی را میان همه تقسیم خواهیم کرد.
حالا دستت را به من بده
از سکو بالا بیا
روی تخته کلاس باران و بنفشه بنویس:
اینجا
هر کسی
حق دارد رویایی داشته باشد.

۱۳۵۰: اعتصاب و تظاهرات ۴۰۰۰ کارگر چیت کرج و کشتار کارگران از سوی نظامیان
۱۳۵۸: حمله عوامل ضد کارگری و عوامل کارفرما به اتوبوس کارگران متحصن

کارخانه آزمایش شیراز

۱۳۵۸: اعتصاب کارگران کارخانه پارچه بافی مقدم در اعتراض به ۱۲ ساعت کار روزانه، دستمزد، اخراج مستمر کارگران و نبود سرویس ایاب و ذهاب و سالن غذاخوری. صاحب کارخانه کارگران را سه چهار ماه یک بار اخراج می کرد تا به این ترتیب از پرداخت حق بیمه بازنشستگی و سایر مزایا خودداری کند.
۱۳۵۸: آغاز اعتصاب دوروزه در صنایع فولاد در اعتراض به عدم دریافت مطالبات پیشین و عدم دریافت اضافه حقوق از پیش توافق شده
۱۳۹۷: تجمعات اعتراضی کارگران اخراجی مجتمع کارخانجات روغن نباتی کشت و صنعت شمال نسبت به بلاتکلیفی شغلی، معیشتی و نیز برای بازگشت به کار

۱۳۰۸: دستگیری ۹۳ نفر از فعالین اتحادیه کارگران نفت جنوب توسط کمپانی انگلیسی نفت، جهت جلوگیری از اعتصاب احتمالی.

بخشی از مقاله روزنامه حقیقت (ارگان شورای مرکزی اتحادیه‌های کارگری) ۸ اردیبهشت ۱۳۰۱

"اول ماه مه باید تعطیل شود. این تعطیلی هرج و مرج نیست. این تعطیلی انقلاب هم نیست. این تعطیلی است که باید ملت از حکومت با زور حقوق خود را مسترد دارد. این عید نیست، بلکه دادخواهی است. این روزی است که دولت باید موجودیت ملت را بفهمد. باید به حکومت فهماند که تو نوکر ملت هستی. باید موافق خواهش ملت رفتار کنی. تو نمی‌توانی از آزادی قلم، آزادی مطبوعات و آزادی اجتماعات جلوگیری کنی زیرا آن حق مشروع ملت است. تو نباید بدون رضا و خواهش ملت برخلاف مصالح ملت با اجانب معاهده عقد کنی. زیرا آن حق را ملت به تو نداده است. تو نباید و نمی‌توانی حکومت را برای شخص خود آلت استفاده قرار داده، اولاد اتباع خود را وکیل کنی و قوم و خویش خود را در ادارات دولتی جابجا نمایی."

۱۳۰۱. به مناسبت اول ماه مه نمایش کمدی اخلاقی در سه پرده به افتخار کارگران در تهران برگزار شد. در بین نمایش استاد حسین سیاسی از طرف کارگران تبریک عید به حاضران گفته، سپس اسمعیل حروفچین نطق مختصری از طرف «اتفاق جوانان» ایراد نمود که با غریبو «نابود باد ظلم، زنده باد مساوات» خاتمه پذیرفت.

۱۳۵۸: شورای هماهنگی برگزاری جشن اول ماه مه فراخوانی برای برگزاری جشن اول ماه مه و تظاهرات کارگران از مقابل خانه کارگر داد. این شورا مرکب از سه گروه سندیکایی کارگری: شورای موسس اتحادیه مرکزی سراسری کارگران پروژه ای، شورای موسس اتحادیه های سراسری کارگران ایران و کانون هماهنگی سندیکاهای کارگران ایران بود.

۱۳۰۶: یورش به کارگران چاپخانه که برای جشن اول ماه مه جمع شده بودند
۱۳۴۰: اعتصاب کارگران نختاب و شهناز اصفهان
۱۳۸۸: دستگیری حدود ۲۰۰ نفر در پارک لاله قبل از برگزاری مراسم روز کارگر. در این تجمع که برای اولین بار پس از سی سال تشکلهای مستقل کارگری فراخوان برای برگزاری روز کارگر داده بودند، نیروهای امنیتی با یورش به تجمع کنندگان و ضرب و جرح و خشونت بسیار زیاد این تجمع را برهم زدند و با احکام قضایی عده ای را به قید وثیقه آزاد و تعدادی را محکوم کردند.

عاشقی را شرط تنها ناله و فریاد نیست
تا کسی از جان شیرین نگذرد، فرهاد نیست
تا نشد رسوای عالم، کس نشد استاد عشق
نیم رسوا عاشق، اندر فن خود استاد نیست

ای دل از حال من و بلبل چه می‌پرسی، برو
ما دو تن شوریده را کاری به جز فریاد نیست
به به از این مجلس ملی و آزادی فکر
من چه بنویسم، قلم در دست کس آزاد نیست

رای من این است کاندید از برای انتخاب
اندین دوره مناسب‌تر کس از شداد نیست
حرف‌های تازه را فرعون هم ناگفته بود
بلکه از چنگیز هم تاریخ را در یاد نیست

ای خدا این مهد استبداد را ویران نما
گر چه در سرتاسرش یک گوشه‌ای آباد نیست
گر چه جمهوری است این اوضاع، برگیر و به بند
هیچ آزادی‌طلب بر ضد استبداد نیست

قلب «عشقی» بین که چون سرتاسر ایران زمین
از جفای گلرخان، یک گوشه‌اش آباد نیست

میرزاده عشقی

سال شمار برگزاری جشن اول ماه مه در ایران:

۱۱ اردیبهشت

۱۲۷۹ تا ۱۳۳۰

۱۲۷۹: ایرانیان برای نخستین بار روز اول ماه می را در باکو و آن هم به طور مخفیانه برگزار کردند. در این مراسم ۱۳ نفر حضور داشتند.
۱۲۹۹: نخستین بار جشن روز کارگر به همت حزب سوسیال دمکرات ارمنی برپا گردید. این جشن برای اعضای حزب برگزار شد.
۱۲۹۹: گرامیداشت روز کارگر در عمارت خیریه تبریز با شرکت شیخ محمد خیابانی برگزار شد و از باسکرویل، معلم آمریکایی که در جریان جنگ مقاومت تبریز در زمان انقلاب مشروطه به شهادت رسیده بود، تجلیل شد.

۱۳۰۱: اطلاعیه اتحادیه کارگران چاپخانه‌ها منتشر شد و در آن آمده که: "اتحادیه کارگران مطابع به سمع عموم کارگران می‌رساند به موجب تصمیمی که با اکثریت آرا اتخاذ شده است اول ماه مه، امروز ۱۱ ثور، به مناسبت عید کارگران با عموم کارگران هم آواز و کارگران مطابع تعطیل نموده اند."

- عصر روز دوشنبه میتینگ کارگران در مسجد سپهسالار. بعد از نطق آقای کاوه، استاد حسین سیاسی نطقی درمورد بدبختی و فلاکت طبقه زارع، کارگر و مظلوم اشراف و نتیجه نگرفتن از مشروطیت و قانون اساسی بیان نمودند. همزمان با گردهمایی کارگران در مسجد سپهسالار، جلسه‌ای در مخالفت با کارگران برگزار شد که منجر به درگیری میان کارگران و مخالفین گردید.

۱۳۰۱: انتشار خواست‌های کارگران در روزنامه حقیقت: «به عقیده ما: ۱- فردا باید بدون تأخیر در تمام نقاط ایران حکومت‌های نظامی لغو شود زیرا مخالف قانون اساسی است. ۲- محبوسین سیاسی که به جرم آزادیخواهی یا هر نوع مسلک سیاسی در ایران توقیف شده‌اند آزاد گردند. ۳- جرایدی که تا به حال بدون محاکمات هیئت منصفه در مرکز ولایات توقیف شده‌اند منتشر گردند. ۴- اصول امتیاز روزنامه که برخلاف قانون اساسی است، ملغی گردد.

۵- نظارت و جلوگیری از هر قبیل آزادیخواهی لغو بشود. ۶- کنفرانس، میتینگ و اجتماعات در همه جا آزاد باشد. ۷- مأمورین دولتی که به آنها اتهام دزدی و خیانت، زده شده، اعم از وزیر و کیل یا مستشار تحت محاکم بیرون آیند. ۸- قانون برای تعیین حدود کارگر و کارفرما وضع شود. ۹- از تعديات ملاکین نسبت به رعایا کاملاً جلوگیری شده و قانون معینی برای حدود آنها وضع شود که ملاکین نتوانند بر آنها تحمیل کنند. ۱۰- اراضی خالصه بین رعایا تقسیم گردد. ۱۱- اصول مالیات بر عایدات تعیین شده و مالیات‌هایی که تحمیل به فقرا است ملغی گردد. ۱۲- انتخابات انجمن‌های ایالتی و ولایتی و بلدی (شهرداری) شروع شود. ۱۳- ادارات کشوری از اختیار مأموران لشگری خارج شود. ۱۴- مسافرت آزاد و جواز ملغی شود. ۱۵- در مناسبات تجاری و قوانین گمرکی تجدید شود. ۱۶- به طور کامل از مظالم و غارتگری حکام و مأمورین دولت عموماً جلوگیری و در صورت تجدید فجایع آنها، مجازات به آنها داده شود."

۱۳۰۲: کارگران مطابع (چاپخانه‌های) طهران به مناسبت عید اول ماه مه اعتصاب نمودند و دو ساعت به غروب مانده ازطرف ۲ نفر از کارگران در میدان توپخانه و محل سابق ایران آزاد نطقی مبنی بر عالم کارگری بیان گردید.

۱۳۰۳: برگزاری جشن روز کارگر در رشت و انزلی توسط اتحادیه کلاهدوزان، کرجی‌بانان، حمالان، حلبی‌سازان. یورش ماموران شهربانی در تهران به چاپخانه‌ها و ضبط اعلامیه‌های مربوط به جشن اول ماه مه.

۱۳۰۴: با روی کار آمدن رضا خان پهلوی، برگزاری جشن اول ماه مه با برخوردهای سخت اداره نظمیہ روبرو شد.

۱۳۰۵: برگزاری با شکوه جشن روز کارگر توسط اتحادیه‌های کارگری

۱۳۰۶: برگزاری مراسم روز جهانی کارگر و دستگیری تعدادی از کارگران در ۱۲ ادریبهشت. اسامی تعدادی از کارگران بازداشت شده: مهدی کمیرام، بهرام قلی مسگرزاده، سلمان قالب در تهران تراش از کفاشان، حسین سیافی از بنیان، باقر نوابی، محمد پروانه، علی آقا کاوه، علی اصغر کاوه، زیرونی، اوهان ماطاوس از چاپخانه در تهران در تهران ها. کیمرام، مسگرزاده، سلمان قالب تراش ۳۲ ماه در زندان ماندند.

۱۳۰۷: برگزاری نیمه مخفی جشن روز کارگر با حضور صدها کارگر در باغی در دروازه دولت، ۶۰۰ نفر در این جنبش حضور داشتند. سازمان دهندگان مراسم اردشیر آوانسیان، میرزاعلی طرفدار، عطاله عبداله‌زاده بودند. جشن با سخنرانی میرزا علی طرفدار، کارگر بنا و رییس اتحادیه کارگران بناخانه تهران شروع شد. این کارگران بعد از ظهر به مراسم کلوب سوسیالیست‌ها، در خیابان فردوسی که متعلق به علی اکبر دهخدا بود پیوستند.

۱۳۰۷: حمله به روزنامه برق و دستگیری کارکنان آن و ۲۵۰ نفر از فعالین کارگری، به اتهام پخش اعلامیه روز کارگر.

۱۳۰۸: اعتصاب یازده هزار کارگر صنعت نفت برای دستمزد بیشتر، هشت ساعت کار، مرخصی سالانه با استفاده از حقوق، خانه سازمانی و رسمیت یافتن اتحادیه. در این اعتصاب پانصد نفر دستگیر شدند.

- جشن روز کارگر در گیلان با حضور اتحادیه حملان و کرجی‌بانان، در مشهد توسط حزب کمونیست ایران شاخه خراسان و در تهران توسط اتحادیه کارگری در باغ معینیه تهران برگزار شد.

۱۳۰۹: برگزاری جشن روز کارگر به صورت مخفی در کوه‌های بیرون مشهد و همچنین در کوه‌های حومه تبریز با شرکت کارگران اتحادیه صابون‌سازان، بافندگان و کارگران دیگر صنوف. در این روز، بیانیه اتحادیه کارگران ایران

خطاب به کارگران آذربایجان، در شهر تبریز منتشر شد که خواستار: قانون کار، آزادی مطبوعات و اجتماعات کارگری، علنی شدن اتحادیه‌های کارگری، ۸ ساعت کار، جلوگیری از کار اطفال، بهداشت در کارخانه‌ها، بیمه کارگران، تأمین معاش بیکاران شهر و دهات بود.

- در اصفهان در مراسمی به دعوت تشکیلات سری کارگران کارخانه نساجی وطن اصفهان، شصت تا هفتاد نفر شرکت داشتند. در مراسم فوق پارچه سرخی که روی آن عبارت «رنجبر روی زمین اتحاد» نوشته شده و به دیوار نصب گشته بود. در جلسه «زیان‌های کنترات در تهران نامه» برشمرده شده و پیرامون فشارهایی که به کارگران وارد می‌شود و زمینه اعتصاب را فراهم آورده، توضیحاتی داده شد. آنگاه مراسم با شعار «زنده باد اتحاد کارگران کارخانه وطن»، پایان یافت. ۱۳۱۵: پخش اعلامیه روز جهانی کارگر در کارخانه وطن اصفهان، پالایشگاه آبادان و راه آهن شمال و برگزاری جشن روز کارگر در خیابان شاه‌آباد تهران توسط اتحادیه‌های کارگری.

۱۳۲۳: تشکیل شورای متحده مرکزی اتحادیه‌های کارگران و زحمتکشان ایران با شرکت ۴ سازمان سندیکایی.

۱۳۲۴: برگزاری جشن اول ماه مه توسط شورای متحده مرکزی زحمتکشان ایران در تهران.

۱۳۲۴: تظاهرات کارگران نفت با خواسته افزایش دستمزد، افزایش سهمیه خواربار، بهبود شرایط کار و معیشت و وضع مسکن.

۱۳۲۵: برگزاری اول ماه مه توسط شورای متحده همدان، کرمان، شیرگاه، نایین، رفسنجان و کرمانشاه.

۱۳۲۵: اعتصاب سراسری کارگران لکوموتیو به دلیل فحاشی سرپرست انگلیسی به ایرانیان.

۱۳۲۹: حمله نظامیان به تظاهرات اول ماه مه کارگران شاهی و شهادت عده‌ای از کارگران.

۱۳۳۰: دکتر مصدق برگزاری روز اول ماه مه را آزاد اعلام کرد.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

روز معلم
۱۳۴۰: کشته شدن دکتر خانعلی در گردهمایی اعتراضی معلمان در میدان بهارستان
۱۳۵۸: اعتصاب کارگران لرد ماکارون
۱۳۹۷: اعتصاب کارگران شیفت شب شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه
در اعتراض به عدم پرداخت حقوق بهمن ماه
-اعتصابات کارگران سد مخزنی کبیر در اعتراض به عدم پرداخت ۸ ماه حقوقشان

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۰۴: اعتصاب ۱۴ هزار کارگر تصفیه خانه نفت آبادان
۱۳۲۵: افتتاح اتحادیه کارگران و دهقانان حمیدیه و صدور قطع نامه‌ای که در آن برکناری استاندار و رییس شهربانی خواسته شده بود. در کنار آن خواسته‌هایی نظیر ایجاد پست بهداری برای درمان بیماران، بستن سد کرخه برای جلوگیری از بیکاری و گرسنگی کارگران و دهقانان، ایجاد دبستان کشاورزی برای تعلیم اطفال کشاورزان و تقسیم بلاعوض اراضی خالصه حمیدیه به رعایای شورای متحده کارگران و دهقانان حمیدیه.
۱۳۵۸: اعلام همبستگی کارگران بیکار شهسوار با سایر کارگران بیکار
۱۳۵۸: پایان اعتصاب موفقیت آمیز کارگران کوره آجرپزی خاتون آباد

انتخاب روز معلم به مناسبت بزرگداشت دکتر خانعلی

۱۳۴۰

قیام تاریخی جامعه معلمان. در این روز معلمان کشور با یک اعتصاب عمومی علیه بی‌عدالتی‌ها و خفقان به پا خاسته و در اندک مدتی توانستند پشتیبانی دیگر اقشار جامعه را جلب کنند. حمله و تیراندازی قوای نظامی به شرکت‌کنندگان در گردهمایی میدان بهارستان موجب قتل دکتر ابوالحسن خانعلی، معلم مبارز شد. قتل دکتر خانعلی و زخمی شدن گروهی از معلمین و دانش‌آموزان خشم عمومی مردم را برانگیخت و رژیم شاه را مجبور به عقب‌نشینی و آزاد کردن عده‌ای از زندانیان سیاسی نمود. دولت شریف امامی برکنار شد و مجلس بیستم در نتیجه طغیان مردم منحل گشت. ۱۲ اردیبهشت به دلیل تجلیل از دلیری خانعلی از طرف جامعه معلمان و مردم به عنوان "روز معلم" اعلام شد.

جامعه معلمان ایران پس از سقوط و تبعید رضا شاه در ۱۳۲۰ تشکیل گردید. این جامعه در اندک زمانی توانست معلمین زیادی را گرد هم جمع کند و در ۱۳۲۷ با انتشار روزنامه "مهرگان" و تاسیس باشگاه مهرگان در زمان حکومت ملی دکتر مصدق (۱۳۳۲-۱۳۳۰) به فعالیت‌های خود شدت بخشید و در بالا بردن سطح فرهنگ و آگاهی معلمین نقش خوبی ایفا کند. بعد از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲، جامعه معلمان به فعالیت علنی خود ادامه داد و در اسفند همان سال محمد درخشش را به عنوان نماینده خود راهی مجلس هجدهم ساخت. در این مجلس، نماینده جامعه معلمان دولت سپهبد زاهدی را به دلیل زندانی کردن دکتر مصدق استیضاح نمود.

اعتصاب کارگران تصفیه‌خانه آبادان

۱۳۰۸

این اعتصاب سه روزه به دعوت اتحادیه مخفی کارگران نفت به رهبری یوسف افتخاری، رحیم همداد، رمضان کاوه، حسن علی ثابتی، وفایی، علی امید سازماندهی شده بود که کارگران بیکار نیز به این اعتصاب پیوستند.

خواسته اتحادیه کارگران:

- بالابردن دستمزدها تا ۱۵ درصد؛
- به رسمیت شناختن اتحادیه کارگری؛
- به رسمیت شناختن عید اول ماه مه؛
- دخالت دادن کارگران و نمایندگانشان در مورد اخراج و قبول کارگران
- هفت ساعت کار برای جوانان کمتر از ۱۸ سال

تشکل مستقل کارگری

۱۳۰۱: افتتاح رسمی اتحادیه کارگران نساج. در آن زمان تعداد کارگران نساج تهران ۷۰۰ نفر بود که از میان خود ۳ عضو به شورای مرکزی اتحادیه ها اعزام کردند.

۱۳۳۸: درگذشت محمد علی افراشته شاعر طنزپرداز شعر کاری
۱۳۵۸: تشکیل سندیکای کارگران چاپخانه های کرمانشاه و حومه و تدوین اساسنامه این سندیکا

۱۳۵۸: اعتصاب های سراسری در کوره پزخانه های اطراف تبریز. خواسته کارگران افزایش دستمزد، ایجاد مسکن برای کارگران، پرداخت حق اولاد و بیمه، سالن غذاخوری و حمام بود.
۱۳۵۸: اعتصاب سراسری کارگران کوره پزخانه های آمل

۱۳۵۳: یورش نیروهای دولتی به کارگران اعتصابی دخانیات دستگیری ۵۱ نفر

۱۳۵۳: اعتصاب کارگران پلایشگاه شیراز
۱۳۵۸: تحسن ۲۴۰ نفر از کارگران شرکت آرمه-تسا در اعتراض به بیکاری و عدم دریافت ۴ ماه حقوق در دفتر مرکزی شرکت

۱۳۵۸: اجتماع دیپلمه های بیکار شهرستان رشت در استانداری و صدور قطعنامه ای جهت تشکیل اتحادیه دیپلمه های بیکار و همچنین دریافت وام بیکاری. در پایان این تجمع استاندار قول داد که تا تاریخ ۱۰ خرداد وام را در اختیار آن ها بگذارد.

۱۳۹۷: تجمع شبانه روزی کارگران شرکت حمل و نقل خلیج فارس در اعتراض به خصوصی سازی و عدم پرداخت مطالبات
-تجمع اعتراضی کارگران بازنشسته پتروشیمی نسبت به عدم پرداخت مطالباتشان مقابل فرمانداری آبادان

سرکوبی اعتصاب کارگران پالایشگاه نفت آبادان ۱۴ اردیبهشت ۱۳۰۸

به دنبال سرکوب اعتصاب کارگران آبادان، پنج هزار کارگر اخراج، ۱۵۰ کارگر زخمی، ۲۰۰ کارگر بازداشت شدند. از جمله دستگیرشدگان: علی امید، رحیم همداد، یوسف افتخاری بودند که تا سال ۱۳۲۰ در زندان رضاشاهی ماندند. این اعتصاب تحت رهبری حزب کمونیست ایران سازماندهی شده بود. گزارش روزنامه ستاره سرخ از جریان اعتصاب: "روز ۴ ماه مه ۱۹۲۹ ساعت ۸ صبح اعتصاب شروع شد. دستجات پلیس که در محل آماده بودند، به علت کمی، جرأت حمله به کارگران ننمودند.

کمپانی زورق‌های موتوری خود را برای حمل قشون از بنادر و شهرهای دیگر به کار انداخت. کارگران آمدن قشون را با خواندن سرودهای انقلابی و فریاد "محو باد کمپانی انگلیس و ایران"، "محو باد عمال امپریالیسم"، "محو باد امپریالیسم انگلیس" تلافی کردند. پاسبانان و سربازان با شمشیر و قمه‌های برهنه به کارگران حمله و کارگران با سنگ و چوب مقاومت کردند. در نتیجه، بیست کارگر و ۱۵ پلیس زخمی شدند.

از ده هزار کارگر، ۹ هزار کارگر در اعتصاب شرکت کردند. عملیات معدن به کلی فلج و دکاکین همه بسته و کارگران بیکار به صف اعتصابیون پیوستند. جمعیتی قریب بیست هزار کارگر و کسبه در برابر قشون پلیس ترتیب دادند. در همین روز در مسجد سلیمان و نواحی دیگر نیز اعتصاب شروع شد."

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۳۳: کشته شدن وارطان سالاخانیان عضو سندیکای کارگران کفاش

۱۳۳۵: تاسیس سندیکای کارگران کفاش

۱۳۹۷: تجمع اعتراضی کارگران صنایع چوب و کاغذ ایران (چوکا) نسبت به

عدم پرداخت ۳ ماه حقوق و مشکلات بیمه

-تجمع چندین باره بیماران «ام پی اس» به همراه خانواده‌هایشان، مقابل ساختمان وزارت بهداشت تحت عنوان «می‌خواهیم زنده بمانیم و زندگی حق ماست»

۱۳۰۸: اعتصاب کارگران نفت جنوب که مدت سه روز طول کشید. عده زیادی از کارگران نفت در این اعتصاب شرکت داشتند. اعتصاب برای اضافه دستمزد و تقلیل ساعات کار، بهبود شرایط کار و زندگی، به رسمیت شناختن اتحادیه و تعطیل اول ماه مه بود. قوای نظامی رضاشاه به سرکردگی سپهد امیراحمدی به اشاره کمپانی نفت جنوب این اعتصاب را خاموش و بیش از ۵۰۰ نفر از شرکت کنندگان آن را به نقاط دور دست تبعید کرد.

۱۳۲۵: اعتصاب کارگران نفت جنوب و پیروزی موفقیت آمیز آنان

۱۳۵۸: اجتماع بیش از هزار کارگر ساختمانی «مهک» چابهار در تهران به

نماینده‌گی از بیش از ۵ هزار کارگر

۱۳۹۷: اعتصاب و تجمع صدها کارگر فاز ۱۲ کنگان در اعتراض به عدم پرداخت

ماه ها حق کمپ

-اعتصاب و تجمع دو روزه کارگران کارخانه کیان کرد در اعتراض به عدم

پرداخت ۶ ماه حقوق و ۳ سال عیدی

اقدامات شورای کارگران «تی یو» ۱۸ اردیبهشت ۱۳۵۸

شورای کارگران تصمیم گرفت از ارسال محصولات تولیدی کارخانه جلوگیری کند. پس از این تصمیم کارفرما با حيله پيشنهاد كرد كه نمايندگان كارگران را براي مذاكره با خود به تهران برده و در مورد خواسته‌هايشان با آنها خصوصي صحبت كند. اما كارگران با اين پيشنهاد مخالفت كردند و در نهايت كارفرما در مقابل تشكّل و يکپارچگي كارگران تسليم خواسته‌هاي آنان به شرح زير شد:

- ۱- افزايش دستمزد به ميزان ۵۰ درصد؛
- ۲- حق مسکن ۵۰۰ تومان؛
- ۳- حق خواربار براي كارگران مجرد ۱۵۰ تومان و براي كارگران متاهل ۲۰۰ تومان؛
- ۴- حق اولاد سه برابر دستمزد پس از افزايش دستمزدها؛
- ۵- ۴۰ ساعت کار در هفته؛

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۲۵: ده هزار نفر از کارگران نفت آغاچاری اعتصاب کردند. این اعتصاب پس از ۱۴ روز با موفقیت به پایان رسید. خواست کارگران شامل اضافه دستمزد، تامین حداقل وسایل بهداشتی، تامین آب آشامیدنی و یخ بود.

۱۳۵۸: اجتماع ۱۵۰ کارگر مترو (قسمت میدان آرژانتین) در مقابل شهرداری در اعتراض به بیکاری و عدم دریافت حقوق

۱۳۹۷: تجمع معلمان شاغل و بازنشسته سراسر کشور به دنبال فراخوان «شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران» و یورش وحشیانه نیروهای امنیتی و لباس شخصی به تجمع کنندگان مقابل سازمان برنامه و بودجه

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۳۲: اعتصاب کارگران پارچه بافی آذربایجان قزوین برای اضافه دستمزد

۱۳۹۷: تجمع اعتراضی کارگران راه آهن استان آذربایجان شرقی نسبت به واگذاری شرکت به بخش خصوصی، نداشتن امنیت شغلی و عدم پرداخت به موقع حقوق

پیشه آنان، همه آرام و خواب
قسمت ما، درد و غم و ابتلاست
حاصل ما را، دگران می‌برند
زحمت ما، زحمت بی‌مدعاست

از چه شهان ملک ستانی کنند
از چه به یک کلبه ترا اکتفاست
گشت حق کارگران پایمال
بر صفت غله که در آسیاست

کار ضعیفان ز چه بی‌رونق است
خون فقیران ز چه رو بی‌بهاست
عدل، چه افتاد که منسوخ شد
رحمت و انصاف، چرا کیمیاست

پروین اعتصامی

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

روز جهانی پرستار
۱۳۵۸: آغاز اعتصاب ۷۰۰ کارگر نیروگاه رامین در ۳۰ کیلومتری بین
مسجد سلیمان و اهواز برای افزایش حقوق، مدت مرخصی سالیانه و حق
اولاد
۱۳۹۷: تجمع اعتراضی کشاورزان اهواز نسبت به بیکاری هزاران نفر به
دنبال ممنوعیت کشت تابستانه برنج مقابل استانداری خوزستان

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۵۸: اعتصاب و راهپیمایی کارگران مس سرچشمه
۱۳۸۷: تجمع چند هزار نفر کارگران نیشکر هفت تپه
۱۳۹۷: تجمع اعتراضی کارگران کارخانه هیکو نسبت به بلا تکلیفی شغلی و
وعده های توخالی مسئولان کشور، استان مرکزی و کارفرما
-اعتصاب صدها کارگر نیروگاه و سد چم شیر گچساران در اعتراض به
عدم پرداخت ۷ ماه حقوق برای دومین روز متوالی
-تجمعات دامنه دار ۱۸۰ کارگر اخراجی کارخانه صدر فولاد برای بازگشت
به کار و پرداخت مطالبات

چند اعتصاب کارگری

اعتصاب کارگران اصفهان اردیبهشت ۱۳۲۳

شورای مرکزی اتحادیه کارگران اصفهان طی نامه‌ای به مجلس شورای ملی اعلام کرد که ۱۵ هزار کارگر این شهر با خواست اجرای وظیفه قانونی ادارات دولتی در جلوگیری از حمله به کارگران، در اعتصاب هستند. در این سال‌ها، یکی از شیوه‌های خشونت‌آمیز برای از میان برداشتن اتحادیه‌های کارگری، ایجاد نزاع‌های دسته‌جمعی در کارخانه‌ها چماق‌داران کارفرمایان که از روستاها می‌آوردند و اعضای احزاب دولتی و شبه دولتی مثل حزب نهضت ملی بود.

اعتصاب کارگران چاپخانه‌ها اردیبهشت ۱۳۳۸

کارگران چاپخانه‌ها مبارزه در راه ۵۰ درصد افزایش حقوق را بیش از پیش تشدید کردند و چون کارفرمایان از اجرای خواست آنان سرباز می‌زدند، کارگران تهدید به اعتصاب کردند و بالاخره ۲۵ اردیبهشت موافقتنامه‌ای بین طرفین به امضاء رسید که به موجب آن قرار شد قانون کار در باره کارگران چاپخانه‌ها به موقع اجرا گذارده شود و ۲۵ درصد به مزد آنان افزوده گردد.

اعتصاب کارگران اصفهان و تبریز اردیبهشت ۱۳۴۰

در جریان انتخابات دوره بیستم، هنگامی که دولت عده‌ای از دانشجویان را زندانی کرد، کارگران اصفهان و تبریز و پاره‌ای دیگر از مراکز صنعتی به علامت اعتراض اعتصاب ۲۴ ساعته اعلام نمودند.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۹۷: اعتصاب و تجمع کارگران خطوط ابنیه راه آهن مشهد، لرستان، زاگرس، رباط کریم، اسلامشهر، زنجان و چندین شهر دیگر در اعتراض به عدم پرداخت مطالبات و نداشتن امنیت شغلی

-تجمع کارگران بازنشسته پتروشیمی آبادان در اعتراض به عدم پرداخت مطالباتشان مقابل فرمانداری برای دومین بار

-تجمع اعتراضی کارگران نی بر مجتمع کشت و صنعت نیشکر هفت تپه نسبت به عدم پرداخت چند ماه حقوق

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۲۳: اعتصاب کارگران قماش در تهران با خواسته اضافه حقوق

۱۳۲۳: تصویب طرح اولین قانون کار در هیات وزیران

۱۳۹۷: کارگران کارخانه هیکو درسومین روز اعتراضشان با تجمع مجدد در مسیر راه آهن سراسری شمال-جنوب عزم راسخشان را در راه دستیابی به مطالباتشان به نمایش گذاشتند.

اعتصاب کارگران نفت مسجد سلیمان اردیبهشت ۱۳۴۰

در اردیبهشت ۱۳۴۰ کارگران نفت مسجد سلیمان اعتصاب کردند. در همان روزها ۸۰۰ نفر راننده شرکت ملی نفت میتینگ همبستگی با کارگران اعتصابی تشکیل داده و طی قطعنامه‌ای خواهان تعیین حداقل دستمزدها شدند.

اعتصاب کارگران کارخانه پشم اصفهان خرداد ۱۳۴۳

کارگران کارخانه پشم اصفهان به علت عدم آزادی تشکیل سندیکا، اجباراً در سندیکای دولتی گرد آمده و پیمان دست جمعی با کارفرما منعقد ساختند. ولی کارفرما از اجرای مواد پیمان سرپیچید، کارگران متفقا به این نتیجه رسیدند که اعتصاب را آغاز کنند و چون متشکل بودند توانستند اراده خود را بر کارفرما تحمیل نمایند.

حقوق، دستمزد و مزایای قانونی کارگران چیست؟

در قانون کار آمده است که کارگر در مقابل کارش حق‌السعی دریافت خواهد کرد.

از نظر قانون کلیه دریافت‌های قانونی که کارگر به اعتبار قرارداد کار اعم از مزد یا حقوق، کمک عائله‌مندی، هزینه‌های مسکن، خواربار، ایاب و ذهاب، مزایای غیرنقدی، پاداش افزایش تولید، سود سالانه و نظایر آنها دریافت می‌کند حق‌السعی نامیده می‌شود. و مزد عبارت است از وجوه نقدی یا غیرنقدی و یا مجموع آنها که در مقابل انجام کار به کارگر پرداخت می‌شود.

مزد باید در فواصل زمانی مرتب و در روز غیر تعطیل و ضمن ساعات کار به وجه نقد رایج کشور یا با رضایت طرفین به وسیله چک و براساس قرارداد یا عرف کارگاه پرداخت شود که ممکن است در پایان روز یا هفته یا پانزده روز یک بار به نسبت ساعات کار و یا روزهای کارکرد پرداخت شود. در صورتی که براساس قرارداد یا عرف کارگاه، پرداخت مزد به صورت ماهانه باشد، این پرداخت باید در آخر ماه صورت گیرد.

در این حالت مزد مذکور حقوق نامیده می‌شود. مزایای رفاهی و انگیزه‌ای از قبیل کمک هزینه مسکن، خواربار و حق عائله‌مندی، پاداش افزایش تولید و سود سالانه جزو مزد محسوب نمی‌شود.

پایان تحصن و اعتصاب غذای کارگران شرکت تولیدی شن و ماسه "متوساک" با به دست گرفتن و کنترل کارگاه

۱۳۵۸

پس از اخراج ۱۰ کارگر به طور دسته جمعی در تاریخ ۱۵ فروردین کارگران برای اعتراض به کارفرما مراجعه کردند اما عوامل کارفرما با مسلسل یوزی از آنان استقبال کرد. کارگران نترسیدند، مقاومت کرده و در همان جا متحصن شدند و از خروج کارفرما جلوگیری کردند، هر چند بعداً به وسیله‌ی مأموران مسلح کمیته فراری داده شد.

پس از این که به وزارت کار و دادگستری و همچنین کمیته امام مراجعه کرده و خواهان رسیدگی به این کار شدند، اما نتیجه‌ای حاصل نشد. سپس دست به اعتصاب غذا زدند. پس از ۲۵ روز تحصن و ۴ روز اعتصاب غذا تصمیم به دست‌گیری و کنترل کارگاه گرفتند.

در یازدهم اردیبهشت قطعنامه‌ای توسط کارگران شرکت تولیدی شن و ماسه «متوساک» به شرح زیر صادر شد:

۱- ما قادر به تولید نه تنها برابر بلکه بیشتر از سابق هم هستیم؛

۲- می‌توانیم هزینه‌ها را به حداقل برسانیم؛

۳- بدون وجود عاملین کارفرما علاوه بر نحوه‌ی صحیح تقسیم کار، محیط کار صمیمانه‌ای هم برای‌مان ایجاد شده است؛

۴- ما خود می‌توانیم کنترل تولید و فروش را دست‌داشته باشیم.

این کارگران نشان دادند که اگر کنترل تولید و توزیع کارخانه به دست کارگران بیافتد و کارگاه‌ها به دست کارگران اداره شود، تا چه اندازه می‌تواند در پیشبرد کارها مفید باشد.

سازمان تامین اجتماعی و صندوق‌های بیمه‌ای که متولی امر ارائه خدمات بهداشتی و بازنشستگی هستند، در سال‌های اخیر مورد چپاول و غارت عده‌ای از دولت‌مردان قرار گرفته و در نتیجه هر روز در ارائه خدمات به کارگران و زحمتکشان که صاحبان اصلی آن هستند، ناتوان تر شده‌اند. این سازمان و کلیه صندوق‌های بیمه باید در اختیار نمایندگان منتخب کارگران قرار گیرند و دولت‌مردان حق هیچ‌گونه دخالتی در آن نداشته باشند.

۱۳۰۱: تعطیل شدن روزنامه حقیقت به مدیریت محمد دهگان، این اولین روزنامه کارگری بود که به وسیله حکومت رضاخانی تعطیل شد.

۱۳۲۵: یورش به کارگران اعتصاب نفت آغاچاری و کشته شدن عده ای از کارگران مرد و خانواده هایشان

۱۳۹۷: اعتصاب و تجمعات اعتراضی رانندگان کامیون در سراسر کشور - اعتصاب و تجمع کارگران شهرداری آبادان در اعتراض به عدم پرداخت ۸ ماه حقوق، حق بیمه و مطالبات دیگر

- تجمع کارگران کارخانه ایران پوپلین رشت برای جلوگیری از خروج ابزار تولید از کارخانه

۱۳۵۸: تجمع کارگران شرکت «سد لار» در مقابل ساختمان وزارت کار در اعتراض به پایین بودن دستمزدها

۱۳۵۸: شورای کارگران اسکله بندرعباس (تخلیه و بارگیری) پس از تشکیل، نسبت به اضافه دستمزد و تعیین ساعت کار محدود در روز اقدام نمود اما پس از آن کارفرمایان در صدد این برآمدند تا کارگران جدید را با مزد زیادتر در مقابل ساعت کار بیشتر در روز استخدام کنند. هدف از این کار تضعیف قدرت شورا و رو در رو قرار دادن کارگران جدید در مقابل شورای کارگری بود.

۱۳۹۷: تجمع اعتراضی بیش از هزار کارگر نی بر کشت و صنعت نیشکر هفت تپه نسبت به بلا تکلیفی شغلی

-تجمع اعتراضی کارکنان دانشگاه پیام نور مشهد نسبت به کاهش حقوق

اعتصاب، حق مسلم کارگران

باید پرسید:

چرا امروزه کارگران باید از حقوقی که سال‌ها پیش در قانون بدان دست یافته‌اند محروم شوند؟ مگر وظایف و عملکرد سندیکاها چه بوده است که از تشکیل آنان جلوگیری می‌شود؟ برای بدست آوردن حقوق سندیکایی خود چه باید کرد؟ چه نهادهایی مسئول ایجاد تشکل‌های کارگری هستند؟ چرا باید قوانین کار ما مخالف با قوانین بین‌المللی کار باشد؟

چرا باید امروزه کارگران ایرانی از داشتن تشکل‌های کارگری که از حقوق ابتدایی کارگران است و برای آن سال‌ها در جهان جنگیده‌اند محروم شوند؟ وظایف کارگران در ایجاد تشکل‌های کارگری و اتحادیه‌ها چیست؟

تا کنون در محل کار خود چقدر برای تشکیل تشکل‌های کارگری یا اتحادیه فعالیت کرده‌اید؟

۱۳۹۷: تجمع اعتراضی واحدهای مختلف کارگران نیشکر هفت تپه در محوطه و مقابل دفتر مدیریت
-تجمع خانوادگی کارگران اخراجی شهرداری طبس برای بازگشت به کار مقابل شهرداری
-تجمعات اعتراضی کارگران ریخته گری ساوه نسبت به بلا تکلیفی معیشتی و شغلی
-تجمع اعتراضی کارگران بازنشسته استان لرستان نسبت به پرداخت نشدن به موقع حقوق و عدم همسان سازی حقوق مقابل اداره کل تامین اجتماعی

۱۳۳۳: اعتصاب غذای زندانیان سیاسی رشت در اعتراض به قتل وارطان و کوچک شوشتری
۱۳۵۸: اولین اعتصاب ۱۵۰ راننده شرکت فسان در اعتراض به عدم افزایش حقوق و اضافه دستمزد
۱۳۵۸: اعتراض و اعتصاب موفقیت آمیز کارخانه چای سازی «بهرنگ املش» حقوق کارگران از ۳۰ تومان به میزان ۴۹ تا ۶۷ تومان افزایش یافت.
۱۳۸۰: اجتماع اعتراضی ۱۷۰۰ کارگر چیت ری در برابر ساختمان بنیاد جانبازان به علت واگذاری این واحد به بخش خصوصی و عدم دریافت حقوق

شورای هماهنگی زنان در امور مربوط به حقوق زنان ۱۲ خرداد ۵۸

در خبرهای منتشره در نشریات عمومی از "شورای هماهنگی زنان در امور مربوط به حقوق زنان" نام برده شده است. این شورا در ۱۲ خرداد اعلام موجودیت کرد و طی اطلاعیه‌ای از احزاب و جمعیت‌هایی که خواستار تساوی حقوق زن و مرد هستند دعوت به عمل آورده است. این شورا، زنان را به شرکت فعال در اعتراض به محدودیت‌های اعمال شده علیه زنان و حمایت از کارآموزان قضایی زن که مانع قضاوت آنان شده بودند، تشویق می‌کرد. در ۲۳ خرداد این شورا از دولت خواست که تصمیم‌های عجولانه و ناهماهنگ در مورد زنان، (مانند پایین آوردن سن ازدواج دختران و ممنوعیت تحصیل دختران ازدواج کرده در کلاس‌های روزانه و...) نگیرد.

سازمان ملی پرستاران و بهیاران ایران ۱۰ خرداد ۵۸

سازمان ملی پرستاران و بهیاران ایران که در دهم خرداد ۵۸، اعلام موجودیت کرد، در مرامنامه‌ی این سازمان چنین آمده است :

«سازمانی است ملی و مستقل و به هیچ گروه و جمعیت سیاسی و غیر سیاسی وابسته نیست. شرکت در مبارزات ضدامپریالیستی مردم ایران برای برقراری حاکمیت ملی و دموکراسی واقعی و کوشش برای ایجاد و توسعه ارتباط منطقی بین پرستار و بیمار بر مبنای انتخابات آزاد و دموکراتیک، از موارد ذکر شده در مرامنامه است.»

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۳۴: کارگران شرکت نفت ایران و انگلیس در کرمانشاه دست به اعتصاب بزرگی زدند. در این اعتصاب انگلیسی ها ۴۰۰ نفر از ۶۰۰ کارگر اعتصابی را اخراج کردند.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۳۴: اجرای قانون بیمه کارگران

مروری بر اعتراضات مردمی به کم آبی و کیفیت بد آب ۱۳۹۷

۱۸ فروردین، مردم و کشاورزان اصفهان در پل خواجه و در مقابل ساختمان آب منطقه ای، در اعتراض به قطع شدن حق آبه دست به تجمع زدند.

آنها شعار می دادند: «عزا عزا است امروز، روز عزا است امروز، زندگی کشاورز روی هواست امروز»، «آب زاینده رود حق مسلم ماست»، «ناله این کشاورز ناله زنده رود است».

۳۰ خرداد: تجمع مردم آبادان در اعتراض به کم آبی و کیفیت بد آب آشامیدنی در مقابل شرکت آب و فاضلاب آبادان.

۲۲ تیر: اعتراض مردم روستای بوران دشت مغان به کم آبی با بستن جاده اصلی اردبیل به مغان

۲۸ مرداد: ۱۳۹۷: تجمع اهالی روستای خون در اعتراض به بی آبی مقابل استانداری بوشهر

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۴۳: کارگران کارخانه صنایع پشم اصفهان به عنوان اعتراض نسبت به عدم پرداخت ۲۰ درصد سود کارگران دست از کار کشیدند.
۱۳۳۱: اعتصاب کارگران کارخانه درخشان برای افزایش دستمزد
۱۳۵۸: تظاهرات هزار کارگر بیکار و اخراجی و فصلی تبریز

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۵۸: آغاز سومین تحصن ۱۵۰ کارگر شرکت ویلیام برادرز به نمایندگی از ۱۲۰۰ کارگر
۱۳۵۸: آغاز اعتصاب کارگران آذراالکتریک تبریز

اشعاری از فرخی یزدی (تاج الشعرا)
(۱۲۶۸ شمسی - ۲۵ مهر ۱۳۱۸)

هرگز دلم برای کم و بیش غم نداشت
آری نداشت غم، که غم بیش و کم نداشت
در دفتر زمانه فتد نامش از قلم
هر ملتی که مردم صاحب قلم نداشت
در پیشگاه اهل خرد، نیست محترم
هر کس که فکر جامعه را محترم نداشت
با آنکه جیب و جام من از مال و می تهی ست
ما را فراغتی ست که جمشید جم نداشت
انصاف و عدل داشت موافق بسی، ولی
چون فرخی موافق ثابت قدم نداشت

توده را با جنگ صنفی آشنا باید نمود
کشمکش را بر سر فقر و غنا باید نمود
در صف حزب فقیران اغنیا کردند جای
این دو صف را کاملاً از هم جدا باید نمود
تا مگر عدل و تساوی در جهان مجری شود
انقلابی سخت در دنیا به پا باید نمود

جمهوری شورایی گیلان

۱۲۹۹

این جمهوری به رهبری میرزا کوچک خان در ۱۸
رمضان ۱۳۳۸ قمری / ۱۵ خرداد ۱۲۹۹ شمسی در گیلان
اعلام موجودیت کرد. هیات دولت انقلابی شکل گرفت
که در آن میرزا کوچک خان مقام‌های سرکمیسر و کمیسر
جنگ را بر عهده داشت. مرام‌نامه جمهوری جنگل

«آسایش عمومی و نجات طبقات زحمتکش ممکن نیست
مگر به تحصیل آزادی حقیقی و تساوی افراد انسانی بدون
فرق نژاد و مذهب در اصول زندگانی و حاکمیت اکثریت
به واسطه منتخبین ملت. پیشرفت این مقاصد را فرقه
«اجتماعیون» به موارد ذیل تعقیب می‌نمایند.

ماده اول

۱- حکومت عامه و قوای عالیه در دست نمایندگان ملت
جمع خواهد شد.

۲- قوای مجریه در مقابل منتخبین مسئول بوده و تعیین
آنها از مختصات نمایندگان متناوب ملت می‌باشد.

۳- کلیه افراد بدون فرق نژاد و مذهب از حقوق مدنیه
به طور مساوی بهره‌مند خواهند بود.

۴- آزادی تامه افراد انسان در استفاده کامل از قوای
طبیعی خود.

ماده دوم: حقوق مدنیه

۶- مصونیت شخصی و مسکن از هر نوع تعرض و حریت اقامت و مسافرت.

۷- آزادی فکر، عقیده، اجتماعات، مطبوعات، کار، کلام و تحصیل.

۸- هریک از افراد ملت که به سن ۶۰ سالگی برسد از طرف حکومت حقوق تقاعد خواهد گرفت و در مقابل آن ترویج ادبیات و اصلاح اخلاق جماعت را عهده‌دار خواهد بود.

۹- تساوی زن و مرد در حقوق مدنی و اجتماعی

ماده سوم: انتخابات

۱۰- انتخابات باید عمومی و متناسب و مساوی و مستقیم باشد.

۱۱- هریک از افراد ۱۸ ساله حق انتخاب کردن و ۲۴ ساله حق انتخاب شدن را دارا هستند.

ماده چهارم: اقتصاد

۱۲- منابع ثروت از قبیل خالصجات، رودخانه‌ها، مراتع و جنگل‌ها، دریاها، معادن، طرق و شوارع و کارخانجات جزء علاقه عمومی است.

۱۳- مالکیت ارضی با ملاحظه تأمین معیشت عمومی تا حدی تصدیق می‌شود که حاصل آن عاید تولیدکننده شود.

۱۴- ممنوع بودن انحصار و احتکار ارزاق و سرمایه.

۱۵- تبدیل مالیات‌های غیرمستقیم به مستقیم تدریجا.

ماده پنجم: معارف، روحانیت، اوقاف

۱۶- تعلیمات ابتدایی برای کلیه اطفال مجانی و اجباری است.

۱۷- تحصیلات متوسطه و عالییه برای اطفالی که استعداد داشته باشند مجانی و حتمی است.

تبصره: محصلین در انتخاب هر فنی از فنون آزادند.

۱۸- انفکاک روحانیت از امور سیاسی و معاشی.

۱۹- دیانت چون از عواطف قلبیه است باید مصون از تعرض باشد.

۳۰- ضبط و اداره کل اوقاف در دست عامه و تخصیص عواید آن‌ها به مصارف عمومی و امور خیریه و صحیه و تأسیس کتابخانه‌های عمومی.

ماده ششم: قضاوت

۲۱- قضاوت باید سریع، ساده و مجانی باشد.

۲۲- تبدیل تنبیهات به اصول تکدیبری.

۲۳- حبس مقصرین به اعمال شاقه باید به مدرسه و دارالتربیه اخلاقی تبدیل شود.

ماده هفتم: دفاع

۲۴- ورزش و مشق نظامی برای مدارس ابتدایی و متوسطه

اجباری است.

۲۵- برای تحصیل فنون نظام، مدارس عالیّه تأسیس خواهد شد.

۲۶- در مقابل تهاجمات ضد اصول اجتماعی و تجاوزات کشورستانی، دفاع از وظایفِ عمومی و اجباری است.

ماده هشتم: کار

۲۷- ممنوع بودن کار و مزدوری برای اطفالی که سنشان به ۱۴ سال نرسیده.

۲۸- برانداختن اصول بیکاری و مفتخواری به وسیله ایجاد مؤسسات و تشکیلاتی که تولید کار و شغل می‌نمایند.

۲۹- ایجاد و تکثیر کارخانجات با رعایت حفظ الصحه کارگران.

۳۰- تجدید ساعات کار در شبانه‌روز منتهی به هشت ساعت، استراحت عمومی و اجباری در هفته یک روز.

ماده نهم: حفظ الصحه

تأسیس دارالعهزه و مریضخانه‌های عمومی و مجانی.

۳۲- رعایت نظافت و حفظ‌الصحه در مجامع، منازل، مطبخ‌ها، کارخانجات و غیره.

۳۳- انتشار قوانین صحی در بین عامه.

۳۴- جلوگیری از امراض مسریه و مسکرات، منع استعمال افیون و سایر مواد مخدره.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۲۶: پایان اعتصاب کارگران دخانیات
 ۱۳۵۸: پایان موفقیت آمیز اعتصاب سندیکایی ۸ ماهه کارگران کارخانه
 مارگارین در خصوص افزایش حقوق، مرخصی، سرویس ایاب و ذهاب، عیدی و
 سهمیه ی روغن نباتی.
 ۱۳۸۰: اعتراض کارگران چیت ری، شادان، بافندگی کاشان و پرستاران دانشگاه
 تهران در مقابل مجلس نسبت به واگذاری کارخانه ها به بخش خصوصی و
 بیکاری کارگران

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

روز جهانی مبارزه با کار کودک،
 ۱۳۱۰: تصویب قانون مجازات مقدمین بر علیه امنیت و استقلال مملکت
 که به «قانون ضد اشتراکی» یا به قول تقی ارانی «قانون سیاه» نیز
 معروف گشت.
 ۱۳۳۸: اعتصاب نساجی وطن اصفهان

شورای متحده مرکزی اتحادیه های کارگران و زحمتکشان ۱۳۲۳

با توجه به سرکوب‌های رضاخانی مراحل شکل‌گیری جنبش کارگری ملی از نو آغازیدن گرفت. ابتدا اتحادیه‌ها و سندیکاهای کوچک، سپس تشکل کارگران در سازمان وسیع سندیکایی، در ادامه «شورای مرکزی اتحادیه‌های کارگران» ایران در ۱۳۲۱ با ۳۰ هزار عضو، و در نهایت «شورای متحده مرکزی اتحادیه‌های کارگران و زحمتکشان» ایران در اول ماه می ۱۳۲۳ از اتحاد چهار مرکز سندیکایی شکل گرفتند. چندی نگذشت که سندیکای کارگران نفت خوزستان نیز به شورای متحده پیوست و بدین وسیله بیش از ۳۰۰ هزار نفر از کارگران ایران زیر پرچم شورای متحده مرکزی گرد آمدند و به بزرگ‌ترین سازمان سندیکایی خاورمیانه بدل گشتند. این تشکیلات در ۱۳۲۵ به عضویت «فدراسیون سندیکاهای جهانی» در آمد. کلیه احزاب سیاسی موجود در ایران در فاصله این سال‌ها اعم از حزب توده ایران، حزب ایران، حزب سوسیالیست ایران، حزب جنگل و فرقه دموکرات آذربایجان، این شورا را به عنوان یگانه مرکز سندیکایی ایران به رسمیت می‌شناختند. از زمره اعتصابات مهم این دوره که زیر نظر شورای متحده صورت می‌پذیرفت می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- اولین اعتصاب ۶ روزه ۱۰۰۰ نفر از کارگران نفت در خرداد ۱۳۲۴ در نفت کرمانشاه

- اعتصاب ۱۴ روزه ۱۰۰۰۰ نفر از کارگران آجاجاری در اردیبهشت ۱۳۲۵

- اعتصاب‌های عظیم ۱۰۰ هزار کارگر صنعت نفت به دنبال رد خواسته‌های کارگران برای اجرای مفاد قانون کار

۱۳۳۸: ۱۷۰۰ نفر کارگران کارخانه وطن اصفهان اعتصاب کرده و خواهان اضافه دستمزد شدند. ولی آنها هم مانند کارگران کوره‌پزخانه های تهران با سر نیزه سازمان امنیت و پلیس مواجه شدند و در نتیجه ۱۰ نفر کارگر کشته و عده ای زخمی شدند.

۱۳۸۰: بستن خیابان فدائیان اسلام توسط کارگران چیت ری، شادان پور و علاءالدین

۱۳۵۸: آغاز اعتصاب کارگران کارخانه ی نساجی قائم شهر(در اعتراض به رفع تبعیضات موجود در کارخانه

۱۳۵۸: تحصن ۸۳۲ نفر از کارکنان تأسیسات آکام وابسته به گروه صنعتی بهشهر برای دریافت بدهی ۶۰ میلیونی دولت به لاجوردی سرمایه دار و صاحب فراری این شرکت.

۱۳۷۹: مسدود کردن اتوبان کرج تهران توسط کارگران شرکت علاءالدین در اعتراض به عدم دریافت حقوق

مقابله رضا خان با تشکل های مستقل کارگری تصویب قانون مجازات مقدمین بر علیه امنیت و استقلال مملکت ۱۳۱۰

با استقرار و تحکیم دیکتاتوری رضا شاه، پیگرد و سرکوب حزب کمونیست ایران، که در این دوره تنها نیروی متشکل اپوزیسیون در ایران بود، تشدید یافت. رضا شاه برای انهدام کامل حزب و اتحادیه‌های کارگری در سال ۱۳۱۰ متوسل به گذراندن قانون ضد اشتراکی « مجازات مقدمین بر علیه امنیت و استقلال مملکت » گردید. بعد از تصویب این «قانون سیاه»، ترور و تضييق علیه شخصیت‌های مترقی و کمونیست‌ها و اتحادیه‌های کارگری دامنه گسترده‌ای یافت. در سال‌های بعد از ۱۳۱۰، به دلیل اعمال این قانون، بسیاری از کمونیست‌ها و رهبران کارگری بعد از شناسایی، بازداشت، زندانی و یا اعدام شدند. مفاد این قانون سیاه به شرح زیر است:

ماده اول - مرتکبین هر یک از جرم‌های ذیل به حبس مجرد از سه تا ده سال محکوم خواهند شد:

۱- هر کس در ایران به هر اسم و یا به هر عنوان دسته یا جمعیت یا شعبه جمعیتی تشکیل دهد و یا اداره نماید که مرام یا رویه آن ضدیت با سلطنت مشروطه ایران و یا رویه یا مرام آن اشتراکی است و یا عضو دسته یا جمعیت یا شعبه یا جمعیتی شود که با یکی از مرام یا رویه‌های مزبور در ایران تشکیل شده باشد.

۲- هر ایرانی که عضو دسته یا جمعیت یا شعبه جمعیتی باشد که مرام یا رویه آن ضدیت با سلطنت مشروطه ایران یا مرام یا رویه آن اشتراکی است اگر چه آن دسته یا جمعیت یا شعبه

در خارج ایران تشکیل شده باشد.

ماده دوم - هر کس به نحوی از انحاء برای جدا کردن قسمتی از ایران یا برای لطمه وارد آوردن به تمامیت یا استقلال آن اقدام نماید محکوم به حبس مؤبد با اعمال شاقه خواهد شد.

ماده سوم - هر کس خواه با مشارکت خارجی خواه مستقلاً بر ضد مملکت ایران مسلحاً قیام نماید محکوم به اعدام می‌شود.

ماده چهارم - هر کس عضو دسته یا جمعیت باشد که برای ارتکاب یکی از جنایات مذکور در مواد قبل تشکیل شده و قبل از تعقیب از طرف مأمورین دولتی قصد جنایت و اسامی اشخاصی را که داخل آن دسته و جمعیت بوده‌اند برای دولت یا مأمورین دولتی افشاء نماید از مجازات معاف خواهد بود.

تبصره - مقصود از دسته و جمعیت مذکور در این قانون عده از دو نفر به بالا است.

ماده پنجم - هر کس برای یکی از جرم‌ها و یا مجرمین مذکوره در مواد ۱ و ۲ و ۳ در ایران به نحوی از انحاء تبلیغ نماید و هر ایرانی که بر علیه سلطنت مشروطه ایران یا بر له یکی از جرم‌ها و یا مجرمین مذکور در مواد فوق به نحوی از انحاء در خارج از ایران تبلیغ کند محکوم به یک سال تا سه سال حبس تأدیبی خواهد شد.

ماده ششم - اشخاصی که جرم‌های مذکوره در مواد ۲ و ۳ را در خارج از ایران مرتکب شوند و ایرانیان مذکور در قسمت اخیر ماده ۵ پس از ورود به خاک ایران تعقیب و مجازات خواهند شد.

ماده هفتم - ماده ۶۰ و ماده ۷۹ قانون مجازات عمومی نسخ و این قانون از اول تیر ماه ۱۳۱۰ به موقع اجرا گذارده می‌شود. چون به موجب قانون ۲۴ فروردین ماه ۱۳۱۰ (وزیر عدلیه مجاز است کلیه لوایح قانونی را که به مجلس شورای ملی پیشنهاد می‌نماید پس از تصویب کمیسیون فعلی قوانین عدلیه به موقع اجرا گذارده و پس از آزمایش آنها در عمل نواقصی را که در ضمن جریان ممکن است معلوم شود رفع و قوانین مزبوره را تکمیل نموده ثانیاً برای تصویب به مجلس شورای ملی پیشنهاد نماید) علیهذا (قانون مجازات مقدمین بر علیه امنیت و استقلال مملکت) مشتمل بر هفت ماده که در تاریخ ۲۲ خرداد ماه یک هزار و سیصد و ده شمسی به تصویب کمیسیون قوانین عدلیه مجلس شورای ملی رسیده است قابل اجراست.

رئیس مجلس شورای ملی - دادگر

سید اشرف الدین گیلانی معروف به نسیم
شمال
طنزپرداز بزرگ عصر مشروطه
(تولد ۱۲۴۱ - مرگ ۱۸ خرداد ۱۳۰۶ شمسی)

تا چند کشی نعره که قانون خدا کو؟
گوش شنوا کو؟
آنکس که دهد گوش به عرض فقرا کو؟
گوش شنوا کو؟
در خانه همسایه عروسی است آمل
به به بارک الله
آن شاخ نباتی که شود قسمت ما کو؟
گوش شنوا کو؟
پرسید یکی رحم و مروت به کجا رفت ؟
گفتم به هوا رفت
مرغی که برد کاغذ ما را به هوا کو؟
گوش شنوا کو؟
حلوای معارف که جوانان همه بردند
در مدرسه خوردند
آلوطی حسن قسمت درویش کته پا کو؟
گوش شنوا کو؟
یک نیمه ایران ز معارف همه دورند
نیمی شل و کورند
اندر کف کوران ستم دیده عصا کو؟
گوش شنوا کو؟

مقاله نامه ۸۷ سازمان جهانی کار

ماده ۲

کارگران و کارفرمایان بدون هیچ گونه امتیاز می‌توانند برطبق تمایل خود و بدون اراده‌ی قبلی اقدام به تشکیل سازمان‌هایی به میل خود نموده و یا به این سازمان‌ها بپیوندند. به شرط آن که اساسنامه‌ی آنها را رعایت کنند.

ماده ۳

سازمان‌های کارگران و کارفرمایان حق دارند اساسنامه و آیین‌نامه‌های خود را تدوین و نمایندگان خویش را آزادانه انتخاب و اداره امور و فعالیت خود را تنظیم و برنامه عملی خود را اعلام نمایند. مقامات دولتی باید از هر گونه مداخله‌ای که ممکن است این حق را محدود و یا مانع اعمال قانونی آن باشد، خودداری نمایند.

مقاله نامه ۹۸

ماده ۱

کارگران باید در مقابل اعمال ضد اتحادیه‌ای تبعیض آمیز در زمینه اشتغال از حمایت کافی برخوردار باشد. این گونه حمایت‌ها به ویژه در موارد زیر باید اعمال گردد: مشروط نمودن استخدام یک کارگر به این که عضو یک اتحادیه نشود یا از عضویت یک اتحادیه مستعفی گردد. اخراج یک کارگر، یا ایجاد مزاحمت برای او به وسایل مختلف، به علت عضویت وی در یک اتحادیه و یا به علت مشارکت وی در فعالیت‌های تشکیلاتی در غیر ساعات کار و یا در صورت موافقت کارفرما در جریان ساعات کار.

ماده ۲

اتحادیه‌های کارگری باید در مقابل هرگونه اقدام و فعالیت طرف مقابل که جنبه مداخله در تشکیلات و فعالیت و امور اداری آنها را دارد، کاملاً مصونیت داشته باشند.

۱۳۸۰: اعتصاب موفقیت آمیز کارگران اتحادیه بوشهر با حضور ۱۵۰۰ نفر حداقل مزد از ده ریال به ۲۵ ریال افزایش یافت.
۱۳۸۰: کارگران چیت ری موفق شدند چکی به مبلغ ۱۶۰ میلیون تومان به عنوان حقوق معوقه از بنیاد بگیرند.

۱۳۵۸: تحسن کارگران شرکت «ایران سرعت» در اعتراض به عدم دریافت حقوق و مزایای عقب افتاده
۱۳۵۸: تحسن و اعتراض کارگران مبارز صنعت نفت در اعتراض به بازداشت رهبران اعتصابات علیه رژیم شاه
۱۳۵۸: اجتماع صد تن از کارگران بیکار شرکت سدسازی در وزارت کار به نمایندگی از کلیه کارگران بیکار شده

با میهنم چه رفته است

با میهنم چه رفته است

که زندان‌ها

از شب‌نم و شقایق سرشارند

و بازماندگان شهیدان

-انبوه ابرهای پریشان سوگوار-

در سوگ لاله‌های سوخته

می‌بارند

با میهنم چه رفته است

که گل‌ها هنوز سوگوارند

۱۳۵۸: دومین تحصن کارگران و کارمندان شرکت «ایران سرعت» در اعتراض به عدم دریافت حقوق مکفی، حق مسکن، خواربار، بیمه و اضافه کاری در تهران
۱۳۸۰: اعتصاب کارگران کارخانه تخته سه لایی به عدم دریافت حقوق و تعطیلی کارخانه

آیا می‌دانید که:

- مدت خدمت نظام وظیفه (ضرورت، احتیاط و ذخیره) جزء سوابق خدمت و کار آنان محسوب می‌شود. در دوران خدمت نظام وظیفه، قرارداد کار به حالت تعلیق درمی‌آید، ولی کارگر باید حداکثر تا دو ماه پس از پایان خدمت به کار سابق خود برگردد و چنانچه شغل وی حذف شده باشد در شغلی مشابه آن به کار مشغول می‌شود.

- در پایان کار، کلیه مطالباتی که ناشی از قرارداد کار و مربوط به دوره اشتغال کارگر در موارد فوق است، به کارگر و در صورت فوت او به وارث قانونی وی پرداخت خواهد شد. تا تعیین تکلیف وارث قانونی و انجام مراحل اداری و برقراری مستمری توسط سازمان تأمین اجتماعی، این سازمان موظف است نسبت به پرداخت حقوق متوفی به میزان آخرین حقوق دریافتی، به‌طور علی‌الحساب و به مدت سه ماه به خانواده وی اقدام نماید.

- کارگر از لحاظ دریافت حقوق یا مستمری‌های ناشی از فوت، بیماری، بازنشستگی، بیکاری، تعلیق، از کارافتادگی کلی و جزئی و یا مقررات حمایتی و شرایط مربوط به آنها تابع قانون تأمین اجتماعی خواهد بود.

در صورت خاتمه قرارداد کار، کار معین یا مدت موقت، کارفرما مکلف است به کارگری که مطابق قرارداد، یک سال یا بیشتر، به کار اشتغال داشته است برای هر سال سابقه، اعم از متوالی یا متناوب براساس آخرین حقوق مبلغی معادل یک ماه حقوق به‌عنوان مزایای پایان کار به وی پرداخت نماید.

- هرگاه قرارداد کار برای مدت موقت و یا برای انجام کار معین، منعقد شده باشد هیچ‌یک از طرفین به تنهایی حق فسخ آن را ندارد.

۱۳۲۴: اعتصاب کارگران پالایشگاه آبادان برای اضافه دستمزد با موفقیت به

پایان رسید و دست‌مزد از ۲۴ ریال به ۳۸ ریال افزایش یافت.

۱۳۲۸: اعتصاب کارگران اصفهان به دلیل نگرفتن دستمزد

۱۳۳۲: اعتصاب کارگران نفت

۱۳۷۹: اجتماع کارگران کفش ملی در اعتراض به سوءمدیریت وعدم

دریافت حقوق و مزایا

۱۳۷۹: تحصن کارگران بیکار شده کارخانه شهید رجایی در مقابل استانداری

مازندران به علت عدم دریافت حقوق و مزایا و تعطیلی کارخانه

- تجمع کارگران گروه ملی در اعتراض به ادامه بازداشت ۶ کارگر

-تجمع اعتراضی مردم آبادان در مقابل اداره آبفا و اعتراض نسبت به شوری

آب آشامیدنی

-تجمع اعتراضی جوانان جویای کار بندر دیلم با بستن جاده گچساران به بندر

دیلم و گناوه

-پنجمین روز تجمع دانشجویان دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران در

اعتراض به احکام غیرقانونی قوه قضاییه علیه چند تن از دانشجویان

اعتصاب کارگران کفاش

۱ تیر ۱۳۳۳

در اعتراض به دستگیری یکی از نمایندگان کارگران کفاش، اعتصاب نامحدود چهل هزار کارگر کفاش با صدور اعلامیه‌ای آغاز شد.

در این بیانیه به بیمه کردن صنف کفاش، حقوق روزهای جمعه و همچنین تعطیلات رسمی کارگران اشاره شده بود. دومین روز اعتصاب همراه با اعلامیه‌های پشتیبانی سایر سندیکاهای کارگری شرکت نفت تهران، دخانیات، سیمان، راه آهن، نساجی‌ها، کوره‌پزخانه‌ها و سندیکاهای کارگران بود. پشتیبانی‌ها از این اعتصاب موجب خشم حکومت شده و تعداد دیگری از کارگران شدند.

بند ۴ بیانیه اشاره داشت که کلیه کارگران کفاش استان تهران که به هر دلیل از روز ۲۸ مرداد ۳۲ تاکنون دستگیر و زندانی شده‌اند، باید آزاد شوند و کارگران کفاش تا حصول نتیجه مطلوب به اعتصاب خود ادامه خواهند داد.

پس از مذاکرات مسؤولین حکومت نظامی تهران با نمایندگان اعتصابی و کارفرمایان در وزارت کار، زندانیان سیاسی و غیرسیاسی کارگران کفاش آزاد شدند و اعتصاب خاتمه و مذاکره برای سایر خواست‌های کارگران ادامه یافت.

**بر طبق اصل ۳۹ قانون اساسی هتک حرکت
و حیثیت کسی که به حکم قانون دستگیر و یا
بازداشت و زندانی می‌شود، به هر صورت که
باشد ممنوع و موجب مجازات است.**

۱۳۵۸: تحصن ۸۰ کارگر شرکت اس-پی-بائینیول مارفاکو پیمانکار شرکت نفت در اعتراض به دستمزد
 ۱۳۵۸: دومین اعتصاب ۱۵۰ راننده شرکت فسان در اعتراض به عدم افزایش حقوق و اضافه دستمزد
 ۱۳۹۷: تجمع اعتراضی ۸۰ کارگر شهرداری اشتهارد (استان البرز) به دلیل اخراج در مقابل فرمانداری
 - تجمع دوباره کارگران کارتن مشهد مقابل استانداری در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق‌های معوقه

۱۳۹۷: تجمع اعتراضی کارگران بیکار شده فاز ۱۹ پارس جنوبی
 -تجمع اعتراضی کارگران کشت و صنعت شمال و پارس میل‌لنگ تاکستان
 -اعتراض کارگران معدن مس «دره‌زار» سیرجان نسبت به پایین بودن حقوق
 -تجمع اعتراضی رانندگان شرکت واحد عضو پروژه مسکن سپیدار ۳ و ۲ به دلیل تاخیر بیش از ۵ سال
 -تجمع زنان ایرانشهر در مقابل مسجد این شهر در اعتراض به متجاوزین
 -تجمع دانشجویان دانشگاه علامه طباطبایی در اعتراض به احکام سنگین قضایی صادر شده و برای دانشجویان وامضای طومار در اعلام همبستگی با دانشجویان
 -تجمع کارگران فضای سبز منطقه ۱۱ به دلیل عدم دریافت سه ماه حقوق

الفبای جنگ

کارگران برای نان و

بازرگانان برای بازار فریاد می‌زنند.

بیکاران گرسنه بودند و حالا

کارگران گرسنه‌اند.

دستانی که بیکار نشسته‌اند، دوباره دست به کار شده‌اند،

حالا صدف‌های سیمانی می‌تراشند

بالا نشینان می‌گویند

راه سعادت است

پایین نشینان می‌گویند:

راه گور است

رژه می‌روند به گاه رژه رفتن نمی‌دانند

که دشمن در کاسه‌های سرشان رژه می‌رود.

صدایی که به آنها دستور می‌دهد

صدای دشمنشان است.

و آنکه حرف از دشمن می‌زند

خود دشمن است

برشت

- ۱۳۵۸: تحصن هزاران کارگران پیمانی بشکه سازی پالایشگاه آبادان
- ۱۳۷۶: تصویب طرح بازنشستگی زنان کارگر مشمول تامین اجتماعی با ۲۰ سال سابقه و ۴۲ سال سن
- اخراج ۱۵۰ کارگر کارخانه جنرال با بیش از ۲۰ سال سابقه کار
- ۱۳۹۷ تجمع اعتراضی کارگران پاک‌بان شهرداری سنندج و فضای سبز شهرداری اراک
- بستن اتوبان شیراز - بوشهر در اعتراض بی‌آبی شهرک وحدتیه
- تجمع اعضای تعاونی مسکن کارگران شرکت برق تهران
- تجمع کارکنان فولاد بویراحمد در اعتراض به وضعیت شغلی و حقوقیشان
- تجمع ناوایان شهر مشهد در اعتراض به پایین بودن نرخ نان و دیگر خواسته های صنفی خود مقابل اتحادیه صنف ناوایان مشهد
- تجمع کارگران شهرداری در اعتراض به دو ماه دستمزد معوقه شان در مقابل استانداری سنندج
- تجمع کارگران تولید پارس میل لنگ تاقستان در اعتراض به وضعیت معوقات مزدی و دیگر مطالباتشان در محل شرکت
- تجمع کارگران بازنشسته نیشکر هفت تپه برای دریافت سنوات

- ۱۲۸۹: انتشار اولین نشریه کارگری ایران با نام «اتفاق کارگران»
- ۱۳۵۸: آغاز اعتصاب کارگران آجر ماسنی ارومیه در اعتراض به اخراج نمایندگان شان
- ۱۳۵۸: آغاز اعتصاب بیش از صد کارگر پارسونز جردن در اعتراض به عدم دریافت حقوق خود و اخراج ۳۵۰۰ کارگر وابسته به مس سرچشمه
- ۱۳۹۷: تجمع جمعی از معلمان حق التدریسی اردبیل در اعتراض به شرایط معیشتی خود

تعریف اعتصاب

اعتصاب در واقع هنگامی رخ می‌دهد که کارگران با دست کشیدن از کار خواسته‌هایشان را از کارفرما طلب می‌کنند. اعتصاب، روند تولید و ارائه خدمات را مختل می‌کند و سود کارفرما دچار وقفه می‌شود. معمولاً قبل از شروع اعتصاب خواسته‌های کارگران توسط کمیته کمیته اعتصاب یا خود کارگران یا تشکل آنها برای کارفرمایان و یا دولت توضیح داده می‌شود. اعتصاب می‌تواند به شکل کم کاری، به صورت موقت و دارای محدودیت زمانی یا طولانی مدت باشد. کارفرماها سعی می‌کنند اعتصاب ضدمردم جلوه داده شود، در مقابل این اقدام کارگران ممکن است در دوران اعتصاب تصمیم بگیرند که بخش‌هایی از موسسه، به کار خود ادامه دهند تا ضرر اساسی به محیط کار و مردم وارد نشود. به عنوان مثال در اعتصاب مراکز خدماتی مانند بیمارستان‌ها، تصمیم گرفته می‌شود که خدمات اورژانسی همچنان به دور از اعتصاب باقی بماند و یا در اعتصاب نفت‌گران در سال ۵۷، به منظور تهیه سوخت مردم، بخش‌هایی از شرکت نفت همیشه در حال کار بود. مهم‌ترین زمینه یک اعتصاب، وجود اتحاد و تشکل (حداقل در شکل‌های ابتدایی) میان کارگران است. در حقیقت اعتصابی موفق است که همبستگی کارگران پس از اعتصاب بیشتر از قبل از آن باشد، حتی اگر آن اعتصاب موفقیت‌آمیز نباشد. برخی اعتصابات محلی است و برخی دیگر سراسری است. اعتصاب سراسری توسط کارگران یک بخش و یا بخش‌های مختلف به طور همزمان صورت می‌گیرد که دلیل آن خواسته‌های مشترک یک یا چند رشته از تولید یا خدمات است. مانند اعتصاب مدارس، ادارات و شرکت نفت در سال ۱۳۵۷. برای شکل‌گیری یک اعتصاب سراسری، وجود ارتباط بین بخش‌های مختلف یک رشته یا چند رشته خدماتی و تولید ضروری است که این امر از طریق وجود تشکل‌های سراسری و ارتباط میان تشکل‌های منطقه‌ای یا صنفی امکان‌پذیر است.

- ۱۳۰۱: توقیف روزنامه حقیقت اولین روزنامه کارگری
- ۱۳۳۲: اعتصاب ۲۵ هزار نفری کوره پزخانه ها
- ۱۳۵۸: اعتصاب و تشکیل شورای کارگری توسط کارگران کارخانه تولیدی پوшاک سنندج جهت جلوگیری از سوء استفاده و نظارت بر تولید
- ۱۳۹۷: تجمع اعتراضی کامیون‌داران در شهرهای مشهد و سرخس
- تجمع اعتراضی کارگران بازنشسته نیشکر هفت‌تپه و پارس میل‌لنگ تاکستان
- اعتراض کارگران بیکار شده کارخانه فولاد میانه به وضعیت شغلی خود
- تجمع اعتراضی کارگران «ناز نخ» و کارگران فنی شرکت حمل‌ونقل رجا
- تجمع کارگران شهرداری یاسوج مقابل ساختمان شورای شهر در اعتراض به نحوه پرداخت بیمه

- ۱۳۸۲: اعتصاب کارگران کوره سوزان ۱۳۳۲ / تجمع کارگران کوره پزخانه محمودآباد

کمیته اعتصاب

برای شکل‌گیری یک اعتصاب، ابتدا کمیته اعتصاب شکل می‌گیرد که در واقع رهبری اعتصاب را دست دارد. این کمیته یا از درون خود کارگران و در محل کار شکل گرفته و یا تشکل کارگران (اتحادیه، سندیکا و...) مبادرت به تشکیل کمیته اعتصاب می‌کند. به طور معمول، پیشروان و آگاه‌ترین رهبران عملی کارگران این کمیته را شکل می‌دهند تا اعتصاب جنبه واقعی و کاملاً جدی بگیرد.

در واقع می‌توان گفت کمیته اعتصاب تشکیلاتی موقتی است که از دل اعتصاب بیرون می‌آید. کار کمیته اعتصاب نظم و سازمان دادن و برنامه‌ریزی برای اعتصاب است، هر چند تصمیم‌گیری‌ها در جلسات عمومی کارگران گرفته می‌شود.

کمیته اعتصاب می‌تواند وظایف افراد را در زمان اعتصاب تعیین کرده، صندوق اعتصاب یا حرکت‌های ضروری برای تداوم اعتصاب را سازماندهی کند. این که اعتصاب در درون کارخانه یا به بیرون کارخانه کشیده شود از تصمیمات کمیته اعتصاب است که در جلسات عمومی کارگران به بحث گذاشته می‌شود. همچنین کمیته اعتصاب وظایف نظرخواهی و تشکیل جلسات عمومی کارگران را برای تداوم یا قطع اعتصاب و پشتیبانی از کارگرانی را برعهده دارد که ممکن است در جریان اعتصاب دستگیر یا نیاز به کمک‌های مالی و... داشته باشند.

یکی دیگر از وظایف کمیته اعتصاب اطلاع‌رسانی و ارتباط با محیط‌های دیگری به منظور جلب حمایت عمومی است. رسانه‌ای کردن و رساندن خواست کارگران به گوش مردم، از طریق نوشتن بیانیه از جمله مواردی است که می‌تواند در حمایت از اعتصاب موثر باشد.

۱۳۲۳: اعتراض کارگران قندکهریزک نسبت به گران بودن نان و گوشت
 ۱۳۹۷: تجمع کارگران شهرداری اشتهارد در اعتراض به اخراج خود و عدم دریافت حقوق معوقه
 -اعتراض کارگران شرکت وارنا به عدم پرداخت دستمزد در مقابل فرمانداری ورامین
 -اعتصاب کارگران کارخانه ایران تایر در اعتراض به عدم پرداخت حقوق شان
 -تجمع جمعی از دانشجویان نوشیروانی بابل در اعتراض به صدور احکام قضایی سنگین برای دانشجویان و فعالان صنفی

۱۳۲۵: اعتصاب کارگران نساجی به علت عدم اجرای قانون کار
 ۱۳۵۸: اعتصاب موفقیت آمیز کارگران کارگاه میل لنگ تراشی موتور کار با در دست گرفتن اداره کارخانه
 ۱۳۵۸: اشغال دفتر مرکز شرکت بنز خاور طی و اخراج ۹ تن از مزدوران ساواک، مدیران و سرپرستان ضدکارگر توسط کارگران در اعتراض به دستمزدها
 ۱۳۹۷: تظاهرات مردم آبادان به وضعیت بی آبی و شوری بیش از حد آن

اتحادیه رانندگان گیلان

۱۳۲۴

اتحادیه رانندگان وابسته به شورای متحده کارگران و زحمتکشان گیلان طی بیانیه‌ای از رانندگان زحمتکش گیلان برای ثبت نام در اتحادیه دعوت کرد. به گزارش رئیس شهربانی رشت، در روز ۲۳ تیرماه رانندگان عضو اتحادیه رانندگان با چند اتومبیل با شعار «زنده باد اتحادیه کارگران» در خیابان‌های رشت به تظاهرات پرداختند. در ادامه هیئت موسس اتحادیه، از رانندگان عضو مبلغ ۳۷۰۰۰ ریال برای تشکیل کلوپ رانندگان جمع‌آوری کرد.

در آن سال‌ها رانندگان عضو اتحادیه در شیشه جلو اتومبیل خود جمله «اتحادیه رانندگان گیلان» را می‌نوشتند.

۱۳۳۶: ادامه اعتصاب کارگران کوره پز خانه
 ۱۳۵۴: اعتصاب کارگران خونین نساجی شاهی
 ۱۳۵۸: توقیف ۸۰ میلیون تومان ماشین آلات توسط کارگران شرکت
 ساختمانی و تأسیساتی گیلکان و ممانعت از خروج آن ها توسط کارگران ضمن
 حفاظت از ماشین آلات خواهان دریافت حقوق عقب افتاده خود بودند.
 ۱۳۵۸: اخراج عامل کارفرما از شورای کارگری توسط ۱۲۰۰ کارگر «ایران
 دوچرخ» در قزوین

۱۳۲۵: اعتصاب ۶هزار کارگر نفت آبادان
 ۱۳۳۱: اعتصاب کارگران کارخانه ناهید اصفهان در اعتراض به جیره نان
 ۱۳۵۸: اعتصاب و اعتراض کارگران پیمانی پالایشگاه تبریز برای بالا بردن دستمزد و
 لغو قراردادهای قبلی به جهت عوض شدن کارفرما
 ۱۳۵۸: اعتصاب کارگران کارخانه «می می کو» شهر صنعتی رشت در اعتراض به عدم
 دریافت حقوق

اساسنامه سندیکا‌های کارگران ایران

۱۳۲۷

ماده ۱: کوشش برای بهبود حال کارگر و ایجاد حس همدردی و صمیمیت مابین کارگران.

ماده ۲: اجرای قانون کار و تکمیل آن به وسیله وضع مقررات و آیین‌نامه‌های ما به نفع کارگران.

ماده ۳: مبارزه شدید با بی‌سوادی به وسیله ایجاد کلاس‌های اکابر مجانی.

ماده ۴: کوشش برای اجرای صحیح قوانین و آیین‌نامه‌های بیمه و بهداشت کارگران.

ماده ۵: تعیین ساعت کار کمتر از ۸ ساعت برای کارگرانی که با مواد سمی سر و کار داشته یا کارهای خطرناک انجام می‌دهند.

ماده ۶: کارفرمایان موظفند به کارگرانی که با مواد سمی کار می‌کنند هر روز شیر حیوانی بدهند.

ماده ۷: مبارزه شدید با بیکاری و تدوین طرح‌های ایجاد کار و پیشنهاد آن به دولت.

ماده ۸: ایجاد صندوق‌های تعاون در کارگاه‌ها به منظور دستگیری و کمک به کارگران در هنگام پیری و از کارافتادگی.

ماده ۹: تاسیس شرکت‌های تعاون به منظور کمک به کارگران.

۱۳۵۴: تجمع کارگران کارخانه نوکار بندرعباس برای افزایش دستمزد.
 ۱۳۵۸: اعتصاب کارگران ساده شرکت سهامی سنگین جاده مخصوص کرج در
 اعتراض به دستمزدها و نرخ افزایش مزد
 ۱۳۸۰: اجتماع کارگران پشم بافی کشمیر کرمانشاه در اعتراض به رأی هیات
 تشخیص اداره کار مبنی بر اخراج کارگران
 ۱۳۹۷: اعتراض کارگران پلی‌اکریل اصفهان نسبت به عدم پرداخت دستمزدهای
 عقب‌افتاده
 -اعتراض کارگران سد شفارود نسبت به معوقات مزدی و اخراج ۷ تن از
 کارگران این سد
 -تجمع اعتراضی مردم خور موسی، بندر ماهشهر در حمایت از اعتراض مردم
 خرمشهر که به بی‌آبی
 -اعتصاب کارکنان شرکت فولاد سیرجان ایرانیان در اعتراض به پرداخت نشدن
 حقوق و مزایا

۱۳۹۷: اعتصاب کارگران راهسازی بروجرد به اراک در اعتراض عدم پرداخت
 ۶ ماه حقوق خود
 -اعتصاب کارکنان شرکت فولاد سیرجان و اعتراض کارگران نازنخ و فرنخ
 قزوین به معوقات مزدی

ماده ۱۰: ایجاد نانوآخانه و خواربار فروشی در کارگاه‌هایی که دور از شهر و آبادی می‌باشد.

ماده ۱۱: ساختمان خانه‌های ارزان و مناسب با اصول بهداشت به وسیله کارفرمایان در مجاورت کارگاه‌ها.

ماده ۱۲: تاسیس باشگاه برای کارگران در نزدیکی کارگاه.

ماده ۱۳: معمول داشتن اصول استخدام رسمی کارگران در کارگاه‌ها.

ماده ۱۴: تهیه لباس کارگر و وسایل بهداشت، احداث زمین‌های ورزشی و فراهم نمودن وسایل ورزشی برای کارگران به وسیله کارفرما.

ماده ۱۵: اخراج جاسوسان و کسانی که قصد استثمار کارگران را داشته و یا نظم کارگاه را مختل سازند.

ماده ۱۶: ایجاد کمیسیون‌های معاضدت عمومی و قضایی در سندیکاها برای دفاع از حقوق کارگران.

ماده ۱۷: رعایت حقوق تساوی در مقابل کار مساوی برای کارگران زن و مرد.

ماده ۱۸: تاسیس کودکستان و دبستان برای اطفال کارگران در مجاورت کارگاه‌هایی که دور از شهر باشند.

ماده ۱۹: تاسیس نشریات و روزنامه‌هایی برای نشر افکار کارگر و عقاید کارگران و دفاع از حقوق آنها.

ماده ۲۰: تعیین حداقل و اکثر سن کارگران.

۱۳۲۵: اعتصاب کارگران آبادان، کشته شدن ۵ کارگر و زخمی شدن ۱۲۵ نفر
 ۱۳۲۵: اعتصاب کارگران قند کرج
 ۱۳۳۳: اعتصاب ۴۰ هزار کارگر کفاش تهران
 ۱۳۹۷: اعتراض کارگران فاز ۸ شهر جدید پردیس نسبت به مطالبات مزدی
 -اعتراض کارگران پیمانکاری شهرداری «الوند» نسبت به عدم پرداخت سه ماه
 حقوق معوقه
 -تاخیر شش ماهه در پرداخت دستمزد کارگران راهسازی بروجرد به اراک
 تجمع اعتراضی اهالی روستای قیلاب تابع اندیمشک، به دلیل بی آبی تانکرهای
 حمل آب

۱۳۲۸: اعتصاب کارگران چوب بری تمیشان مازندران و تحصن سه روزه در
 تلگراف خانه
 ۱۳۳۲: توافق میان وزارت کار با نمایندگان اعتصابی کوره پز خانه مبنی بر افزایش
 دستمزد ۲۵ درصدی
 ۱۳۹۷: اعتراض کانون صنفی معلمان تهران نسبت به وضعیت و نحوه پرداخت
 پاداش بازنشستگان

مقابله با ترفندهای کارفرما برای شکستن اعتصاب

در جریان اعتصاب همواره کارفرمایان و یا کسانی که با اعتصاب مخالفند اعم از دولت و مراکز قدرت، تلاش دارند تا با ایجاد تفرقه در میان اعتصابیون قدرت آن را در هم شکسته و به هر ترتیب از آن جلوگیری کنند.

ایجاد تفرقه‌های قومی و دینی میان اعتصاب‌گران یا تطمیع و خرید افراد با وعده و وعید (وعده دادن شغل رسمی به کارگرانی که دارای شغل موقت هستند) یکی از روش‌های معمول برای شکستن اعتصاب است. در کنار این ترفند، تهدید، دستگیری، ضرب و شتم و ارعاب نیز همیشه از طرف کارفرمایان و نهادهای قدرت برای مقابله با اعتصاب استفاده می‌شود. دفاع از رهبران و نمایندگان کارگران اعتصابی و خانواده‌هایشان، از وظایف مبرم اعتصابیون است.

۱۳۵۸: اعتصاب موفقیت آمیز کارگران شرکت ساختمانی فرکار در شوشتر
 ۱۳۵۸: آغاز اعتصاب ۶۲ کارگر یازده نانوایی در ماهشهر
 کارگران که خواستار دریافت حقوق خود در روزهای تعطیل بودند پس از دو
 ماه دست به اعتصاب زدند که در نهایت نیز با موفقیت همراه شدند.
 ۱۳۵۸: اعتصاب کارگران «ایران کنف» رشت در اعتراض به عدم دریافت مابه
 التفاوت حقوق (از فروردین ماه)
 ۱۳۵۸: تحصن ۲۰۰ کارگر و کارمند کارخانه پارس مینو در مسجد جامع خرم
 دره و دستگیری ۱۷ نفر از کارگران روز بعد از تحصن
 ۱۳۹۷: تجمع کارگران اخراجی پتروشیمی گچساران در اعتراض به اخراج و
 عدم پرداخت مطالبات معوقه

۱۳۹۷: تظاهرات بزرگ مردم برازجان در اعتراض به بی‌آبی
 - تجمع کارگران شهرداری مریوان و اعتراض کارگران کارخانه چوب کیش،
 نسبت به مطالبات مزدی
 - اعتصاب و تجمع کارگران مقابل شرکت خمش، که عهده دار کانال انتقال و آب
 رسانی شهرستان خدا آفرین در آذربایجان شرقی به دلیل پرداخت نشدن
 دستمزد و حقوقشان
 - تجمع اعتراضی کارگران شهرداری اصفهان در مقابل ساختمان شهرداری در
 اعتراض به عدم پرداخت حقوق معوقه کارگران
 - تجمع اعتراضی کارگران شرکت پارت کاغذ و کارتن مشهد

برخی اقدامات اتحادیه کارگران کرمانشاه

۱۳۲۴

طبق گزارش شهربانی قصرشیرین، «فردی از طرف اتحادیه کارگران کرمانشاه برای تشکیل اتحادیه کارگران به قصر رفته... و متینگی در آنجا داده؛ به علاوه ۶ تیرماه آگهی در قصر منتشر نموده که از روز هشتم، نانواها باید بهای نان را از ۱۰ ریال به ۸ ریال تنزل دهند. از طرف شهربانی به او اخطار شده حق مداخله در این گونه کارها را ندارد.

صبح روز ۸ تیر ماه از طرف اتحادیه کارگران یک کامیون برف وارد قصر شده که با بهای ارزانی بفروشد، شخصی که برف مصرفی قصر را از طرف انجمن شهرداری مقاطعه به انحصار نموده با چند تن از کارمندان حزب عدالت بر واردکنندگان برف حمله و سر و دشت شکسته و بازار بسته شد.»

(برای خنک شدن در آن سالها، از برف استفاده می کردند.)

۱۳۹۷: تجمع اعتراضی کارگران نی‌بر شرکت نیشکر هفت‌تپه
-تجمع اعتراضی کارگران بوی‌صنعت یاسوج، شهرداری اصفهان و رانندگان
اتوبوس بخش خصوصی
-تجمع مرغداران گناباد جلوی اداره برق در اعتراض به قطعی برق و تلفات در
مرغداری‌ها
-تجمع و اعتصاب کارگران شهرداری منطقه ۴، ۵ و ۶ شهر اهواز در مقابل
شهرداری این شهر بابت پنج ماه حقوق معوقه

۱۳۹۷: اعتراض کارگران معدن زغال سنگ البرز شرقی به شرایط دشوار
شغلی و دستمزد پایین

صندوق اعتصاب

تشکیل صندوق اعتصاب به منظور حمایت مالی از کارگران در دوران اعتصاب یکی از مواردی است که کمک می‌کند تبعات اعتصاب فشار کمتری بر کارگران و خانواده‌هایشان داشته باشد. صندوق اعتصاب کمک‌های مالی به کارگران زندانی و اخراجی و خانواده‌های آنان و تامین مالی امور تبلیغی اعتصاب را در دستور کار خود دارد. کمک‌های داوطلبانه، حق عضویت منظم از جمله منابع مالی صندوق اعتصاب است. هیات مدیره صندوق در مجمع عمومی کارگران و با رای مستقیم کارگران برگزیده می‌شوند و توسط مجمع کارگران قابل برکناری و حساب‌رسی است.

صندوق اعتصاب فقط به دوران اعتصاب تعلق ندارد و بعد از اعتصاب هم می‌تواند فعالیت کند و وام‌های مورد نیاز کارگران را تامین نماید. وجود همیشگی صندوق اعتصاب، کارگران را به دور خویش متشکل و متحد ساخته و شرایط را برای اعتصاب بعدی آسانتر می‌سازد.

۱۳۵۸: اعتصاب و تحصن شبانه روزی کارگران کارخانه کالباس سازی رشت برای اخراج مدیر کارخانه و رسیدگی به خواسته های برحق کارگران

۱۳۵۸: اعتصاب کارگران کارخانه فدیشا رشت و بارسون

۱۳۹۷: اعتراض کارگران اخراجی کارخانه آریا فولاد تاکستان نسبت به عدم وصول مطالبات معوقه

-اعتراض کارگران حفاری شمال و ماشین آلات صنعتی تبریز نسبت به کاهش اضافه کار و مطالبات

-اعتراض کارگران شرکت گیربکس سازی میانرو در شهر میانه

-تجمع غارت شدگان مؤسسه کاسپین رشت

-تجمع اعتراضی کارگران شهرداری دزفول

-اعتصاب کارگران راه آهن زاگرس به دلیل عدم پرداخت حقوق

۱۳۵۸: اعتصاب کارگران شرکت ساختمانی «آبور» تهران در اعتراض به عدم دریافت حقوق، حق مسکن و بیمه و همچنین میزان افزایش حقوق

۱۳۹۷: تجمع اعتراضی کارگران شهرداری دزفول در اعتراض به معوقات مزدی، عیدی و پاداش چندین ماهه

-تجمع اعتراضی کارگران رسانور و فراخوان به تجمع کارگران در مقابل مجلس

نقش خانواده کارگران در اعتصابات

خانواده‌ها به عنوان هم‌سرنوشت اصلی کارگران می‌توانند نقش مهمی در پیروزی اعتصاب داشته باشند. آنان می‌توانند صدای اعتراض کارگران را در جامعه منعکس کنند و با اطلاع‌رسانی دقیق از خواست‌های اعتصابیون، حمایت‌های مردم را جلب کنند. هم‌زمان در تجمع‌های اعتراضی در مقابل مراکز دولتی و... شرکت کنند.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۲۵: اعتصاب کارگران برای اجرای قانون کار
۱۳۵۸: اعتصاب و جلوگیری از خروج آجر از کوره پزخانه توسط کارگران قالب
سازي گرمسار در اعتراض به دستمزد
۱۳۹۷: مسدود کردن جاده مغان به اردبیل توسط اهالی روستای بران در
اعتراض به نداشتن آب آشامیدنی

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۲۵: اعتصاب کارگران نفت خوزستان
۱۳۹۷: تجمع کارگران فضای سبز شهرداری دزفول در اعتراض به عدم
پرداخت مطالباتشان
- تجمع کارگران کارخانه ریسندگی و بافندگی فومنات در اعتراض به تهدید
اخراج

اعتصاب کارگران نفت آبادان

۱۳۲۵

اعتصاب شش هزار کارگر نفت آبادان از ۱۱ تیر شروع شد و به سراسر مناطق نفت خیز جنوب گسترش یافت، به طوری که تا بیست و سه تیر ماه شمار اعتصاب‌کنندگان از ده‌ها هزار تن گذشت. این اعتصاب‌ها از لحاظ مضمون، خواسته‌های سیاسی و صنفی و نیز از نظر شرکت‌کنندگان تا آن زمان در تاریخ جنبش کارگری ایران بی‌سابقه بود. خواسته‌های اعتصاب‌کنندگان عبارت بود از:

- ۱- برکناری مصباح فاطمی استاندار خوزستان،
- ۲- خلع سلاح عشایر خوزستان که در خدمت شرکت نفت بودند،
- ۳- جلوگیری از دخالت‌های شرکت نفت در امور ایران،
- ۴- الغای شعبه سیاسی شرکت نفت و ۵- اجرای کامل قانون کار.

دولت برای درهم شکستن اعتصاب در آبادان حکومت نظامی اعلام کرد. عشایر مسلح جنوب به تحریک شرکت نفت ایران و انگلیس به کارگران اعتصابی یورش بردند، خون چهل و هفت کارگر بر زمین ریخته شد و ۱۷۳ تن نیز زخمی شدند.

کشتی‌های انگلیسی برای تهدید کارگران در آبادان پهلو گرفتند.

سرانجام اعتصاب با وعده و وعید دولت پایان یافت.

۱۳۵۸: تحسن کارگران چای سیاهکل
 ۱۳۹۷: تجمع کارگران شرکت آب و فاضلاب روستایی استان خوزستان به منظور رسیدگی به مطالبات شان
 - تجمع کشاورزان و باغداران غرب اصفهان مقابل سازمان آب در اعتراض به خشک شدن درختانشان
 - تجمع جمعی از کارگران شرکت آب و فاضلاب روستایی استان خوزستان در اعتراض به عدم دریافت ۵ ماه حقوق خود
 - تجمع جمعی از معلمان استان فارس مقابل اداره کل استان در اعتراض به صدور احکام حقوقی ظالمانه

۱۳۲۵: نخستین لایحه کار را دولت ساعد در ۲۵ تیرماه ۱۳۲۳ و دومین را دولت بیات در ۲۶ بهمن ۱۳۲۴ تقدیم مجلس کرد و آخرین اصلاحیه توسط دولت قوام در مورخه ۲۹ اردیبهشت ۱۳۲۵ صورت گرفت. در این قانون مذاکره دسته جمعی اتحادیه های کارگری به رسمیت شناخته شد. در ۱۸ فروردین ۱۳۲۵ در جلسه ای که رهبران شورای متحده مرکزی با نخست وزیر قوام داشتند، این مواد به تصویب رسید.
 ۱۳۹۷: اعتصاب سهامداران شرکت «سیر طوس ماندگار» اتوبوسرانی مشهد در اعتراض به عدم دریافت یکسال حقوق شان
 -تجمع کارگران بیکار شده کارخانه رنگین نخ سمنان برای چندمین بار مقابل استانداری
 -تجمع اعتراضی کارگران وبازنشستگان تامین اجتماعی در مقابل وزارت بهداشت

۱۳۵۸: تحسن ۵۰۰ کارگر رسمی به نمایندگی از ۱۵۰۰ کارگر شرکت ساختمانی آپادانا برای دریافت شش ماه حقوق عقب افتاده خود از دی ماه ۵۷، افزایش مرخصی سالیانه و حق اولاد

۱۳۹۷: تجمع بازنشستگان مخابرات در اعتراض به عدم پرداخت مطالبات بازنشستگی در ساختمان مرکزی مخابرات ایلام
- تجمع و تحسن کارمندان و کارگران سازمان عمران شهرداری اصفهان به دلیل پرداخت نشدن حقوق و مزایای خود (حدود ۶ ماه)
- تجمع حدود هشتاد نفر از کارگران پیمانکاری حاتمی شاغل در معدن چادرملو در اعتراض به برآورده نشدن وعده‌ها و توافقات
- تجمع اعتراضی مردم، مقابل اداره برق آزاد شهر در اعتراض به نبود برق

۱۳۹۷: تظاهرات کارگران شهرداری فسا (فارس) در اعتراض به عدم دریافت حقوق خود مقابل ساختمان شورای شهر
-تجمع کارگران بازنشسته کیان تایر در اعتراض به عدم پرداخت مطالباتشان در برابر وزارت صنعت، معدن و تجارت .
-تجمع و آتش زدن فیش های حقوقی معلمان شیراز در مقابل اداره آموزش و پرورش استان فارس در اعتراض به صدور احکام حقوقی
- جاده طرقيه مشهد توسط زنان به جان آمده در اعتراض به بی‌آبی
-تجمع اعتراضی شماری از کارگران راه آهن تبریز

آنچه کارگران باید بدانند قرارداد کار

تعدادی از کارگران بر اثر ناآشنایی با قوانین کار هنگام بستن قرارداد، آنچه را که کارفرما می‌خواهد با چشم بسته امضا می‌کنند.

عده‌ای از کارفرمایان نیز از ناآگاهی کارگران و همچنین از احتیاج کارگران به کار، سوءاستفاده کرده و هنگام استخدام، از آن‌ها یا ضامن‌شان سفته، سند معتبر یا کاغذ سفید امضا می‌گیرند. کارگران نیز به علت نیاز شدید به کار، این شرایط را می‌پذیرند.

همچنین اخیراً مرسوم شده که تعدادی از کارفرمایان با سوءاستفاده از بی‌کاری بسیاری از کارگران، یک دوره ۲ تا ۳ ماهه‌ی آزمایشی، بدون پرداخت هیچ حقوقی می‌گذارند. این کار کاملاً خلاف قانون است.

موارد ذیل از حقوق اولیه کارگران است:

۱- دوره آزمایشی طبق قانون کار مصوب ۱۳۶۸ تنها دو ماه است و در این مدت حقوق کارگر نباید کم‌تر از حداقل حقوق مصوب سالانه باشد. در دوره آزمایشی، حق بیمه، عیدی، سنوات و مرخصی نیز به کارگران تعلق می‌گیرد و از نظر قانون هیچ فرقی با دیگر کارگران یا پرسنل ندارند.

۲- هر قرارداد کاری، به محض انعقاد، کلیه حقوق کار را برای کارگر تضمین می‌کند. این حقوق کار شامل حداقل دست‌مزد برای کارگر ساده است، یعنی هر قراردادی که

۱۳۵۸: ادامه اعتصاب یک ماهه و مبارزات کارگران جوراب بافی رشت
 ۱۳۵۸: کارگران شرکت تولیدی بالموران(فدسا) در حمایت از شورای کارگران
 و در اعتراض به دستمزد، عدم دریافت وام، عدم اجرای طرح طبقه بندی
 مشاغل و... دست به اعتصاب زدند.
 ۱۳۵۸: اعتصاب کارگران کوره پزخانه های دزفول در اعتراض به دستمزد،
 بیمه، تغذیه ی نامناسب و بهداشت محیط در اثر مرگ تدریجی چند کارگر
 ۱۳۵۸: اعتصاب ۴۰۰ کارگر کوره پزخانه های مراغه به دلیل کاهش دستمزد و
 اخراج چهار نفر از کارگران
 ۱۳۹۷: تجمع اعتراضی مردم ایوان طرق بخاطر قطعی آب ایوان در جاده اصلی
 بهشت رضا به مشهد

۱۳۵۸: آغاز تحصن بیش از ۳۵۵ کارگر شهرداری بانه در ساختمان شهرداری

کمتر از حداقل حقوق در آن ذکر شده باشد غیرقانونی است و کارگر می‌تواند تمام حقوق خود را مطالبه کند، حتی اگر آن قرارداد را امضا کرده باشد.

همچنین علاوه بر حداقل حقوق، بر طبق ماده ۷ قانون کار مصوب ۱۳۶۸ و تایید آن در سال‌های بعد، هر کارگر با هر قراردادی باید حق استفاده از ۲/۵ روز مرخصی غیر از تعطیلات رسمی در هر ماه و همچنین معادل ۲/۵ روز حقوق به‌عنوان عیدی و پاداش و ۲/۵ روزحق سنوات برخوردار باشد.

این مزایا به خودی خود با بستن قرارداد کاری به کارگر تعلق می‌گیرد. افزون بر این که کارفرما مکلف است از هر زمانی که کارگر شروع به کار می‌کند، حق بیمه او را به سازمان تامین اجتماعی پرداخت نماید.

برخی از کارفرمایان در قراردادهای موقت ماده‌ای را می‌گنجانند که مفهوم آن پرداخت کلیه حقوق مندرج در قانون کار است مثلاً چنین می‌نویسند: "پس از پایان این قرارداد، کارگر هیچ حق دیگری نخواهد داشت."

۱۳۵۸: آغاز اعتصاب ۴۵ روزه ۶۰۰ کارگر و کارمند شرکت گسترش مسکن و خانه سازی در ماهشهر

۱۳۹۷: تجمع اعتراضی کارگران شهرداری فسا استان فارس مقابل شهرداری بابت عدم دریافت چندین ماه حقوق و مطالبات خود
- اعتصاب کارگران راه آهن شمالشرق شاهرود دامغان و سمنان
- تجمع اعتراضی و اعتصاب جوشکاران در مشهد
- تجمع کشاورزان خواهان حق آبه دائمی در برابر اداره آب اصفهان

۱۳۵۸: آغاز اعتصاب چندروزه کارگران تعمیرگاه های شماره ی ۱ و ۲ ایران ناسیونال رشت

۱۳۹۷: تجمع جمعی از مهمانداران و ماموران فنی پشتیبانی شرکت رجا در اعتراض به عدم دریافت معوقات مزدی خود
-تجمع دوباره کارگران بازنشسته کیان تایر در مقابل وزارت صنایع به علت عدم اجرای تعهدات داده شده بابت مطالباتشان
-تجمع اعتراضی کارگران سد لاستیکی تالش در اعتراض به چهار ماه معوقات مزدی خود
-تجمع بازنشستگان صنعت فولاد کشور مقابل ساختمان صندوق بازنشستگی فولاد
-تجمع جمعی از آموزشیاران نهضت سوادآموزی تهران در اعتراض به وضعیت استخدامی خود مقابل مجلس

سرنوشت همه دیگرگون خواهد شد ...
به هنگام برخاستن آنان!
آنان که به فراوانی
مورچگان در خاک،
ماهی‌ها در آب،
و پرندگان در آسمانند؛
ترسو و بی‌باک،
نادان و عاقل
و کودکانند.
و خشمگینان.
و آفریننده که آنهایند...
تنها حکایت آنان است در حماسه ما.

۱۳۹۷: تجمع اعتراضی کارمندان صندوق بیمه کشاورزی مقابل مجمع تشخیص
-شروع اعتصاب کامیونداران در نقاط مختلف ایران
-تجمع کارگران آب و فاضلاب روستایی خوزستان در اعتراض به عدم پرداخت
حقوق های معوقه خود، مقابل اداره کل آب و فاضلاب استان در اهواز
-تجمع اعتراضی کارگران شرکت خدمات مهندسی خط و ابنیه فنی منطقه
اسلامشهر

۱۳۵۳: اعتصاب ۱۲ ساعته موفقیت آمیز کارگران کارخانه نساجی شماره ۲ شاهی
برای دریافت سود ویژه
۱۳۵۸: تجمع کارگران کوره پزخانه آریا واقع در جاده میاندوآب بوکان
۱۳۵۸: پیوستن کارگران پیمانی قسمت های مستغلات، حفاظت، باغبانی و... شرکت
نفت به اعتصاب کارگران حمل و نقل مسجد سلیمان در اعتراض به اخراج، وجود
کارفرمایان مزدور و وابسته و کمی دستمزدها

تظاهرات مردم و مقابله پلیس، تهران تیر 1330

۱۳۵۸: راهپیمایی کارگران و کارمندان کارخانه پارس مینو از کارخانه به سمت میدان یادبود شهر خرم دره در اعتراض به زیر ماشین گرفته شدن نمایندگان کارگران توسط عوامل کارفرما هنگام خروج از خانه
۱۳۹۷: تجمع همزمان کارگران تراورس در مناطق لرستان، کرج، آذربایجان، زاگرس، شاهرود، دامغان و سمنان

۱۳۹۷: تجمع اعضای تعاونی مسکن مهر ادارات ورامین در اعتراض به ۱۲ سال بلاتکلیفی و غارت اموال آنان
-اعتصاب کارگران خط وابنیه تراورس لرستان دورود و راه آهن شمال شرق سمنان و شاهرود و دامغان در اعتراض به عدم دریافت ۳ ماه حقوق با بستن خط اصلی
-تجمع اعتراضی کارگران و کارمندان پتروشیمی ماهشهر در اعتراض به معوقات
-تجمع اعتراضی صیادان میگو در اعتراض به عدم مجوز خروج توسط پلیس دریابانی مقابل فرمانداری بوشهر
- تجمع کارگران بانتا آبیدر در اعتراض به عدم پرداخت مطالبات مزدی

فرقه سوسیالیست ایران

۱۳۰۰ شمسی

فرقه سوسیالیست ایران در سال ۱۳۰۰ شمسی و در مجلس چهارم مشروطه برپا شد. پاره‌ای از بانیان این حزب از پیشکسوتان جنبش سوسیال دموکراسی ایران بودند که پیشینه فعالیت‌شان به مجلس دوم مشروطیت می‌رسید. مجلس دوم، مجلس احزاب بود و احزابی از چپ و راست و میانه توانستند صدایی در این مجلس بیابند.

از میان احزاب چپ مجلس دوم، فرقه دمکرات ایران پیوندی تنگاتنگ با جنبش سوسیال دموکراسی ایران و حزب میانه اجتماعیون-اعتدالیون داشت و عمدتاً کنشگران این دو حزب به رهبری سلیمان میرزا اسکندری، به برپایی فرقه‌ی سوسیالیست ایران همت گذاشتند.

آن‌چه در مرامنامه این حزب برجسته است، تأکید بر آزادی زنان است که از آن با عبارت «آزادی نسوان» نام می‌برد و از «تساوی حقوق افراد ایرانی اناثا و ذکورا، بدون فرق نژاد، دین، ملیت در پیشگاه قانون» یاد می‌کند. پیش‌تر پاره‌ای از احزاب پیشرو، چون فرقه دمکرات ایران از «تساوی همه افراد ملت در مقابل دولت و قانون بدون فرق نژاد، مذهب و ملیت» یاد کرد بودند.

فرقه سوسیالیست ایران نه تنها در طرح این خواست یگانه بود بلکه یکی از خواسته‌های مهم این سازمان «موقوفی مجازات اعدام» بود.

۱۳۲۳: اشغال کارخانه کبریت سازی توسط کارگران و درخواست پرداخت پاداش تولید اضافه
 ۱۳۸۱: تحسن کارگران قرقره زیبای تهران
 ۱۳۸۴: بستن جاده توسط کارگران زن پشم بافی آسیا
 ۱۳۹۷: کشته شدن یک کولبر بر اثر شلیک مستقیم نیروی انتظامی در مرز ارومیه
 -اعتصاب کارگران و کارکنان راه آهن زنجان و بستن مسیر قطار

۱۳۳۱: اعتصاب کارگران ریسپاف اصفهان
 ۱۳۹۷: تجمع موفقیت آمیز ۲۳ نیروی کار تعدیل شده شرکت زمزم آذربایجان
 - تجمع اعتراضی کارگران شرکت خدمات مهندسی خط و ابنیه فنی خراسان
 - اعتراض یک هفته‌ای کارگران پروژه راهسازی بروجرد به اراک برای معوقات مزدی

کانون کارگران راه آهن مرداد ۱۳۲۲

کانون کارگران راه آهن که در مرداد ۱۳۲۲، تشکیل گردید، در حقیقت بازسازی شده اتحادیه کارگران راه آهن بود که رضا ابراهیمزاده (کارگر راه آهن) سالها پیش، آن را از بدو راه اندازی راه آهن در ایران، تاسیس کرده بود. ابراهیمزاده، اهل تبریز بود. وی در سال ۱۳۱۰، در مازندران به جرم سازماندهی نخستین اعتصاب در راه آهن، دستگیر شد و در زندان با گروه پنجاه و سه نفر آشنا گردید. او پس از شهریور ۱۳۲۰، با اتحادیه وابسته به حزب توده به همکاری پرداخت.

۱۳۳۱: اعتصاب کارگران کارخانه ریس باف اصفهان در اعتراض به تاخیر در پرداخت حقوق.

۱۳۵۸: اعتصاب موفقیت آمیز کارگران و رانندگان پیمانی شرکت حمل و نقل حاج نرین (پیمانکار شرکت نفت در اهواز)، به دلیل عدم دریافت حقوق و رسمی نشدن و عدم پرداخت هزینه مسکن و فوق العاده. کارگران اعتصابی مانع از خروج ۲۵۵ اتومبیل شدند.

۱۳۵۸: آغاز اعتصاب کارگران کارخانه شوفاژ کار در اعتراض به دستمزدها
۱۳۵۸: پایان موفقیت آمیز اعتصاب کارگران پیمانی شرکت نفت در مسجد سلیمان

بخش‌هایی از بیانیه کارگران اعتصابی ریس باف اصفهان

۵ تا ۸ مرداد ۱۳۳۱

کارگران اعتصابی این کارخانه در بیانیه‌ای خطاب به کارگران و زحمتکشان اصفهان چنین نوشتند:

«۱۸۰۰ کارگر کارخانه ریس‌باف که مانند همه شما در سخت‌ترین شرایط زندگی می‌کنیم، در برابر ۱۲ ساعت کار کشنده دستمزد ناچیزی داریم. گذشته از محرومیت‌های فراوان دیگر، نداشتن بهداشت و دارو و بیمه، حتا تامین زندگی. همواره با کارشکنی‌های بی‌حد کارفرمایان روبرو هستیم. دستمزدها را با چند روز تاخیر، آن هم فقط به قدرت مبارزات دسته جمعی و متشکل کارگران می‌پردازند....»

ما از صبح دیروز تصمیم گرفتیم که به نیروی اتحاد و قدرت آخرین اسلحه قانونی خود (اعتصاب) حقوق خود را به دست آوریم...

مامورین قانون‌شکن شهربانی دست به مداخلات ناروا زده و می‌زنند. ما اعلام می‌کنیم که شهربانی به هیچ وجه حق دخالت در امور صنفی ما را ندارد.

ما می‌خواهیم:

- روز ۵ و ۲۰ هر ماه پرداخت قطعی حقوق تعیین گردد.
- حقوق سر موعد بدون تاخیر پرداخته شود.
- دست شهربانی از مداخلات ضد کارگری کوتاه گردد،
- مبارزین صنفی ما را که مدتهاست از کار برکنار کرده‌اند، مجدداً سر کار برگردانند.»

این اعتصاب تا دهم مرداد ماه ادامه داشت. اما از نتیجه این اعتصاب خبری در دست نیست.

۹ مرداد ۱۴۰۸

۲۸ خرداد ۱۴۰۸

31 July 2019

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۹۷: تجمع فرهنگیان خوزستان مقابل اداره کل آموزش و پرورش استان

۱۰ مرداد ۱۴۰۸

۲۹ خرداد ۱۴۰۸

1 August 2019

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۵۸: اعتصاب دو ساعته و موفقیت آمیز کارگران قسمت های مونتاژ کولر، بخاری، آبگرمکن، لباسشویی و اجاق گاز در کارخانه ارج در اعتراض به افزایش دستمزدها و هزینه زندگی

کارگران که پیش تر نیز قبل از تعطیلات تابستانی در تیر ماه دست از کار کشیده بودند؛ به دنبال این اعتصاب موفق شدند ساعت کار را از ۸ ساعت به ۶ ساعت در روز کاهش دهند و شیفت شب نیز اضافه کاری به کارگران تعلق گرفت.

کانون مستقل معلمان تهران

۱۳۵۸

۱۷ مرداد ماه کانون مستقل معلمان تهران از کلیه اعضای خود دعوت کرد که در انتخابات سالانه هیأت اجرایی کانون که در باشگاه معلمان تهران برگزار می‌شود، شرکت کنند. انتخابات هیأت اجرایی جدید انجام شد، اما جلسه ۳۱ مرداد که قرار بود برای معرفی هیأت اجرایی جدید تشکیل شود به دلیل بسته شدن درهای باشگاه معلمان به روی کانون مستقل انجام نشد. در جلسه عمومی شهریور، مشکلات به وجود آمده طرح و گزارشی از پیگیری‌های مسئولان کانون برای استفاده مجدد از باشگاه معلمان داده شد. به رغم پیگیری‌ها و ملاقات با آقای رجایی، سرپرست جدید وزارت آموزش و پرورش، اعلام شد که چون کانون مستقل معلمان تشکیلاتی دولتی نیست، آموزش و پرورش نمی‌تواند به آنها جا بدهد؛ این در حالی بود که انجمن اسلامی معلمان از امکانات آموزش و پرورش استفاده می‌کرد. نداشتن جا و عدم تشکیل جلسات عمومی سبب شده بود که برای برخی از معلمان این تصور پیش آید که کانون به صورت مخفی فعالیت می‌کند. در این جلسه عمومی مطرح شد که کانون نمی‌تواند مخفی باشد زیرا بنا بر اساسنامه‌اش یک سازمان صنفی سیاسی علنی است.

نحوه اداره کانون‌های مستقل معلمان

از نحوه اداره و سازمان این کانون‌ها اطلاعات دقیقی در دست نیست. ظاهراً کمیته‌های مختلفی مسئولیت انجام کارهای کانون را برعهده داشته‌اند. اطلاعات و اسنادی از کانون‌های مستقل معلمان شهرستان جز خبرهای اندک منتشر شده در مطبوعات آن روزها در دست نیست اما در مورد کانون مستقل معلمان تهران اطلاعات بیشتری وجود دارد.

« کانون مستقل معلمان تهران توسط یک هیأت اجرایی انتخابی اداره می‌شد. کمیته‌های تدارکات مالی تنظیم امور مالی کانون، چاپ و پخش نشریه و دریافت حق عضویت را برعهده داشت، کمیته ارتباطات وظیفه ارتباط با نواحی مختلف آموزش و پرورش و کمیته نشر که تهیه مقالات نشریه کانون، پیام‌ها، اعلامیه‌ها را برعهده داشت. کمیته نشر شامل ۶ کمیته فرعی به شرح زیر بود: کمیته بررسی مسائل صنفی معلمان، کمیته بررسی مسائل آموزش، کمیته بررسی مسائل دانش آموزشی، کمیته تحقیق و ترجمه، کمیته فرهنگ، کمیته خبر و گزارش.

.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۳۲: اعتصاب کارگران شمال

۱۳۵۸: صدور بیانیه محکومیت دستگیری سه نماینده کارکنان ایران ترمینال

(خرمشهر) توسط سندیکای کارکنان شرکت ایران ترمینال

۱۳۵۹: لغو قانون سپیم کردن کارگران در منافع واحدهای صنعتی توسط

شورای انقلاب

۱۳۹۷: تجمع تاکسیرانان قرچک مقابل فرمانداری

.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۲۵: روز امضای فرمان مشروطیت

۱۳۳۱: اعتصاب کارگران ناهید اصفهان

۱۳۵۸: اعتصاب کارگران کارخانه شوفاژ کار تهران- کرج

۱۳۹۷: گسترده شدن اعتراضات کارگران خطوط ابنیه فنی راه آهن

تجمع زنان بیوه در اعتراض به تعویق حقوق

۱۲۸۶ شمسی

زنان ایران همواره نقش موثری در تولید اجتماعی داشته‌اند. آنان در کنار کار خانه و نگهداری از فرزندان و سالمندان، با تولید صنایع دستی، قالی، کشاورزی و... کسب درآمد می‌کرده‌اند و اشتغال زنان یکی از منابع درآمد خانواده‌های کشاورز و کارگر محسوب می‌شد. با وجود این که کار زنان و سوءاستفاده از آن چنین گسترده بود، اما هیچ مورد سازماندهی و تشکل زنان کارگر ثبت نشده است و گزارش‌های بسیار اندکی از اعتراضات آنان وجود دارد. در خبری در روزنامه حبل‌المتین در مورد اعتراض زنان بیوه ای می‌خوانیم که حقوق بازنشستگی آنان به تعویق افتاده بوده است. آنها در مرداد ۱۲۸۶ در میدان توپخانه نزدیک مجلس تحصن کرده و بست نشسته بودند:

«زنان ایرانی بدبخت‌ترین و مظلوم‌ترین مردمان جهان هستند؛ خصوصاً ساکنان شهرهای بزرگ و بالاخص زنان تهرانی که در جامعه سرپناهی ندارند... زندگی آنها به این دلیل متزلزل است که به شوهرانشان کاملاً وابسته‌اند و لذا بدرفتاری شوهران و ادعاهای تنگ‌نظرانه آنها را می‌پذیرند. هنوز عملکرد ظالمانه مردان به گونه‌ای است که گویی زنان موجودیت انسانی ندارند.»

این مقاله با عنوان «خوارشمردگان» استدلال می‌کند که ملت ایران با این رفتار در حق زنان، موجب بدنامی خود شده است. حبل‌المتین خواستار شده بود در صورت امتناع وزرا و ثروتمندان جامعه از توجه فوری به اوضاع وخیم زنان، صندوقی جهت فراهم آوردن وجه برای زنان فقیر متحصن در میدان توپخانه تاسیس شود.

در سال پنجاه و هشت، شورای کفش ملی، شورای کارخانه مینو، شورای شرکت خانه سازی آریا و گروه صنعتی رنا که خود شامل کارخانجات گروه تولیدی زر و ولوو و زامیاد بود از طریق تماس با سایر کارخانجات و مراکز تولید توانستند، اولین مجمع عمومی شوراها را در کارخانه کفش ملی برگزار نمایند. در این مجمع عمومی تعداد زیادی از کارگران غرب تهران شرکت کردند. در این گردهم آیی «شوراهای متحده غرب تهران» تشکیل شد. کارگران در یک انتخابات آزاد، اعضای اصلی شورای متحده را برگزیدند.

شورای متحده با طرح خواست‌های کارگران (از قبیل چهل ساعت کار در هفته، حق اعتصاب، تغییر قانون کار، طرح طبقه بندی مشاغل، شرکت شوراها در مدیریت، ملی کردن کارخانه‌ها، سود ویژه، پاداش، حق بیمه‌ی بیکاری و غیره) به فعالیت خود ادامه داد.

خواست‌های کارگران در شورای متحده:

- ۱- ملی شدن کارخانه‌ها؛
- ۲- تشکیل شوراها و حضور این شوراها در برنامه ریزی و مدیریت کارخانه؛
- ۳- چهل ساعت کار در هفته و سی و شش ساعت برای کارهای سخت؛
- ۴- طرح طبقه بندی مشاغل در همه سطوح کاری؛

۱۳۵۸: اعتصاب ۶ ساعته ی کارگران شرکت تولیدی کیان تایر در اعتراض به
برخورد توهین آمیز نماینده ی وزارت کار و دستمزدها
۱۳۹۷: تجمع کارگران شهرداری سردشت در اعتراض به معوقات مزدی

۱۳۳۲: اعتصاب و تظاهرات کارگران ریسندگی اهواز
۱۳۵۸: تحصن کارگران قالیباف شرکت سهامی فرش سفز در محل کارگاه در
اعتراض به دستمزدها
۱۳۹۷: در پی اعتصاب ۲۱ روزه کارگران راه آهن، یک ماه از طلب کارگران
پرداخته شد.

۵- تغییر قانون کار و شرکت نمایندگان کارگران در تهیه‌ی قانون کار جدید؛

۶- دریافت سود ویژه‌ی سال‌های پنجاه و هفت و پنجاه و هشت؛

۷- افزایش دست‌مزد؛

یکی از بحث‌های اساسی در «شورای متحده غرب تهران»، پیوند کارگران شاغل و کارگران بیکار بود.

در سال پنجاه و نه، شورای متحده غرب تهران در هماهنگی با قانون شوراهای شرق تهران و کارگران بیکار از طریق برگزاری جلسات متعدد، قرار شد اول ماه مه توسط این سه نهاد با شعارهای مشخص برگزار گردد. در راه پیمایی اول ماه مه، حدود هفتاد الی نود هزار کارگر شرکت نمودند.

در این سال، طرح طبقه بندی مشاغل یکی از موضوعات مهم اعتراضات کارگری شد و شورای متحده نیز طرحی بر اساس شناخت خود از کارخانجات تهیه کرده و در اختیار شوراهای کارخانه‌ها گذاشت که از طرف وزارت کار مورد قبول واقع نشد.

با شروع سال شصت، شورای متحده در تدارک روز اول ماه مه بود، اما شمار زیادی از شوراهای کارخانه‌ها از بین رفته بودند و تنها تعداد اندکی از شوراهای در جلسات مجمع عمومی شرکت می‌کردند. شورای متحده تصمیم گرفت با رانندگان کامیون روز اول ماه مه را برگزار نماید. راه پیمایی اول ماه مه این سال از کیلومتر بیست و دو جاده‌ی کرج آغاز شد. در این راه پیمایی تعداد کمی از کارگران شرکت کردند و در میدان ولی عصر با خواندن قطع نامه‌ای به راه پیمایی خود پایان دادند.

۱۳۱۴: تصویب «نظام‌نامه کارخانجات و موسسات صنعتی» که توسط اداره کل صنعت و معادن تهیه شده بود.

۱۳۵۸: اخراج مدیران کارخانه تراکتورسازی تبریز و در دست گرفتن اداره کارخانه توسط شورای منتخب کارگران
 ۱۳۵۸: اعتصاب کارگران پیمانی بندر بوشهر بعد از ۸ ماه بلاتکلیفی
 خواسته های کارگران عبارت بودند از:
 ۱- مشخص نمودن وضع استخدامی آن ها ۲- پرداخت ۷۵۰ تومان حق مسکن
 ۳- پرداخت اضافه حقوق تصویب شده به آن ها

اعلام همبستگی شورای کارگری کارخانه لوله سازی خوزستان با کارگران بیکار ۲۳ مرداد ۱۳۵۸

شورای کارگری کارخانه لوله سازی خوزستان به اخراج ۱۰۰ تن از کارگران دیپلمه‌ای که پس از عید برای کمک به پایان یافتن مونتاژ استخدام شده بودند، اعتراض کرد. شورا ضمن اعلام همبستگی، قطعنامه‌ای به شرح زیر صادر کرد:

- ۱- نظارت کامل اعضای شورای کارخانه در کلیه امور کارخانه؛
- ۲- تصفیه عناصر ناصالح از محیط شرکت؛
- ۳- تعیین حداقل دستمزد طبق ضوابط جدید وزارت کار؛
- ۴- تهیه دفترچه خدمت وزارت کار؛
- ۵- تشکیل کلاس‌های آموزشی جهت کارآموزان و تهیه وسایل مورد نیاز؛
- ۶- پرداخت کلیه مطالبات عقب افتاده کارگران؛
- ۷- تشکیل انجمن اسلامی برای بالا بردن سطح فرهنگ اسلامی در سطح کارخانه؛
- ۸- تهیه برگ حوادث جهت کارکنان؛
- ۹- دادن حکم رسمی به کلیه کارکنان طبق ضوابط وزارت کار؛
- ۱۰- لغو قرارداد شش ماده‌ای تحمیلی کارفرما.

سمینار بررسی ماهیت نقش مدارس ملی

کانون مستقل معلمان تهران

مرداد ۱۳۵۸

کانون مستقل معلمان تهران در ۱۰ مرداد ۵۸ سمیناری با عنوان بررسی ماهیت نقش مدارس ملی، با حضور چند صد نفر برگزار کرد. در این سمینار شعارهایی زیر بر در دیوار محل سمینار نوشته شده بود: "با الغای مدارس خصوصی تبعیض در توزیع امکانات آموزشی را از میان بردارید"، "پیش به سوی ایجاد برابری‌های آموزشی در سراسر کشور"، "با الغای مدارس خصوصی بساط فروش علم و دانش را برچینید"، اداره محیط آموزش باید به دست شوراهای معلمان و دانش‌آموزان سپرده شود.

اولین سخنران سمینار ضمن طرح این سوال که هم اکنون آموزش و پرورش چه روش‌هایی را برای وصول به هدف‌های فرهنگی باید دنبال کند، گفت: "اگر خواهان دگرگونی عمیق در آموزش هستیم. باید تمامی برنامه‌ها، سیستم‌ها روش‌ها و وسایل آموزشی گذشته را از نو مورد بررسی همه جانبه قرار داده و به بازسازی انقلابی آن پردازیم. به بیان دیگر مقامات حق ندارند سال تحصیل آینده مانند سال‌های گذشته ۹ میلیون دانش‌آموز ما را به کلاس‌هایی بفرستند که کیفیت آموزشی آنها همان باشد که در گذشته بود. وی افزود جوهر بسیاری از نابسامانی‌های آموزشی ما را طبقاتی بودن آن تشکیل می‌دهد و سایر علل و مصایب گریبانگیر آن به مثابه حلقه‌های زنجیر با این علت مرکزی رابطه ارگانیک دارند. این گونه است که مدارس روستاها و حتا شهرهای بلوچستان، کرمان، آذربایجان و خراسان در مقایسه با مدارس نورچشمی‌های شمال شهر تهران بیغوله‌ای بیش نیست. نام‌گذاری مدارس ملی سرپوشی است برای فریب مردم."

یکی دیگر از سخنران این سمینار ضمن اشاره به پیش نویس قانون اساسی که شعار آموزش "یکسان" را می‌داد گفت: "این امر در این برهه از زمان بدون در هم شکسته شدن ساخت اقتصادی جامعه سرمایه‌داری وابسته نمی‌تواند نقشی در دگرگونی مسایل آموزشی داشته باشد. دولت و گروه‌هایی که خود را خدمتگزار مردم زحمتکش قلمداد می‌کنند و سنگ مستضعفین را به سینه می‌زنند باید در فکر تدوین آنچنان برنامه‌ای باشند... که بتواند جنبه‌های زاید و سوداگرانه فرهنگ گذشته را نابود کند و به جای آن فرهنگی بالنده که محور اصلی آن سازندگی انسان جامعه انقلابی باشد، جایگزین نماید. در بخشی از قطعنامه سمینار آمده است:

- ۱- هر چه زودتر با الغای مدارس خصوصی بساط خرید و فروش علم و دانش برچیده و امکانات لازم آموزشی به طور برابر در اختیار تمام مدارس گذاشته شود.
- ۲- رایگان بودن مدارس در تمام سطوح و اجباری شدن تحصیل (حداقل تا پایان دوره ی راهنمایی) در قانون اساسی، تصریح شود.
- ۳- انتخاب از بالا و اداره مدارس از طریق مدیران انتصابی در آموزش و پرورش منسوخ گردد و اداره محیط آموزش به دست شوراهای دانش آموزان و معلمان سپرده شود.
- ۴- مساله آموزش خلق‌ها به زبان مادری در چارچوب حق خودمختاری آنها، در قانون اساسی به صراحت قید شود.
- ۵- تدوین کتاب‌های درسی بدون دخالت و نظرخواهی از معلمان و تشکل‌های فرهنگی موقوف گردد.
- ۶- تقسیم معلمان بر مبنای تراکم و احتیاج هر منطقه صورت گیرد. علاوه بر تغییر سیستم تربیت معلم و منظور داشتن دوره‌های بازآموزی برای کلیه معلمان، امکانات رفاهی به گونه ای در اختیار آنها قرارگیرد که ناگزیر از اضافه کاری و تن دادن به مشاغل دیگر نباشند. (آیندگان مرداد ۵۸)

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۳۱: اعتصاب کارگران ناهید اصفهان
۱۳۸۰: اعتصاب کارگران نساجی بارش اصفهان و بستن جاده تهران برای دریافت حقوق معوقه

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۹۷: کارخانه تولی پرس با ۱۵۰ کارگر موقتا تعطیل شد/ تجمع کارگران مقابل در ورودی

«اتحادیه شوراهای کارکنان صنایع گسترش ایران» نمونه دیگری از حاصل تلاش‌های کارگران پیشرو و روشنفکران انقلابی در جهت ایجاد شورای چندین واحد تولیدی است. «صنایع گسترش ایران» ۱۳۵ کارخانه و واحد تولیدی و متجاوز از ۵۰ هزار کارگر و کارمند را تحت پوشش داد. «اتحادیه شوراهای» این سازمان تا تیر ماه سال ۵۸ سه کنگره برگزار نمود، در این کنگره‌ها نمایندگان شوراهای کارخانه‌های مختلف تحت پوشش «سازمان صنایع گسترش» شرکت نمودند.

در سومین کنگره «اتحادیه شوراهای» قریب ۲۰۰ نماینده از کارخانجات مختلف از قبیل ماشین سازی و آلومینیم سازی اراک، ماشین سازی، تراکتورسازی، موتوژن، هاکسیران، دیزل و لیف تراک تبریز، چوب و کاغذ گیلان، کشتی‌سازی خلیج فارس، چیت سازی تهران، گونی بافی شاهی، سیمان ری، قند ورامین و دهها کارخانه دیگر شرکت نمودند.

این کنگره شورای مرکزی منتخب را موظف ساخت برای کارگران تحت پوشش، صندوق مشترک اعتصابات و صندوق بیمه بیکاری ایجاد نماید، در زمینه مسائل مربوط به روابط صنعتی و قوانین کار تحقیقات به عمل آورد. قراردادهای «سازمان گسترش صنایع» با شرکت‌ها، و سرمایه‌گذاری‌های خارجی و داخلی آن را بررسی نماید، در جهت تضمین شغلی برای همه اعضا و تامین نیازهای مادی و اجتماعی کارگران کوشش کند.

کودتای ۲۸ مرداد، چماقداران در خیابان های تهران

۲۹
مرداد
۱۳۹۸۱۸ خواجه
۱۴۴۰
20 August
2019

تعطیل

۱۳۵۸: شصت و هفتمین روز اعتصاب ۶۰۰ کارگر شرکت ساختمانی لوشان این کارگران در این مدت هر روز از ساعت ۷/۵ صبح تا ۳ بعد از ظهر در محل شرکت اجتماع می کنند. شرکت لوشان پیمانکار ساختمانی کارخانه واگن سازی اراک می باشد.

۱۳۹۷: تجمع کارگران گروه ملی فولاد اهواز در اعتراض به ۴ ماه معوقه مزدی و کمبود مواد اولیه در مقابل شعبه سرپرستی بانک ملی اهواز

۳۰
مرداد
۱۳۹۸۱۹ خواجه
۱۴۴۰
21 August
2019

شوراهای دهقانی

۱۳۵۷-۱۳۵۸

۲۶ بهمن ۵۷، «کانون فرهنگی و سیاسی خلق ترکمن» تشکیل شد. پس از آن، مصادره زمین‌های بزرگ و تشکیل شوراهای روستائی در سرتاسر ترکمن صحرا آغاز شد. شوراها در اتحادیه‌های شورائی متمرکز شدند و یک ماه بعد، «ستاد مرکزی شوراهای ترکمن صحرا» تشکیل شد. کلیه اراضی زمینداران بزرگ و درباریان شاه مصادره شده و توسط دهقانان زحمتکش به شیوه شورائی کشت و برداشت می‌شد. صیادان ترکمن صحرا در شوراهای خود متشکل شده بودند، تشکلهای دمکراتیک معلمان، دانش آموزان، زنان، کارگران و نیز کانون‌های فرهنگی و هنری و شبکه کتابخانه‌های محلی و روستائی و تمام این تشکلهای، تحت رهبری «ستاد مرکزی شوراها» قرار داشتند.

در کردستان، در روستاهای اطراف قم، خراسان، توابع یزد، گیلان، مازندران، شهرکرد، ارومیه، ایرانشهر و... شوراهای روستائی زمین‌های ملاکین را مصادره می‌کردند و اتحادیه شوراهای روستائی را تشکیل می‌دادند.

شوراهای دهقانی روستاهای خراسان، که در اواخر سال ۵۸ شکل گرفتند، کشت دسته جمعی را سازمان دادند و بر کشت و برداشت محصول کنترل اعمال می‌کند و مبنای تقسیم محصول، میزان کاری بود که هر روستائی در جریان کاشت و برداشت، انجام می‌داد. دهقانان زحمتکش روستای حکیم آباد و روستاهای اطراف برای تضمین پایداری حرکتشان، و برای جلوگیری از سوءاستفاده احتمالی ملاکین از تضادهای قومی و در جهت از بین بردن تبعیضات قومی، در اتحادیه شوراهای خود، از هر ملیت (کرد، ترک، بلوچ) به تعداد مساوی نمایندگان را برمی‌گزینند.

جبهه آزادی (ائتلاف مطبوعاتی)

۱۳۳۲

در مرداد ۱۳۳۲، سردبیر نشریه آژیر، همراه با سردبیران و مدیران مسوول چندین نشریه مختلف دیگر طی نشستی، یک ائتلاف مطبوعاتی به اسم «جبهه آزادی» تشکیل دادند که تا آن زمان در تاریخ سیاسی مطبوعات ایران سابقه نداشت. این ائتلاف ضدفاشیستی تحت همان اسم یک روزنامه یومیه منتشر می‌کرد که تا دو سال ادامه یافت. نشریات درون ائتلاف عبارت بودند از آزادگان، آژیر، باختر امروز، تجدد، خورشید ایران، داد، دماوند، رهبر، ستاره، صدای ایران، مردم، نجات ایران، محیط، فرمان. جبهه آزادی در عرض یک سال به یکی از بزرگترین مراکز ائتلافی ایران تبدیل شد و در آغاز سال ۱۳۳۵ نزدیک به ۵۰ روزنامه و مجله که عمدتاً ضد انگلیس بودند، در این ائتلاف عضویت داشتند.

۱۳۲۴: فرماندار نظامی دفاتر شورای متحده مرکزی در تهران را اشغال و تفتیش کرد و رهبران آن را دستگیر نمود، این حکومت نظامی تا ۲۲ بهمن ۱۳۲۴ برقرار بود.

۱۳۲۴: اعتصاب کارگران کوره پز خانه
۱۳۹۷: اعتصاب کامیونداران مشهد و اصفهان
- راهپیمایی کارگران گروه ملی اهواز در هشتمین روز اعتصاب با شعار «کشور ما دزد خونه است، توی جهان نمونه است»
- تجمع اعتراضی مردم مریوان در پی جان باختن شریف باجور و چند نفر دیگر از فعالین زیست محیطی «انجمن سبز چیا» در حادثه مهار آتش در جنگلهای مریوان
- تجمع اعتراضی تعدادی از کارگران شهرداری الوند مقابل شهرداری قزوین در اعتراض به بیکاری و اخراج به بهانه تعدیل با ورود پیمانکار جدید

سازمان «مجاهدین» ۳۱ شهریور ۱۲۸۶ شمسی

سازمان اجتماعیون عامیون قفقاز سازمان مجاهدین را به عنوان «جبهه واحد» تمام نیروهای ضد ارتجاع و استعمار ایجاد کرد. این سازمان در شهرهای مشهد، تهران، تبریز، اصفهان، رشت و تفلیس شعبه داشت. ۵ شماره نشریه مجاهد به عنوان ارگان این سازمان در رشت منتشر شد. در روزنامه مجاهد این گروه این گونه معرفی شده است: «فرقه مقدس مجاهدین را جز امنیت مملکت و آسایش عامه و حفظ شرف افراد ملت دیگر قصدی و نیتی نبوده و نیست. جمیع افراد مجاهدین چه مقیمین شهر و چه سایر شعبات گیلان بر حسب دفتری که اسامی کلیه در آن مندرج است در تحت قانون و مرامنامه خود و نگاهبان مجلس مقدس شورا و مامور احقاق حقوق بوده و خواهند بود.»

اساسنامه‌ای از این سازمان موجود است که در ابتدای آن چنین آمده است:

«از طریق تجربه و تفکر معلوم شده است که بدون برقراری انتظام و بدون یک نظامنامه معینی ترقی جامعه ما محال است. آن مقرراتی که در اینجا تدوین گردید با وضع فعلی امور وفق نمی‌دهد. لذا اکنون ضروری می‌دانیم با اطلاع شعب فرعی، نظامنامه تفصیلی جدیدی تدوین شود که برای همه مجاهدین حتمی‌الاجرا باشد.»

در این اساسنامه با تصویب کمیته مرکزی جمعیت، توسط منتخبین کمیته مرکزی به اتفاق نمایندگان شعب فرعی و اکثریت آرا مقررات ذیل تدوین گردید که هر ماده آن را

۱۳۳۶: اعتصاب کارگران دخانیات در حمایت از اعتصاب کارگران کوره
پزخانه ها
۱۳۹۷: تجمع ۲۵۰ نفر از کارکنان بیمارستان فوق تخصصی امام خمینی
کرج. معترضان سفره خالی انداختند.
- اعتصاب نزدیک به ۶۰۰ کارگر خطوط ابنیه فنی در نواحی ریلی
جلفا، هادی شهر، مرند و عجب شیر
-تجمع ۲۰۰ کارگر قراردادی و پیمانی لاستیک خوزستان به علت تامین
نشدن مواد اولیه برای بازگشت به کار
- تجمع اعتراضی کارگران شهرداری زابل مقابل فرمانداری این شهر
در اعتراض به عدم پرداخت حقوق

۱۳۹۷: راهپیمایی کارگران گروه ملی فولاد اهواز، در اعتراض به عدم پرداخت
۴ ماه معوقات مزدیشان و تامین نشدن مواد اولیه لازم جهت راهاندازی مجدد
فعالیت شرکت مقابل استانداری خوزستان با شعار «کارگر می میرد، ذلت نمی
پذیرد»
- تجمع مردم روستای جفیر از توابع شهر هویزه شهرستان دشت آزادگان در
۵۰ کیلومتری غرب اهواز به دلیل قطعی آب
- اعتصاب و تجمع رانندگان تاکسی خرم آباد در اعتراض به وضعیت بد معیشتی

مجاهدین باید قویا اجرا کنند و عدم اجرای آن مستوجب اخراج از جمعیت و مجازات خواهد بود. مرکز کلی اداره مجاهدین در قفقاز اعلام شد. اعضای کمیته مرکزی نباید کمتر از ۱۵ نفر باشند و از بین افراد باشعور و تحصیل کرده انتخاب گردند.

در این اساسنامه حیطة حقوق و وظایف کمیته مرکزی مشخص شده است. همچنین حقوق و وظایف شعب، مجلس عمومی، نحوه عضویت و حقوق و وظایف هر عضو سازمان. در ماده ۲۸ حقوق و وظایف هر مجاهد (عضو سازمان) چنین آمده است:

۱. از آنجا که این سازمان به منظور تامین اهداف سیاسی پایه گذاری شده است، مجاهدین باید تا سرحد امکان ناشناخته بمانند.

۲. هر گاه کسی به منظور منافع شخصی یا ایفای نقش رهبری در میان مردم، عضویت خود را در سازمان مجاهدین آشکار سازد، مجازات خواهد شد.

۳. هر سال حداقل دو نفر باید به رهبری مرکزی اضافه شوند.

۴. هیچ مجاهد حق ندارد به کسی که به او صدمه‌ای نرسانده، آزار برساند. بلکه برعکس رفتار او باید نسبت به مردم مودبانه و متین باشد تا مردم نسبت به آنان احساس نفرت نکنند و مجاهدین بتوانند به نشر اعتقادات خود پردازند و نشان دهند که سازمان تا چه حد خوب است.

۵. هرگاه یکی از اعضای سازمان مطلع شود که شخصی مرتجع و ظالم است، باید شعبه مربوطه را آگاه سازد.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۹۷: کارگران شرکت کارتن ایران (واقع در محله شادآباد تهران) از روز دوشنبه تاکنون در اعتراض به اخراج چهارنفر از نیروهای کار شرکت دست از کار کشیده و تحصن کرده‌اند.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۹۷: چهارمین روز اعتصاب کارگران پتروشیمی کچساران در اعتراض به حقوقهای معوقه

- تجمع اعتراضی کارگران گروه ملی فولاد اهواز مقابل دادگستری و حسینیه ارشاد در امانیه با شعار: «مرگ بر ستمگر، درود بر کارگر»

- اعتراض کارکنان بیمارستان امیرالمؤمنین زابل به دلیل عدم پرداخت معوقات

۶. هر مجاهد می‌تواند به عضویت سازمان‌هایی در آید که برای آزادی مبارزه می‌کنند و اهدافشان با اهداف ما در تضاد نیست.

۷. اگر کسی در موقع اجرای وظیفه توقیف شود، جمعیت باید برای استخلاص او اتخاذ تدبیر کند و مخارج مربوطه از صندوق کل پرداخت می‌شود.

۸. اگر کسی در موقع انجام وظیفه مقتول یا مجروح شود جمعیت موظف است به خانواده او کمک مادی کند و این برای خانواده مجروح تا زمانیست که صحت نیافته باشد.

۹. کسی که خدمت مخصوصی به جمعیت کند، در صورتی که از شعبه خود تصدیق نامه‌ای در این مورد ارائه دهد از کمیته مرکزی پاداش خواهد گرفت.

۱۰. هر عضو جمعیت باید دقیقاً نظام نامه را رعایت کند، والا طبق قرار محکمه مجازات خواهد شد.

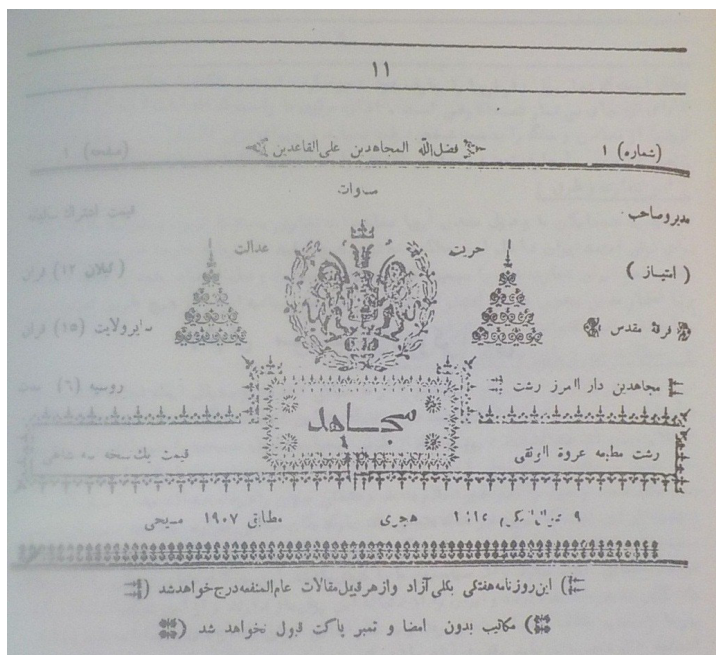
در مورد عایدات کمیته مرکزی و شعب در ماده ۲۵ آمده است که ورقه عضویت ۵ قران یا یک مناب، حق عضویت سالانه بر حسب ثروت از یک قران تا صد تومان، در قفقاز از ۵۰ کوپک تا ۵۰ منات. اعانه از ثروتمندان علاقه‌مند و آنچه از اشرار و دشمنان اخذ می‌شود.

در ماده ۳۴ آمده: «جمعیت مجاهدین باید با اشاعه دانش از طریق مطبوعات، حمایت از جراید سفید، افتتاح مدارس که پیش از هر چیز موجب ترقی و حفظ حقوق مردم است کمک و مساعدت کند.»

در یکی از شماره‌های نشریه مجاهد مطلبی درج شده است که در بخشی از آن پیشنهادی برای آموزش کودکان طرح شده است:

«خواهشمندم این مطلب را در روزنامه گرامی درج نمایید. مدتی

است که شهر مغشوش از هر طرف صداهای مختلف بلند، بازار فتنه رواج، مملکت هرج و مرج، تمام حرکات وحشیانه، همه تیشه گرفته به قوت هر چه تمام تر به پای خود می زنند... در رشت حداقل دو هزار باب دکان است. هر دکان دار از هر صنف و هر قدر هم فقیر باشد می تواند روزی صد دینار اعانه بدهد که در هر راسته بازار یک صندوق اعانه به توسط شخصی امین گذارده شود، روزی بیست تومان، ماهی شیشصد تومان، سالی هفت هزار و دو بیست تومان خواهد شد. با این پول درکمال راحت ممکن است دو معلم خانه تشکیل نمایند که اطفال فقرا در آنجا مجانا تحصیل السنه خارجه و علوم نصایع نموده، بعد از ده سال دیگر به امیدواری ... از هر معلم خانه سی و چهل نفر شاگرد کامل بیرون آیند».

.....

.....

۱۳۹۷: تجمه جمعی از کارگران کارخانه «تولی پرس» در اعتراض به بلاتکلیفی در وضعیت شغلی خود و کارخانه، مقابل ساختمان اداره کار و فرمانداری شهرک صنعتی - تجمع اعتراضی ۴ روزه رانندگان کامیون در شهر مهران و گرگان

.....

.....

۱۳۳۱: اعتصاب کارگران ریسندگی سمنان کشته شدن ۸ نفر و بازداشت ۲۰۰ نفر
۱۳۸۸: اعتصاب کارگران نیشکر هفت تپه

مروری آماری بر اعتراضات کارگری دهه ۴۰ و ۵۰ شمسی

در دهه‌های ۱۳۴۰ و ۱۳۵۰ شمار کارخانه‌هایی که بیش از صد کارگر داشتند از حدود ۲۰۰ واحد به ۷۷۰ واحد رسید. رژیم از ترس انقلاب کارگری که چپ آن را تبلیغ می‌کرد، سیاست چماق و هویج را در برخورد با طبقه کارگر صنعتی برگزید. در هر کارخانه شعبه حفاظت زیر نظر ساواک تشکیل شد و کارفرمایان را که به سبب حمایت بی‌دریغ دولت از قدرت مالی زیادی برخوردار بودند، وادار می‌کرد به طور نسبی به رفاه کارگران توجه کنند. گسترش بیمه‌های اجتماعی، سود ویژه و سهام کردن کارگران در سهام کارخانه‌ها با همه کاستی‌ها به پیدایش قشر کارگر نسبتاً مرفه انجامید به طوری که از سال ۱۳۴۹ تا ۱۳۵۱، سالی سه اعتصاب برپا شد. از سال ۱۳۵۲ تا ۱۳۵۵ شمار متوسط سالانه اعتصاب‌ها به ۲۲ و در سال ۵۵ به ۳۵ اعتصاب رسید. در سال ۵۶ به ۱۵ مورد و در هشت ماهه نخست سال ۱۳۵۷ به ده مورد کاهش یافت و در ماه‌های آذر و دی افزایش یافت.

خواست‌های اعتصاب‌کنندگان در غالب موارد، مالی و رفاهی و فقط سه درصد تامین شغل بود. شیوه غالب مبارزه در این دوره اعتصاب بود. غالب اعتصابات مسالمت‌آمیز و در کمتر از یک سوم موارد درگیری و خشونت به کار رفته است. در ۶ درصد موارد حدود ۱۴۵۸ تن از کارگران پس از خاتمه مبارزه اخراج شدند و در ۹ درصد موارد از نیروی انتظامی برای ارباب کارگران استفاده شده است. در ۹ درصد دیگر حدود ۳۴۰ تن دستگیر، در ۲ درصد موارد درگیری به زخمی شدن ۱۲۰ کارگر و در ۴ درصد باقی‌مانده ۱۷ کارگر کشته شدند.

اعلام تأسیس فرقه دموکرات آذربایجان ۱۲ شهریور ۱۳۲۴

در سال‌های ۱۳۲۳-۱۳۲۴، جو سیاسی در تبریز و بعضی از دیگر شهرهای آذربایجان به شدت تحول یافته و احساسات ضد دولت مرکزی جنبه غالب در افکار عمومی مردم پیدا کرده بود.

ردّ اعتبار نامه پیشه‌واری (نماینده اول شهر تبریز) از طرف مجلس شورای ملی (دوره چهاردهم) در تیر ماه ۱۳۲۴، به تشدید این جو کمک کرد. پیشه‌واری که از قربانیان قانون ضد اشتراکی ۱۳۱۰ بود و نزدیک به ده سال را در اسارت زیسته بود، بعد از آزادی با انتشار روزنامه «آزیر» در سلسله مقالاتی با انتقاد از سیاست‌های حزب توده از نبود حزب واقعی مردمی نوشت.

به دنبال تأسیس حزبی مردمی که حق تعیین سرنوشت را برای اقوام به رسمیت بشناسد، پیشه‌واری با کمک یاران قدیمی‌اش از جمله دکتر سلام الله جاوید، جعفر کاویان و محمد بی‌ریا (رهبر شورای اتحادیه اصناف تبریز) دست به تدارک ایجاد «فرقه دموکرات آذربایجان» زدند.

فرقه برنامه سیاسی خود را که شامل ۱۲ ماده بود انتشار داد. این برنامه سیاسی خواستار خودمختاری فرهنگی و سیاسی برای مردم آذربایجان در چهارچوب حاکمیت ملی، تمامیت ارضی و استقلال ایران بود.

مفاد دیگر این برنامه شامل اصلاحات دموکراتیک و مرفقی و تغییر اساسی در اوضاع اجتماعی و اقتصادی مردم آذربایجان، که در طول سلطنت رضاشاه مورد تبعیض و ستم ملی قرار گرفته بودند می‌شد.

۱۳۳۱: حمایت نمایندگان ۴۳ سندیکای کارگری و تشکیل کمیته کمک به کارگران اعتصابی سمنان به ابتکار کارگران چیت سازی تهران

۱۳۵۸: اعتصاب کارگران نفت
۱۳۵۸: پایان اعتصاب ۴۵ روزه ۶۰۰ کارگر و کارمند شرکت گسترش مسکن و خانه سازی در شاپور-ماهشهر. کارفرما با اعلام ورشکستگی و پرداخت ۱۰ میلیون تومان اعتصاب کارگران را در هم شکست.
۱۳۵۸: اعتصاب و تحصن دوازده روزه بیش از چهار هزار کارگر شرکت اتوبوسرانی واحد. این کارگران متشکل از راننده ها، کمک راننده ها، بلیط فروشی ها و تعمیرکاران بودند به نمایندگی از ۱۵ هزار کارگر شرکت واحد خواهان افزایش پایه حقوق، استخدام رسمی، کاهش ساعات کار و سه شیفتی کردن کار، تأمین مسکن و بیمه بودند. کارگران تا اول مهر ماه به دولت وقت دادند تا به خواسته های آنان رسیدگی کند.

این برنامه سیاسی به زودی توده‌های تهیدست و دهقانان بی‌زمین را به سوی خود جلب کرد.

در اواخر آبان ماه ۱۳۲۴، قیام مسلحانه آغاز گشت. «فدائیلر» تحت رهبری فرقه دموکرات، با محاصره پادگان‌های نظامی و بسیج توده‌های مردم علیه دولت و ارتش مرکزی، در عرض یک هفته موجب سقوط پادگان تبریز شدند.

در جریان یک سال حکومت دموکرات‌ها، آذربایجان در زمینه‌های اجتماعی و اقتصادی دستخوش تحولات شگرفی شد. دولت پیشه‌وری بعد از معرفی برنامه اصلاحاتی به مجلس و تصویب آن بلافاصله اقدام به اجرای آنها نمود. زبان ترکی آذربایجانی به عنوان زبان رسمی اعلام شد، بانک‌ها ملی گشته و دولت موکرات شروع به تقسیم اراضی بین دهقانان نمود.

اصلاحات مهم دیگر عبارت بود از آموزش اجباری برای تمام کودکان، افتتاح دانشگاه تبریز و تأسیس ایستگاه رادیو تبریز، برقراری قانون کار، لغو روابط ارباب-رعیتی، حمایت از حقوق اقلیت‌های ملی و مذهبی غیر آذری ساکن آذربایجان و شناسایی حقوق اجتماعی و سیاسی زنان و تشکیل «سازمان زنان فرقه دموکرات» در آذربایجان.

با همه این دستاوردها، عمر فرقه دموکرات به دلیل کارشکنی‌ها و حمله نظامی قوام السلطنه، خیانت‌ها و عدم استقلال فکری-سیاسی خود اعضا در حدود یک سال بیشتر دوام نیاورد.

شنبه

شهریور ۱۶

۷ مهر ۱۴۴۱
7 september 2019

.....
.....
.....

.....
.....
.....

.....
.....
.....

شنبه

شهریور ۱۷

۸ مهر ۱۴۴۱
8 september 2019

.....
.....
.....

.....
.....
.....

۱۳۵۷: اعتصاب کارگران پالایشگاه نفت تهران و آغاز اعتصاب های سراسری در ایران

اعتصاب کارگران ایرانی در قفقاز

مرداد و شهریور ۱۲۸۵

اعتصاب در کارخانه‌ها و معادن منطقه الهوردی در قفقاز توسط کارگران ایرانی و آذربایجانی برپا شد و بیش از ۱۶ روز ادامه یافت.

به رغم پایداری کارگران اعتصابی، این اعتصاب شکست خورد و حدود ۲۵۰۰ کارگر ایرانی-آذری را به شکل توهین‌آمیزی همانند احشام به واگن‌های قطار حمل بار سوار کرده و به سوی مرزهای ایران اعزام کردند.

مدیریت کارخانه منازل این کارگران را که هر کدام ۲۰۰ تا ۲۵۰ روبل ارزش داشت، تصاحب کردند.

گومت

در سال ۱۹۰۴، کمیته بلشویک‌های باکو، سازمان سوسیال دموکرات «گومت» (به معنی انرژی) را با هدف جذب کارگران ایرانی و آذربایجانی در مبارزات انقلابی و ترویج کار جمعی بین ایشان، تاسیس کرد.

آلش جاپاریدزه و مهدی عزیز بیک اف نریمانف اف در راس این سازمان قرار داشتند.

فعالیت این سازمان به زودی در خارج از مرزهای باکو گسترش یافت و کارگران مسلمان بسیاری از شهرهای دیگر ماوراءقفقاز به این سازمان وارد شدند.

گومت شعب خود را در مراکز کارگری قفقاز در تفلیس و باتومی و ... دایر کردند و انبوه کارگران تاتار، ایرانی، لزگی در آن عضو بودند. معمولاً این سازمان شب‌نامه منتشر می‌کرد.

تعطیل

۱۳۵۸: دومین اعتصاب ۵۰۰ کارگر رادیو شهاب در اعتراض به پایین بودن دستمزد

تعطیل

۱۳۹۷: گروهی از کارگران کارخانه «پارس میلنگ» تاکستان در اعتراض به تعدیل ۴۰ نفر از همکارانشان در محوطه و مقابل کارخانه تجمع کردند - کارگران سد چم شیر گچساران به خاطر آنچه آنها عدم پرداخت مطالبات و حقوق خود عنوان کرده‌اند، مقابل محوطه کارگاه محل کار تجمع کرده و خواستار رسیدگی به مشکلات خود شدند

هم مرگ هم بر جهان شما نیز بگذرد
هم رونق زمان شما نیز بگذرد
وین بوم محنت از پی آن تا کند خراب
بر دولت آشیان شما نیز بگذرد

باد خزان نکبت ایام ناگهان
بر باغ و بوستان شما نیز بگذرد
آب اجل که هست گلوگیر خاص و عام
بر حلق و بر دهان شما نیز بگذرد

این نوبت از کسان به شما ناکسان رسید
نوبت ز ناکسان شما نیز بگذرد
بیش از دو روز بود از آن دگر کسان
بعد از دو روز از آن شما نیز بگذرد
بر تیر جورتان ز تحمل سپر کنیم

تا سختی کمان شما نیز بگذرد
در باغ دولت دگران بود مدتی
این گل، ز گلستان شما نیز بگذرد
آبیست ایستاده درین خانه مال و جاه
این آب ناروان شما نیز بگذرد

ای تو رمه سپرده به چوپان گرگ طبع
این گرگی شبان شما نیز بگذرد
پیل فنا که شاه بقا مات حکم اوست
هم بر پیادگان شما نیز بگذرد

ای دوستان خواهم که به نیکی دعای سیف
یک روز بر زبان شما نیز بگذرد

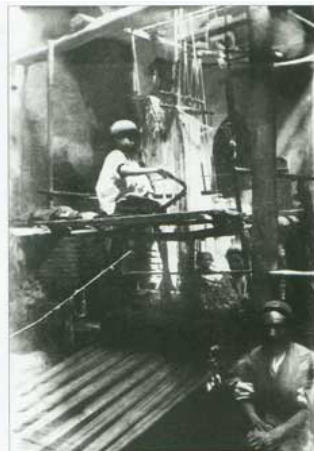
اعتصاب کارگران کارخانه شهناز اصفهان

۱۵ شهریور ۱۳۳۱

روز اول شهریور کارگران کارخانه شهناز با انتشار بیانیه‌ای اعلام اعتصاب کردند. خواسته‌های آنان تقلیل ساعات کار به ۸ ساعت و تعیین حداقل دستمزد طبق قانون کار، پرداخت حقوق روزهای تعطیل، صدور کارت کارگری، تامین وضعیت بهداشت کارگران، قبول و برگشت به کار کارگران اخراجی، ساخت سالن نهارخوری و کلاس اکابر برای کارگران و کار نکردن کارگران زن و خردسال از ساعت ۲۲ تا ۶ صبح طبق قانون کار. کارگران کارخانه‌های نوروز و زاینده‌رود و ریسباف صنایع پشم نیز طی اطلاعیه‌هایی از این کارگران حمایت کرده و اعلام کردند که در صورتی که به خواسته‌های این کارگران رسیدگی نشود، اعلام اعتصاب خواهند کرد. در بیانیه شماره ۲، این کارگران اعلام کردند که برای نشان دادن حسن نیت و پشتیبانی از دولت مصدق به مدت ۴۸ ساعت اعتصاب خود را خواهند شکست.

تصویر ۱۶: تصویری از جنبشگری (مونس، ۱۳۳۱، ص ۱۳۴)

۱۳۳۷: اعتصاب کارگران شهرضا

۱۳۵۲: اعتصاب کارگران دخانیات . خواست این کارگران عبارت بود از تامین وضع مسکن و تشکیل کمیسیونی برای تعیین دستمزد و بهبود وضعیت بهداشت

۱۳۵۸: ادامه اعتصاب کارگران شرکت لوشان اراک در اعتراض به عدم دریافت ۳ ماه حقوق

۱۳۹۷: اعتصاب کارگران سازمان عمران شهرداری آبادان، در اعتراض به تاخیر در پرداخت مطالبات مزدی

- تجمع کارگران سهامدار کارخانه ایران پوپلین رشت برای روشن شدن وضعیت سهام شان

اعتصاب کارگران صنایع فولاد «فاسترویلر»

۱۳۵۸

اعتصاب و تجمع هزار کارگر صنایع فولاد «فاسترویلر» به دعوت شورای کارگران در مقابل دفتر شرکت. یکی از نمایندگان شورای کارگران در سخنرانی خود اعلام کرد: «ما دیگر گول تبلیغات کارفرما و عواملش را نخواهیم خورد؛ هر وقت ما برای گرفتن حق خود جمع شدیم فوراً طرفداران کارفرما گفتند که: «ضد انقلاب در شما رخنه کرده» ما با هم برادریم. ما حق مان را می‌گیریم» کارگران خاطر نشان کردند تا روز ۲۷ شهریور به مسئولین فرصت رسیدگی می‌دهند در غیر این صورت اعتصاب مجدد می‌کنند. برخی از خواسته‌های کارگران:

- ۱- تغییر حق مسکن از ۲۲۰۰ ریال مجردی و ۲۴۰۰ ریال متاهلی به بین ۱۰۰۰۰ تا ۱۵۰۰۰ ریال
- ۲- تعدیل شغلی کارگران
- ۳- پرداخت اضافه کاری حقوق کارگران (۸ ماه است که اضافه حقوق کارگران عقب افتاده)
- ۴- داشتن کانتین غذایی در محل کارگاه
- ۵- پرداخت ۷۵۰۰ ریال ماهانه (ما به التفاوت دستمزدها) همچون بقیه کارگران، مخصوصاً کارگران نفت
- ۶- گذاشتن ۴ آمبولانس در ۴ منطقه کاری از کارگاه
- ۷- مجهز بودن اورژانس بهداری واقع در محل صنایع فولاد، اعم از دکتر و پرستار
- ۸- کسر نکردن مالیات از حقوق کارگران
- ۹- در اختیار گذاشتن وسایل ایمنی مجهز جهت کار.

کارهای سخت و زیان آور

ماده ۵۲:

در کارهای سخت و زیان آور و زیرزمینی، ساعات کار نباید از شش ساعت در روز و ۳۶ ساعت در هفته تجاوز نماید.

تبصره: کارهای سخت و زیان آور و زیرزمینی به موجب آیین نامه ای خواهد بود که توسط شورای عالی حفاظت فنی و بهداشت کار و شورای عالی کار تهیه و به تصویب وزرای کار و امور اجتماعی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی خواهد رسید.

ماده ۶۱:

ارجاع کار اضافی به کارگرانی که کار شبانه یا کارهای خطرناک و سخت و زیان آور انجام می دهند ممنوع است. ماده ۶۵: مرخصی سالانه کارگرانی که به کارهای سخت و زیان آور اشتغال دارند ۵ هفته می باشد. استفاده از این مرخصی، حتی الامکان در دو نوبت و در پایان هر شش ماه کار صورت می گیرد.

چگونگی ارایه درخواست اعتراض به آراء کمیته بدوی مشاغل سخت و زیان آور:

۱- رای کمیته بدوی مشاغل سخت و زیان آور که به کارگر و کارفرما از سوی سازمان کار و اموراجتماعی استان ابلاغ می گردد، ظرف مهلت ۱۵ روز از زمان ابلاغ قابل اعتراض می باشد. لذا متقاضیان درصورت داشتن اعتراض باید در مهلت مذکور به سازمان کار و امور اجتماعی استان مراجعه و ضمن دریافت فرم شماره ۴ نسبت به تکمیل آن اقدام و با ذکر دلایل خود در فرم مذکور آن را به سازمان کار و امور اجتماعی تحویل داده و ثبت نمایند.

سندیکای کارگران پروژه‌های آبادان

۱۳۵۸

این سندیکا پس از سرنگونی رژیم سلطنت تشکیل شد. در ماه‌های پس از بهمن ۵۷، عموماً کارگران پروژه‌های به دلیل آن که طی ماه‌های بیکاری درآمدی نداشتند. همواره تأمین مخارج زندگی یکی از مشغله‌های فکری آنان بود. بسیاری از شرکت‌های خارجی و همچنین سرمایه‌داران بزرگ داخلی بدون پرداخت حقوق کارگران از ایران فرار کردند و پروژه‌ها متوقف ماندند و کارگران پروژه‌ای در سطح وسیع بیکار می‌شدند. این مسئله مهم‌ترین پایه عینی شکل‌گیری سندیکای پروژه‌ای بود.

کارگران بیکار اولین اجتماع خود را در محوطه «دانشگاه نفت آبادان» برپا کردند. بعد از مشورت‌های جمعی و توده‌ای با کارگران، ایده تشکیل سندیکا شکل گرفت و هیئت مؤسس فعالیت‌های خود را آغاز کرد. پس از آنکه مسوولان نسبت به واگذاری محلی برای سندیکا بی‌توجهی کردند، کارگران محل سابق سندیکای کارگران شرکت نفت را تصرف کرده و از آن به عنوان مرکز سندیکا استفاده کردند. اساسنامه سندیکای کارگران پروژه‌ای توسط هیات مؤسس تهیه و در مجمع عمومی کارگران به تصویب رسید. این اساسنامه شامل ۲۰ ماده بود.

الف) تامین کار و بهبود وضع اقتصادی و اجتماعی کارگران عضو

ب) تلاش در راه ایجاد اتحادیه کارگران پروژه‌ای و فدراسیون کارگران ایران

ج) بالا بردن سطح دانش و آگاهی حرفه‌ای و اجتماعی کارگران عضو از طریق انتشار خبرنامه، نشریات کارگری، نمایش فیلم،

سخنرانی، ایجاد کتابخانه و باشگاه‌های فرهنگی و ورزشی و گردش‌های دسته جمعی علمی،

د) ایجاد تشکیلات و سازمان‌های جنبی از قبیل ایجاد صندوق‌های اعتصاب، کمک و تعاونی کارگران.

در این مجمع هفت نفر از کارگران به عنوان نماینده و مسئول سندیکا انتخاب شدند.

اصلی‌ترین خواسته کارگران که توسط سندیکا پیگیری می‌شد، گرفتن حقوق بیکاری بود. از جمله دیگر خواسته‌های سندیکا راه‌اندازی پروژه‌های نیمه‌تمام به عنوان راه‌حلی برای پایان دادن به بیکاری کارگران بود. استخدام کارگران از طریق سندیکا، خواسته‌ای بود که دست مقاطعه‌کاران و کارفرمایان را برای استثمار بیش از حد کارگران می‌بست.

این سندیکا برای رسیدن به این خواسته‌ها با سایر تشکل‌های مستقل مانند شورای بیکاران تهران و سایر شهرها در ارتباط بود و بالاخره توانستند پرداخت حق بیکاری به دست آورند. هر چند مبلغ آن از میزان درخواستی کارگران بسیار کمتر بود. سندیکا مبلغی حدود ۵ تا ۶ هزار تومان را تعیین کرده بود و دولت فقط با ۹۰۰ تومان برای کارگران متاهل و ۴۵۰ تومان برای کارگران مجرد موافقت کرد.

سندیکا تیمی از کارگران با تجربه را برای دفاع از کارگران اخراجی سازمان داد. همچنین کلاس‌های آموزش فنی برای بالا بردن سطح دانش فنی کارگران ساده نیز در دفتر سندیکا برپا می‌شد. در سال ۵۸ و در جریان سیل، سندیکا فعالیت زیادی در کمک‌رسانی به مردم آسیب‌دیده منطقه داشت. پس از شروع جنگ، فعالیت‌های این سندیکا متوقف شد.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۲۲: اعتصاب کارگران پشمینه و کبریت سازی تبریز
 ۱۳۵۸: اعتصاب کارگران ماشین سازی تبریز در محل کارخانه
 برخی از خواسته های کارگران به شرح زیر است: تقلیل ساعت کار از ۴۸
 ساعت به ۴۰ ساعت در هفته، به کارگرانی که در خانه های سازمانی نمی
 نشینند حق مسکن داده می شود.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۵۷: در جلسه ای با وزیر کار نمایندگان کارگران مسایل و مشکلات
 خود را در زمینه قانون سپیم کردن کارگران در کارخانه ها، نابرابری
 مزد کارگر ایرانی با خارجی، بهداشت محیط کار، نارسایی طرح طبقه
 بندی مشاغل، ایجاد مسکن سازمانی، پرداخت حق مسکن، مشکلات مربوط
 به عرضه و فروش سهام، عدم پرداخت به موقع دستمزد، کمک هزینه
 غذا، نظارت بر نحوه توزیع اعتبارات و هزینه های صندوق و بانک رفاه،
 بدرفتاری و عدم حضور برخی از مدیران و مسوولان وزارت کار و تغییر
 سن بازنشستگی مطرح شد. وزیر کار اعلام کرد اتحادیه های کارگری از
 مصونیت و حمایت های قانونی برخوردار خواهند شد.

اعتصاب کارگران نساجی کردستان

مهر و آبان ۸۴

پس از اخراج ۳۷ نفر از کارگرانی که قرارداد موقت شان به پایان رسیده بود، کارگران تمام بخش‌های کارخانه شامل سالن ریسندگی، سالن بافندگی، پرسنل فنی کارخانه (مجموعاً ۴۰۷ نفر) دست از کار کشیدند و طی بیانیه‌ای خواسته‌های خود را به اطلاع کارفرما رساندند.

این اعتصاب دو ماه طول کشید. در این دو ماه کارفرما حتی ریالی حقوق به کارگران پرداخت، از سوی دیگر نیروهای امنیتی هر روز فشار و تهدید بیش تری را بر نمایندگان کارگران وارد می‌کردند. ۲۸ آبان ۸۴، کارگران بار دیگر در جلسه مجمع عمومی خود تصمیم به راهپیمایی و تحصن در مقابل استانداری گرفتند. ۱۳۸ کارگر کارخانه نساجی شاهو که ماه‌ها حقوق نگرفته بودند، تصمیم به همراهی با آنان گرفتند. اما پلیس هر دو کارخانه را محاصره کردند و مانع از راهپیمایی کارگران و مردم شدند. در پی مذاکرات انجام شده، توافقاتی رسمی و کتبی بین طرفین صورت گرفت و اعتصاب پایان یافت. در توافق نامه، مطالبات کارگران به شرح زیر به رسمیت شناخته شد:

کارفرما قراردادهای قبلی را فسخ و قراردادهای جدید را با اجرای کامل طرح طبقه بندی مشاغل تنظیم نماید. بازگشت به کار ۳۷ کارگر اخراجی، پرداخت بیمه و مزایای روزهای اعتصاب کارگران، پرداخت هزینه مداوای کارگران بیمار توسط کارفرما، واریز مبلغ ۱۸ میلیون تومان بدهی کارفرما به صندوق وام کارگران و حقوق معوقه کارگران. همچنین کارفرما متعهد شد که بهداشت و ایمنی دستگاه‌های کارخانه را تامین کرده و جهت کاهش گرد و غبار موجود در کارخانه سیستم‌های تهویه را به روز و مجهز کند.

برخی از مواد نظامنامه سندیکاهای کارگران ایران

۱۳۲۷

سازمان سندیکاهای ایران

ماده ۶: سندیکای کارگران ایران دارای سازمان‌هایی به شرح زیر می‌باشد: ۱- حوزه‌ها ۲- هیئت عامله و تفتیش ۳- شورای سندیکاها و یا شورای صنفی ۴- شورای شهرستان ۵- شورای استان ۶- شورای مرکزی ۷- کنگره عمومی

ماده ۷: در هر کارگاه که بیش از ۱۰ نفر کارگر در آنجا مشغول کار باشند می‌توان حوزه کارگری تشکیل داد.

ماده ۸: وظایف حوزه‌ها عبارتند از: بحث و تبلیغ در اطراف مرام و هدف سندیکاهای کارگران، اجرای تعلیمات و تصمیمات شورای مرکزی، همکاری عملی و تعاون کارگران نسبت به یکدیگر و وصول شهریه‌ها.

ماده ۱۱: هر کارگاه و صنف به خصوص در صورتی که عده‌شان کمتر از ۲۰۰ نفر باشد، در یک جلسه کنفرانس عمومی هیات عامله و تفتیش (بازرس) انتخاب می‌نمایند...

شورای سندیکاها

ماده ۲۰: از اجتماع هیات‌های عامله سندیکاهای کارگرانی که کارشان با هم بستگی دارد، شورای سندیکا به وجود می‌آید. ماده ۲۳: وظایف شورای سندیکا نظارت در اعمال هیات‌های عامله و طرح پیشنهادهایی برای پیشرفت کار سندیکا می‌باشند.

۱۳۲۲: تحسن کارگران نفت برای آزادی یوسف افتخاری
 ۱۳۹۷: تجمع گروهی از کارگران دو کارخانه تولی پرس و بسته‌بندی البرز
 در اعتراض به ۲ تا ۳ ماه حقوق معوقه و تامین نشدن مواد اولیه ازسوی
 کارفرما در محوطه کارگاه
 - تجمع گروهی از کارگران پیمانی فضای سبز منطقه هشت شهرداری اهواز
 که طی چند ماه گذشته حقوق نگرفته‌اند، مقابل ساختمان مرکزی شهرداری
 اهواز

۱۳۹۳: سومین روز اعتراض کارگران معدن سنگرود در مقابل مجلس
 ۱۳۹۴: دوازدهمین روز اعتصاب، به دلیل پرداخت نشدن حق بیمه کارگران
 فولاد و چدن درود

شورای مرکزی اتحادیه‌های کارگران ۱۲۸۶

اولین اتحادیه رسمی کارگران ایرانی در چاپخانه‌های تهران به همت محمد پروانه تشکیل شد. نشریه اتفاق کارگران به عنوان ارگان این اتحادیه انتشار می‌یافت. این تشکل با سازماندهی یک اعتصاب در میان کارگران چاپخانه‌ها توانست ۸ ساعت کار در روز، پرداخت اضافه دستمزد برای ساعات کار اضافه بر ۸ ساعت، ارائه خدمات بهداشتی و جلوگیری از اخراج بی رویه کارگران چاپخانه‌ها را به کارفرمایان تحمیل کند.

از جمله دیگر اقدامات دیگر این اتحادیه، سازماندهی اعتصاب موفقیت آمیز یک هفته‌ای در میان چاپخانه‌ها و کتابفروشان، در اعتراض به تعطیلی روزنامه حبل‌المتین در سال ۱۲۸۶ بود که با فشار اتحادیه انتشار مجدد روزنامه حبل‌المتین ممکن شد.

به دنبال آن تشکل‌های دیگری چون اتحادیه کارگران ساختمانی، اتحادیه کفاشان، اتحادیه معلمین، اتحادیه کارگران بندر در انزلی، و اتحادیه کارکنان پست و تلگراف تشکیل شد. در پاییز سال ۱۳۰۰ این تشکل‌ها با همکاری هم و سایر اتحادیه‌ها مانند نساجان، بنیان، خبازان و کارکنان شهرداری «شورای مرکزی اتحادیه‌های کارگران» را تشکیل دادند. اکثریت سازماندهندگان و رهبران آن مانند محمد دهگان، حجازی، پروانه، پیشه‌وری و... از اعضا و فعالین حزب کمونیست ایران بودند.

هر اتحادیه در این شورا سه نماینده داشت. روزنامه حقیقت به عنوان ارگان شورای مرکزی اتحادیه‌های

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۲۵: اعتصاب کارگران برق رشت
 ۱۳۵۷: اعلام شد به موجب لایحه تامین آزادی راه پیمایی و متینگ ها بدون
 اجازه ممنوع است. و از سه تا ده هزار تومان جریمه دارد. تمام احزاب و
 جمعیت ها باید در وزارت کشور به ثبت برسند.
 ۱۳۵۸: به خشونت کشیده شدن تجمع کارگران بیکار تبریز

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۵۷: کارگران صنایع نفت در خارک، کارکنان سازمان آب تهران و
 کارکنان راه آهن و کارکنان کارخانه سیمان تهران. به اعتصاب کنندگان
 رفاهی - سیاسی پیوستند.
 ۱۳۵۷: اعلام شد که کارکنان شرکت ملی نفت از ۱۰۰ تا ۳۶۰۰ تومان کمک
 هزینه مسکن دریافت می کنند. این کمک هزینه قرار است از اول شهریور
 ماه به کارگران تعلق گیرد.

کارگری ایران منتشر می‌شد که در تهران روزانه تا ۴ هزار نسخه تک فروشی داشت. در تهران آن زمان حدود ۱۶ درصد کارگران تهران عضو سندیکاها بودند.

این شورا اعتراضات متعددی را سازمان داد که می‌توان به اعتصاب معلمان در زمستان سال ۱۳۰۰ اشاره کرد که منجر به سقوط دولت قوام السلطنه گردید، همچنین اعتصاب کارکنان پست و تلگراف در اعتراض به ممنوعیت عضویتشان در اتحادیه، توسط رئیس بلژیکی پست و تلگراف که منجر به عزل وی و کوتاه آمدن دولت وقت در مقابل اعتصابیون شد. در اکثر اعتصاب‌های سازماندهی شده توسط اتحادیه‌های عضو شورای مرکزی، رهبری شورا و اطلاع‌رسانی روزنامه حقیقت نقش مهمی برعهده داشته اند. در سال ۱۳۰۱ با روی کار آمدن مجدد دولت قوام و توقیف بسیاری از روزنامه‌ها و نشریات از جمله روزنامه حقیقت، شورا فراخوان اعتصاب داد. به این ترتیب کلیه روزنامه‌های دولتی نیز منتشر نشد. در اثر این اعتصاب دولت عقب‌نشینی کرده و انتشار کلیه نشریات به جز حقیقت را آزاد اعلام کرد.

از دیگر اقدامات این شورا ایجاد مدرسه سوادآموزی و کتابخانه برای کارگران، برگزاری جشن روز جهانی کارگر و درخواست تعطیلی آن روز بود.

از سال ۱۳۰۴ و با به قدرت رسیدن رضاخان، سرکوب تشکل‌های کارگری شدت گرفت و فعالیت‌های شورا کم شد.

گفته می‌شود شورای متحده تا سال ۱۳۰۷ هم به صورتی نیمه علنی فعالیت داشت.

۱۳۵۷: در پی رسیدن به خواسته هایشان، اعتصاب کارمندان بانک ملی در سراسر کشور پایان یافت. این خواسته ها عبارت بودند از افزایش فوق العاده شغل و وام مسکن، کلیه فرزندان کارکنان از بخشودگی خواریار استفاده کنند. نمایندگان کارکنان در کمیته های انتصابات شرکت داده شوند.

۱۳۵۷: کارگران پالایشگاه آبادان با مسوولان توافق کردند افزایش حق مسکن و جیره غذایی از ۵۰ ریال به ۱۰۰ ریال ، فوق العاده کارگاهی کارگران نسبت به مزد ثابت ده درصد بیشتر شود.

۱۳۵۷: تظاهرات فرهنگیان در ۱۲ شهر استان کرمانشاه، زنجان . ماموران ساواک معلمان متحصن را کتک زدند. معلمان و دانش آموزان اعتراض را تشدید کردند. مقامات مجبور به معذرت خواهی از معلمان شدند.

۱۳۹۷: دومین روز اعتصاب کارگران احیاصنعت واگن پارس اراک در اعتراض به پاسخ نگرفتن برای مطالبات شان

۱۳۵۷: اعتصاب کارکنان سازمان آب و برق ، شرکت نفت خوزستان ، مخابرات، دخانیات

موادی از قانون اساسی در رابطه با حقوق فردی و اجتماعی

طبق اصل ۲۳ قانون اساسی: تفتیش عقاید ممنوع است و هیچ کس را نمی توان به صرف داشتن عقیده‌ای مورد تعرض و مؤاخذه قرار داد، یعنی تقسیم بندی خودی و غیرخودی از طرف رژیم و گزینش ها و تفتیش عقاید و تجسس در مورد عقاید برخلاف قانون اساسی می باشد.

طبق اصل ۲۴ نشریات و مطبوعات در بیان مطالب آزادند. طبق اصل ۲۵، بازرسی و استراق سمع مکالمات تلفنی؛ سانسور و هر گونه تجسس ممنوع است.

طبق اصل ۲۶ احزاب، جمعیت ها، انجمن های سیاسی و صنفی ... آزادند. هیچکس را نمی توان از شرکت در آنها منع کرد و یا به شرکت در یکی از آنها مجبور ساخت. طبق اصل ۲۷ تشکیل اجتماعات و راه پیمایی ها آزاد است

طبق اصل ۳۷ اصل بر براءت است و هیچکس از نظر قانون مجرم شناخته نمی شود مگر اینکه جرم او در دادگاه صالح ثابت گردد .

طبق اصل ۳۸ هر گونه شکنجه برای گرفتن اقرار و یا کسب اطلاع ممنوع است، اجبار شخص به شهادت اقرار و یا سوگند مجاز نیست و چنین شهادت و اقرار و سوگندی فاقد ارزش و اعتبار است. متخلف از این اصل طبق قانون مجازات می شود .

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

روز جهانی معلم
۱۳۹۴: اعتصاب غذای ۱۰۰ کارگر پتروشیمی فارابی در کارخانه در
اعتراض به عدم اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل و همچنین عدم اضافه
کردن ۳۰ درصدی حقوق خود مشابه آنچه در برخی از پتروشیمی‌های
منطقه اجرا شده است.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۹۷: تجمع اعتراضی بیش از ۲۵۰ نفر از کارکنان بیمارستان امام خمینی
کرج در اعتراض به عدم پرداخت معوقات مزدی یازده ماهه‌شان و
تعیین تکلیف نشدن وضعیت این مرکز بزرگ درمانی، در خیابان اصلی
مقابل بیمارستان

اتحادیه غیبی نسوان

۱۲۸۶

«اتحادیه غیبی زنان» حوالی سال ۱۲۸۶ (۱۹۰۷) تشکیل گردید و فعالیت‌های آن تا دوره دوم مجلس نیز ادامه داشت اما به دلیل مخفی بودن فعالیت‌های آن، اطلاعات زیادی از این اتحادیه و فعالیت‌هایش در دست نیست.

در شماره ۷۰ روزنامه «ندای وطن» ۸ مهر ۱۲۸۶، نامه‌های از این انجمن خطاب به نمایندگان مجلس به چاپ رسیده است. در این نامه از نمایندگان خواسته می‌شود که هر چه زودتر متمام قانون اساسی را تصویب کنند.

از محتوای نامه چنین بر می‌آید که اتحادیه غیبی نسوان دارای گرایشات تند انقلابی بوده و از جانب تهیدستان و ضعفای جامعه سخن گفته است.

چنین بر می‌آید که این انجمن بیش از آن که به دنبال مطالبات خاص زنان باشد، در پی اصلاح امور مملکت و بهبود وضعیت مردم بوده است.

در این نامه آمده است که مردم نسبت به این مجلس حق دارند و به این دلیل وظیفه دارند تا به مجلس فشار آورند و خواسته‌های خود را مطرح کنند.

در انتهای نامه نیز مهلتی را تعیین می‌کند تا وکلا به کارها سرو سامان دهند و از نمایندگان می‌خواهند که اگر از عهده این کار بر نمی‌آیند کارها را به دست زنان و اتحادیه غیبی نسوان بسپارند.

۱۳۳۹: اعتصاب کارگران سد دز
 ۱۳۵۷: از اواسط مهرماه موج اعتصاب و تظاهرات سیاسی در تهران و شهرستانها بالا گرفت. معلمان، دانشگاهیان، کارکنان اداره بنادر و کشتیرانی بندر شاپور، تراکتورسازی تبریز، رادیو تلویزیون رضائیه، کارخانه ذوب آهن اصفهان، کارخانه جنرال موتور، کارخانه زامیاد، کارمندان اداری برنامه و بودجه اعتصاب کردند.
 ۱۳۵۷: مدارس به حالت تعطیل و نیمه تعطیل در آمدند. در هیچ یک از دانشگاه ها کلاس درس تشکیل نشد
 ۱۳۵۷: اعتصاب تاکسیران های تهران . خواسته های آنان عبارت بودند از جمع آوری مسافرکش ها، توجه به وضع مسکن رانندگان تاکسی ها
 ۱۳۵۷: اعتصاب کارکنان راه آهن.

روز جهانی کودک
 ۱۳۵۷: اعتصاب ماهیگیران گیلان
 ۱۳۵۷: اعتصاب کادر درمانی بیمارستان ها
 ۱۳۸۴: اعتراض رانندگان شرکت واحد به شرایط کاری نامناسب رانندگان شرکت واحد با روشن کردن چراغ های اتوبوس ها
 ۱۳۹۷: تجمع کارگران آبغای خوزستان مقابل ساختمان اداره کل. آنها به پرداخت نشدن ۷ تا ۱۲ ماه حقوق و عیدی و پاداش سنوات خود معترض شدند.

دنیایا به بچه‌ها بدهیم
 دست کم برای یک روز
 مانند بادکنک رنگارنگی به دستشان بدهیم که بازی کنند
 آوازخوانان در میان ستارگان بازی کنند

دنیایا به بچه‌ها بدهیم
 مانند یک سیب درشت و مانند یک قرص نان گرم
 دست کم یک روز شکم‌شان سیر شود

دنیایا به بچه‌ها بدهیم
 برای یک روز هم که شده دنیا با دوستی آشنا شود

بچه‌ها دنیا را از دست ما خواهند گرفت
 و درختان جاودان بر آن خواهند کاشت

ناظم حکمت

۱۳۵۷: اعتصاب کارگران ذوب آهن اصفهان گمرک جلغا و بندر شاهپور
 ۱۳۵۷: دومین روز اعتصاب معلولان کرمانشاه خواسته ها: تاسیس کانون
 معلولین، استخدام پزشک و متخصص، تامین بودجه برای رفع نیازهای
 فوری، ترمیم حقوق کارآموزان، احداث بیمارستان معلولین

روز جهانی مبارزه برای لغو اعدام
 ۱۳۵۲: اعتصاب کارگران ماشین سازی تبریز
 ۱۳۵۷: به دنبال شدت یافتن اعتصابات اعلام شد که در دونوبت حقوق
 کارکنان دولت ۲۵ درصد اضافه می شود. کمک های غیر نقدی افزایش می
 یابد و شامل کلیه کارمندان می گردد. حقوق بازنشستگان ترمیم خواهد
 شد.
 ۱۳۹۷: تجمع کارگران دخانیات علی آباد کتول در اعتراض به بیکار شدن
 صد نفر بعد ۲۰ سال کارگری روزمزد
 - اعتراض کارگران آب و فاضلاب روستایی آبادان به معوقات مزدیشان

سیاست

همیشه بزرگ‌ترین اتفاق‌ها
به سادگی هر چه تمام‌تر اتفاق می‌افتند
پای همه کارگرها را
به سیاست باز کردند
از وقتی که
جرثقیل‌ها چوبه دار شدند!

سایبر هاکا

ادبیات کارگری

تحصن معلمان سراسر کشور

۲۲ و ۲۳ مهرماه ۱۳۹۷

به دنبال فراخوان شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران، معلمان سراسر کشور در روزهای یکشنبه و دوشنبه، ۲۲ و ۲۳ مهرماه ۱۳۹۷، در اعتراض به وضعیت معیشتی و فشارهای اقتصادی وارد بر معلمان، کارگران و دیگر زحمتکشان در دفتر مدارس تحصن و از رفتن به سر کلاس‌های درس خودداری کردند. فرهنگیان بازنشسته نیز اعلام کردند که از برگزاری این تحصن حمایت می‌کنند. اتحاد معلمان این فراخوان را تبدیل به اعتصابی سراسری در کل کشور کرد. آنان تصاویر خود را در دفتر مدارس به همراه پلاکاردهای شعارهایشان در شبکه‌های اجتماعی به اشتراک گذاشتند که موجب بازتاب جهانی این حرکت در رسانه‌ها شد. همین مسئله سبب شد تعدادی از معلمان از جمله محمدرضا رمضانزاده، مسئول شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی ایران، دستگیر شوند. دانشجویان، کارگران و کامیونداران، که خود در آن زمان در اعتصاب بودند، نیز از تحصن معلمان حمایت و برخوردهای امنیتی با آنان را محکوم کردند. خواسته‌های معلمان متحصن:

بودجه عادلانه برای افزایش سرانه دانش‌آموزی در راستای تامین آموزش رایگان، باکیفیت و عادلانه برای تمام کودکان به‌خصوص دانش‌آموزان مناطق محروم، بازمانده از تحصیل و مهاجر؛

۱۳۳۷: پایان موفقیت آمیز اعتصاب پنج روزه کارگران بندر شاهپور . کارگران که برای گرفتن اضافه دستمزد اعتصاب کرده بودند، کارفرمایان را وادار کردند که ۲۰ ریال بر حقوق آنها بیفزایند. اعتصاب کارگران یکپارچه بود، به طوری که در دوران اعتصاب هشت کشتی در اسکله متوقف مانده و نتوانستند بار خود را تخلیه کنند.

۱۳۵۷: پالایشگاه شیراز و نساجی یزد

۱۳۵۷: اعتصاب مطبوعات

۱۳۵۷: اعتصاب در کارخانه قند شیروان

۱۳۵۷: آغاز اعتصاب معلمان و دانش آموزان

۱۳۹۷: تجمع کارگران شرکت «کنتورسازی ایران» در اعتراض ۱۷ ماه معوقات
مزدی

۱۳۵۷: ضوابط جدید پرداخت وام مسکن به کارگران اعلام شد.

۱۳۵۷: گسترش اعتصاب فرهنگیان در شهرهای مختلف

۱۳۵۷: اعلام یک پایه ترفیع برای کارکنان آموزش و پرورش.

۱۳۵۷: اعتصاب پرستاران و بهیاران بیمارستان شماره ۲ تهران. خواست ها عبارت بودند از به رسمیت شناخت دیپلم بهیاری برای ادامه تحصیل، اضافه شدن گروه در بدو استخدام، احتساب دو سال تحصیل در آموزشگاه بهیاری جزو سابقه ی کار، افزایش حقوق به میزان ۵۰ درصد، مزایا ۴۰ درصد، وام مسکن با بهره ۴ درصد، افزایش کمک های غیر نقدی و پرداخت حق اولاد
۱۳۹۷: اعتراض کارگران شهرداری شوشتر برای ۶ ماه دستمزد معوقه
- اعتراض کارگران معدن آق دربند برای ۱۴ ماه مزد معوقه

-مخالفت با خصوصی سازی،

-کاهش تراکم دانش آموزان در کلاس‌ها،

-اختصاص بودجه عادلانه برای تحقق یک بیمه درمانی و تکمیلی کارآمد و جامع؛

-اعتراض به حقوق و دستمزد نا عادلانه،

آنان می‌گویند گرانی و تورم افسارگسیخته شده و قدرت خرید معلمان چون اکثریت زحمت‌کشان جامعه بسیار پایین آمده، آموزش هزینه‌اش گزاف شده، قانون مدیریت خدمات کشوری بیش از ده سال است اجرا نمی‌گردد. رتبه بندی سه سال است که هر ماه به ماه بعد حواله داده می‌شود. صندوق ذخیره فرهنگیان به تاراج رفته است و از سهم هر عضو طبق آمار کمیته تحقیق صندوق، حدود ۱۸ میلیون تومان دزدیده‌اند؛

-تدریس زبان مادری در مناطق دو زبانه بر اساس اصل ۱۵ قانون اساسی،

-حضور مددکار اجتماعی و مربی بهداشت در راستای کاهش آسیب‌های اجتماعی از جمله خشونت در مدارس،

-اختصاص بودجه عادلانه برای گسترش و تامین فضاهای آموزشی استاندارد و ایمن،

-برچیده شدن مدارس غیر استاندارد و کپری؛

-آزادی همه معلمان دستگیر شده.

۱۳۲۸: اعتصاب کارگران شاهی برای دریافت حقوق عقب افتاده سه ماه
۱۳۹۷: اعتراضکارکنان شهرداری مسجد سلیمان در اعتراض به عدم
پرداخت مطالباتشان

روز جهانی ریشه کنی فقر
۱۳۳۷: اعتصاب کارگران گمرک بندر شاهپور
۱۳۵۷: نفت آبادان و اهواز و گروه صنعتی بهشهر
۱۳۵۷: در پی ادامه اعتصابات دولت اعلام کرد که حقوق و فوق العاده
و مزایای کارمندان افزایش یافته است. ظریف حقوق از ۸۰ به ۹۰ ریال،
افزایش ۷۵۰ هزار تومان به فوق العاده شغل همه کارمندان، افزایش
کمک های نقدی از ۲۰۰ ریال به ۵۰۰ ریال، افزایش بدی آب و هوا به
میزان ۲۰ درصد، رسمی شدن کارمندان پیمانی، روزمزد، افزایش حقوق
بازنشستگان
۱۳۵۷: ادامه اعتصاب کارکنان و کارگران سیتروئن و سایپا از سه روز پیش
آغاز شده بود. خواستها: اضافه حقوق، حق اولاد، ایجاد شرکت تعاونی و
دریافت ۶۰ ساعت اضافه کار

اعتصاب پنج روزه کارگران بندر شاهپور

۲۳ مهر ۱۳۳۷

اعتصاب پنج روزه کارگران بندر شاهپور با موفقیت پایان یافت و کارگران که برای گرفتن اضافه دستمزد اعتصاب کرده بودند، کارفرمایان را وادار کردند که ۲۰ ریال بر حقوق آنها بیفزایند.

اعتصاب کارگران یکپارچه بود، به طوری که در دوران اعتصاب هشت کشتی در اسکله متوقف مانده و نتوانستند بار خود را تخلیه کنند.

اعتصاب کارگران ساختمانی سد دژ

مهر ۱۳۳۹

کارگران ساختمانی سد دژ برای تامین اضافه دستمزد و تقلیل ساعات کار دست از کار کشیدند.

در دی ماه همان سال پس از حادثه انفجار در معدن زغال سنگ شمشک که منجر به قتل ۲۱ نفر شد، کارگران، ماشین مهندس معدن را سنگباران کرده و به تظاهرات علیه ظلم کارفرمایان و دولتیان پرداختند.

۱۳۵۷: ادامه اعتصاب کارگران کارخانه چیت ری که از دو هفته قبل آغاز شده است. خواست ها حداقل حقوق بر مبنای حداقل سطح زندگی با توجه به تورم، کمک هزینه مسکن و خواربار و تجدید طرح طبقه بندی مشاغل

۱۳۵۷: ادامه اعتصاب کارگران و کارمندان دخانیات

۱۳۵۷: اعتصاب ۵۰۰۰ کارگر و کارمند شرکت نفت

۱۳۹۷: جمعی از آتش نشانان شهرداری شادگان در مقابل استانداری خوزستان برای رسیدگی به وضعیت مطالبات ۹ ماهه مزدی شان

ای دریغ! ای دریغ
 که فقر
 چه به آسانی احتضار فضیلت است
 به هنگامی که تو را
 از بودن و ماندن
 گزیر نیست.
 ماندن — آری! —
 و اندوه خویشتن را
 شام گاهان
 به چاهساری متروک
 در سپردن،
 فریادِ دردِ خود را
 در نعره‌ی توفان
 رها کردن،
 و زاریِ جانِ بی‌قرار را
 با هیاهوی باران
 در آمیختن.
 ماندن — آری! —
 ماندن و به تماشا نشستن
 آری به تماشا نشستن
 دروغ را
 که عمر چه شاهانه می‌گذارد
 به شهری که
 ریا را
 پنهان نمی‌کنند
 و صداقتِ همشهریان
 تنها در همین است.

۱۳۵۷: ادامه اعتصاب ۴۰ شرکت وابسته به گروه صنعتی بهشهر شامل روغن شاه پسند، پودر سپید، صابون گلنار، پاکسان، صنایع کاشان، اراک، ابریشم کاشان و...

۱۳۵۷: خواست های کارگران شرکت واحد: افزایش کمک هزینه مسکن، از ۱۵۰ به ۳۰۰ تومان، افزایش پاداش سالیانه از ۴۵ روز به ۲ ماه، کمک غیرنقدی خواربار به ۸۰ تومان و نهار به ۱۵۰ تومان

۱۳۵۷: نمایندگان ۵۰۰۰ کارگر اعتصابی دخانیات برای اعلام همبستگی و پشتیبانی از روزنامه اطلاعات در دفتر این روزنامه حاضر شدند.

۱۳۵۷: با اعتصاب ۲۳۹۲ کارمند و کارگر صنعت نفت در آبادان و اهواز پالایشگاه آبادان در خطر تعطیلی قرار گرفت. خواست های کارگران: برکناری رییس حفاظت پالایشگاه، مسببین حادثه ورود ماموران انتظامی به پالایشگاه آبادان و اهانت به کارگران، تضمین عدم دخالت ماموران در محیط کار

.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۵۷: ادامه اعتصاب فرهنگیان و معلمان

۱۳۵۷: پایان یافتن اعتصاب سیتروئن و سایپا با رسیدن به خواسته هایشان

۱۳۵۷: ادامه اعتصاب شرکت سهامی خاص خدمات صنعت نفت. این اعتصاب به پشتیبانی از خواست های فرهنگیان و دانشگاہیان شروع و ادامه یافت.

۱۳۵۷: ادامه اعتصاب کارگران و کارمندان صنعت نفت آبادان. در اجتماع اعتصابیون تعداد زنان کارمند بیشتر بود.

منشور کانون مدافعان حقوق کارگر

۱۳۸۶

به منظور دفاع از حقوق بنیادی کارگران، که در این منشور، مزد و حقوق بگیران تعریف شده اند، کانونی به نام "کانون مدافعان حقوق کارگر" در چارچوب مندرجات این منشور و اساسنامه‌ای که به تصویب مجمع عمومی خواهد رسید، تشکیل می‌گردد. برخورداری از کلیه حقوق و مزایای مندرج در اعلامیه و میثاق‌های جهانی حقوق بشر، کنوانسیون‌های بین‌المللی حقوق کار و حقوق اجتماعی قانون اساسی و قوانین داخلی، بدیهی‌ترین حق کارگران است. مهم‌ترین این حقوق عبارتند از:

۱. حق اشتغال و برخورداری از یک زندگی شرافت‌مندانه
۲. حق برخورداری از امنیت شغلی
۳. حق برخورداری از پوشش تامین اجتماعی مناسب
۴. حق برخورداری از آزادی‌های سیاسی و اجتماعی (آزادی بیان، اندیشه و هرگونه اعتراض)
۵. برخورداری آزادانه حق ایجاد تشکل‌های مستقل برای همه کارگران و مزد و حقوق‌بگیران
۶. حق برخورداری از مسکن مناسب
۷. شرکت موثر نمایندگان واقعی کارگران در جریان قانون‌گذاری در زمینه حقوق کارگران
۸. رفع هرگونه تبعیض در محیط کار و منع کار کودکان

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۵۷: اعتصاب مجدد کارمندان بخش تولید تلویزیون
 ۱۳۵۷: ادامه اعتصاب بیش از ۶ هزار نفر از کارکنان و کارگران رنا (زامیاد،
 فنر سازی و رادیاتور سازی) پس از ده روز، خواست های ترمیم حقوق، حق
 مسکن، سنوات و خواربار از اهم خواسته های آنان است.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۵۷: آزادی درخشش، تظاهرات بزرگ دانش آموزان در دانشگاه تهران.
 ۱۳۵۷: تجدید نظر در طرح تغذیه رایگان
 ۱۳۵۷: پایان یافتن اعتصاب سه هفته ای کارکنان شرکت پست با دادن
 مهلت دوماهه برای رسیدگی به خواسته هایشان
 ۱۳۵۷: اعتصاب مجدد کارکنان رادیو و تلویزیون ملی ایران. این اعتصاب را
 شورای موسس اتحادیه کارکنان سازمان رادیو و تلویزیون سازمان داده
 بود.

اعتصاب کارگران ساختمانی تهران

آبان ۱۳۴۱

کارگران ساختمانی تهران، که وزارت کار از ثبت سندیکای آنان امتناع می‌کرد، خواست‌های خود را طی قطعنامه‌ای به شرح زیر اعلام و اجرای آن را خواستار شدند:

- ۱- وزارت کار سندیکای صنفی ما را به رسمیت بشناسد؛
- ۲- با آنکه کارگران ایرانی در هر رشته از کارهای ساختمانی تخصص و تجربیات کافی دارند، مع الوصف، عده‌ای خارجی که به کار گمارده شده‌اند موجب بیکاری استادکاران ایران گردیده‌اند. ما جدا خواستار آنیم که از بنا و نجار و آراماتورها و متخصصین ایران استفاده شود؛
- ۳- قانون کار و قانون بیمه‌های اجتماعی و مزایای آن درباره کارگران ساختمانی اجرا شود؛
- ۴- حداقل دستمزد کارگران ساده و استادکاران ساختمانی بر اساس اشل متحرک تعیین گردد؛
- ۵- وزارت کار به منظور مشورت درباره بهبود وضع کار و زندگی به پیشنهادهای قانونی نمایندگان سندیکا توجه کند؛
- ۶- دولت به منظور جلوگیری از شدت بیکاری کارگران ساختمانی در فکر ایجاد کار بوده و در شروع کارهای نیمه تمام ساختمان‌های دولتی اقدام نماید».

مبارزات کارگران نیشکر هفت تپه ۱۳۹۷

در پی خصوصی‌سازی شرکت نیشکر هفت تپه در زمستان ۱۳۹۴، کارگران نیشکر هفت تپه بارها به این مساله اعتراض کردند.

در آذر ۱۳۹۶، در اعتراض به عدم پرداخت طولانی مدت دستمزدهایشان دست به اعتصاب زدند. این اعتصاب در دی‌ماه نیز همزمان با اعتراضات مردم در شهرهای مختلف ادامه یافت.

کارگران خواستار برگشت شرکت به بخش دولتی و پرداخت حقوق چند ماه معوقه خود بودند. آنان عنوان می‌کردند در دو سال گذشته برخی مزایای حقوقشان کم شده یا کلاً متوقف شده و حق بیمه نیز برای آنها پرداخت نشده است.

در سال ۹۷، بارها صدها نفر از کارگران هفت تپه در بخش‌های مختلف شهر از جمله مقابل فرمانداری تجمع کردند.

دور چندم اعتراضات کارگران هفت تپه از ۱۴ آبان آغاز شد. این بار همسران و فرزندان کارگران نیز در اعتراضات شرکت داشتند.

۲۸ آبان، ۱۹ نفر از کارگران معترض بازداشت شدند. به تدریج مابقی کارگران بازداشت شده نیز آزاد شدند. در نهایت، اسماعیل بخشی در ۲۱ آذر آزاد شد؛ ولی پس از اعتراض به شکنجه شدن در حین بازداشت، بار دیگر دستگیر شده است.

من کارگرم، کارگری دین من است
دنیا، وطن است و زحمت، آیین من است
گفتم به عروس فتح، کابین تو چیست؟
گفت: آگهی صنف تو کابین من است

من از عائله رنجبرم
زاده رنجم و پرورده‌ی دست زحمت
نسلم از کارگران
حرف من اینکه: چرا کوشش و زحمت از ماست
حاصلش از دگران؟
این جهان یکسره از فعله و دهقان برپاست
نه که از مفت‌خوران!

ابوالقاسم لاهوتی (۲۰ مهر ۱۲۶۴ کرمانشاه - ۲۵ اسفند ۱۳۳۵ مسکو)

۱۳۹۷: اعتصاب نزدیک به ۹۰ کارگر پیمانکاری بخش حمل و نقل پالایشگاه آبادان برای پیگیری وصول مطالبات مزدی خود

۱۳۲۲: تجمع حدود ۲ هزار کارگر در میدان سنگلج تهران و سخنرانی خلیل انقلاب
 ۱۳۵۷: اعتصاب کارگران شرکت آ.ا.گ. تلفونکن، آنان خواهان افزایش درصد افزایش حقوق و میزان حق مسکنی شدند که هفته قبل شرکت با آن موافقت کرده بود.
 ۱۳۵۷: دست از کار کشیدن هزاران نفر از کارگران صنایع نفت در اهواز
 ۱۳۵۷: اعتصاب ناخداهای نیروی دریایی در ترمینال صادراتی خارک خاتمه یافت.

اعتصاب سه کارخانه چرم‌سازی در تبریز ۷ آبان ۱۲۸۷

۱۵۰ کارگر تحت رهبری سوسیال دموکرات‌ها دست به اعتصاب زدند. در واقع، انتخاب دباغ‌خانه‌ها برای اعتصاب نشانگر آگاهی و شناخت سوسیال دموکرات‌ها از موقعیت این صنعت بوده است. زیرا چرم‌سازی یکی از صنایع صادراتی ایران محسوب می‌شد و رونق فراوانی داشت. در این اعتصاب، کارگران با وحدت عمل قابل توجهی، صندوق اعتصاب تشکیل دادند و کمیسیونی برای مذاکره با کارفرمایان انتخاب کردند.

مطالبات کارگران عبارت بودند از:

۱. افزایش مزد برای هر قطعه از یک به یک و نیم شاهی؛
۲. استخدام و اخراج کارگران و شاگردان با موافقت کارگران؛
۳. ایجاد شرایط بهداشتی برای محیط کار؛
۴. تأمین مداوای بیماران در مدت بیماری از طرف صاحب کارخانه؛
۵. پرداخت نصف مزد در طول مدت بیماری؛
۶. کاهش زمان اضافه کار؛
۷. پرداخت دو برابر مزد معمولی برای ساعات اضافه کار؛
۸. عدم اخراج کارگران در طول مدت اعتصاب؛
۹. پرداخت مزد ایام اعتصاب؛
۱۰. خودداری از هرگونه اخراج.

اعتصاب بعد از سه روز با موفقیت نسبی پایان یافت. انجام تقاضاهای ۸ و ۱۰ از طرف کارفرما مورد قبول واقع شد.

۱۲۸۷: پایان موفقیت آمیز کارگران دباغ تبریز و افزایش دستمزدها
 ۱۳۵۷: با دست از کار کشیدن کارگران ترمینال های جزیره خارک، بندر
 شاهپور و بندر ماهشهر تولید و صدور نفت به کلی متوقف شد.
 ۱۳۹۷: آغاز دور سوم اعتراض کارگران پتروشیمی فارابی در اعتراض به
 عدم اجرای طرح طبقه بندی مشاغل و همچنین تاخیرهای طولانی در پرداخت
 معوقات مزدی

۱۳۹۴: تجمع خیابانی ۶۰۰ کارگر قطار شهری اهواز (کیسون) در اعتراض به
 عدم دریافت ۹ ماه حقوق
 ۱۳۹۴: تجمع بیش از ۱۰۰ مربی پیش دبستانی در مقابل مجلس در
 اعتراض به وضعیت استخدامی خود

مبارزات کارگران کارخانه حریربافی چالوس

۱۳۳۱

در گزارش رییس شهربانی نوشهر به وزارت کشور و اداره اطلاعات در باره مبارزات کارگران کارخانه حریر چالوس چنین آمده است:

«کارگران کارخانه چالوس از دو قسمت تشکیل می‌شوند که یک عده از بدو تاسیس به خدمت گمارده شدند و در حفظ انتظامات و برقراری امنیت کوشا هستند و یک عده مخصوصا مهاجرین و اشخاص ماجراجو که استخدام شدند و به واسطه اختلاف عقیده و تبعیضی که از روی بی‌اطلاعی از طرف روسای مربوطه به طرفین می‌شود، تخم نفاق تولید و در اثر جزئی کدورت یکی از طرفین، کارخانه دچار خسارت و شهر نیز متشنج می‌شود. آقای خاکسار (مدیر) که نیت پاکی داشتند، بدون توجه به روحیه کارگران دستور می‌دهند که هر دستگاهی که می‌تواند از مقدار سوخت ذغال و سایر مصارف صرفه جویی کند، اضافه مزد به کارگران داده می‌شود. متصدیان نیز شروع به صرفه‌جویی کردند، چون این اضافات به طور دائمی داده نشد، اختلافات شدیدی در کارخانه پیدا شده که منجر به اعتصاب بی‌وقت گردید...»

در گزارش دیگری چنین آمده است: «ساعت ۲ بعد از ظهر روز شنبه ۱۷ آبان که کارگران از خدمت آزاد می‌شوند، دم درب کارخانه جلوی پاسگاه انتظامی، ۵۰۰ برگ بیانیه به عنوان «بیانیه هیات موسس سندیکای کارگران کارخانه حریربافی چالوس» پخش می‌شود. برای حفظ نظم و آرامش کارخانه وجود یک افسر با ۲۰ سرباز ضروری است.»

۱۳۵۷: پس از سه روز اعتصاب گروهی از اعضای تحریریه و کارگران چاپخانه و کارکنان اداری روزنامه آیندگان صبح این روز این روزنامه بدون سردبیر و با مسوولیت شورای منتخب اعضای تحریریه منتشر شد. این اعتصاب در اعتراض به روش های غیردموکراتیک ی آغاز شد که درجریان تهیه و تنظیم و چاپ خبر حاکم است.

۱۳۵۷: پایان اعتصاب کارکنان بانک ملی. در این اعتصاب شورای عالی بانک تصویب کرد که از اول مهر ۵۷ مبالغی که حداکثر آن در گروه های پایین تر به ۳۵درصد و در گروه های بالاتر به ۲۰درصد بالغ می شود به حقوق پرداختی اضافه می شود. در ادامه سایر خواسته ها نیز در موعد مقرر اجرایی خواهد شد.

۱۳۵۷: در این روز ماموران فرمانداری نظامی کارکنان اعتصابی را به اداره مرکزی شرکت نفت راه ندادند و اعتصابیون به ناچار در بیمارستان شرکت نفت اجتماع کردند. آنها قصد پراکنده کردن کارکنان اعتصابی را داشتند که با اعتراض تند پزشکان و پرستاران روبرو شدند. کارکنان نیروگاه اتمی دارخوین و نمایندگان دیگر گروههای اعتصابی نیز به جمع کارکنان اعتصابی نفت پیوسته بودند.

آنچه کارگران باید بدانند:

- چنانچه کارگاه بر اثر قوه قهریه (زلزله، سیل و امثال اینها) و یا حوادث غیرقابل پیش‌بینی (جنگ و نظایر آن) تعطیل گردد و کارگران آن بیکار شوند پس از فعالیت مجدد کارگاه، کارفرما مکلف است کارگران بیکار شده را در همان واحد بازسازی شده و مشاغلی که در آن به‌وجود می‌آید به‌کار اصلی بگمارد.

- مطابق با اصل بیست و نهم قانون اساسی و تبصره ماده ۳۰ قانون کار دولت باید با استفاده از درآمدهای عمومی و درآمدهای حاصل از مشارکت مردم و نیز از طریق ایجاد صندوق بیمه بیکاری نسبت به تأمین معاش کارگران بیکار شده امکانات لازم را برای اشتغال مجدد آنان فراهم نماید.

- ساعات کار کارگران در شبانه‌روز نباید از ۸ ساعت تجاوز نماید. کارفرما با توافق کارگران، نماینده یا نمایندگان قانونی آنان می‌تواند ساعات کار را در بعضی از روزهای هفته کمتر از میزان مقرر و در دیگر روزها اضافه بر این میزان تعیین کند به شرط آنکه مجموع ساعات کار هر هفته از ۴۴ ساعت تجاوز نکند.

- در کارهای سخت و زیان‌آور و زیرزمینی، ساعات کار نباید از شش ساعت در روز و ۳۶ ساعت در هفته تجاوز نماید.

- کارگرانی که به هر عنوان به این ترتیب روزهای جمعه کار می‌کنند، در مقابل عدم استفاده از تعطیل روز جمعه ۴۰ درصد اضافه بر مزد دریافت خواهند کرد.

۱۳۵۷: در نتیجه اعتصاب کارکنان هما پرواز هوایی ۲۰ هزار مسافر مختل شد. کارکنان هما از پذیرفتن هر گونه پیشنهاد در باره پایان دادن اعتصاب خودداری کردند و اعلام نمودند تنها راه شکستن اعتصاب انجام خواسته های سیاسی شان است. به دنبال این اعتصاب قسمتهای حساس فرودگاه را نظامیان اشغال کردند.

۱۳۵۷: ادامه اعتصاب کارگران شرکت دخانیات واحدهای مستقر در خیابان قزوین پس از اتمام مهلت ۱۵ روزه قبل و عدم رسیدگی به خواسته هایشان

۱۳۵۷: هیات اجرایی موقت کانون معلمان ناحیه ۹ آموزش و پرورش تهران طی ارسال نامه ای خواستار آزادی چند دانش آموزان و یکی از دبیران دبیرستان شهنایی شدند که در سوم آبان توسط نیروی انتظامی دستگیر شده بودند.

۱۳۵۷: ادامه اعتصاب کارکنان سازمان آب

۱۳۵۷: اطلاعیه شماره ده جامعه معلمان در حمایت از قضات دادگستری

۱۳۵۷: اعلام اعتصاب در شرکت واحد اتوبوس رانی توسط سندیکای رانندگان، کارگران و کارمندان شرکت واحد خواسته های افزایش دستمزد، پرداخت حق مسکن، ده درصد اضافه حقوق نوبتی، لغو حکومت نظامی مجازات کسانی که در دانشگاه صحنه ی اخیر را بوجود آورده اند. مجازات سواستفاده کننده گان در شرکت واحد

۱۳۵۷: تیر اندازی و حمله با گاز اشک آور به کارگران اعتصاب شرکت نفت و زخمی شدن ۱۱ نفر در آبادان

۱۳۵۷: ادامه درگیری و برخورد خونین نظامیان با مردم تهران و شهرستان ها، حمله ماموران حکومت نظامی با گاز اشک آور و گلوله به تشیع جنازه دو دانشجوی کشته شده در روز قبل

۱۳۹۷: تجمع اعتراضی حدود ۱۰۰ نفر از کارگران پیمانی پروژه خط شش قطار شهری تهران، در اعتراض به عدم دریافت شش ماه حقوق و بیمه معوقه در مقابل دفتر مرکزی کارفرما

اعتصاب کارگران زن کارخانه ریسندهی شهناز (اصفهان) ۱۵ آبان ۱۳۳۸

کارگران زن از مدیریت کارخانه شهناز و همچنین از اداره کار اصفهان خواستند که طبق قانون کار حقوق آنان را تا ۲۵ ریال، که حداقل بود افزایش دهند (حقوق زنان ۲۲-۲۵ ریال بود). سایر کارگران هم تقاضای اجرای مواد دهگانه قانون کار را داشتند.

مدیریت کارخانه بلافاصله به سازمان امنیت مراجعه نمود. آنها دو نفر از کارگران را توقیف کردند. ولی روز بعد (۱۶ آبان)، کارگران متحدا اعتصاب را آغاز نمودند.

مامورین سازمان امنیت عده‌ای از کارگران را به عنوان «محرک» دستگیر و ۱۸ نفر را به رفسنجان تبعید کردند. کارفرمایان ۸۰ نفر را از کار اخراج نمودند. ولی این اقدام کارفرمایان و دولتیان نتوانست روح مبارزه کارگران را درهم شکند.

در سال ۱۳۳۹ کارگران کارخانه شهناز به «اعتصاب ایتالیایی» (کم کاری) دست زدند. اعتصابیون خواهان تعیین حداقل دستمزدها، پرداخت مستمری به کارگرانی که دارای اطفال زیاد هستند، برگشت مجدد کارگران اخراجی به کار، تامین مرخصی ۱۲ روزه در سال با پرداخت حقوق و غیره بودند. نیروی ارتش محوطه کارخانه را اشغال نموده و رهبران اعتصاب را دستگیر نمودند. اما کارگران با اتحاد و یگانگی بی نظیری به اعتصاب ادامه دادند و بالاخره پیروز هم شدند. بعد از ۶ روز اعتصاب هماهنگ، کارفرما مجبور به عقب‌نشینی شد.

رویت :

اعتصاب روز فامه نگاران وضع سیاسی کشور را بحرانی تر کرد

گردنوا اغلب بر کلاس های درس حاضر شدند. موج اعتصاب ها توسط کارمندان دولت که هر سال های اخیر می نظیر است مشکلات جدی را برای دولت که علیرغم اعلام کاهش بودجه نظامی و افزایش ۲۵ درصدی به حقوق کلیه کارمندان دولت سی-اراداعتصاب ها را کاهش دهد بوجود آورده است. بر همین حال یک سنگتوی دولت شامه استعفای نخست وزیر را تقبیل کرد. فرجه با اعتصاب گروهی از کارمندان و مستخدمین کارخانه های خصوصی به اعتصاب خود برای دریافت اضافه حقوق ادامه دادند.

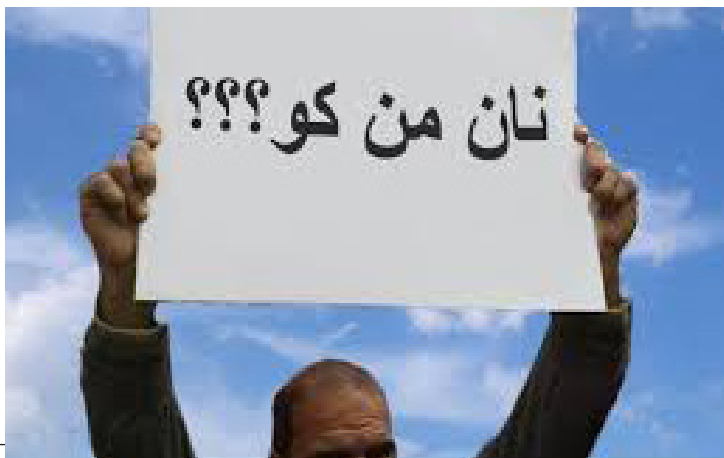
روزنامه نگاران - ۲- از یک هفته پیش بنظر می رسید مطالبات ایرانی تا حدودی آزادی پیدا کرده اند آنها خبر های اعتصابات و تظاهرات رایالحنی آرام منتشر میکردند از طرفی قراربود مطالبات از یکشنبه برای خوب شدن منفی خود اعتصاب کنند ولی بدین ملاقات نخست وزیر با هیئت مدیره سنگتای نویسندگان و خبرنگاران مطالبات خود استهای منفی پذیرفته شد و اعتصاب یکشنبه خود بخود منفی گردید ولی

بمات آنکه شامه نشاء ایران بتول بازره شدن فضای سیاسی کشور را بارها داده اند بعید بنظر می رسد. هیات تحریریه اطلاعات و کیهان گفتند آنها پس از آنکه دوامویر برای اعمال سانسور و رهنجریه ردمو روزنامه مندند بست از کار کشیدند . منابع مطبوعاتی گفتند بر میان مطبوعاتی که مقامات حکومت نظامی بدان اعتراض داشتند خبرهایی از حضرت آیت الله خمینی وجود داشته. گروهی از تظاهر کنندگان ضد حکومت خواستند که وی به وطن بازگردد. اما آمدن وی غیر مشتمل بنظر می رسد.

تهران ۱۲ اکتبر رویت - اعتصاب روزنامه ها علیماسنور از سوی حکومت نظامی ایران را بر آخر هفته گذشته بدون روزنامه گذاشت. این اعتصاب موجب بحرانی تر شدن اوضاع حیاتی کشور گردید . گمان میرفت که شاهنشاه ایران که ۱۹ سال خیربرای اولین بار بانوج جدی از مخالفت مواجعه شده اند ممکن است بر کناری جمفر شریف امامی نخست وزیر جدید را مورد بررسی قرار دهد. بنظر می رسد اعتصاب روزنامه نگاران اصلا اصطکک بین نخست وزیر که یک هلو معات آزاد وی مسئول را خود استار

چه ننگ و عار کسی را ز بند و زنجیر است
 که در مبارزهٔ صنف فعله چون شیر است
 از آن زمان که شنیدم به جرم رنجبری
 به کنج محبس شه، دوستم زمینگیر است
 به شب نشینی زندانیان برم حسرت
 که نُقل مجلسشان، دانه‌های زنجیر است
 بگو به تودهٔ ایران که ترک شکوه کنند
 جواب ظلم فقط آبداده شمشیر است
 به ضد جور و ستم، اتحاد و تشکیلات
 برای صنف ستمکش، یگانه تدبیر است
 بین چسان شکم خواجه سیر از آن نانیست
 که رنجبر، پی تحصیل آن ز جان سیر است
 ستم نگر، که ز محصول خویش نان خوردن
 برای فعلهٔ ایران بزرگ تقصیر است
 اسارت زن، بیداد شاه و غفلت خلق
 حکایتیست که بیرون ز حد تحریر است
 به جنگ ظلم، جوانست روح لاهوتی
 سفید مو شده اما، گمان مبر پیر است

ابوالقاسم لاهوتی

بخش‌هایی از اطلاعیه شورای متحده مرکزی اتحادیه‌های کارگران و زحمتکشان ایران آبان ۱۳۲۳

در این اطلاعیه گزارشی از تظاهرات کارگران نساجی شاهی
(قائم شهر) آمده است:

«در این میتینگ کارگران و کشاورزان با صفوف منظم ...
هر دم با صدای بلند می‌گفتند: زنده باد ایران، مرده باد
ارتجاع.

این صفوف منظم در میدان مقابل بیمارستان قرار گرفته از
طرف کلیه کارگران و کشاورزان، جوانی که ۱۸ سال بیش
نداشت، لایحه‌ای مبنی بر فجایع دولت ننگین ساعد و
اقدامات بی‌رویه فرماندار نظامی را خواند.

...در این حین عده‌ای از بربری‌های مهاجر تبعه دولت
خارجی که عضو حزب وطن و پشینان سید ضیاء هستند،
شروع به سنگ‌پرانی کردند.

چند نفر از زارعین محلی و کارگران در صدد بودند که با
مشت جواب آنها را بدهند ولی از نظر علاقه‌مندی کامل به
حفظ انتظامات جلوگیری به عمل آمد.

سپس جمعیت به طرف تلگراف‌خانه رفت. در آنجا نیز
سخنرانی از طرف رهبر تشکیلات‌ها شد.

...تلگرافی که قبلاً آماده شده بود، به پیشگاه شاه، مجلس،
احزاب و اتحادیه‌ها و جرائد آزادیخواه مخابره گردید.»

بیانیه شورای متحده ایالتی گرگان

۱۳۲۵

در بخشی از بیانیه شورای متحده ایالتی گرگان که خطاب به رنجبران، کارگران، زحمتکشان، برزگران، روشنفکران گرگان و دشت نوشته شده چنین آمده است: « رضاشاه غاصب و دیکتاتور که تمام هستی ما را بلعیده، فقط یک چهار دیوار رنگ و رو رفته که تنها مایه تسلی و یادگار اجدادی و پناهگاه اطفال ما بوده و گردش چرخ مجال بلعیدن آن را به او نداده، برای ما باقی ماند.

شبها در پناه آن به زندگی مرگبار ادامه می‌دادیم ولی قهر طبیعت و زلزله نا به هنگام، ظلم رضاخان را تکمیل و این چهار دیوار یادگاری نیز روی هم فرو ریخت.

تمام ملل متمدن و سایر برادران کارگر و رنجبر و روشنفکر به خصوص دولت دوست و متحد شمالی که کمک‌های شایانی نمودند... متأسفانه چون این کمک‌ها به دست افراد سودجو افتاد ... نتوانست کلبه‌های خراب و ویران ما را در عرض ۱۰ ماه ولو موقتا تعمیر نماید که زیر باران سرد و برف زمستان سیاه، عایله بی‌گناه ما لااقل از نیستی ایمن باشند... ۱۸ ماه است که سهمیه قماش کارگران و شما برادران داده نشده ...

با چه منظوری به برهنگی و لختی یک مشتمت کارگر و زحمتکش توجهی نمی‌شود؟ توده هوشیار و بردبار کارگران، قفل سکوت بر دهان زده، منتظرند عاقبت این اجحافات را ببینند.

آن وقت مسئولین را طبق مقررات کشور تقاضای تعقیب نمایند. پاینده باد جبهه آزادی، پیروز باد اراده آهنین ملت، نابود باد عوامل ارتجاع.»

اعتصاب کارگران فولاد

۱۳۹۷

کارخانه ملی فولاد اهواز توسط گروه سرمایه گذاری امیرمنصور آریا راه اندازی و در پی اتهام فساد مالی علیه وی، اداره این کارخانه با نظارت دستگاه قضایی به بخش خصوصی واگذار و در اردیبهشت ماه ۱۳۹۷ به بانک ملی بازگردانده شد. کارگران فولاد اهواز خواستار راه اندازی تولید، بازگرداندن مالکیت این مجتمع از بانک ملی به دولت و پرداخت کامل دستمزدهای معوقه خود هستند. با شروع دور جدید اعتصاب و تجمع کارگران فولاد اهواز در ۸ خرداد، بیش از ۵۰ کارگر این کارخانه در ۲۰ و ۲۱ خرداد دستگیر و با وثیقه ۵۰ میلیون تومانی به تدریج کارگران آزاد شدند. در آبان کارگران در مقابل استانداری تجمع کردند و شعار می دادند: «نه تهدید، نه زندان، دیگه فایده نداره». در روز سی و یکم اعتصاب، کارگران گروه ملی فولاد اهواز «کفن پوش» شدند و در مناطق مختلف شهر اهواز با نشستن در خیابان، در حرکتی نمادین اقدام به بستن آن کردند.

در ۲۶ آذر ماه، کارگران بار دیگر مورد هجوم قرار گرفته و دست کم ۲۸ تن از کارگران دستگیر شدند. اعتراضات کارگران ادامه یافت و کارگران زندانی نیز به تدریج تا اواسط دی ماه آزاد شدند. کارگران فولاد اهواز علیرغم احضار و تهدید از سوی نهادهای امنیتی به صورت مستمر با برپایی تجمعات اعتراضی و سردادن شعارهایی خواهان «لغو خصوصی سازی، واگذاری شرکت به بخش دولتی، آزادی کارگران بازداشتی و پرداخت دستمزدهای معوقه» هستند.

کمیته یا شورای همبستگی زنان ۲۶ آبان ۱۳۵۸

یکی از جدی‌ترین تلاش‌ها برای دفاع از حقوق زنان تشکیل شورای همبستگی زنان بود. اولین بیانیه این کمیته تمامی تشکل‌های صنفی و سیاسی زنان را برای مبارزه با قوانین تبعیض‌آمیز در حال تکوین در پیش‌نویس قانون اساسی و قانون مدنی، نادیده گرفتن سایر حقوق زنان، و پایمال کردن حداقل‌های موجود توسط به قدرت رسیدگان جدید دعوت به همکاری در مبارزه کرده و برگزاری یک کنفرانس مشترک را ضروری می‌بینند.

شورای همبستگی زنان متشکل از سازمان‌های انجمن‌رهای زن، اتحادیه انقلابی زنان مبارز، کمیته زنان جبهه دموکراتیک ملی ایران، جمعیت بیداری زن، جمعیت زنان مبارز بود. کنفرانس مذکور در ۴ آذر ۵۸ به عنوان اولین اقدام مشترک سازمان‌های انقلابی و مبارز زنان پس از انقلاب تشکیل شد. گروه‌های دیگری که از این حرکت حمایت کردند، از جمله: انجمن کارکنان زن سازمان برنامه و بودجه، کانون ترقی خواه بانک مرکزی و....

در این مراسم زنان ترکمن و کرد نیز به نمایندگی از طرف زنان خلق‌های تحت ستم ایران پیام‌هایی به کنفرانس آوردند. در این مراسم، پیام‌های حمایتی نیز قرائت شد. در این گردهمایی ظاهراً چند هزار نفر شرکت کرده بودند.

به جز همکاری و اتحاد عمل با سایر تشکل‌های زنان، چشم‌انداز این زنان تلفیق مبارزات دموکراتیک و سوسیالیستی بود.

ناله مرغ اسیر این همه بهر وطن است
 مسلک مرغ گرفتار قفس همچو من است
 همت از باد سحر می‌طلبم گر ببرد
 خبر از من به رفیقی که به طرف چمن است
 فکری ای هموطنان در ره آزادی خویش
 بنمایید که هر کس نکند مثل من است
 خانه‌ای کو شود از دست اجانب آباد
 ز اشک ویران کنش آن خانه، که بیت الحزن است
 جامه‌ای کو نشود غرقه به خون بهر وطن
 بدر آن جامعه، که ننگ تن و کم از کفن است
 آن کسی را که در این ملک سلیمان کردیم
 ملت امروز یقین کرد که او اهرمن است

عارف قزوینی

۱۲۸۵: اعتصاب ماهیگیران انزلی، اولین اعتراض کارگری ایران
 ۱۳۲۸: اعتصاب کارگران ریسباف قم برای دریافت دستمزدها

۱۳۵۷: تجمع هر روزه کارگران صنعت نفت اهواز، در جلوی ساختمان
 مرکزی شرکت نفت

بست‌نشینی اعتراضی کارگران شیلات شمال در تلگراف‌خانه انزلی ۲۹ آبان ۱۳۸۵

شیلات شمال، متعلق به سرمایه‌دار روس لیانازف، یکی از بزرگترین مؤسسات ایران در آن زمان محسوب می‌شد. در شیلات شمال ۴هزار کارگر (غالباً ماهیگیر) کار می‌کردند که شمار زیادی از آنان کارگران مهاجر روسی بودند. بست‌نشینان که تعداد آنها ۳ هزار تن ذکر شده است، اعلام کردند از این پس همه ماهی‌هایی را که صید کنند برای خود نگه می‌دارند و شکایت‌نامه‌ای به مجلس شورای ملی تلگراف کردند.

حکومت وقت سپاهی را جهت سرکوب اعتصاب‌گران فرستاد و در اثر زدوخوردی که رخ داد یک ماهیگیر کشته شد.

ماهیگیران تسلیم نشدند و از پذیرفتن میانجیگری دو تن از رهبران با نفوذ محلی نیز سر باز زدند. این اعتصاب در میان مردم شمال آوازه‌ای بسیار یافت و اهالی رشت تصمیم گرفتند با تحریم کالاهای روسی همدلی خود را ابراز دارند.

قیام ماهیگیران انزلی در درجه اول نتیجه فعالیت فرقه مجاهدین انزلی بود که یکی از شاخه‌های «اجتماعیون عامیون» به حساب می‌آمد.

تجمع هر روزه کارگران صنعت نفت اهواز

تشکیل کمیته اعتصاب

۱۳۵۷

در این تجمعات پیام‌های همبستگی کارکنان اعتصابی بانک‌ها، مخابرات، دارایی، توانیر، صنایع فولاد و همچنین استادان، دانشجویان و غیره به اطلاع حاضرین می‌رسید. با شروع اعتصاب در اهواز کمیته اعتصاب نیز تشکیل شده بود. طبق یک گزارش، ۶۰ نماینده از قسمت‌های مختلف شبکه تولید انتخاب شده بودند تا هم خواست‌های قسمت خود را مطرح کنند و هم تصمیمات گرفته شده برای ادامه اعتصاب را به قسمت‌های خود منتقل کنند. همین کمیته اعتصاب بود که قطع صدور نفت را طرح ریخت و اجرای آن را رهبری کرد.

از خواسته‌های کارگران:

به رسمیت شناخته شدن حق شهروندی مساوی با شهروندان ایرانی برای مهاجران گریخته از فقر و ناامنی به خصوص مهاجرین افغانستانی و منع هر گونه اعمال تبعیض آمیز علیه آنان

۱۳۹۷: تجمع اعتراضی کارگران روغن جهان در ادامه بی‌توجهی کارفرمای
بخش خصوصی به تعویق ۶ ماهه معوقات مزدی سال جاری آنها صورت
گرفته است. کارگران می‌گویند که ۴ ماه از دستمزد آنها در سالهای ۹۵ و
۹۶ پرداخت نشده است.

روز جهانی مبارزه با خشونت علیه زنان، مصادف با ۲۵ نوامبر

اعتصاب ۱۶ هزار راننده تاکسی در تهران

۱۳۴۳

دولت در روز ۳ آذر ۱۳۴۳ شمسی بهای هر لیتر بنزین را از ۵ به ۱۰ ریال و نفت سیاه را از ۲٫۵ به ۳٫۵ ریال افزایش داد. افزایش قیمت سوخت نارضایتی همگانی را در پی آورد. رانندگان تاکسی در اعتراض به افزایش قیمت بنزین اعتصاب کردند، بدین ترتیب بار حمل و نقل همگانی بر دوش اتوبوس‌رانی جای گرفت که طولانی‌شدن صف اتوبوس‌ها و سرگردانی مردم تهران را در پی داشت. دولت برای کنترل اوضاع اعلام کرد چنانچه تاکسی‌ها فعالیت‌های روزانه خود را انجام ندهند، پروانه کارشان را لغو خواهد کرد. این تهدید اما دستاوردی نداشت.

پهلوی دوم سرانجام در ۲۰ دی ۱۳۴۳ خورشیدی دستور داد مبلغ افزوده‌شده بر قیمت سوخت، با بازنگری به کمترین میزان ممکن برسد. وزیر وقت اقتصاد در کتاب خاطرات خود درباره افزایش بهای سوخت چنین روایت کرده است: «در شورای اقتصاد تصمیم گرفته شد افزایش بهای نفت و بنزین، محل مناسبی برای تأمین منابع مالی مورد نیاز شاه و ارتش است. من از طرفداران این فکر بودم و این مسئله ابتدا در شورای اقتصاد تأیید و سپس در هیأت وزیران تصویب شد. خیلی هم شاد بودیم که به این ترتیب، برنامه‌های عمرانی را نجات داده‌ایم...

روز بعد مردم رفتند جلو پمپ بنزین‌ها و دیدند نرخ بنزین دو برابر و اعتصاب تاکسیرانان شروع شده است. چند هفته بعد ناچار شدیم قیمت‌ها را به نرخ قبلی باز گردانیم.»

اعتصاب کارگران راه آهن سراسر ایران

۱۳۲۵

در تلگراف شورای متحده کارگران بندر شاه (۵ آذر ۱۳۲۵)، به اعتصاب کارگران راه آهن سراسر ایران اشاره شده است: اعتصاب ۲۴ ساعته کارگران راه آهن سراسر ایران در تاریخ ۲۱ آبان ماه برگزار شده بود و پس از آن تعدادی از کارگران دستگیر و به تهران منتقل شدند.

شورای متحده کارگران بندر شاه به این گونه اعمال اعتراض نموده و خواهان رفع توقیف آنان شد. در گزارش استاندار از اعتصاب کارگران راه آهن چنین آمده است:

«...در پی اعلام کارگران راه آهن مبنی بر اعتصاب از ۶ صبح، یک گردان سرباز جهت خلع سلاح و منظم نمودن کارخانه جات شمال به مازندران آمدند... و ساعت ۴ بعد از نصف شب عده کافی سرباز در شاهی و زیر آب و پل سفید استقرار داده و ساعت ۶ صبح که کارگران راه آهن از منازل خود بیرون آمدند، عده ای سرباز را در شهر مشاهده و از حدود خود خارج نشده و حرکاتی که ایجاد اغتشاش نماید، نمودند...»

به هر نحوی بود، قطار را در ساعت ۱۰ صبح از بندر شاه حرکت داده و در ساعت ۲ بعد از ظهر به ساری وارد شده ... بعد از نصف شب به پل سفید وارد که به علت خاموشی برق و نداشتن آب در پل سفید متوقف شد... در همان روز، خاتمه اعتصاب در سراسر راه آهن شمال اعلام و کلیه کارگران به کار خود بازگشتند...»

۱۳۹۹: اعتصاب کارگران هندی پالایشگاه آبادان
 ۱۳۹۷: اعتصاب سه روزه حدود ۱۷۰ کارگر قراردادی شرکت «تالون»، یکی از پیمانکاران آزادراه تهران - شمال به علت عدم دریافت مطالبات مزدی سال جاری و عیدی
 - تجمع و اعتراض کارگران شهرداری آبادان برای دستمزدهای معوقه
 - کارگران شهرداری شوشتر برای ۷ ماه حقوق معوقه خود دست به اعتراض زدند.

انجمن مخدرات ایران آذر ۱۲۹۰ شمسی

این انجمن در سال ۱۲۹۰ در تهران تشکیل شد. به دعوت همسر آقا سید کاظم رشتی که از مجاهدین بود، مجلسی با حضور ۶۰ نفر از بانوان تشکیل گردید. همسر پیرم خان نیز در این جمع حضور داشت. در این جلسه راجع به وضعیت بد و نابسامان کشور و زنان صحبت شد و همه زنان حاضر در این جمع با هم متحد شده و قسم خوردند کاری انجام دهند. قرار بر این شد که جلسات هفتگی برگزار شود. در جلسه بعد پس از بحث و گفتگوهای بسیار «انجمن مخدرات وطن» تشکیل شد.

هدف اصلی انجمن حمایت از مشروطیت و همکاری با مشروطه خواهان بود. آنان تمام بدبختی‌های ملت ایران را ناشی از اعمال نفوذ خارجی‌ان می‌دانستند و با هر گونه دخالت آنان در امور کشور مخالف بودند.

یکی از مهم‌ترین اقدامات انجمن تحریم کالاها و امتعه خارجی بود. آنان پوشیدن پارچه‌های وطنی را تبلیغ می‌کردند، به قهوه‌خانه‌ها رفته و درخواست می‌کردند که از مصرف قند و شکر خارجی خودداری کنند در این زمان کمپانی‌های خارجی واگن اسبی در تهران راه اندازی کرده بودند و مردم را با هزینه اندک جابه جا می‌کردند. زنان عضو انجمن کسانی را که از این واگن‌ها استفاده می‌کردند، پیاده کرده و پس از پند و نصیحت، کرایه درشکه را به آنان پرداخت نموده و از آنان می‌خواستند با درشکه به مقصد خود بروند.

انجمن جشن بزرگی در باغ عزیزخان خواجه برای زنان برپا کردند. مبلغ زیادی در این جشن جمع‌آوری شد که صرف ساختن مدرسه‌ای جهت نگهداری و تربیت دختران یتیم گردید.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۹۷: اعتراض کارگران دو شرکت بزرگ صنایع ریخته‌گری ایران و آرمکو به سه ماه دستمزد معوق شان.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۹۷: تجمع گروهی از کارگران پروژه ساخت قطار شهری اهواز در اعتراض به عملی نشدن وعده کارفرما مبنی بر پرداخت مطالبات معوقه،
- تجمع بالغ بر ۳۰۰ نفر از کارکنان بیمارستان امام خمینی کرج به همراه عده‌ای از همراهان بیماران دیالیزی و خانواده‌های جانبازان در اعتراض به بلاتکلیفی بیمارستان و پرداخت نشدن یک سال دستمزد پرسنل، در خیابان اصلی مقابل بیمارستان
- تجمع کارگران صنایع مفتولی تاکستان در اعتراض به معوقات مزدی

حضور فعال زنان کارگر در اعتراضات آذر ۱۳۳۱

در گزارش رییس شهربانی چالوس چنین آمده است:
روز اول ماه جاری، چند نفر از کارگران مشغول پخش بیانیه و ایجاد تشنج و اخلال هستند. مامورین انتظامی در کارخانه مزبور حاضر و در نتیجه عبدالله آزموده، بهروز صالحی، محمد علی نعمت، میرزا بهاری، فاطمه شاعری، رقیه مختارنیا، کارگران کارخانه را در حال پخش بیانیه دستگیر و نیز در خارج از محیط کارخانه جلال ولی اوغلی، منظور ظهوری، علی مریح و بانو جهان عاقل منش به شهربانی جلب کرده‌اند. ضمناً نامبردگان داخل شهربانی با دادن شعارهای مضره و اهانت به مقامات عالی تظاهرات می‌نمودند که پرونده تشکیل و به دادگاه مربوطه احاله گردیده است.

تظاهرات زنان در اعتراض به اولتیماتوم روسیه برای اشغال تهران ۷ آذر ۱۲۹۰

در این روز زنان به رهبری انجمن مخدرات، تظاهرات عظیمی مقابل مجلس، در اعتراض به اولتیماتوم دولت روسیه مبنی بر اشغال تهران ایران برپا کردند. زنان روی چادرهای خود کفن‌های سفید پوشیده بودند که روی آن نوشته شده بود «یا مرگ یا استقلال». برخی از زنان بالای سکو رفته و سخنرانی کردند. روز بعد زنان به تلگرافخانه رفته و تلگرافی به تمام کشورهای بزرگ مخابره کرده و از دولت روسیه شکایت کردند. از جمله تلگرافی نیز به زنان انگلیسی طرفدار حق رای زده و درخواست کمک کردند: «دولت روسیه طی اولتیماتومی از ما خواسته است که خود را تسلیم کنیم و گوش مردان اروپایی فریاد ما را نمی‌شنود. آیا شما زن‌های انگلیسی به یاری ما می‌شتابید؟ در جواب، اتحایه سیاسی و اجتماعی زنان انگلیسی در تلگرافی چنین گفت: بدبختانه، قادر نیستیم دولت انگلیس را وادار کنیم که حتی به خود ما آزادی سیاسی بدهد و همچنین ما نمی‌توانیم جلو اعمال این حکومت را نسبت به ایران بگیریم. ما عمیقا خود را همدردی خواهران ایرانی خویش می‌دانیم و تلاش‌های مهین‌پرستانه ایشان را ستایش می‌کنیم»

اتحادیه کارگران اصفهان

۱۵ آذر ۱۳۲۱

از وحدت اتحادیه‌های نه‌گانه کارخانه‌های ریسندگی و بافندگی، «اتحادیه کارگران اصفهان» تشکیل شد. آنان، طی بیانیه‌ای در باره ضرورت تشکیل اتحادیه کارگران اصفهان، اعلام کردند:

«چون در اثر اختلافات کارگران با کارفرمایان و نبودن قانون و مقررات در [این] قسمت موجب اعتصاب کارگران [شده] و در نتیجه، مفسدین مطالبه حق را به عبارات دیگر تعبیر می‌کنند. لذا برای حمایت از حق و جلوگیری از هر گونه بی‌نظمی، در تاریخ ۵ آذر ۱۳۲۱ نمایندگان اتحادیه‌های کارگران متحداً تشکیل جلسه داده و اتحادیه‌ای به نام اتحادیه کارگران اصفهان تشکیل دادند.»

مرامنامه اتحادیه کارگران اصفهان چنین بود:

«۱- حفظ و حمایت کارگران و عائله آنها. ۲- اقدام جهت وضع قانون برای کارگر و کارفرما ۳- بیمه اجتماعی کارگران ۴- حل اختلاف کارگران با کارفرمایان تا مادامی که قانون وضع نشده ۵- جلوگیری از قوانین و مقررات ابتکاری مدیران کارخانه‌ها که به ضرر کارگر وضع شده ۶- آزادی کارگر در حدود قانون اساسی و سایر قوانین ۷- تشکیل شرکت‌های تعاونی برای کارگران ۸- جلوگیری از هر گونه تجاوزات کارفرما علیه کارگران ۹- تأمین زندگی کارگران و عائله آنها از حیث خواروبار و غیره ۱۰- تأمین بهداشت کامل کارگران.»

۱۶ آذر ۱۳۵۱، اعتراض دانشجویان دانشگاه تهران

اعتصاب کارگران نساجی کردستان زمستان ۱۳۸۳

با اعلام اخراج ۶ نفر، کارگران دست از کار کشیدند و در تمام شیفت‌ها به جای کار در کارخانه تحصن کردند. کارگران خواست‌های خود را به شرح زیر اعلام کردند: بازگشت به کار ۶ کارگر اخراجی و توقف اخراج، لغو کامل قرارداد کار موقت، فراهم کردن محیط کاری کاملاً بهداشتی و ایمن، ایجاد سلف سرویس، سالن غذاخوری بهداشتی و دادن یک وعده غذای گرم، لغو قوانین کمیته انضباطی، اجرای کامل طرح طبقه‌بندی مشاغل، احترام گذاشتن به حرمت و شخصیت کارگر در محیط کار. کارفرما برای ایجاد تفرقه، بخشی از کارگران را جدا کرد و با وعده‌های پوچ از آنان خواست صف خود را از کارگران اعتصابی جدا کنند و اعتصاب شکن شوند. در ادامه اعتصاب کارگران فعال به اداره اطلاعات احضار و تحت فشار قرار گرفتند.

کارگران دیگر مراکز تولید مانند کارخانه نساجی شاهو، کارخانه آلومنیوم کار، دانشجویان، فرهنگیان و مردم برخی محلات سنجند از اعتصاب اعلام کردند. با ادامه اعتصاب، حقوق آن ماه پرداخت نشد. اعتصاب با پیروزی نسبی کارگران به پایان رسید: قراردادهای موقت ۸۹ روزه به ۶ ماه تغییر کرد. به کارگران اخراجی معادل ۳ ماه حقوق برای هر سال سنوات خدمت پرداخت شد. حقوق ماه قبل توسط کارفرما فوری پرداخت شد. بقیه خواست‌های کارگران به وعده تشکیل کمیسیون‌ها و قول مدیرکل اداره کار و غیره موقوف گردید.

اعتصاب کارگران نفت مسجد سلیمان و آغاچاری تابستان و پائیز سال ۱۳۳۶

کارگران نفت مسجد سلیمان و آغاچاری سلسله اعتصاب‌هایی را آغاز نمودند. کارگران خواهان اضافه دستمزد و به رسمیت شناختن حق اعتصاب بودند. بنا به درخواست رؤسای کنسرسیون نفت، مقامات دولتی اعتصاب را غیرقانونی اعلام و سران اعتصاب را روانه زندان ساختند.

حمله به کلپ‌های کارگری وابسته به شورای متحده مرکزی ۱۲۳۵ آذر ۲۲

در دهه بیست شمسی، دفاتری تحت عنوان کلپ کارگری توسط شورای متحده مرکزی در نقاط مختلف شهر تهران ایجاد شده بود که کارگران می‌توانستند در این مکان‌ها دور هم جمع شده و فعالیت کنند. این گردهمایی‌ها برای دولتیان خوشایند نبود و بارها از سوی اعضای حزب دموکرات که حزبی دولت‌ساخته بود، مورد حمله قرار می‌گرفت. اسامی برخی از کلپ‌هایی که در این هجوم تخریب یا سوزانده شدند:

باشگاه کارگران سیلو واقع در خیابان ایستگاه راه‌آهن روبه‌روی هنرستان راه‌آهن، باشگاه کارگران راه‌آهن واقع در خیابان امیریه چهارراه مختاری، باشگاه کارگران دخانیات واقع در کوچه درختی روبه‌روی دخانیات، باشگاه کارگران اکبرآباد موسوم به جمال اسدآبادی، باشگاه کارگران متفرقه موسوم به کلپ حجازی، باشگاه مرکزی رانندگان واقع در خیابان برق و شعبه آن در خیابان گمرک، باشگاه کارگران شهر ری، باشگاه کارگران تجربیش موسوم به کلپ خیابانی واقع در سرپل تجربیش.

شورای متحده طی اطلاعیه‌ای این حملات را محکوم و خواستار رسیدگی و جلوگیری از تکرار آن شده بود.

ویرانگری، اساس نبرد است.
ویرانگری نوید آبادی،
هر آنچه ساختند
از خشت خشت،
ویران باد
ای لاله‌های میهن من،
گلگونه‌های فسرده،
گو بی شما
تاریخ را هر آنچه بسازند
ویران باد
آبادی ضحاک ایران ویران باد

خسرو گل‌سرخ

ادبیات کارگری

۲۷
آذر۹۸
۲۲ ربیع الثانی
۱۴۴۱
18 december
2019

۱۳۹۷: تجمع تعدادی از بازنشستگان نیروهای مسلح مقابل مجلس

۲۸
آذر۹۸
۲۳ ربیع الثانی
۱۴۴۱
19 december
2019

۱۳۹۷: تجمع تعدادی از رانندگان بخش خصوصی شرکت واحد اتوبوسرانی
زنجان، در حاشیه بزرگراه ۲۲ بهمن این شهر

در چه مواقعی قرارداد کار تعلیق می‌شود؟

چنانچه به دلایلی که در زیر خواهد آمد، انجام تعهدات یکی از طرفین موقتاً متوقف شود، قرارداد کار به حال تعلیق در می‌آید و پس از رفع آنها قرارداد کار با احتساب سابقه خدمت (از لحاظ بازنشستگی و افزایش مزد) به حالت اول برمی‌گردد.

- در موردی که به دلیل حوادث غیرقابل پیش‌بینی که وقوع آن از اراده طرفین خارج است، تمام یا قسمتی از کارگاه تعطیل شود و انجام تعهدات کارگر یا کارفرما به‌طور موقت غیرممکن گردد. تشخیص موارد فوق با وزارت کار و امور اجتماعی است.

- قرارداد کارگرانی که مطابق این قانون از مرخصی تحصیلی و یا دیگر مرخصی‌های بدون حقوق یا مزد استفاده می‌کنند، در طول مرخصی و به مدت دو سال موقتاً متوقف می‌شود. مرخصی تحصیلی برای دو سال دیگر قابل تمدید است.

- قرارداد کارگری که توقیف می‌گردد و توقیف وی منتهی به حکم محکومیت نمی‌شود در مدت توقیف به حال تعلیق در می‌آید و کارگر پس از رفع توقیف به کار خود باز می‌گردد.

- چنانچه توقیف کارگر به سبب شکایت کارفرما باشد و این توقیف در مراجع حل اختلاف منتهی به حکم محکومیت نگردد، مدت آن جزء سابقه خدمت کارگر محسوب می‌شود و کارفرما مکلف است علاوه بر جبران ضرر و زیان وارده که مطابق حکم دادگاه به کارگر می‌پردازد، مزد و مزایای وی را نیز پرداخت نماید.

- کارفرما مکلف است تا زمانی که تکلیف کارگر از طرف مراجع مذکور مشخص نشده، حداقل پنج‌درصد از حقوق ماهیانه او را علی‌الحساب به خانواده‌اش پرداخت نماید.

۱۳۹۷: تجمع کارگران گروه ملی فولاد ایران در حمایت از کارگران بازداشتی

۱۳۶۱: «طرح پیش‌نویس قانون کار» منتشر شد.

۱۳۹۷: تجمع تک‌نفره کارگر شرکت ملی حفاری اهواز در اعتراض به مشکلات معیشتی و هزینه‌های نگهداری و درمان فرزند معلول خود
-تجمع کارگران قطار شهری اهواز در محل کار در اعتراض به عملی نشدن وعده پرداخت مطالباتشان از سوی کارفرما، شرکت کیسون
-تجمع کارگران فصلی واحد بهره‌برداری هفت تپه مقابل ورودی شرکت برای پیگیری فعالیت شغلی خود با کارفرما

۱۳۹۷: تجمع فرهنگیان شاغل و بازنشسته تبریز مقابل اداره آموزش و پرورش برای بهبود معیشتشان
- تجمع کارگران بلبرینگ‌سازی تبریز برای بیش از ۴ ماه معوقات مزدی
- تجمع حدود ۸۰ کارگر واحد سازنده مخازن تحت فشار «کاوش» در قزوین، در اعتراض به ممانعت از حضورشان در کارخانه

آیا فعالیت‌های صنفی و سیاسی از هم جدا هستند؟

برای اتحادیه‌های کارگری یا صنفی همواره این خط مشی تعیین می‌شود که آن‌ها حق دارند تنها به مسایل محدود خود پردازند و از بحث درمورد مسایل کلان کشوری یا حکومتی خودداری کنند.

این امر همواره با واقعیات موجود در جامعه سرمایه‌داری خوانایی ندارد. به عنوان مثال هنگامی که صحبت از دستمزد بخشی از کارگران می‌شود، مساله اضافه دستمزد آنان مطرح است. این امر نمی‌تواند جدا از افزایش درآمد کل کارگران باشد و یا نمی‌تواند جدا از مساله تورم و گرانی کالاها و افزایش سود سرمایه‌داران باشد.

افزایش دستمزد کارگران به هر ترتیب اگر بخواهد مورد بررسی قرار گیرد مربوط به سیاست‌های کلان می‌شود و بحث در باره سیاست‌های کلان نمی‌تواند امری صرفاً صنفی باشد. یا اگر مساله مسکن برای کارگران امری کاملاً صنفی است، هنگامی که برای بخش وسیعی از کارگران مساله مسکن مطرح می‌شود حتماً باید سیاست‌های کلان دولت مورد ارزیابی قرار گیرد.

در مبارزات معلمان، روزنامه‌نگاران، هنرمندان و نویسندگان که یکی از خواست‌های اساسی صنفی شان رفع محدودیت آزادی بیان، هنر و اندیشه و یا عدم تحمیل ایدئولوژی دولتی است، هم‌پوشانی خواسته‌های صنفی و سیاسی کاملاً آشکار است؛ نویسنده‌ای که نتواند آزادانه بنویسد، معلمی که مجبور باشد آموزش‌های ایدئولوژیک حکومتی را به دانش‌آموزان بیاموزاند، روزنامه‌نگاری که مجبور می‌شود خبری را سانسور کند، حتماً یکی از نخستین خواسته‌های صنفی خود را می‌خواهد که رفع این محدودیت‌هاست.

۱۳۹۷: تجمع خانواده‌های کارگران بازداشتی فولاد اهواز مقابل استانداری - تجمع اعتراضی کشاورزان ورزنه اصفهان، باشعار: «می ایستیم، می جنگیم حقمونو می گیریم»، «حقابه را اگر ندید تن به شهادت می دهیم»، «بازاری باغیرت، اصفهانی باغیرت، کشاورز باغیرت حمایت حمایت»
-تجمع کارگران شرکت آریا استیل اندیمشک در اعتراض به پرداخت نشدن ۶ ماه از حقوقشان، مقابل فرمانداری اندیمشک

۱۳۹۷: تجمع کارگران شرکت کشت و صنعت مغان در اعتراض به خصوصی‌سازی و حضور کارفرمای جدید
-تجمع تعداد زیادی از پرستاران در مقابل مجلس برای پیگیری استخدامشان

اعتراض به وضعیت بد زندانیان کارگری سوم دی ماه ۱۳۲۵

در پی دستگیری حدود ۲۰۰ نفر از کارگران وابسته به شورای متحده مرکزی، این شورا در تلگرافی به نخست وزیر وقت و فرماندار حکومت نظامی خواستار رفع توقیف و آزادی آنان شد. در این تلگراف چنین آمده است:

«به علت کثرت توقیف‌شدگان در زندان مرکزی، شهربانی از قبول آنها خودداری و اکنون در حدود ۲۰۰ نفر در دو اتاق کوچک بدون داشتن کوچکترین امکانات استراحت ایستاده در این سرمای شدید به سر می‌برند و حتا از ملاقات زن و فرزندان خود محروم هستند.

شورای متحده مرکزی بدین وسیله تجدید اعتراض نسبت به این جریانات نموده و تقاضا دارد صرف نظر از دستور رفع توقیف غیرقانونی ایشان لااقل مقرر فرمایند مکان مناسبی جهت کارگران توقیف شده فراهم و ممانعتی از ملاقات آنها با خانواده‌هاشان به عمل نیاورند. ضمنا اعلام می‌دارد اگر عدم توجه و تضییقاتی که نسبت به آنها معمول می‌دارند، موقوف نشود، اعتصاب گرسنگی خواهند کرد».

ممنوعیت تشکیل پرونده‌های قضائی با اتهاماتی از قبیل "اقدام علیه امنیت ملی، تبلیغ علیه نظام و اخلال در نظم عمومی" علیه کارگران، معلمان و همه فعالین اجتماعی، لغو مجازات اعدام و قصاص و لغو کلیه احکام صادره، آزادی بی قید شرط کلیه فعالان کارگری و معلمان در بند همراه با تمامی فعالان سیاسی و اجتماعی.

اعتراضات مردمی دی ۱۳۹۶

از ۷ دی ماه ۱۳۹۶، اعتراضات گسترده‌ای در شهرهای مختلف شکل گرفت. حضور جوانان بیکار در این اعتراضات بسیار چشمگیر بود. در اولین روز، هزاران نفر روز پنجشنبه در شهرهای نیشابور، مشهد و کاشمر در تظاهرات «نه به گرانی» شرکت کردند. روز جمعه هشتم دی، با شعار «نه به گرانی» معترضان در کرمانشاه، اصفهان، شیراز، تبریز، رشت، اصفهان، ساری، قوچان، سبزوار و خرم آباد و قم به خیابان آمدند. در روزهای بعد اعتراضات به شهرهای دیگر نیز سرایت کرد: درود، گوهر دشت، اراک، خرم آباد، زنجان، بندرعباس، سمنان، هشتگرد، تبریز، مراغه، بهشهر، چابهار، هشتگرد، ارومیه، قهدریجان و ... تعداد بیشماری از معترضان دستگیر و بیش از ۲۱ نفر کشته شدند.

دختران خیابان انقلاب و نه به حجاب اجباری

مبارزه علیه حجاب اجباری و حق آزادی انتخاب پوشش در ایران سابقه ای طولانی دارد. در صبح روز چهارشنبه ۶ دی ۱۳۹۶، اندکی قبل از شروع تظاهرات دی ماه، زن جوانی از سکوی مقابل شیرینی فروشی فرانسه در تقاطع خیابان‌های انقلاب و وصال شیرازی تهران بالا رفت و در حرکتی نمادین با درآوردن روسری خود و سر چوب کردن آن، اعتراض خود را نسبت به حجاب اجباری نشان داد. این حرکت وی فراگیر شد و «دختران خیابان انقلاب» نام گرفت.

استقلال اتحادیه‌های صنفی

در شرایطی که سرمایه‌داری روزانه حقوق کارگران را پامال می‌کند، کارگران چاره‌ای جز تشکیل اتحادیه‌ها و سندیکاهاى خود برای محافظت از حقوق اولیه خود ندارند. شکل‌های صنفی اولین پناهگاه کارگران برای حفظ ابتدایی‌ترین حقوق کار است. اما شیوه تشکیل اتحادیه بسیار مهم است.

با توجه به مشخص بودن تمایز میان اتحادیه کارگران با سایر نهادهای کارگری، باید بدانیم اتحادیه کارگری متعلق به همه کارگران شاغل در همان بخش است و کارگرانی می‌توانند عضو آن شوند که دارای منافع مشترک با دیگران هستند. استقلال اتحادیه صنفی و کارگری به این مفهوم است که این اتحادیه متعلق به اعضای همان صنف با گرایش‌های مختلف سیاسی و اقتصادی است. نمی‌توانیم بگوییم مثلاً کارگران طرفدار فلان حزب نباید وارد اتحادیه شوند یا این اتحادیه متعلق به آن گرایش خاص است، هرچند اتحادیه نباید تبدیل به حیاط خلوت احزاب سیاسی شوند.

فقط با طرح محدودیت‌های اساسنامه‌ای، مانند عدم پذیرش اساسنامه، اشتهاى به فعالیت‌های ضد کارگری و همکاری با محافل ضد کارگری، می‌توان افراد را از عضویت در اتحادیه محروم کرد. اما هیچ‌کدام از گرایش‌های درون طبقه کارگر و در نتیجه گرایش‌های موجود در جامعه را نمی‌توان از شرکت در اتحادیه منع کرد. اتحادیه روزنامه‌نگاران می‌تواند افراد سانسورچی را درون خود راه ندهد، زیرا مساله مهم صنفی در میان روزنامه‌نگاران، همانا آزادی بیان است و کارگران صنایع اتومبیل‌سازی تنها می‌توانند جاسوسان کارفرما یا حراستی‌ها را از درون خود اخراج کنند.

۱۳۰۰: انتشار اولین شماره روزنامه حقیقت به مدیرمسئولی محمد دهگان
۱۳۹۷: تجمع کارگران شهرداری لوشان در اعتراض به ۶ ماه معوقات مزدی

۱۳۲۲: تجمع ۲۰۰ کارگر قورخانه، دوزندگی پارس و شهرداری در روزنامه
گیتی و سخنرانی یوسف افتخاری در مورد ضرورت اعتصاب

روزنامه حقیقت

نهم دی ماه ۱۳۰۰، اولین شماره از روزنامه حقیقت با مدیریت محمد دهگان منتشر شد که جزء پیراثرترین روزنامه‌های زمان خودش بود. شمارگان آن را دو تا چهار هزار ذکر کرده‌اند. این شعار در بالای صفحه اول هر شماره آن درج می‌شد «رنجبر روی زمین اتحاد». این روزنامه، در ۶ تیرماه ۱۳۰۱، زمان صدارت قوام السلطنه، توقیف شد.

شورش زنان در جریان قحطی

نه دی ۱۲۷۷

در سال ۱۲۷۷ شمسی قحطی و وبا دامن گیر مردم شده بود. زنان که از گرسنگی به تنگ آمده بودند جلوی شاه را که از شکار بر می‌گشت گرفتند و از او نان خواستند و دکان‌های نانوايي را غارت کردند. شاه به قصر که رسید فرمان داد دروازه‌ها را ببندند. اما زنان باچوب و سنگ دروازه بان را از پا آوردند و به شهر ریختند. کلانتر با گماشتگانش به زنان حمله کرد. شاه برای آرام کردن اوضاع، دستور داد، او را گرفته ریشش را ببرند و به چوب و فلک ببندند و دستور به دار زدن او را صادر کرد. شورش آن روز این گونه آرام گرفت. فردا نیز دستور داد تا تمام کدخدایان شهر را چوب و فلک بزنند. اما زنان کوتاه نیامده و فردا نیز به خیابان‌ها ریخته و برای اعتراض به سفارت روس و انگلیس رفتند. این شورش‌ها تا ماه رمضان ادامه داشت. در جریان این شورش‌ها زنان زیادی را گرفتند، گوش مردان را بریدند اما در نهایت مجبور شدند که قیمت نان را کاهش دهند.

۱۳۹۷: تجمع کارگران اگزوز خودرو در محدوده محل کار در اعتراض به وضعیت کارخانه/۱۵۰ کارگر طی ۴ ماه تعدیل شدند.
 - تجمع بازنشستگان ارتش در تهران به منظور روشن شدن تکلیف خانه‌های تعاونی مسکن

۱۳۲۲: تجمع ۲۰۰ کارگر قورخانه و دوزندگی پارس و شهرداری در روزنامه گیتی و سخنرانی یوسف افتخاری در مورد ضرورت اعتصاب
 ۱۳۹۷: تجمع کارگران، معلمان و پرستاران بازنشسته مقابل مجلس به منظور درخواست اجرای دقیق همسان‌سازی و ترمیم عادلانه‌ی مستمری‌ها، بیمه‌ی همگانی کارآمد و مناسب، کمک دولت به صندوق‌های بازنشستگی در معرض بحران و انحلال صندوق‌های بازنشستگی‌ای که نمی‌توانند برای بازنشستگان مثمر‌ثمر باشند
 - تجمع بازنشستگان کشوری مشهد مقابل صندوق بازنشستگی در اعتراض به نواقص لایحه بودجه و نادیده گرفته شدن همسان‌سازی

آنچه کارگران باید بدانند شرکت‌های پیمانکاری و کارکنان حجمی

شرکت‌های پیمانکاری یکی دیگر از راه‌های تشدید استثمار کارگران هستند.

پس از تصویب قانون منع استخدام دولتی، شرکت‌های پیمانکاری تامین نیرو بسیار فعال شدند. این قانون به بهانه کوچک‌سازی دولت و استخدام نکردن نیروی جدید تصویب شد.

به نیروهایی که از طریق این شرکت‌ها استخدام می‌شوند حجمی، شرکتی یا پیمانکاری گفته می‌شوند. این شرکت‌ها بخشی از وظایف سازمان، یا واحد تولیدی را به صورت پیمانکاری بر عهده می‌گیرند؛ اما نه برای انجام کار پیمانکاری، بلکه برای تأمین نیرو آن هم برای دشوارترین امور و پرجمع‌ترین فعالیت‌ها. کارهای حجمی به مشاغلی از جمله طبخ غذا، باغبانی، حمل و نقل و امور خدماتی اطلاق می‌شود.

یک شرکت پیمانکار بدون اینکه کوچکترین خدماتی جز استخدام نیروها و معرفی آنها به سازمان محل کارشان دهند، از درآمد کلانی به عنوان سود قانونی پیمانکاری بهره‌مند می‌شود. علاوه بر آن، بخشی از حقوق، دستمزد و مزایای این کارکنان که به صورت یک جا به شرکت پیمانکار پرداخت می‌شود را تصاحب می‌کنند.

این نیروها در عین اینکه در سازمان دولتی و در کنار کارمندان رسمی و برخوردار از مزایای سازمانی کار می‌کنند، دقیقاً در حکم کارمندان بخش خصوصی و بی‌بهره از مزایای سازمانی مشغول به کارند.

در تاریخ ۷ اسفند ۸۴، در نشست هیأت وزیران بخشنامه‌ای برای ساماندهی نیروهای شرکتی بنا به پیشنهاد مشترک وزارتخانه‌های امور اقتصادی و دارایی، کار و امور اجتماعی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشوری و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی تصویب شد. بنا بر این مصوبه، دستگاه‌های دولتی موظف شدند با نیروهای شرکتی که در کارهای غیرحجمی مشغول کار هستند، مستقیم قرارداد ببندند.

بر پایه مصوبه دولت در سال ۱۳۸۴ که در سال‌های ۸۵ و ۸۶ هم تکرار شد، دستگاه‌های دولتی موظف شدند با نیروهایی که در مشاغل از جمله امور دفتری و کارشناسی، مستقیم به سازمان‌ها خدمات عرضه می‌کنند، قرارداد تنظیم کنند.

این قانون هرگز به صورت کامل به اجرا در نیامد و همچنان هر روز از گوشه و کنار کشور شاهد اعتراض کارگران و کارمندی هستیم که تحت فشار پیمانکارانند.

شورای هماهنگی شوراهای کارگری جاده مخصوص و قدیم کرج

۱۳۵۸ تا ۱۳۶۰

«شورای هماهنگی شوراهای کارگری جاده مخصوص و قدیم کرج» اواخر دی ماه ۵۸ تشکیل شد. این شورا به طور هفتگی در محل کارخانه بافت آزادی کنونی (ساکا) تشکیل می‌شد و مرکب از حدود ۵۰ تا ۶۰ نماینده از بیشتر شوراهای کارخانه‌هایی بود که در مسیر جاده‌ی مخصوص و قدیم تا کیلومتر ۱۳ قرار داشتند، کارخانه‌هایی مانند شیشه مینا، بهنوش، صنایع تولیدی تهران، مینو، ساکا، صنایع بسته‌بندی، پلاستوکار، شیشه و گاز و کارخانه‌های خودرو سازی مثل سایپا کنونی و ایران خودرو در این شورا نماینده ای نداشتند.

شوراهای کارگری که تا آن زمان تشکیل شده بودند بسیاری از مایحتاج کارگران را از طریق «اتحادیه امکان» تهیه می‌کردند. در نتیجه اتحادیه امکان محلی شد برای این که این شوراها بتوانند در زمینه تشکیل شورای هماهنگی خبرسانی کرده و به این ترتیب شورای هماهنگی شکل گرفت.

برخی از شوراها که فعال‌تر بودند دو سه نماینده داشتند و برخی دیگر فقط یک نماینده. در هر جلسه یک دبیر سنی انتخاب می‌شد. البته بعدها نمایندگان که فعال‌تر بودند در هیات دبیران انتخاب می‌شدند، کسانی که تجربه بیشتر داشتند حرف‌های اصولی‌تری می‌زدند و رهنمودهای بهتری می‌دادند.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۵۷: اعلام انحلال سازمان کارگران ایران
 نمایندگان کارگران و اتحادیه های سندیکاهای کارگری تصمیم گرفتند که از اول
 بهمن ۵۷ سازمان کارگران ایران را منحل کنند. این نمایندگان اعلام کردند که
 برای تشکیل یک کنفدراسیون کارگری به زودی تصمیمات لازم اتخاذ خواهد شد.
 ۱۳۹۷: تجمع کارگران راه آهن درود استان لرستان مقابل ساختمان استانداری
 در اعتراض به تعویق در پرداخت مطالبات مزدیشان و نداشتن امنیت شغلی

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۹۷: تجمع کارگران فضای سبز شهرداری دزفول به منظور پرداخت شدن
 ۴ ماه حقوق معوقه و تبدیل وضعیت شغلیشان از حجمی به تامین نیرو
 - اعتصاب و تجمع رانندگان ماشین آلات فاز ۱۲ پارس جنوبی در اعتراض به
 عدم پرداخت معوقات مزدی خود توسط کارفرما

در هر جلسه نمایندگانی که تمایل داشتند صحبت کنند، قبل از جلسه وقت می‌گرفتند تا مسایل و مشکلات واحد تولیدی و کارگران‌شان را مطرح کنند. ابتدای هر جلسه اخبار کارگری گفته می‌شد و پس از آن گزارشات کارگران از مسایل و مشکلات واحدهای تولیدی‌شان مطرح می‌شد و در انتها نیز رهنمودهایی بود که سایر شوراها برای مشکلات یک شورای خاص یا واحد تولیدی خاص می‌دادند که مثلاً در این وضعیتی که قرار دارند چه اقداماتی می‌توانند انجام دهند.

نظرات مختلف داده می‌شود و در همان جلسه این نظرات جمع‌بندی شده و راهکاری برای آن واحد تولیدی مشخص می‌شد. در شورای هماهنگی شوراها در مورد مداخله مدیران در فعالیت‌های شوراها و دستمزد کارگران هم صحبت و هماهنگی می‌شد.

یکی از دستاوردهای شورای هماهنگی شوراها برخوردی بود که با اتحادیه امکان صورت گرفت. اتحادیه امکان یک سازمان غیردولتی بود که زیر نظر وزارت کار فعالیت می‌کرد و برای تعاونی‌های مصرف کارگری که عضو هستند مواد غذایی و لوازم خانگی تهیه می‌کرد.

نمایندگان شوراها و یا اعضای تعاونی‌های مصرف کارخانه‌ها هفته‌ای یک بار به آنجا می‌رفتند و مواد مورد نیازشان را تهیه می‌کردند. در سال‌های ۵۹ و ۶۰ اقلام مورد نیاز کارگران بسیار کم بود و اتحادیه امکان اجناس بنجلی می‌آورد. در جلسه هماهنگی شوراها در این باره صحبت

شد و شورای هماهنگی هیاتی را برای مذاکره با اتحادیه امکان تعیین کرد. بالاخره این مذاکرات نتیجه‌بخش بود و اتحادیه‌های مصرف کارگری موفق شدند اجناس ضروری تری مانند مرغ و ماهی و ... نیز توزیع کنند.

مجمع هماهنگی شوراهای در ادامه کارش به آن سمت می‌رفت که به صورت یک تشکیلات رسمی درآید. انتخاباتی داشته باشد، مدیر و منشی داشته باشد و دائمی شود و در واقع اولین سازمان سراسری کارگری تشکیل شود. اما با یورش‌هایی که به تشکلهای مستقل صورت گرفت این مساله به سرانجام نرسید.

وقتی مدیران کارخانه‌ها و شوراهای اسلامی کار قدرت گرفتند نگذاشتند جلسات این مجمع هماهنگی تشکیل شود. در اواخر سال ۶۰ در آخرین جلسه، برخورد خشنی با حاضران صورت گرفت و با تهدید این که: "اگر نروید شما را دستگیر می‌کنیم" جلسه تشکیل نشد.

* این گزارش با استناد به خاطرات شفاهی برخی از کارگرانی تهیه شده است که در شوراهای آن سالها فعال بودند.

از خواسته‌های کارگران: تامین امنیت شغلی و توقف اخراج سازی‌ها، برچیده شدن قراردادهای اسارتبار موقت و سفید امضا، حذف شرکتهای تامین نیروی انسانی و پیمانکاری، قرار گرفتن کلیه کارگران شاغل از کارگاه‌های کوچک تا کارگران مناطق آزاد تحت پوشش کامل قانون کار و اجرای فوری بیمه کارگران ساختمان.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۰۰: تظاهرات دانش آموزان و معلمان در دوران صدراعظمی قوام السلطنه

۱۳۵۷: اعلام حمایت دو اتحادیه بین المللی معلمان (کنفدراسیون جهانی سازمان های آموزشی) از معلمان ایران و محکوم کردن وحشی گری های رژیم شاه در کشتار دانش آموزان، دانشجویان، معلمان و استادان

۱۳۵۷: سندیکای رانندگان شرکت واحد در اطلاعیه ای اعلام کرد: در عین این که رانندگان درحال اعتصاب هستند، تعداد معدودی اتوبوس از ۲۵ دی ماه مشغول به کار می شوند تا نیاز طبقه کم درآمد را از لحاظ ایاب و ذهاب تامین نمایند.

۱۳۹۷: تجمع راننده های تعدیلی شرکت حمل و نقل آبادان مقابل ساختمان شرکت در اعتراض به پرداخت نشدن مطالبات مزدی

- تجمع کارگران شهرداری آبادان مقابل ساختمان شهرداری مرکزی در اعتراض به پرداخت نشدن دست کم سه ماه از معوقات مزدی

بخش‌هایی از بیانیه کارگران بیکار شده قزوین

زمستان ۱۳۲۳

این بیانیه خطاب به همشری‌های قزوینی‌شان نوشته شده است:

«... بعضی این‌طور گفته‌اند که بیکارها می‌خواهند آشوب برپا کنند و بعضی کارگران بیکار را به شما مهاجر معرفی کرده‌اند. از این حرف‌ها چیزی که راست است، آن است که عده زیادی بیکار مانده‌اند. بیکاری هم بد دردی است. ما که بیکار مانده‌ایم، همه ایرانی و با شما برادر هستیم، از هر صد نفر بیکار که در این شهر ویلان و سرگردان مانده‌اند، ۹۰ نفر قزوینی و ده نفر آذربایجانی و زنجان‌ی هستند... ما هیچ فکری نداریم مگر آنکه خودمان را از بیکاری و اهل و عیالمان را از گرسنگی و برهنگی نجات بدهیم. بیکاری دروازه مرگ است. ما می‌خواهیم داد بزنیم و فریاد کنیم تا صدای ما به گوش سنگین و ناشنوای زمامداران مملکت برسد. ما حق داریم از دولت کار بخواهیم و دولت هم مجبور است به حرف‌های ما گوش بدهد و به درد بیکاری ما رچاره کند، اما برای آنکه نگذارند ما صدای خودمان را ب‌لند کنیم، آقای رییس شهربانی ما را می‌ترساند و می‌خواهند با توپ و تشر از میدان‌دَر کنند... تمام حرف‌هایی که می‌زنند تهمت و دروغ است... امروز بیش از صدهزار نفر در این مملکت بیکار مانده‌اند و روزبه روز هم بر عده آنها افزوده می‌شود، ما غارتگر نیستیم، بلکه عمری است که ماها را غارت می‌کنند. ما کار می‌خواهیم و طرف گفت و گوی ما در این معامله دولت است... به دولت اعتراض می‌کنیم...»

دولت مسوول تمام بدبختی‌ها و بیکاری‌هاست. اگر دولت‌های ما برگزیده ملت بودند، قطعاً نه ما و نه شما چنین روزهای سیاهی را نمی‌دیدیم... بیایید به جای اینکه از ما دوری کنید، به جای آنکه به حرف‌های دروغ که در باره ما زده می‌شود، باور نمایید، با ما هم آواز و هم صدا شوید و ما را کمک و یاری کنید. فردا شما که امروز مشغول کار هستید و پس فردا شما کسبه بازار و پیشه‌وران به روز ما خواهید افتاد و یک باره ما و شما و همه در چنگال گرسنگی و بیکاری دچار خواهیم شد. ما کارگران مقیم قزوین از دولت تقاضا داریم:

به منظور به کار گماشتن کارگران بیکار برای استخراج معادن و توسعه و بسط کارخانه‌ها و ساختن‌ها و جاده‌ها هر چه زودتر نقشه‌های عملی و سهل‌الحصول تنظیم و عاجلانه مشغول اقدام شود. زمانی که بیکاران به کار گماشته نشده‌اند، به هر یک از آنها به فراخور حال و تعداد عائله، از صندوق دولت کمک و مدد معاش داده شود. در صورتی که بنگاه‌های دولتی و ملی به کارگر احتیاج داشته باشند، در درجه اول از کارگران بیکار انتخاب و به کار گمارده شوند.

بهداری‌ها ملزم باشند بیکاران و بستگان‌شان را در صورتی که مریض شوند، مجانی مداوا و معالجه کنند.

این تقاضاهای حقه هزاران نفر که در این سرمای سخت با مرگ دست به گریبانند...

پاینده باد اتحاد کارگران ایران»

۱۳۵۷: کارگران و کارکنان صنایع مس ایران خواستار برکناری مدیر عامل شرکت ملی صنایع مس اخراج کلیه کارکنان خارجی زائد و تشکیل جامعه کارکنان این شرکت از نمایندگان واقعی کلیه واحدهای شرکت بودند. ۱۳۵۷: تشکیل کمیته موقت مبارزات صنف کشف و جوراب با تاکید بر همبستگی و اتحاد کامل مردم مبارز ایران ۱۳۹۷: تجمع حدود ۳۰۰ کارگر شهرداری نیشابور در اعتراض به کاهش دستمزدها و تبدیل وضعیت قراردادهای از مستقیم به پیمانی - تجمع آتش نشانان آبادانی مقابل ساختمان فرمانداری در اعتراض به تاخیر در پرداخت دستمزد و بیمه - تجمع معلمان مدارس حمایتی یزد در اعتراض به عدم دریافت معوقات مزدی از فروردین ماه مقابل استانداری

۱۳۹۷: تجمع حدود ۲۰۰ کارگر قطار شهری اهواز در اعتراض به پرداخت نشدن ۱۹ ماه مزد و وضعیت نامعلوم شغلیشان

اعلام موجودیت اتحادیه کارگران، پیشه‌وران و دهقانان

۲۵ دی ۱۳۲۳

«اتحادیه کارگران و پیشه‌وران و دهقانان» به رهبری شمس صدری، کفعمی، صرافیان، ایازی، کیوان و چند تن دیگر موجودیت خود را اعلام کرد. به‌رغم تردیدهای اولیه، اکثریت قاطع کارگران به این اتحادیه پیوستند.

روز ۲۸ دی ماه، دفتر اتحادیه جدید با حضور شمار کثیری از کارگران کارخانه‌ها افتتاح گردید. در اعلامیه‌های متعددی که از ۲۸ دی تا اول بهمن ۱۳۲۳ از سوی شورای مرکزی این اتحادیه منتشر شد، اعلام گردید: «منظور از تشکیل اتحادیه کارگران صرفاً تأمین منافع مادی و معنوی کارگر بود».

از خواسته‌های کارگران:

**بیمه کردن همه شاغلان
و بیکاران و کنترل و نظارت
تشکل‌های صنفی کارگران
بر صحت اجرای آن و
پرداخت حق بیمه کارگران
توسط کارفرمایان**

نان آوران خسته‌ایم
بارکشان وهمی هولناک
که در هراس خویش
آدمی را وانهاده‌ایم .
خستگانی مانده
که به بار شانه‌هایمان :
خو کرده‌ایم!
نان آوران‌ایم ،
بارکشان گرده‌ای نان
به تاوان آدمی!

داریوش سلحشور

.....
.....
.....

.....
.....
.....

۱۳۹۷: تجمع کارگران شهرداری بروجرد در اعتراض به عدم پرداخت ۹ ماه حقوق معوقه خود مقابل فرمانداری لرستان

.....
.....
.....

۱۳۲۴: اعتصاب کارگران وطن اصفهان و زاینده رود برای ۲۰ درصد افزایش حقوق
۱۳۲۵: تشکیل اتحادیه کارگران نفت
۱۳۴۰: اعتصاب کارگران کارخانه حریربافی اصفهان در اعتراض به عدم اجرای خواست های قانونی خود از طرف کارفرمای مربوطه
۱۳۵۷: تشکیل کمیته ای مرکب از یداله سبحانی علی اکبر معین فر، و باهنر برای بررسی اعتصاب ها و دستور لغو اعتصاب هایی که به صنایع بنیادی، زندگی مردم و حیات کشور صدمه می زند.

اعتراضات بازنشستگان

۱۳۹۷

با افزایش تورم و قیمت‌ها، بازنشستگان از جمله اقشاری هستند که بیشترین فشارها را تحمل می‌کنند. در سال ۱۳۹۷ گروه‌های مختلف بازنشستگان، اعتراضات متعددی را برای خواست‌هایشان مطرح کردند. از جمله این اعتراضات می‌توان به تجمع اعتراضی معلمان و بازنشستگان سراسر کشور در تهران (۲۳ اردیبهشت)، تجمع بازنشستگان بانک سپه (۳۰ خرداد) در اعتراض به کمی مستمري خود و مشکلات معیشتی مقابل دفتر مرکزی این بانک، تجمع اعتراضی بازنشستگان از استان‌های مختلف از جمله کرمانشاه و فارس در مقابل سازمان برنامه و بودجه تهران (۲۴ مهر)، تجمع اعتراضی بازنشستگان دانشگاه علوم پزشکی بوشهر در اعتراض به عدم پرداخت مطالبات (۶ آذر)، تجمع ۲۷ آذر بازنشستگان مقابل مجلس در اعتراض به اعتبار پیش‌بینی شده در لایحه بودجه برای همسان‌سازی مستمري بازنشستگان، تجمع اعتراضی ۲۲ دی بازنشستگان کیان تایر مقابل وزارت صنایع به دلیل عدم پرداخت سنوات پایان خدمت اشاره کرد.

در آخرین تجمع که در ۵ اسفند در مقابل مجلس در اعتراض به گرانی، تورم و عدم کفایت حقوق بازنشستگی برای مخارج روزانه، انجام شد، بازنشستگانی از شهرستان‌های مختلف هم حضور داشتند.

۱۳۲۴: اعتصاب کارگران کارخانه شهررضا و صنایع پشم اصفهان
 ۱۳۵۷: تظاهرات کارگران شرکت الیاف در دانشگاه تهران
 ۱۳۵۷: به دستور وزیر آموزش و پرورش دفتر حفاظت وزارت آموزش و پرورش در کلیه مناطق کشور منحل شد.
 ۱۳۹۷: تجمع کارگران شهرداری لوشان در اعتراض به عدم پرداخت هشت ماه حقوقشان
 - بازداشت اسماعیل بخشی از کارگران مجتمع نیشکر هفت تپه

۱۳۹۷: کارگران شهرداری مریوان در اعتراض به عدم پرداخت معوقات مزدی خود مقابل شهرداری سفره خالی پهن کردند.
 - تجمع تعدادی از معلمان بازنشسته و سایر بازنشستگان کشوری مقابل وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی.

جمهوری کردستان

۱۳۲۴

در بهمن ۱۳۲۴، پس از آنکه حزب دموکرات کردستان قدرت سیاسی را در کردستان به دست آورد، قاضی محمد از طرف مجمع ملی خلق کرد به ریاست دولت جمهوری کردستان (مهاباد) انتخاب شد.

با اینکه جمهوری مهاباد کمتر از یک سال دوام آورد، ولی در این مدت کم حزب دموکرات کردستان موفق به اصلاحات مهمی در امور اجتماعی-فرهنگی در مناطق مهاباد، نرده، بوکان و اشنویه گردید و توانست در نقاط دیگر کردستان منجمله در میاندوآب، بانه و سقز در ارتقا آگاهی‌های ملی و فرهنگی نقش مهمی بازی کند.

در مناطق فوق الذکر، تدریس زبان کردی رواج بیشتری یافته و به زبان رسمی مدارس و ادارات تبدیل گشت. انجمن ولایتی و برای اولین بار، تئاتر کردی ایجاد شد. چندین روزنامه و مجله از جمله روزنامه «کردستان» ارگان حزب دموکرات کردستان، «هلاله» نشریه زنان، «قروقالی میندالان» مجله کودکان منتشر شد. معروفترین نشریه ادبی جمهوری مهاباد «خروش» بود که بسیار پرخواننده بود. جمهوری مهاباد در میان جوانان کرد ترکیه، عراق و سوریه از محبوبیت خاصی برخوردار بود؛ به طوری که تشکیل و فعالیت سازمان چپ و مخفی «روژگار» در کردستان عراق در سال‌های ۱۳۲۴-۱۳۲۶ تحت تاثیر جنبش و جمهوری مهاباد بود.

حزب دموکرات کردستان به کمک دموکرات‌های آذربایجان، به زنان کرد برای مشارکت در امور سیاسی-فرهنگی یاری رساندند و اراضی ملاکین بزرگ را میان

۱۳۲۳: اعتصاب حدود ۳۰۰ کارگر ریسندگی خوزستان
 ۱۳۵۷: درخواست سندیکای بافنده سوزنی و کشفاب برای راهپیمایی
 جنوبی عسلویه

۱۳۵۷: تظاهرات دانشجویان و کارگران در مقابل کفش ملی در اعتراض به اخراج
 کارگران
 ۱۳۵۷: بازگشت به کار تعدادی از کارکنان شرکت ملی گاز برای تامین گاز داخلی

دهقانان بی‌زمین تقسیم کردند. جمهوری خودمختار مهاباد اولین اقدام تاریخی در تاریخ کردستان در جهت ایجاد یک دولت متمرکز ملی، غیر عشیرتی و سکولار در خاورمیانه آن زمان محسوب می‌شود.

با هجوم ارتش محمدرضا شاهی به مهاباد در پاییز ۱۳۲۵، قاضی محمد و اکثر اعضای کمیته مرکزی حزب دستگیر و راهی زندان شدند. روزنامه‌های کردی قدغن گشت، تدریس به زبان کردی منع شد و تمام کتاب‌ها و مدارک به زبان کردی طعمه آتش قرار گرفتند. خود قاضی محمد، عموزاده‌اش سیف محمد و برادرش صدر قاضی، بعد از یک محاکمه صحرائی و فرمایشی محکوم به اعدام شدند. در جریان محاکمه، قاضی محمد گفت: «تصور نکنید من از مقدرات خود بی‌اطلاع بودم. من وضع خود را پیش بینی کرده بودم. اما چرا فرار نکردم، با وجود اینکه هر دقیقه و هر ساعت می‌توانستم از مرز بگذرم؟ اینجا سرزمین کردستان است. هنوز قبور هشت نسل از پدران و اجداد من در این خاک باقی است. پس لازم بود برای بقای ملت کرد این فداکاری را بنمایم».

اصل چهل و سوم قانون اساسی:

برای تأمین استقلال اقتصادی جامعه و ریشه کن کردن فقر و محرومیت و بر آوردن نیازهای انسان در جریان رشد با حفظ آزادگی او، اقتصاد جمهوری اسلامی ایران بر اساس ضوابط زیر استوار می‌شود:

- ۱- تأمین نیازهای مسکن، خوراک، پوشاک، درمان، آموزش و امکانات لازم برای تشکیل خانواده برای همه.
- ۲- تأمین شرایط و امکانات کار برای همه به منظور رسیدن به اشتغال کامل و قرار دادن وسائل کار در اختیار همه کسانی که قادر به کارند ولی وسائل کار ندارند

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۹۷: تجمع و اعتصاب برخی از کارگران نیشکر هفت‌تپه در اعتراض به ادامه بازداشت اسماعیل بخشی

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۱۰: اعتصاب کارگران وطن اصفهان برای ۸ ساعت کار
۱۳۹۷: تجمع اعتراضی فارغ‌التحصیلان حقوق به کاهش ظرفیت و کالت و موج
بیکاری روبروی ساختمان کانون وکلای تهران
- اعتصاب کارگران شهرداری مریوان در برابر ساختمان این نهاد در اعتراض
به عدم دریافت ۶ ماه حقوق معوقه

اعتصاب کارگران ریسندگی خوزستان

۱۳۲۳

این کارخانه حدود ۵۰۰ کارگر داشت که اغلب آنان زنان و کودکان بودند.

حقوق ۱۵۰ نفرشان روزانه بین ۷ تا ۹ ریال، ۱۲۰ نفر روزانه ۱۱ ریال، ۹۰ نفر روزانه ۱۴ ریال، ۷۰ نفر ۲۰ ریال، ۵۰ نفر ۲۴ ریال و فقط دو نفر از کارگران روزانه ۱۰۰ ریال دریافت می‌کردند. هر روز به کارگران دو عدد نان از قرار دانه‌ای یک ریال و هر ۱۵ روز هم مقداری شکر و خرما به قیمت ۳۸ ریال می‌دادند که این مبالغ از حقوقشان کسر می‌شد. خواسته این کارگران کاهش ساعات کار به ۸ ساعت و اضافه کار، دریافت وسایل بهداشتی مانند ماسک، حمام و روشویی و تاسیس کلاس اکابر (سوادآموزی) بود.

یکی از خواسته های کارگران:

برچیدن بساط نظامیان و عناصر امنیتی
از واحدهای تولیدی و مؤسسات اقتصادی و
کارگاه‌ها و به رسمیت شناختن شکل های
کارگری و هرگونه اعتراض کارگران برای
احقاق حق خود

میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی - اجتماعی و فرهنگی

ماده ۱۳

۱. کشورهای طرف این میثاق حق هر کس را به آموزش و پرورش به رسمیت می‌شناسند.

کشورهای مزبور موافقت دارند که هدف آموزش و پرورش باید نمو کامل شخصیت انسانی و احساس حیثیت و تقویت احترام حقوق بشر و آزادی‌های اساسی باشد. علاوه بر این، کشورهای طرف این میثاق موافقت دارند که آموزش و پرورش باید کلیه افراد را برای ایفای نقش سودمند در یک جامعه آزاد آماده سازد و موجبات تفاهم و تساهل و دوستی بین کلیه ملل و کلیه گروه‌های نژادی - قومی یا مذهبی را فراهم آورد و توسعه فعالیت‌های سازمان ملل متحد را به منظور حفظ صلح تشویق نماید.

۲. کشورهای طرف این میثاق اذعان دارند که به منظور استیفای این حق:

الف - آموزش و پرورش ابتدایی باید اجباری باشد و رایگان در دسترس عموم قرار گیرد.

ب - آموزش و پرورش متوسطه به اشکال مختلف آن از جمله آموزش و پرورش فنی و حرفه‌ای متوسطه باید تعمیم یابد و به کلیه وسایل مقتضی به ویژه به وسیله معمول کردن تدریجی آموزش و پرورش مجانی در دسترس عموم قرار گیرد.

ج - آموزش و پرورش عالی باید به کلیه وسایل مقتضی به ویژه به وسیله معمول کردن تدریجی آموزش و پرورش مجانی به تساوی کامل براساس استعداد هر کس در دسترس عموم قرار گیرد.

د - آموزش و پرورش پایه (اساسی) باید حتی‌الامکان برای کسانی که فاقد آموزش و پرورش ابتدایی بوده یا آن را تکمیل نکرده باشند تشویق و تشدید بشود.

۱۳۳۱: اعتصاب کارگران کبریت سازی تبریز در اعتراض به اخراج سه کارگر
 ۱۳۵۷: اعتصاب یک هفته ای بانک ها در اعتراض به کشتار مردم در روزهای
 قبل کارکنان بانک ها فقط در روزهای فرد مشغول به کار بودند.
 ۱۳۵۷: راهپیمایی کارکنان و کارگران مسلسل سازی و صنایع نظامی به سمت
 دانشگاه تهران در اعتراض به کشتارهای روزهای اخیر. شعارهای کارگران:
 «مسلسل ساختیم دشمن کشد/ غافل از آنکه برادر می کشد» / «وای بر من که
 یک هموطن / کشته گردد از سلاح ساخت من»

۱۳۵۷: کارگران نفت جنوب اعلام کردند کارگران می خواهند در شورای
 انقلاب نماینده داشته باشند.
 ۱۳۵۷: سندیکای کارکنان خط لوله ومخابرات نفت ری اعلام کردند منافع
 کارگران در حکومت آینده باید تامین شود

بخش‌هایی از اطلاعیه شورای متحده مرکزی

۱۰ بهمن ۱۳۲۵

شورای متحده مرکزی در اطلاعیه‌ای خطاب به نخست وزیر، نسبت به عدم استخدام مجدد کارگران عضو این اتحادیه که قبلاً بازداشت شده یا به جرم عضویت در این شورا اخراج شده بودند، اعتراض کرده و خواستار تبرئه و بازگشت به کار آنان شد.

در بیانیه دیگری در همین ماه‌ها، شورای متحده مرکزی اتحادیه‌های کارگران و زحمتکشان ایران، نسبت به سرکوب فعالیت‌های سندیکایی و کارگری اعتراض نموده است. در این بیانیه که خطاب به هم‌وطنان، رفقای کارگر و زحمتکش است چنین آمده است:

«دولت فعلی با جار و جنجال و اغفال مردم و پرونده سازی‌های ناجوانمردانه و منحرف ساختن اذهان با ایجاد آشوب‌های جعلی، امروز، کشور ما را بدل به یک زندان بزرگ نموده است. در همین سه چهار روزه در تهران، متجاوز از ۴۰۰ نفر از کارگران کارخانه‌های مختلف را دستگیر نموده و به جمع صدها نفر دیگر که قبلاً در تمام ایران دستگیر نموده بود، افزود. امروز در تمام ایران اعم از آبادان، اصفهان، ملایر، مازندران، گیلان و غیره بیش از چند هزار نفر از آزادیخواهان و کارگران در محبس‌های دولتی محبوسند و هزاران خانواده به جرم داشتن سرپرست با ایمان و درستکار در این فصل سال بی‌شوهر و بی‌پدرمانده‌اند....

امروز با تعطیلی جراید آزادی‌خواه و بستن کلوب‌های

حزب مترقی، دیگر برای ملت هیچ پشتیبانی نمانده است. چه کسی ضامن جلوگیری از اقدامات بعدی عمال دولت کنونی است. دولت فعلی می‌گوید طرف‌دار آزادی است، ولی علنا نشان می‌دهد که حکومت مطلقه باید در دست حزب خلق‌الساعه او باشد...

وزیر تبلیغات حزب دموکرات دولت در مصاحبه تبلیغاتی با مخبر فرانسوی از تشکیل سندیکای جدید دم می‌زند و از توطئه سران شورای متحده در مازندران... ولی نمی‌گوید که آیا کارگران مظلوم اصفهان، خوزستان و صدها کارگر سیما، دخیانیات، راه‌آهن و غیره هم جنایتی کرده‌اند که هر روز صدها نفرشان زندانی شده یا از کار اخراج می‌شوند....

از یک طرف کارگران فعال را به زندان می‌افکنند و از طرفی ذهن ملیون را مشوش ساخته و هر روز دولت انتشار می‌دهد که به میزان زیاد اسلحه از کارگران ستمکش به دست آورده و یا در فلان نقطه مین و یا دینامیت کشف کرده است. در صورتی که خود دولت عملاً دستجات گارد اس اس، نجات ملی و غیره را مسلح ساخته..

در خاتمه نیز از عموم مردم، اتحادیه سندیکای جهانی و سایر تشکیلات دموکراتیک جهان خواسته که آنان را در این مبارزه مقدس به منظور احقاق حقوق کارگران و زحمتکشان و تمام طبقات صالح همراهی نموده و اجازه ندهند که اصول مشروطیت و حکومت ملی ملعبه طرفداران استبداد و قلدردی شود.

بهمین ۱۴

۹۸

جمادی الثانی
۱۴۴۱
2 february
2020

.....

بهمین ۱۴

۹۸

جمادی الثانی
۱۴۴۱
3 february
2020

.....

۱۳۳۱: اعتصاب ۲۷۰۰ کارگران دخانیات

یکی از خواسته های کارگران:

تعیین حداقل حقوق برای یک زندگی انسانی

حقوق‌هایی کمتر از یک سوم خط فقر، در حقیقت افزایش مدت زمان کار تا سرحد ۱۸ و ۲۰ ساعت است، آن هم به ظاهر از سوی خود کارگر، چرا که یک کارگر با ۸ ساعت کار تنها می‌تواند یک سوم مخارجش را تأمین کند، پس مجبور می‌شود دو یا سه جا کار کند یا به اضافه کاری‌های طولانی بپردازد.

۱۳۹۷: تجمع کارگران قطار شهری اهواز

۱۳۵۷: دعوت برای تشکیل کانون فرهنگیان ناحیه ۶ و ۸
 ۱۳۹۷: تجمع کارگران شهرداری توحید شهر خرداول از توابع ایلام در
 اعتراض به تعویق ۵ ماه حقوق معوقه
 - اعتصاب کارگران کارخانه رینگ سازی مشهد برای اجرای صحیح طرح
 طبقه‌بندی مشاغل

همه دغدغه من آن بود
 که دگرگونه جهانی بسازیم،
 دگرگونه از آن دست که هیچ فرمانی
 شلاق درد را بر گردگاه انسانی به بازی نگیرد
 و هیچکس را تمنای آن نباشد
 که طناب دار را
 بر گردن انسانی بیاویزد!
 جهانی از آن گونه بسازیم که
 دیگر هراس شام شب بچه‌ها
 کابوس روز هیچکس نباشد
 دگرگونه جهانی باشد که در آن
 هیچ فرمانی
 بر سرود نان و آزادی حکم نراند
 و سوسیالیسم قانون شاداب زندگی باشد
 و نه شعاری شورشی

داریوش سلحشور

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

۱۳۹۷: تجمع کارگران شهرداری ابژدان اندیکا در استان خوزستان برای ۸ ماه دستمزد معوقه خود

۱۳۲۴: اعتصاب کارگران حروفچین خودکار
 ۱۳۹۷: تجمع معلمان آموزش و پرورش منطقه اسفرورین استان قزوین، به دلیل وعده‌های دروغین تعاونی مسکن و عدم پاسخگویی و رسیدگی دستگاه قضایی استان، بعد از گذشت ۱۲ سال بلاتکلیفی
 -تجمع کارگران شهر داری کرج در اعتراض به عدم پرداخت حقوق
 -تجمع فرهنگیان اصفهان در کنار زاینده رود با سر دادن شعارهای: «در بهار آزادی، سفره‌ها همه خالی»، «زاینده رود پر آب، حق مسلم ما»، «آموزش رایگان، حق فرزند ایران». دیگر مردم نیز با شعارهای: «مستند، شکنجه، دیگر اثر دارد» به این تجمع پیوستند. نیروی انتظامی سعی در پراکنده کردن مردم داشت.

میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی - اجتماعی و فرهنگی بخش سوم

ماده ۶

۱. کشورهای طرف این میثاق حق کار کردن را که شامل حق هر کس است به اینکه فرصت یابد به وسیله کاری که آزادانه انتخاب یا قبول می‌نماید معاش خود را تأمین کند، به رسمیت می‌شناسند و اقدامات مقتضی برای حفظ این حق معمول خواهند داشت.

۲. اقداماتی که کشورهای طرف این میثاق به منظور تأمین اعمال کامل این حق به عمل خواهند آورد باید شامل راهنمایی و تربیت فنی و حرفه‌ای و طرح برنامه‌ها و خط مشی‌ها و تدابیر فنی باشد که از لوازم تأمین توسعه مداوم اقتصادی - اجتماعی و اشتغال تام و مولد است تحت شرایطی که آزادیهای اساسی سیاسی و اقتصادی را برای افراد حفظ نماید.

ماده ۷

کشورهای طرف این میثاق حق هر کس را به تمتع عادلانه و مساعد کار که به ویژه متضمن مراتب زیر باشد به رسمیت می‌شناسند:

الف - اجرتی که لااقل امور ذیل را برای کلیه کارگران تأمین نماید:

۱. مزد منصفانه و اجرت مساوی برای کار با ارزش مساوی بدون هیچ نوع تمایز به ویژه اینکه زنان تضمین داشته باشند که شرایط کار آنان پائین‌تر از شرایط مورد استفاده مردان نباشد و برای کار مساوی مزد مساوی با مردان دریافت دارند.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۲۰: اعتصاب کارگران ساختمان وزارت دادگستری

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

۱۳۴۳: به موجب ماده واحده «قانون اصلاح قانون کار مصوب ۲۰ بهمن، ۱۳۴۳ دولت موظف گردید قانون کار ۱۳۳۷ را که همچنان به صورت آزمایشی اجرا می گردید، به صورت لایحه تقدیم مجلس کند، اما اجرای دستور قانونی مذکور بیش از ده سال به تاخیر افتاد.

۲. مزایای کافی برای آنان و خانواده‌شان طبق مقررات این میثاق

ب - ایمنی و بهداشت کار

ج - تساوی فرصت برای هر کس که بتواند در خدمت خود به مدارج مناسب‌عالیتری ارتقاء یابد بدون در نظر گرفتن هیچگونه ملاحظات دیگری جز طول مدت خدمت و لیاقت

د - استراحت - فراغت و محدودیت معقول ساعات کار و مرخصی ادواری با استفاده از حقوق و همچنین مزد ایام تعطیل رسمی

ماده ۸

۱. کشورهای طرف این میثاق متعهد می‌شوند که مراتب زیر را تضمین کنند:

الف - حق هر کس به اینکه به منظور پیشبرد و حفظ منافع اقتصادی و اجتماعی خود با رعایت مقررات سازمان ذیربط مبادرت به تشکیل اتحادیه نماید و به اتحادیه مورد انتخاب خود ملحق شود. اعمال این حق را نمی‌توان تابع هیچ محدودیتی نمود مگر آنچه که به موجب قانون تجویز شده و در یک جامعه دموکراتیک برای مصالح امنیت ملی یا نظم عمومی یا حفظ حقوق و آزادیهای افراد دیگر ضرورت داشته باشد.

ب - حق اتحادیه‌ها (سندیکاها) به تشکیل فدراسیون‌ها یا کنفدراسیون‌های ملی و حق کنفدراسیون‌ها به تشکیل سازمان‌های سندیکایی بین‌المللی یا الحاق به آنها.

۱۳۵۷: راهپیمایی ۴ هزار نفر از کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی. آنان طی
قطعنامه ای اعلام کردند که دولت بختیار را غیر قانونی می‌دانند و خواستار
استعفای وی و نمایندگان مجلس شدند و از بازرگان خواستند که به وضع
سندیکاهای رسیدگی کنند.
۱۳۶۱: اعتصاب حدود سه هزار نفر از کارگران کارخانه ایران سایپا

تعطیل

ج - حق اتحادیه‌ها (سندیکاها) که آزادانه به فعالیت خود مبادرت نمایند بدون هیچ محدودیتی جز آنچه به موجب قانون تجویز شده و در یک جامعه دموکراتیک برای مصالح امنیت ملی یا نظم عمومی یا برای حفظ حقوق و آزادی‌های دیگران ضرورت داشته باشد.

د - حق اعتصاب مشروط بر اینکه با رعایت مقررات کشور مربوط اعمال شود.

۲. این ماده مانع از آن نخواهد بود که افراد نیروهای مسلح یا پلیس یا مقامات اداری دولت در اعمال این حقوق تابع محدودیت‌های قانونی بشوند.

۳. هیچ یک از مقررات این ماده کشورهای طرف مقاله نامه ۱۹۴۸ سازمان بین‌المللی کار مربوط به آزادی سندیکایی و حمایت از حق سندیکایی را مجاز نمی‌دارد که با اتخاذ تدابیر قانونگذاری یا نحوه اجرای قوانین به تضمینات مقرر در مقاله نامه مزبور لطمه‌ای وارد آورند.

اتحادیه کارگران کرمانشاه

۲۴ بهمن ۱۳۲۴

جلسه اتحادیه کارگران در سالن اتحادیه برگزار گردید. در این جلسه ابتدا آزادی یکی از کارگران زندانی اعلام و سپس طرح شد:

«اگر ما اتحاد داشته باشیم، هیچکس نمی‌تواند به ما تعدی کند. کار دنیا با ما و به وسیله ما اداره می‌شود. تا کی خاموش نشستهاید، اتحاد داشته باشید... اولاً کسی که داخل حزب کارگر می‌شود، نباید از جان خود بترسد... همه می‌بینند در منازل ثروتمندان حتی توی مستراح هم چراغ از طرف شهرداری کشیده‌اند؛ اما در کوچه و خانه فقرا ابدا روشنایی نیست و به علاوه زباله کوچه ثروتمندان را برمی‌دارند درب منازل فقرا می‌ریزند. انصاف بدهید این چه شهرداری‌ست... اگر ما اتحاد داشته باشیم روزگار ما اینطوری نمی‌شود که قادر به تهیه لوازم زندگی خود نباشیم، از بس اجناس گران شده، پاسبانان سابق که با ماهی ۸۰ ریال گذران می‌کردند، امروز با ماهی ۱۲۰۰ ریال نمی‌توانند اعاشه کنند و پاسبان‌ها هم کارگر و رفقای ما هستند.»

در این جلسه دعوت شد روز یازدهم اردیبهشت کارگران برای تظاهرات به خیابان بیایند.

(به نقل از گزارش رئیس شهربانی کرمانشاه)

Dotted lines for writing.

۱۳۵۷: اعلام پایان یافتن تمام اعتصابات
۱۳۹۷: تجمع کارگران روغن نباتی جهان روبروی استانداری زنجان در
اعتراض به حقوق معوقه ۴ ماهه و عدم پرداخت بیمه و مزایا
-تجمع فرهنگیان سراسر کشور مقابل ادارات آموزش و پرورش استان ها،
مطالبات: آزادی معلمان دربند، یکسان سازی حقوق بازنشستگان با شاغلین،
تامین بیمه تکمیلی کارآمد، حقوق بالاتر از خط فقر، اجرای طرح رتبه بندی،
آموزش رایگان برای دانش آموزان، بهسازی مدارس

Dotted lines for writing.

۱۳۵۷: اعتصاب کارگران نفت و باز کردن شیرهای نفت پس از اعلام پایان یافتن تمام اعتصابات

۲۷
نهمین۹۸
۲۳ جمادی الثانی
۱۴۴۱
16 february
2020

۱۳۳۱: اعتصاب کارگران پشمباف برای دریافت پاداش
 ۱۳۹۷: تجمع کارگران شرکت بلبرینگ سازی تبریز، روبروی فرمانداری تبریز
 در اعتراض به عدم پرداخت حقوق معوقه ۷ ماهه خود
 - ادامه اعتراضات کارگران فنی خط راه آهن تبریز - عجب شیر. این کارگران
 چند ماه حقوق معوقه دارند.

۲۸
نهمین۹۸
۲۳ جمادی الثانی
۱۴۴۱
17 february
2020

۱۳۹۷: تجمع کارکنان بیمارستان امام خمینی کرج مقابل بیمارستان با شعار
 «شهرداری، همیاری، چکار به درمان دارید؟»
 - سومین روز تجمع کارگران کارخانه روغن نباتی جهان، در اعتراض به
 خصوصی سازی و پرداخت نشدن ۸ ماه حقوق و ۲۸ ماه بیمه در مقابل
 استانداری زنجان
 -تجمع سپرده گذاران موسسه کاسپین در مشهد با شعار: «مرگ بر دزد، مرگ
 بر دزد»، «کاسپین دزدی کرده، دولت حمایت کرده»

پرولتاریا

پدربزرگام برده بود
 پدرم سرف
 من هم کارگرم
 پدربزرگام برخاست
 به صلیب‌اش کشیدند
 پدرم جنگید
 زیر گیوتین کشتند
 من هم مبارزم
 به زندان‌ام آوردند
 تفنگ‌ها را خشاب گذاشتند و نام مرا خواندند:
 پرولتاریا!
 اتهام:
 مبارزه مسلحانه علیه امپریالیزم جهانی
 و به نفع خلق‌های زحمتکش جهان
 زانو به زمین زدند و نشانه رفتند
 منتظر شماره ۳ بودند و آتش
 محکوم به اعدام!

مرضیه احمدی اسکویی

۱۳۵۷: در پی بازگشت کارکنان شرکت نفت به سرکارهایشان، نمایندگان کارکنان این شرکت طی جلسه ای چند نفر از مقام های بلند پایه شرکت را از کار برکنار کردند و از ورود آنها به ادارات صنعت نفت جلوگیری کردند. ۱۳۹۷: تجمع و اعتصاب کارکنان نیروگاه سیکل ترکیبی کاشان در اعتراض به عدم پرداخت حقوق معوقه ۶ ماهه شان
- تجمع خانواده اسماعیل بخشی و سپیده قلیان به همراه جمعی از دوستان و کارگران هفت تپه برای مشخص شدن وضعیت این دو زندانی جلوی دادگستری شوش

۱۳۹۷: تجمع مالباختگان موسسه کاسپین روبروی دادستانی تهران با شعار: «اموال ما کجا رفت، دادستانی به گوش باش»
- تجمع کارگران روغن جهان و فضای سبز زنجان

تشکل یابی ضامن دست یابی به «امنیت شغلی» و «ایمنی شغلی»

امنیت شغلی در ارتباط تنگاتنگ با ایمنی شغلی است. پیاده کردن شرایط ایمنی شغلی در بهترین حالت اگر در کنارش کارگران امنیت شغلی نداشته باشند باز هم فاجعه آفرین است و این دو باید در کنار هم و مکمل یکدیگر باشند چرا که ایمنی شغلی شامل مصونیت از آسیب‌های روانی نیز می‌باشد کارگری که با بی‌آیندگی شغلی و اقتصادی مواجه است اگر با وسایل کار آسیب نبیند قطعاً به خاطر مشکلات افسار گسیخته‌اش خود را در کارخانه و محل کار دار می‌زند یا خود را به آتش می‌کشد.

کارگرانی که هر ساعت و هر روز با عدم امنیت شغلی مواجه هستند و هیچ نیرویی از آنها حمایت و پشتیبانی نمی‌کند و می‌اندیشند اگر کوچک‌ترین بهانه‌ای به دست کارفرمایان و مسئولین محل کارشان بیفتد شغل‌شان را بدون هیچ تردیدی از دست می‌دهند و زیر بار مشکلات اقتصادی کمرشان خرد می‌شود، در عدم اتحاد و پراکندگی تن به خواسته‌های غیرانسانی کارفرمایان می‌دهند و از حق و حقوق طبیعی و انسانی شان می‌گذرند، اما اگر کارگران با هم باشند و در تشکل‌های صنفی شان سازمان یافته و انسجام داشته باشند خواهند توانست تا حد امکان حداقل‌های خود را حفظ نمایند. دست‌یابی به داشتن امنیت شغلی نسبی در شرایط کنونی که ارتش عظیم بیکاران در صف به دست آوردن شغل می‌باشند، ایمنی شغل، بیمه و بازنشستگی و مزایای دیگر که حق طبیعی کارگران می‌باشد جز در اتحاد و همبستگی کارگران با داشتن تشکل‌های صنفی مستقل امکان‌پذیر نیست.

۱۳۹۷: اعتصاب کارگران راه آهن در نواحی مختلف، از جمله در لرستان، هرمزگان و تبریز ۱۳۹۷: تجمع کارکنان فضای سبز شهرداری زنجان
روبروی استانداری این شهر در اعتراض به اخراجشان
-تجمع کارگران و کارکنان پیمانی مخابرات استان آذربایجان شرقی در
اعتراض به طبقه‌بندی مشاغل و همسان‌سازی حقوق
-مسدود کردن اتوبان نیایش تهران توسط کسبه بازار جنت در اعتراض به
غارت شدن اموالشان

روز جهانی زبان مادری مصادف با ۲۱ فوریه

طبق اصل ۱۵ قانون اساسی زبان و خط رسمی و مشترک مردم ایران فارسی است. اسناد و مکاتبات و متون رسمی و کتب درسی باید با این زبان و خط باشد ولی استفاده از زبان‌های محلی و قومی در مطبوعات و رسانه‌های گروهی و تدریس ادبیات آنها در مدارس، در کنار زبان فارسی آزاد است.

سیاسی بن‌دیگ باند آجو به بنت
سیاسی زندانی لر گرگ کی آزاد اولسون
نآزادی بو به ندکراوانی سیاسی
المسجون السیاسی حرّوه حرّروه
زندانی سیاسی آزاد باید گردد

اعلامیه رضاخان پس از کودتا

سوم اسفند ۱۲۹۹

ماده اول- تمام اهالی شهر تهران باید ساکت و مطیع احکام نظامی باشند. دوم - حکومت نظامی در شهر برقرار و از ساعت ۸ بعدازظهر غیر از افراد نظامی، پلیس و مأمور انتظامات شهر، کسی نباید در معابر عبور نماید. سوم - کسانی که از طرف قوای نظامی و پلیس مظنون به اخلاف آسایش و انتظامات واقع شوند، فوراً جلب و مجازات سخت خواهند شد. چهارم - تمام روزنامه‌جات و اوراق مطبوعه تا موقع تشکیل دولت به کلی موقوف و برحسب حکم و اجازه که بعد داده خواهد شد، باید منتشر شوند. پنجم - اجتماعات در منازل و نقاط مختلفه به کلی موقوف و در معابر هم اگر بیش از سه نفر گرد هم باشند، با قوه قهریه متفرق خواهند شد.

ششم - درب تمام مغازه‌های شراب فروشی و عرق‌فروشی، تئاتر و سینما و فتوگرافی‌ها و کلوپ‌های قمار باید بسته شود و هر مست که دیده شود، به محکمه نظامی جلب خواهد شد. هفتم - تا زمان تشکیل دولت، تمام ادارات و دوائر دولتی، غیر از اداره ارزاق تعطیل خواهند بود. پست‌خانه، تلفن‌خانه، تلگراف‌خانه هم مطیع این حکم خواهند بود.

هشتم - کسانی که در اطاعت از مواد فوق خودداری نمایند به محکمه نظامی جلب و به سخت‌ترین مجازات‌ها خواهند رسید.

ماده ۹: کاظم خان به سمت کماندانی شهر انتخاب و معین می‌شود و مأمور اجرای مواد فوق خواهد بود.

۱۳۵۷: هیات دبیران موقت سازمان ملی دانشگاهیان طی بیانیه ای از کلیه دانشگاهیان و کارکنان و اعضای هیات علمی خواست تا به پاکسازی دانشگاه ها بپردازند. در این بیانیه آمده که کلیه موسسات آموزشی باید به وسیله اعضای آن اداره شود.

۱۳۵۷: سندیکای مشترک کارکنان صنعت نفت طی پیامی شایعه اعتصاب مجدد را تکذیب کرد.

۱۳۹۷: تجمع تعدادی از آتش نشانان آبادانی در پی محقق نشدن خواسته های خود مقابل ساختمان فرمانداری آبادان

- تجمع مال باختگان موسسه سکه ثامن و مال باختگان کاسپین در ایلام

-تجمع بازنشستگان شرکت نیشکر هفت تپه، ممانعت از ورود نیشکر به کارخانه و تعطیلی خط تولید در روز شروع بهره برداری

-تجمع مهندسان ناپیوسته مقابل ساختمان وزارت راه و شهرسازی در اعتراض به ظلم به مهندسين ناپیوسته

-تجمع فارغ التحصیلان رشته تکنسین سلامت دهان، روبروی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در اعتراض به ابهام در تعیین ردیف شغلی و خروج از طرح و لغو تعهد ۶ ساله از سوی وزارت بهداشت

خصوصی سازی شرکت هیکو

۱۳۹۷

یکی از طولانی ترین اعتصابات کارگری سال جاری، اعتراضات مستمر کارگران هیکوست. در پنج اسفند ۱۳۵۴ هیکو با ۳۰۰ کارگر فعالیت رسمی خودش را آغاز کرد و به تدریج به گفته کارگران در دهه ۸۰ شمسی هیکو غول تولید خاورمیانه شد. سالی دو هزار دستگاه تولید می کرد و سود سالانه آن به ۲۰ میلیارد تومان رسیده بود.

داستان خصوصی سازی برای هیکو از سال ۱۳۸۵ آغاز شد. در پاییز ۸۵ هیکو به مزایده گذاشته شد. شرکت واگن سازی کوثر برنده مزایده شد و بیژن نامدار زنگنه، وزیر پیشین نفت، را رئیس هیئت مدیره هیکو کرد. این واگذاری از همان ابتدا حاشیه هایی داشت؛ از یک طرف سهام این شرکت را ۷۴ میلیارد تومان قیمت گذاری کردند که شاید ارزش زمین های این کارخانه هم نبود. به جز ۱۲۰ هکتار زمین های کارخانه و چندین هزار متر زمین در شهرک صنعتی و در سایر شهرها، خطوط تولیدی هیکو نیز در خاورمیانه بی نظیر بود. خریدار شرکت در نهایت چیزی بین ۲۰ تا ۳۵ میلیارد تومان پول پرداخت کرد و دیگر هیچ. خریداران هیکو، هیچ تخصصی در زمینه کاری هیکو نداشتند. مدیران متخصص این واحد تولیدی به تدریج از کار برکنار شدند یا استعفا دادند. فعالیت های علمی هیکو متوقف شد، آموزش ها کنسل شد، دوره های اعزام به خارج لغو شد، و اضافه کاری ها قطع شد. در این زمان به اسم هیکو وام های کلان گرفته می شد.

تا جایی که این شرکت بالغ بر ۶۰۰ میلیارد تومان بدهی دارد.

اولین تجمع کارگران این کارخانه سال ۹۰ برپا شد. کارگران کارخانه را بستند و گفتند یا حقوق‌مان را بدهید یا این دستگاه‌ها را آتش می‌زنیم. فضا به قدری متشنج شد که مدیران به مسجد فرار کردند. بالاخره یکی از مدیران با کارگران حرف زد و قول داد که هفتم هر ماه حقوقشان را بدهد و اوضاع آرام شد.

سال ۹۳ بار دیگر حقوق‌ها به تأخیر افتاد. بعد از آن سازمان خصوصی‌سازی دنبال مشتری تازه گشت و پیشنهادهایی مثل تنفس دوساله اقساط و مانند آن داد و شرکتی هم به اسم هیدرواطلس آمد که آنها هم کاری از پیش نبردند. اعتراضات کارگران هپکو در سال ۹۷ بارها و بارها تکرار شد. کارگران بارها مسیر راه‌آهن شمال-جنوب را در تقاطع پل شهید بختیاری که در نزدیکی هپکو است مسدود کردند. حقوق‌های معوقه آنان به سال ۹۵ هم برمی‌گردد. این اعتراضات با پرداخت بخشی از معوقات و وعده پرداخت مابقی پایان یافت.

۱۳۹۶: راهپیمایی صدها نفر از کارگران اهوازی شاغل در کارخانه‌های «گروه ملی صنعتی فولاد ایران» در انتقاد به بی‌توجهی مدیران کارخانه به پرداخت مطالبات معوقه خود به نشانه اعتراض
۱۳۹۷: تجمع بازنشستگان صندوق کشوری، فولاد و تامین اجتماعی مقابل مجلس

- تجمع رانندگان تاکسی درود استان لرستان
- اعتصاب کارگران نیروگاه گل‌گهر سیرجان در استان کرمان در اعتراض به عدم پرداخت پنج ماه حقوق معوقه
-تجمع و اعتصاب کارگران راه آهن شاهرود در اعتراض به عدم پرداخت حقوقشان
-اعتصاب پرسنل راه آهن تبریز در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق های معوقه
-تجمع شبانه دانشجویان دانشگاه شریف در اعتراض به عدم امنیت در محله خوابگاه و درخواست رسیدگی به معضلات پیش آمده
-کارگران ناحیه آذربایجان در اعتراض به مشکلات معیشتی مانع ورود قطار به ایستگاه تبریز شدند.

۱۳۹۶: تجمع بیش از دویست نفر از اپراتورهای پست‌های فشار قوی برق سراسر کشور
۱۳۹۷: تجمع اعتراضی کارگران روغن نباتی گلنار با پهن کردن سفره خالی در مقابل استانداری کرمان
-تجمع اعتراضی کارگران نگهداری از خطوط راه آهن کرج
- تجمع مقابل دادگاه شوش برای آزادی زندانیان هفت تپه
-تجمع کارگران شهرداری بروجرد در اعتراض به ۸ماه حقوق معوقه
-تجمع مال‌باختگان موسسه کاسپین مقابل فرمانداری نیشابور
-تجمع مال‌باختگان موسسه کاسپین رشت، در ساختمان شعبه این موسسه

سندیکای خبازان

۱۳۴۷

در اواخر سال ۱۳۴۷ و اوایل ۴۸ سندیکای کارگران خباز سقز تاسیس شد. یکی از موسسین اصلی آن ابوبکر خوشپیم بود که با دستگیری فعالین توسط ساواک سندیکا از بین رفت. در بهمن ۱۳۵۷، بار دیگر سندیکا توسط آقایان خوشپیم، محمود محمدی، حامد کریمی و رحمان محمدی در مرکز ساواک که به دست مردم اشغال شده بود، بازگشایی شد. در اسفند ۵۷، حدود ۶۰ نفر از کارگران خباز در مرکز سندیکا جمع شده و اعلام کردند تا رسیدن به خواسته‌هایشان از روز بعد اعتصاب خواهند کرد.

پس از آنکه تهدید کارفرمایان کارساز نشد، با وساطت دکتر شاکری که از معتمدین شهر بود، کارفرمایان در ساعت سه ونیم نیمه شب با این خواسته‌ها موافقت کردند. این خواسته‌ها عبارت بود از افزایش دستمزد، بیمه و کاهش ساعات کار. این دوره از فعالیت سندیکا به دلیل مسایل پیش آمده در کردستان، مدت زیادی دوام نیافت و کارفرمایان از اجرای این خواسته‌ها خودداری کردند.

در سال ۱۳۷۳، هیات موسس انجمن صنفی کارگران خباز سقز تشکیل شد و سندیکا با نام انجمن صنفی کارگران خباز فعالیت‌های خود را ادامه داد.

بیمه کردن کارگران نانوا از جمله تلاش‌های انجمن صنفی در این سال‌ها بود.

دیوارنوشته هایی در حمایت از کارگران
۱۳۹۷

۱۳۹۷: تجمع مردم شهر چرمین استان اصفهان، در ورودی‌های این شهر در اعتراض به بی‌کفایتی و بی‌توجهی کارگزاران در اتمام پروژه‌های چندین ساله این شهر
-تجمع اهالی منطقه هیرمند زابل واقع در استان سیستان و بلوچستان، در اعتراض به بی‌کفایتی در رسیدگی به معضلات فاضلاب شهری

۱۳۵۷: انجمن اسلامی کارکنان صنعت نفت تشکیل شد
۱۳۹۷: آغاز اعتصاب سه روز معلمان سراسر کشور برای سومین بار در سال جاری
-تجمع بازنشستگان شرکت فولاد خوزستان مقابل استانداری، در اعتراض به عدم پرداخت حقوق معوقه، عیدی و مطالبات سال‌های گذشته
-تجمع کارگران راه‌آهن تراورس زاگرس در اندیمشک (برای چندمین بار متوالی) در اعتراض به عدم پرداخت حقوق معوقه و عیدی سال ۹۷
-تجمع کارگران عضو تعاونی مسکن شرکت واحد، روبروی وزارت تعاون در اعتراض به فساد سیستماتیک اداری و پایمال کردن حقوق کارگران
-تجمع کارگران راه‌آهن خراسان در نیشابور در اعتراض به عدم پرداخت حقوق معوقه، بیمه و عیدی سال ۹۷

شرایط عضویت نظامنامه اتحادیه کارگران خوزستان ۱۳۲۰ تا ۱۳۳۰

- کلیه اشخاصی که با دست رنج خود زندگی کرده، مستقیماً و یا من غیر مستقیم از زحمت دیگران استفاده نمیکنند، می‌توانند عضو اتحادیه باشند. مرامنامه و نظامنامه اتحادیه را بپذیرند. سوء سابقه نداشته باشند.
- نظامنامه، افراد اتحادیه را مقید می‌کند به اینکه در جلسات اتحادیه مرتب شرکت نموده، حق عضویت خود را طبق مقررات نظامنامه پرداخته و برای پیشرفت اتحادیه کوشا بوده، اسرار اتحادیه را حفظ نمایند.
- اعضای هیئت جدید اتحادیه بلافاصله پس از انتخاب شدن جلسه هیئت را تشکیل داده مدیران کمیسیون‌ها را انتخاب و نیز کمیسیون‌ها را تعیین کردند و نتیجه را به شرح زیر به اطلاع نمایندگان رساندند: کمیسیون تشکیلات، تبلیغات، کمیسیون بازرسی، کمیسیون تشویقات، کمیسیون اجرائیه، صدارت.
- مدیران کمیسیون‌ها مسئول اعمال کمیسیون خود بوده و بایستی اعضای کمیسیون را از افراد فعال و مورد اطمینان اتحادیه تعیین نمایند.

ای فعله چرا داخل آدم شدی امروز
 بیچاره چرا میرزا قشمشم شدی امروز
 درمجلس اعیان به خدا راه نداری
 زیرا که زر و سیم به همراه نداری
 ما راحت و آسوده شما لات و گدائید
 عریان و فلاکت زده جزء فقرائید
 در نعمت و دولت همه محتاج به مائید
 هر چند ز مشروطه مفخم شدی امروز
 ما صاحب طبیل و علم و جاه و جلالیم
 ما وارث گاو حشم و مال و منالیم
 ما داخل اعیان و بزرگان رجالیم
 با ما تو چرا همسر و همدم شدی امروز
 هرگز نکند فعله به ارباب مساوات
 هرگز نشود صاحب املاک دموکرات
 بی پول تقلا مزین ای بوالهوس لات
 زیرا که تو در فقرمسلم شدی امروز...
 نسیم شمال

.....

۱۳۹۶: تجمع کارگران گروه ملی صنعتی فولاد ایران برای مطالبات عقب افتاده و آزادی همکاران دستگیر شده خود
 ۱۳۹۷: راهپیمایی بازنشستگان در اصفهان
 - تجمع آتش نشانان آبادان در اعتراض به عدم پرداخت مطالبات مزدی
 - اعتصاب کارگران راه آهن بندرعباس در اعتراض به حقوق های معوقه
 - اعتصاب کارگران راه آهن مرند
 - اعتصاب پرسنل بیمارستان امام خمینی کرج

۱۳۵۷: اجتماع کارگران کارخانه کوراوغلی قزوین. کارگران این کارخانه در اجتماعی اعلام کردند که باید سندیکای واقعی کارگری تشکیل شود تا به خواسته های آنان تحقق بخشد.
 ۱۳۹۷: تجمع جوانان جوایای کار منطقه هفت تپه و اعتراض به استخدام افراد غیربومی، در هنگام بازدید دادستان استان خوزستان از واحد ام دی اف نیشکر هفت تپه
 - اعتصاب کارگران فاز ۱۴ در کنگان در اعتراض به عدم پرداخت حقوق
 - تجمع فرهنگیان کرمانشاه و مشهد در مقابل آموزش و پرورش در اعتراض به وضعیت معیشتی
 - تجمع چغندر کاران اشنویه و نقده در برابر کارخانه قند برای دریافت مطالبات خودشان در هفته گذشته . این تجمع بخاطر پرداختن مطالبات کشاورزان روز ۵شنبه به درگیری کشیده شد

تحصن سه روزه معلمان

۱۳۹۷

این دور از تحصن سراسری معلمان ایران، با استقبالی به مراتب بیشتر از تحصن آبان ماه برگزار شد. تحصن در تمام استان‌ها و در بیش از صد شهر و ده‌ها روستا برگزار شده است. در هر سه روز متحصنین در دفاتر مدارس عکس‌ها و دست نوشته‌های اعتراضی خود را خبری کردند. بخشی از مهم‌ترین مطالبات فرهنگیان :

- ۱- آزادی فوری و بی‌قید و شرط معلمان و فرهنگیان زندانی .
- ۲-توقف خصوصی سازی‌ها که به بحران و تورم کمرشکن دامن زده است.
- ۳- تعیین مبلغ قطعی و پایه حقوق معلمان و فرهنگیان بر اساس تورم موجود و اجرای قانون خدمات مدیریت کشوری.
- ۴- توقف پولی نمودن آموزش و تامین آموزش با کیفیت و رایگان.
- ۵-تامین امر درمان بهینه و رایگان.
- ۶- به رسمیت شناختن تشکل‌های صنفی و مستقل فرهنگیان .

۱۳۲۱: اعتصاب کارگران کارخانه‌های اصفهان در اعتراض به کمی دستمزد
 ۱۳۵۷: تظاهرات چندصد نفری کارگران در مقابل سازمان کارگران و سپس
 در مقابل خانه کارگر در اعتراض به بیکاری، نبود مکانی برای اجتماعات
 کارگری، رفع سانسور و اعلام کردن مسائل و اخبار مربوط به کارگران در
 رادیو و تلویزیون.
 ۱۳۹۷: تجمع کشاورزان اصفهان در محل سد زاینده رود در اعتراض به
 انتقال آب
 - تجمع کارگران شرکت ریل صنعت کاران مسئول تعمیر و نگهداری خطوط
 ریلی در مقابل دفتر این شرکت در اعتراض به عدم پرداخت حقوق

روز جهانی زن
 ۱۳۳۷: کارگران بندر شاپور برای اضافه دستمزد اعتصاب کردند و پس
 از ۵ روز موفق شدند روزانه ۲۰ ریال به دستمزد خود اضافه نمایند.

تجمع به مناسبت روز جهانی زن ۱۷ اسفند ۱۳۹۶ (۸ مارس)

در ۱۷ اسفند ۱۳۹۶ در پی فراخوان «جمعی از زنان و مردان برابری و عدالت خواه»، تعداد کثیری در خیابان آزادی مقابل وزارت کار حضور یافتند.

بسیاری از تجمع کنندگان قبل از رسیدن به محل تجمع با ضرب و شتم و خشونت نیروهای انتظامی، لباس شخصی‌ها و موتورسواران مواجه و پراکنده شدند. به رغم خشونت نیروهای امنیتی، چند تجمع کوچکتر در گوشه و کنار شکل گرفت، پلاکاردهای گوناگونی بالا رفت، سرود خوانده و شعارهایی داده شد:

«حق ما برابری، کار تو ستمگری / آزادی برابری عدالت جنستی / نان کار آزادی / زنان کار آزادی، پوشش اختیاری / نترسین نترسین ما همه با هم هستیم»

اما سرکوب و خشونت ماموران به حدی بود که در همان لحظات اولیه ۸۵ نفر را بازداشت کردند: ۵۹ زن و ۲۵ مرد و آنها را با ضرب و شتم به ون‌های نیروی انتظامی منتقل کردند.

دستگیرشدگان ابتدا به پلیس امنیت در خیابان گیشا و سپس به بازداشتگاه وزرا منتقل شدند. تعداد زیادی از اعضای خانواده و دوستان دستگیرشدگان با تجمع در مقابل پلیس امنیت وزرا خواهان آزادی بازداشت شدگان شدند. حدود ۱۰ نفر از بازداشتیان ساعت ۱۱ شب ۱۷ اسفند و تعدادی نیز روز ۱۸ اسفند آزاد شدند.

بقیه دستگیر شدگان به زندان بزرگ تهران و فشافویه منتقل شدند که به تدریج و با قرار کفالت آزاد گردیدند.

۱۳۵۷: هیات وزیران شورای انقلاب طرح ایجاد صندوق وام کارگری را تصویب کردند. به موجب این طرح کارگرانی که بدون اراده خودبیکار شده اند از مزایای وام بیکاری بدون بهره برخوردار خواهند شد.

۱۳۵۷: تشکیل شوراهای کارگران چیت تهران

۱۳۹۶: تجمع گروهی از کارگران شاغل در کارخانه «ایران پوپلین رشت» در اعتراض به پرداخت نشدن مطالبات مزدی خود در محوطه کارخانه

۱۳۵۷: شروع اعتصاب کارگران پیستون سازی تبریز در اعتراض به عدم دریافت سود ویژه و عیدی. این کارگران نمایندگان برای مذاکره با مسئولین درباره تقاضاهای خود به تهران فرستادند

۱۳۵۷: کارگران در اجتماع وزارت کار خواستار شرکت مستقیم در تصمیم گیری های سیاسی شدند.

۱۳۹۷: تجمع کارکنان وزارت جهاد کشاورزی در مقابل این وزارتخانه در اعتراض به وضعیت معیشتی خود

-سومین روز اعتراض کارگران پتروشیمی مسجد سلیمان نسبت به واریز نشدن حقوق و مزایای کارگران و وعده های دروغ مسئو لان

-هفتمین روز اعتراض کارکنان سازمان سهام عدالت در مقابل سازمان خصوصی سازی

-تجمع اعتراضی کارکنان شرکت کشت و صنعت طوبی شمال در اعتراض به ۵ ماه عدم پرداخت حقوق

آن‌هایی که در خانه می‌گریند
و اشک‌های‌شان را
هم‌چون زنجیری گران
بر گردن آویخته‌اند
با ما نیایند.

آن‌ها که در پوست دل خود
زندگی می‌کنند
ما را دنبال نکنند!
در این‌جا:

میلیون‌ها قلب سرخ
در آتشی
که از خورشید فرو می‌افتد
می‌سوزند!

مردگان
در مبارزه مردند
آن‌ان در خورشید مدفونند
وقت ماتم گرفتن نداریم!

۱۳۵۷: آغاز اعتصاب دو روزه کارگران شرکت ساختمانی بانه برای دریافت حقوق و مزایای پرداخت نشده شان.
کارگران خواسته هایشان را در قطعنامه ای بیان کردند و روز ۲۲ اسفند فرماندار شاهی خواسته هایشان را پذیرفت.
۱۳۹۷: تجمع کارگران شرکت بلبرینگ سازی تبریز در اعتراض به ۶ ماه حقوق معوق، با شعارهایی همچون «کارگر کومحسینز، ایندی قالیب چورحسینز» (کارگر حامی ندارد، الان نان ندارد)، مقابل استانداری آذربایجان شرقی
-تجمع کارگران شهرداری و فضای سبز اهواز در اعتراض به عدم دریافت ۵تا۶ ماه حقوق در برابر شهرداری

۱۳۵۷: تحصن و اعتصاب غذا توسط کارگران کارخانه پارس(روغن نباتی قو) در محل کارخانه در اعتراض به عدم دریافت حقوق و مزایا
۱۳۵۷: اعتصاب موفقیت آمیز کارگران کارخانه شوفازکار واقع در جاده کرج و در اعتراض به عدم پرداخت باقیمانده حقوق دوماه
۱۳۹۷: اعتصاب بیش از ۲۰۰ کارگر بخش تعمیرات پالایشگاه آبادان (شرکت پیمانکاری نسیم پاک) برای دومین روز متوالی
-تجمع اعتراض کارگران شهرداری توحید در ایلام در اعتراض به عدم پرداخت ۶ ماه دستمزد
- تجمع پرستاران بیمارستان علوم پزشکی بابل مقابل دفتر رئیس در اعتراض به وضعیت شغلی
- تجمع کارگران شهرداری سرا پله از توابع استان ایلام در اعتراض به عدم پرداخت حقوق چهارشنبه
- تجمع کارگران کشتارگاه نهاوند در مقابل استانداری در اعتراض به عدم دریافت چهار ماه حقوق و حفظ امنیت شغلی

اطلاعیه شورای متحده بهبهان ۱۳۲۳ اسفند ۱۳۲۳

- ۱- حکومت ائتلاف ملی مورد تقاضای جدی کلیه آزادیخواهان و کارگران است.
 - ۲- تشکیلات کارگری و احزاب آزادیخواه اجتماعی باید در تعیین سرنوشت‌های ملت شرکت نمایند.
 - ۳- کارگران و زحمتکشان بهبهان قانون کار را که از طرف شورای متحده مرکزی اتحادیه‌های کارگران و زحمتکشان ایران طرح شده، جدا پشتیبانی نموده و خواهان تصویب آن از مجلس هستند.
 - ۴- بیکاری حیات صدها هزار کارگر زحمتکش ایرانی را تهدید می‌کند، ما خواهان دولتی هستیم که بتواند برای بیکاران کار تهیه کند. استخراج معادن، راه سازی، توسعه راه آهن، آب یاری، سد سازی، و بهبود فلاحت علاج بیکاری است.
 - ۵- ما هر چه زودتر الغای قرارداد نفت جنوب را از مجلس و دولت خواستاریم.
 - ۶- ما مجازات مسببین قتل کارگران تبریز، شاهی و آشوبگران اصفهان و یزد و سمنان و بهبهان را جدا خواستاریم.
 - ۷- هر چه سریع‌تر شر این سید ضیاء بی وطن خیانتکار را از سر ایران و ایرانیان کوتاه سازد.
 - ۸- حکومت نظامی در بهبهان، آبادان، تهران و سایر نقاط ایران هر چه زودتر برکنار شود.
- در ادامه بیانیه خواستار برکناری و مجازات مسوولان سرکوب و قتل کارگران شده و امنیت جانی و قضایی و آزادی تشکیلات کارگری را خواستار شده‌اند.

شورای اتحادیه کارگران و زحمتکشان کرمانشاه

۱۳۲۳

شورای اتحادیه کارگران و زحمتکشان استان پنجم (کرمانشاه) فعالیت‌های متنوعی نظیر نمایش فیلم، برگزاری متینگ و سخنرانی و... برای کارگران تدارک می‌دیدند. در گزارش رییس شهربانی کرمانشاه به وزارت کشور و شهربانی کل کشور، در مورد فعالیت‌های این اتحادیه چنین آمده است:

«در شب ۲۵ اسفند فیلم برپاکننده انقلاب بلشویک به معرض نمایش گذاشته شد (به بهای بلیط ۵ ریال). روز جمعه عده ای در حدود ۲۰۰ تن از اشخاص متفرقه و کارگر و غیره در سالن اتحادیه کارگران از ساعت ۱۵:۳۰ حضور یافته و در ساعت ۱۶ نمایش و سخنرانی به شرح زیر شروع گردید:

سرود حزب توده، نطق جعفر جلالی، قراعت قطعنامه. این قطعنامه خطاب به مجلس شورای ملی، هیات دولت، روزنامه ظفر و رهبر نوشته شد.» این قطعنامه مشتمل بر ۴ ماده بود و در آن از مجلس خواسته شده بود که پیشنهادهای اتحادیه مرکزی کارگران هرچه زودتر به تصویب برسد والا شدیداً مبارزه خواهند نمود. و مجازات استاندار و روسای شهربانی‌های اصفهان، یزد، شیراز و غیره که کارگران را تهدید و بازداشت نموده اند، و همچنین تامین امنیت برای عموم کارگرها در تمام کشور خواسته شده بود. پس از قرائت قطعنامه، برنامه های هنری شامل پیش پرده حاجی ربابه و آقای رضوان و دو پرده پیس طیب اجباری (بدون اجازه شهربانی) و رقص و آوازخوانی اجرا شده و ظاهراً جلسه در ساعت ۶ خاتمه یافته است.

رییس شهربانی در خاتمه گزارش در مورد اجرای این برنامه‌ها بدون مجوز شهربانی که سبب «تجری اهالی» می شود، کسب تکلیف کرده است.

۱۳۲۹: میتینگی علیه دخالت‌های شرکت نفت در امور داخلی ایران برگزار شد
 ۱۳۵۷: اعتصاب کارگران کبریت سازی توکلی برای پشتیبانی از نمایندگان
 منتخب خود
 ۱۳۵۷: تشکیل شورای کارگری در شرکت ملاوی لاهیجان
 ۱۳۹۷: چهارمین روز تجمع اعتراضی کارگران پارس جنوبی

۱۳۵۷: اعتصاب ۸۰۰ نفر از کارگران ماشین سازی پارس در اهواز به دلیل
 عدم دریافت حقوق بهمن ماه و دو روز تعطیلی در هفته بودند با پایداری
 کارگران، کارفرما اقدام به پرداخت ۲۵ روز حقوق عقب مانده کرد و قول داد
 در مورد تعطیلی پنجشنبه ها نیز اقدام کند.
 ۱۳۵۷: اعتصاب سه روزه موفقیت آمیز کارگران شهرداری رامسر
 ۱۳۹۷: تجمع اعتراضی گروهی از کارگران پالایشگاه آبادان در اعتراض به بی
 توجهی پیمانکار به پرداخت دستمزد، سنوات، عیدی، پاداش و حق مرخصی
 -تجمع اعتراضی پرسنل بیمارستان خمینی در کرج برای چندمین بار جهت
 دریافت حقوق معوقه

کانون مستقل بیکاران اندیمشک

اسفند ۱۳۵۸

پس از سرنگونی رژیم شاهنشاهی در بهمن ۱۳۵۷، بیکاری یکی از مشکلات بزرگ بود. تا اواسط خرداد ماه در شهرهای مختلف، کانون‌های مستقل بیکاران تشکیل شد که تحصن و تجمعات بسیاری برپا کردند. بارها این تظاهرات به درگیری و خشونت کشیده شد.

بین ۳ تا ۴ هزار جوان بیکار عضو کانون بیکاران اندیمشک بودند. کانون با حق عضویت‌های ناچیز اعضا اداره می‌شد. کانون توانسته بود یک اتاق از سازمان آموزش و پرورش را در اختیار بگیرد. نمایندگان کانون برای پی‌گیری خواسته‌های بیکاران عضو و درخواست شغل اقدام به نامه‌نگاری به مسئولین وقت اندیمشک می‌کردند. بعد از چند ماه که جوابی نگرفتند، در فرمانداری تحصن و اعلام کردند راه اصلی خوزستان به تهران را خواهند بست. ۲۵ اسفند بیکاران به سوی بازار راهپیمایی کردند. ماموران که از قبل آماده بودند به بازاریان گفته بودند: تظاهرکنندگان می‌خواهند مغازه‌های شما را غارت کنند و در همین رابطه یک درگیری و دعوای ساختگی ایجاد و بر سر بیکاران ریخته و ۲۱ نفر را به شدت مضروب و دستگیر کردند. درگیری‌های عصر ۲۵ و ۲۶ اسفند تعدادی از مردم کشته، زخمی و دستگیر شدند. خواسته‌های مردم در این اعتراضات، اخراج پاسداران غیربومی، آزادی کلیه زندانیان، مجازات عاملین کشتار، محکوم کردن اخبار جعلی رادیو تلویزیون و محاکمه فرماندار دزفول بود. تجمعات و درگیری‌ها با اعلام حکومت نظامی پایان یافت.

از آن پس تنها داشتن کارت کانون بیکاران مدرک جرم به حساب می‌آمد و جوانان بسیاری شناسایی و دستگیر شدند.

۱۳۳۷: کمیسیون کار مجلسین شورای ملی و سنا لایحه کار تازه‌ای را تصویب کرد که جایگزین قانون کار مصوب سال ۱۳۲۸ شد.
 ۱۳۵۷: حقوق های ۵۰ تا ۹۰ هزار تومانی مستشاران نظامی قطع و آنها اخراج شدند. حداکثر دریافتی وزارت دفاع ۱۵ هزار تومان است.
 ۱۳۵۷: آغاز اعتصاب کارگران پالایشگاه نفت پارس

۱۳۵۷: پایان اعتصاب موفقیت آمیز تحصن ۵۰۰ تن از کارگران شرکت نفت .
 ۱۳۵۷: کارگران شرکت تهیه الیاف و پلی اگریل ایران در اهواز پس از دو روز تحصن بخشی از خواسته هایشان را به دست آوردند و موفق شدند ده میلیون تومان بابت حقوق عقب مانده و مزایای خود دریافت کنند.

ممنوعیت به تعویق انداختن حقوق و دستمزدها. حقوق‌های معوقه که به یک رویه عادی در بنگاه‌های اقتصادی تبدیل شده، معیشت کارگران و زحمتکشان را بیش از پیش به تباهی کشانده است. سرمایه‌داران و حامیان آنان با عدم پرداخت به موقع حقوق کارگران سودهای افسانه‌ای به جیب می‌زنند. تعویق در پرداخت حقوق باید به عنوان یک جرم تلقی شده و کارفرمایان خاطی مجازات و ملزم به جبران خسارات گردند.

تشکیل شورای کارگری در شرکت ملاوی لاهیجان ۱۳۵۷

کارگران شرکت ملاوی لاهیجان سه روز به تحصن نشستند و از ابتدای تحصن کارفرما، حسابدار کارگاه و مهندس کارخانه را در کارخانه زندانی کردند.

این کارگران ضمن تحصن یک شورای کارگری تشکیل دادند و طی قطعنامه‌ای خواسته‌های خود را اعلام کردند که به دریافت کلیه خواسته‌هایشان نائل آمدند.

مهم‌ترین خواسته‌های آنها عبارت بود از: دریافت حقوق یک تا سه ماه بیکاری، پرداخت حقوق روزهای جمعه و روزهای تعطیل (در این روزها کارگران بدون حقوق کار می‌کردند)، بازپرداخت پول‌های جریمه و قطع هرگونه جریمه در آینده، پرداخت دستمزد اضافه‌کاری، پرداخت پاداش و عیدی، خواربار و حق مسکن، پرداخت دادن پول بیمه و مالیات.

روز ملی شدن صنعت نفت

۱۳۵۷: اعتصاب کارگران شیر پاستوریزه تبریز در کارخانه به حمایت از
۲۰ کارگر اخراجی و همچنین تجمع ۲۰ کارگر اخراجی این کارخانه در برابر
استانداری تبریز

از خواسته‌های کارگران:

حق ایجاد تشکلهای مستقل و آزادی عضویت در آنها.
آزادی بی‌قید و شرط اعتصاب، اعتراض، راهپیمایی،
تجمع، اندیشه و بیان، احزاب و مطبوعات برای عموم
مردم ایران.

افزایش فوری حداقل دستمزد، بالاتر از خط فقر
اعلام شده و پرداخت بیمه یکاری به همان میزان
برای کلیه بیکاران و هر انسان آماده به کار اعم از
زن و مرد.

ای خزان‌های خزنده در عروق سبز باغ
 کاین چنین سرسبزی ما پایکوبان شماست
 از تبارِ دیگریم و از بهارِ دیگریم
 می‌شویم آغاز از آن جایی که پایانِ شماست!

محمد رضا شفیعی کدکنی

فهرست مطالب

آموزه‌های کارگری

دسترسی در تقویم (روز و ماه)

عنوان

۱/۵.....	تعریف اتحادیه، سندیکا، فدراسیون و شورا.....
۱/۳۱.....	آشنایی با قوانین کار، قرارداد کار.....
۲/۲۶.....	حقوق، دستمزد و مزایای قانونی کارگران.....
۳/۱۳.....	باید پرسید.....
۳/۲۷.....	مقاله نامه ۸۷ و ۹۸.....
۳/۳۱.....	آیا می دانید که.....
۴/۴.....	تعریف اعتصاب.....
۴/۶.....	کمیته اعتصاب.....
۴/۱۴.....	مقابله با ترفندهای کارفرما.....
۴/۱۸.....	سندوق اعتصاب.....
۴/۲۰.....	نقش خانواده ها در اعتصاب.....
۴/۲۷.....	قرارداد کار.....
۶/۲۶.....	کارهای سخت و زیان آور.....
۷/۱۱.....	موادی از قانون اساسی.....
۸/۱۱.....	آنچه کارگران باید بدانند.....
۹/۲۸.....	تعلیق قرارداد کار.....
۱۰/۱.....	فعالیت صنفی و سیاسی.....
۱۰/۷.....	استقلال اتحادیه ها.....
۱۰/۱۳.....	پیمانکاری حجمی.....
۱۱/۷.....	میثاق بین المللی ماده ۱۳.....
۱۱/۱۷.....	میثاق بین المللی ماده ۶.....
۱۱/۲۹.....	تشکل یابی ضامن دست یابی به امنیت شغلی.....

ادبیات کارگری

عنوان

دسترسی در تقویم (روز و ماه)

- ما بسیاریم (سیدعلی صالحی)..... ۲/۶
- عاشقی را شرط تنها (میرزاده عشقی)..... ۲/۱۰
- پیشه آنان (پروین اعتصامی)..... ۲/۲۰
- جنگ صنفی (فرخی یزدی)..... ۳/۱۱
- تا چند کشی نعره (نسیم شمال)..... ۳/۲۵
- با میهنم چه رفته است (سعید سلطانپور)..... ۳/۳۰
- سرنوشت (برشت)..... ۴/۳۰
- هم مرگ هم برجهان شما نیز بگذرد (سیف فرغانی)..... ۶/۱۸
- دنیا را به بچه ها بدهیم (ناظم حکمت)..... ۷/۱۵
- سیاست (سایبر هاکا)..... ۷/۱۷
- ای دریغ (شاملو)..... ۷/۲۷
- ناله مرغ اسیر (عارف قزوینی)..... ۸/۲۸
- ویرانگری (گلسرخی)..... ۹/۲۱
- نان آوران خسته (داریوش سلحشور)..... ۱۰/۲۷
- همه دغدغه من (داریوش سلحشور)..... ۱۱/۱۵
- پرولتاریا (مرضیه احمدی اسکویی)..... ۱۱/۲۷
- فعله (نسیم شمال)..... ۱۲/۱۳
- آنهايي که (ناظم حکمت)..... ۱۲/۱۹
- خزان های (شفیعی کدکنی)..... ۱۲/۲۹

تاریخ کارگری

عنوان	دسترسی در تقویم (روز و ماه)
شورش زنان ۱۲۷۷	۱۰/۹
اعتصاب کارگران کارخانه چرم سازی ۱۲۷۸	۸/۷
تاریخچه تشکیل اولین تشکله‌ها و انجمنها ۱۲۸۵	۱/۱
انجمن های ارتجاعی ۱۲۸۵	۱/۱۰
اعتصاب کارگران شیلات شمال ۱۲۸۵	۸/۲۹
برگزاری مراسم روز جهانی کارگر از ۱۲۷۹ تا ۱۳۳۰	۲/۱۱
اعتصاب کارگران ایرانی قفقاز ۱۲۸۵	۶/۱۶
گومت ۱۲۸۵	۶/۱۷
تجمع زنان بیوه درتهران ۱۲۸۶	۵/۱۳
تظاهرات زنان ۱۲۹۰	۹/۸
اعلامیه کودتای رضاخان ۱۲۹۹	۱۲/۱
مقاله حقیقت ۱۳۰۰	۲/۸
روزنامه حقیقت ۱۳۰۰	۱۰/۹
اعتصاب تصفیه خانه آبادان ۱۳۰۸	۲/۱۴
مقابله رضاخان با تشکل های مستقل ۱۳۱۰	۳/۲۱
بخش هایی از اطلاعیه شوراهاى مرکزی ایران ۱۳۲۳	۸/۱۹
کارگران بیکار قزوین ۱۳۲۳	۱۰/۲۱
اعتصاب کارگران کارخانه ریسندگی خوزستان ۱۳۲۳	۱۱/۵
بخش هایی از اطلاعیه کارگران کارخانه پشمینه ۱۳۲۴	۱/۲۱
اتحادیه کرمانشاه ۱۳۲۴	۴/۱۶
اعتصاب نفت آبادان ۱۳۲۵	۴/۲۳
حمله به کلوپ کارگران ۱۳۳۵	۹/۲۲
بیانیه اعتراضی به وضعیت زندانیان کارگری ۱۳۲۵	۱۰/۳
بخشهایی از بیانیه شورای ایالتی گرگان ۱۳۲۵	۸/۲۱
اعتصاب کارگران راه آهن ۱۳۲۵	۹/۶
گزارشی از کارگران بیکار اصفهان ۱۳۳۰	۱/۲۷
اعتصاب کارگران ریس باف ۱۳۳۱	۵/۷
اعتصاب کارگران کارخانه شهناز ۱۳۳۱	۶/۲۳

اعتصاب کارگران کارخانه حریر چالوس ۱۳۳۱.....	۸/۹
حضور زنان در اعتصاب های کارگری ۱۳۳۱.....	۹/۹
پایان موفقیت آمیز اعتصاب کارگران اصفهان ۱۳۳۲.....	۱/۱۳
اعتصاب کارگران نفت آغاچاری ۱۳۳۶.....	۹/۱۹
اعتصاب در بندر شاهپور ۱۳۳۷.....	۷/۲۵
اعتصاب کارگران شهناز ۱۳۳۸.....	۸/۱۳
چند اعتصاب کارگری ۱۳۲۳ تا ۱۳۴۳.....	۲/۲۲
روز معلم دکتر خانعلی ۱۳۴۰.....	۲/۱۲
کارگران ساختمانی ۱۳۴۱.....	۸/۱
مروری آماری بر اعتصابات دهه ۴۰ و ۵۰.....	۶/۱۰
اعتصاب رانندگان تاکسی ۱۳۴۲.....	۹/۳
تشکیل شورای گلوکوزان ۱۳۵۸.....	۱/۱۵
شورای تی یو ۱۳۵۸.....	۲/۱۸
اعتصاب متوساک ۱۳۵۸.....	۲/۲۸
اعلام همبستگی لوله سازی خوزستان ۱۳۵۸.....	۵/۲۰
سمینار مدارس ملی ۱۳۵۸.....	۵/۲۱
اعتصاب در فاسترویلز ۱۳۵۸.....	۶/۲۴
اعتصاب کارگران نساجی کردستان ۱۳۸۳.....	۹/۱۷
اعتصاب کارگران نساجی کردستان ۱۳۸۴.....	۷/۳
اعتراضات دی ماه و دختران خیابان انقلاب ۱۳۹۶.....	۱۰/۵
تجمع ۸ مارس ۱۳۹۶.....	۱۲/۱۷
اعتراضات مردمی در اعتراض به کم آبی ۱۳۹۷.....	۳/۹
تحصن معلمان ۱۳۹۷.....	۷/۲۲
اعتصاب کارگران فولاد ۱۳۹۷.....	۸/۲۳
مروری بر اعتراضات بازنشستگان ۱۳۹۷.....	۱۰/۲۹
اعتصاب کارگران هفت تپه ۱۳۹۷.....	۸/۳
خصوصی سازی در هیپکو ۱۳۹۷.....	۱۲/۳

تشکل یابی

دسترسی در تقویم (روز و ماه)

عنوان

- انجمن های صنفی، مذهبی، قومی و فرهنگی..... ۱/۱۸
- سازمان مجاهدین ۱۲۸۶..... ۶/۴
- شورای مرکزی اتحادیه ها ۱۲۸۶..... ۷/۷
- اتحادیه غیبی زنان ۱۲۸۶..... ۷/۱۳
- انجمن مخدرات وطن ۱۲۹۰..... ۹/۸
- حزب عدالت ۱۲۹۶..... ۲/۲
- جمهوری شورایی گیلان ۱۲۹۹..... ۳/۱۳
- فرقه سوسیالیست ۱۳۰۰..... ۵/۳
- اتحادیه عمومی کارگران مرکزی تهران ۱۳۰۰..... ۷/۳
- اتحادیه کارگران خوزستان ۱۳۰۷..... ۱۲/۹
- نظام نامه اتحادیه کارگران ۱۳۲۰..... ۱۲/۱۱
- اتحادیه کارگران اصفهان ۱۳۲۱..... ۹/۱۳
- سندیکای کارگران راه آهن ۱۳۲۲..... ۵/۵
- شورای متحده مرکزی ۱۳۲۳..... ۳/۱۹
- شورای بهبهان ۱۳۲۳..... ۱۲/۲۱
- شورای اتحادیه کارگران و زحمتکشان کرمانشاه ۱۳۲۳..... ۱۲/۲۳
- اتحادیه رانندگان گیلان ۱۳۲۴..... ۴/۸
- فرق دموکرات آذربایجان ۱۳۲۴..... ۶/۱۲
- جمهوری کردستان ۱۳۲۴..... ۱۱/۱
- اتحادیه کارگران کرمانشاه ۱۳۲۴..... ۱۱/۲۳
- اعلام موجودیت اتحادیه کارگران و پیشه وران ۱۳۲۵..... ۱۰/۲۵
- بیانیه شورای متحده مرکزی ۱۳۲۵..... ۱۰/۱۰

تشکل یابی

عنوان

دسترسی در تقویم (روز و ماه)

- اساسنامه سندیکای کارگران ایران ۱۳۲۷..... ۴/۱۰
نظامنامه سندیکاها ۱۳۲۷..... ۷/۵
- جبهه آزادی ۱۳۳۲..... ۵/۳۱
سندیکای خبازان ۱۳۴۷..... ۱۲/۷
- کمیته اعتصاب کارگران نفت ۱۳۵۷..... ۸/۲۹
شوراهای دهقانی ۱۳۵۷..... ۵/۲۹
کمیته همبستگی زنان ۱۳۵۸..... ۸/۲۵
اتحادیه شوراهای صنایع گسترش ۱۳۵۸..... ۵/۲۵
شورای گلوکوزان ۱۳۵۸..... ۱/۱۵
انتخابات سندیکای رانندگان گنبدگان ۱۳۵۸..... ۱/۲۳
تشکیل شورا در کارخانه داروسازی شمیکو ۱۳۵۸..... ۱/۲۵
شورای هماهنگی زنان ۱۳۵۸..... ۳/۵
سازمان پرستاران ۱۳۵۸..... ۳/۶
کانون مستقل معلمان تهران ۱۳۵۸..... ۵/۹
تجربه شوراهای متحده غرب ۱۳۵۸..... ۵/۱۷
سندیکای کارگران پروژه ای آبادان ۱۳۵۸..... ۶/۲۸
شورای هماهنگی کارخانه های جاده کرج ۱۳۵۸..... ۱۰/۱۵
کانون مستقل بیکاران اندیمشک ۱۳۵۸..... ۱۲/۲۵
شورای کارگری ملای لاهیجان..... ۱۲/۲۷
- منشور کانون مدافعان حقوق کارگر ۱۳۸۶..... ۷/۲۹

منابع:

- پارسا بناب، یونس. (۱۳۸۳). تاریخ صد ساله احزاب و سازمان‌های سیاسی ایران. جلد ۲۰۱. واشنگتن: انتشارات راوندی.
- شاگری، خسرو. (۱۹۷۰). اسناد تاریخی جنبش کارگری، سوسیال دموکراسی و کمونیستی ایران. مونیخ.
- طاهر احمدی، محمود. (۱۳۷۹). اسنادی از اتحادیه‌های کارگری. تهران: انتشارات سازمان اسناد ملی ایران.
- حمودی، جلیل. سعیدی، ناصر. (۱۳۸۱). شوق یک خیز بلند: نخستین اتحادیه‌های کارگری در ایران. تهران. قطره.
- مکی، حسین. (۱۳۶۳). دیوان فرخی یزدی. تهران: انتشارات امیر کبیر.
- میرزاده عشقی. (۱۳۵۷). کلیات میرزاده عشقی.
- ملک الشعراء بهار، (۱۳۶۳). تاریخ مختصر احزاب سیاسی ایران، جلد دوم (تهران، انتشارات امیر کبیر، چاپ اول، ص. ۲۱)
- کامبخش، عبدالصمد. «نظری به جنبش کارگری در ایران.
- افتخاری، یوسف. خاطرات روزگار سپری شده.
- مانی، شکرالله. (۱۳۵۸). تاریخچه‌ی نهضت کارگری در ایران، چاپ دوم، تهران.
- سلمان، (۱۳۵۷). تاریخ مختصر جنبش کارگری ایران.
- وزارت کار و امور اجتماعی، (۱۳۵۲). سندیکا و تاریخچه آن در جهان و ایران.
- شاهین، تقی، (۱۳۲۶). پیدایش حزب کمونیست ایران، تهران.
- نامور، رحیم، تاریخ انقلاب مشروطیت. انتشارات پاچار
- ناهد، عبدالحسین (۱۳۶۰). زنان ایران در جنبش مشروطه. تبریز: نشر احیا.
- لاجوردی، حبیب، اتحادیه‌های کارگری و خود کامگی در ایران.
- نشریات مختلف مانند حقیقت، ظفر، ستاره سرخ، باختر امروز، اطلاعات، کیهان، آیندگان، پیغام امروز، ماهنامه معلم، نشریه کانون مستقل معلمان تهران ...

